

โครงการจัดทำสื่อ ๒๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำนำ

ตามที่ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้จัดทำสื่อการเรียนเป็นชุดการเรียนรู้สมบูรณ์แบบ (Comprehensive Learning Package) สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเน้นการใช้บริบทชีวิตจริงของผู้เรียนและชุมชนเป็นฐานในการเรียน ทำการบูรณาการสาระตามหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคต ตามแนวพระราชดำริ ที่ทรงแนะนำให้ใช้โครงการศึกษาทัศน์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำชุดการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่อิงมาตรฐานและเชื่อมโยงไปสู่สมรรถนะ เน้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมผู้เรียนรอบด้าน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าต่อเองในลักษณะการเรียนรู้ตามความสนใจได้ และเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ จึงจัดแยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ และแยกเป็นภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ทั้ง ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒

การนำชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาเอกสาร คู่มือการใช้ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาคำชี้แจงในเอกสารชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) เพื่อให้ทราบถึงแนวคิด การจัดการเรียน การเตรียมตัวของครู สื่อการจัดการเรียนรู้ ลักษณะชุดการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หวังว่าชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) และชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับนักเรียน) นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาานิเทศก์ ครู อาจารย์ นักวิชาการ และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสารมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

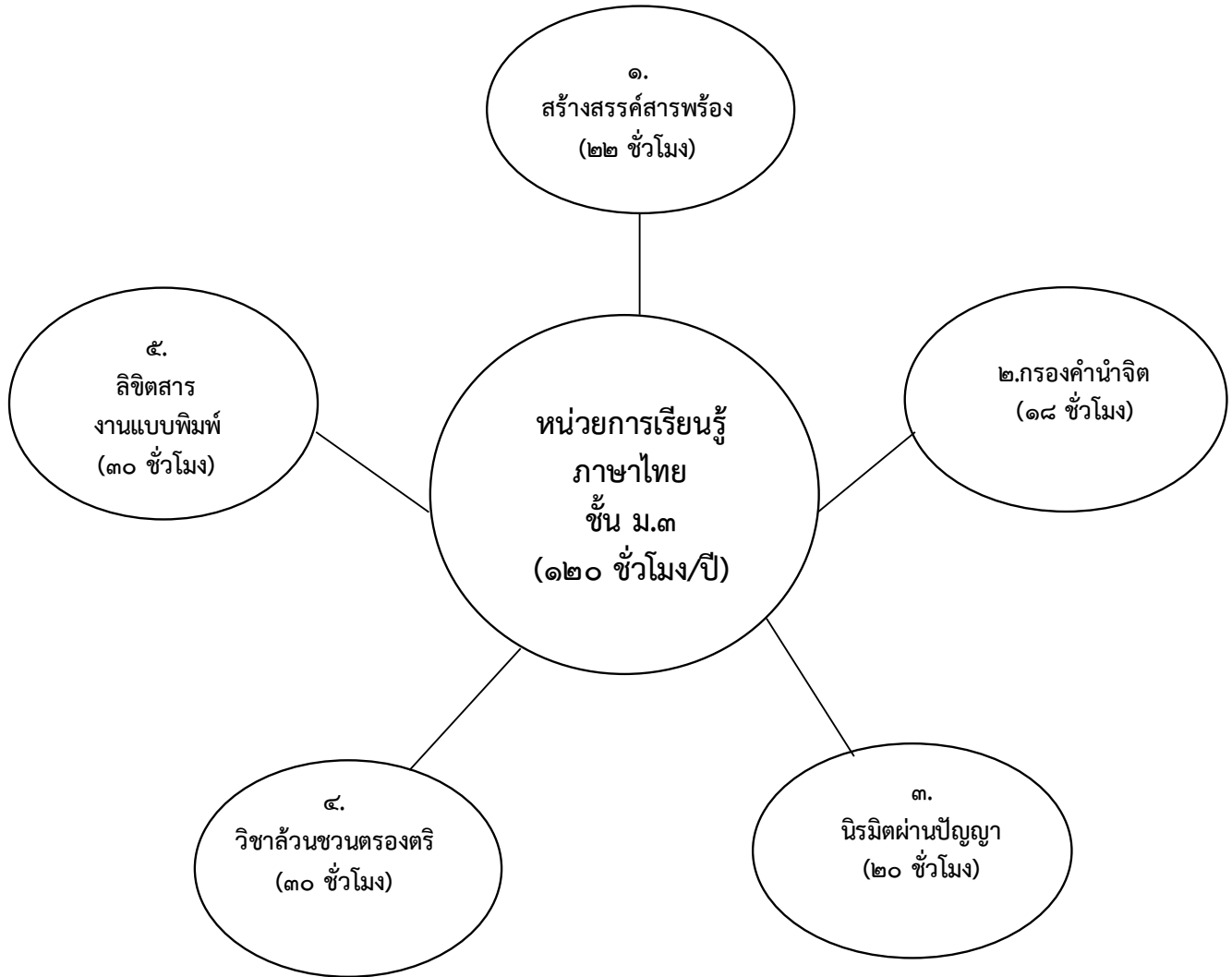
สารบัญ

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ วิชาล้วนชวนตรองตรี	
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๑)	๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๒)	๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๓)	๑๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๔)	๒๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๕)	๓๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง เลอค่าถ้อยคำ (๑)	๔๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เลอค่าถ้อยคำ (๒)	๔๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง งามล้ำเนรมิต (๑)	๕๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง งามล้ำเนรมิต (๒)	๕๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๑)	๖๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๒)	๗๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง นำพาโน้มน้าวใจ (๑)	๘๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง นำพาโน้มน้าวใจ (๒)	๘๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ให้ออกคิดพินิจค่า (๑)	๙๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ให้ออกคิดพินิจค่า (๒)	๑๐๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ให้ออกคิดพินิจค่า (๓)	๑๐๘
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ให้ออกคิดพินิจค่า (๔)	๑๑๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง คึกขานตำนาน (๑)	๑๑๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง คึกขานตำนาน (๒)	๑๒๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง งานเขียนสนุกสนาน (๑)	๑๒๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง งานเขียนสนุกสนาน (๒)	๑๓๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง งานเขียนสนุกสนาน (๓)	๑๓๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๓ เรื่อง งานเขียนสนุกสนาน (๔)	๑๔๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พิจารณ์ความคิด (๑)	๑๕๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๕ เรื่อง พิจารณ์ความคิด (๒)	๑๕๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๖ เรื่อง พิจารณ์ความคิด (๓)	๑๖๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๗ เรื่อง ลิขิตบทความ (๑)	๑๖๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง ลิขิตบทความ (๒)	๑๗๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง ลิขิตบทความ (๓)	๑๗๗
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง ลิขิตบทความ (๔)	๑๘๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ลิขิตสารงานแบบพิมพ์	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง จดหมายกิจธุระ (๑)	๑๘๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายกิจธุระ (๒)	๒๐๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จดหมายกิจธุระ (๓)	๒๐๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วาทะคำสอน (๑)	๒๐๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาทะคำสอน (๒)	๒๑๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ถ้อยสุนทรข้ามชาติ (๑)	๒๑๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ถ้อยสุนทรข้ามชาติ (๒)	๒๒๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ถ้อยสุนทรข้ามชาติ (๓)	๒๓๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ถ้อยสุนทรข้ามชาติ (๔)	๒๓๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ถ้อยสุนทรข้ามชาติ (๕)	๒๔๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง เป็รื่องปราดจับประเด็น (๑)	๒๔๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เป็รื่องปราดจับประเด็น (๒)	๒๕๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เป็รื่องปราดจับประเด็น (๓)	๒๕๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เป็รื่องปราดจับประเด็น (๔)	๒๖๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๑)	๒๖๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๒)	๒๖๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๓)	๒๖๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๔)	๒๗๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๕)	๒๗๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๖)	๒๘๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๗)	๒๘๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๘)	๒๙๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๓ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๙)	๒๙๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พุดต่อหน้าสาธารณะ (๑)	๒๙๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๕ เรื่อง พุดต่อหน้าสาธารณะ (๒)	๓๐๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๖ เรื่อง พุดต่อหน้าสาธารณะ (๓)	๓๐๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๗ เรื่อง สาระทางการ (๑)	๓๐๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง สาระทางการ (๒)	๓๑๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง สาระทางการ (๓)	๓๑๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง สาระทางการ (๔)	๓๑๕

โครงสร้างของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แนวทางการจัดการเรียนรู้

ภาคเรียนที่ ๑			ภาคเรียนที่ ๒		
ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
๑.	สร้างสรรค์สารพร้อม	๒๒	๔.	วิชาล้วนชนวนตรองตรี	๓๐
๒.	กรองคำนำจิต	๑๘	๕.	ลิขิตสารงานแบบพิมพ์	๓๐
๓.	นิรมิตผ่านปัญญา	๒๐	รวม		๖๐
รวม		๖๐			
รวมตลอดปี ๑๒๐ ชั่วโมง					

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมไทย เรื่องบทพากย์เอราวัณ และพระบรมราโชวาท การอ่านบทอ่านในหนังสือเรียนกลุ่มสาระอื่นและสื่อประเภทอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน การคัดลายมือตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด การเขียนอัตชีวประวัติ การเขียนอธิบาย การเขียนแสดงความรู้ความคิดเห็น การกรอกแบบสมัครงาน หลักการพูดโน้มน้าวใจ หลักการพูดแสดงความคิดเห็น การพูดวิเคราะห์วิจารณ์ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เขมร อังกฤษ คำทับศัพท์ คำศัพท์บัญญัติ คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนระดับต่าง ๆ การฝึกปฏิบัติการใช้ภาษา อย่างมีวิจรรย์ญาณ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ การฝึกใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้า วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างรอบด้านทุกทักษะ สร้างสรรค์ ผลงานโดยใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีสุนทรียภาพ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตนและสร้าง ประโยชน์แก่สังคม มีมารยาทในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของ ภาษาไทยในฐานะเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเป็นภาษาประจำชาติ และตระหนักถึงประโยชน์ และความสำคัญของวรรณคดี และวรรณกรรมไทยในฐานะมรดกของชาติและแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะทางภาษา และทักษะชีวิต

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๓/๑	ท ๑.๑ ม.๓/๒	ท ๑.๑ ม.๓/๓	ท ๑.๑ ม.๓/๔	ท ๑.๑ ม.๓/๕
ท ๑.๑ ม.๓/๖	ท ๑.๑ ม.๓/๗	ท ๑.๑ ม.๓/๘	ท ๑.๑ ม.๓/๙	ท ๑.๑ ม.๓/๑๐
ท ๒.๑ ม.๓/๑	ท ๒.๑ ม.๓/๒	ท ๒.๑ ม.๓/๑๐		
ท ๓.๑ ม.๓/๑	ท ๓.๑ ม.๓/๒	ท ๓.๑ ม.๓/๔	ท ๓.๑ ม.๓/๕	ท ๓.๑ ม.๓/๖
ท ๕.๑ ม.๓/๑	ท ๕.๑ ม.๓/๒	ท ๕.๑ ม.๓/๓	ท ๕.๑ ม.๓/๔	

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	นัก คะแนน
๔	วิชาส่วนชานตรองตรี	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๑.๑ ม.๓/๒ ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๔ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๑.๑ ม.๓/๖ ท ๑.๑ ม.๓/๗ ท ๑.๑ ม.๓/๘ ท ๑.๑ ม.๓/๙ ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ ท ๒.๑ ม.๓/๑ ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๓.๑ ม.๓/๒ ท ๓.๑ ม.๓/๔ ท ๓.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๕.๑ ม.๓/๑ ท ๕.๑ ม.๓/๒ ท ๕.๑ ม.๓/๓	☐ การจัดการตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงาน เป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมือง ที่เข้มแข็ง	- อ่านออกเสียงบทร้อยย แก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้องและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำ ที่มีความหมายโดยตรงและ ความหมายโดยนัย - ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดของข้อมูลที่ สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน - อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียน กรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และ รายงาน - วิเคราะห์ วิจารณ์ และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น - ประเมินความถูกต้องของ ข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่อง ที่อ่าน - วิเคราะห์ความเหมาะสมผล การลำดับความ และความ	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นทักษะในการแสวงหาความรู้ ขึ้นพื้นฐานที่สำคัญซึ่งช่วยให้ ผู้เรียนเกิดลักษณะนิสัยการคิด อย่างเป็นระบบ และต่อยอด ในการใช้ความรู้วิจารณ์ ในการรับสารที่ถูกต้อง บทพากย์หรือคำพากย์ รูปแบบคำประพันธ์มักจะเป็น กภาพยามี ๑๑ คำพากย์ยาว คือ บทพากย์หนึ่งใหญ่ที่มีเรื่อง ติดต่อกันเป็นเรื่องขนาดยาว ส่วนคำพากย์สั้น คือ บทพากย์ โชนที่มีการดำเนินเรื่องไม่ ติดต่อกัน เช่น ตอนนางลอย ตอนนาคบาท โดยมีจุดประสงค์ เพื่อสร้างความเพลิดเพลินและ แสดงให้เห็นถึงบทพรรณนา ที่เด่นชัดจากความสามารถของ นักกวี บทพากย์เอราวัญ ตอนศึก- อินทรชิต เป็นการพรรณนาถึง ความงามของกองทัพพระราม	๓๐	๓๕

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ม.๕.๑ ม.๓/๔		<p>เป็นไปดีของเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ - ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต - มีมารยาทในการอ่าน - คัดลាយมีตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู - วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต - พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ - พุดโน้มน้าวใจโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหา 	<p>และช่างเอรวัด ซึ่งก็ได้รับการค่าไพเราะงดงาม สร้างจินตภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดอรรถรสในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้</p> <p>ค่านามกับคำกริยา เป็นคำสำคัญในการสื่อสาร ซึ่งค่านามที่อยู่หน้าคำกริยากับคำกริยาที่ตามหลังค่านามมีความสัมพันธ์กันในด้านเป็นผู้กระทำ ผู้มีสภาพ และเป็น ผู้ประสบ หรือมีความรู้สึก ดังนั้น การเรียนในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างค่านามกับคำกริยาจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับทราบหน้าที่ของคำ และสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้อง</p> <p>การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อให้รายละเอียดในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ เพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดจินตภาพและการ</p>		

โครงสร้างรายวิชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				<p>อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น - วิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน - สรุปความรู้และข้อคิดจาก การอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง - ท่องจำและบอกคุณค่าของบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง 	<p>รับรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการศึกษาทักษะและพัฒนาการเขียนในลำดับที่สูง</p> <p>การโฆษณาเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์ ซึ่งจะต่อสรหาคำที่กระชับ เข้าใจง่าย และมี ความเปรียบเทียบที่ชัดเจน ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลที่ต้อง และเป็นประโยชน์</p> <p>บทพากย์เอราวัณ เป็นวรรณคดีที่มีความงามหรือสุนทรีย์ภาพทางวรรณศิลป์ที่เด่นชัด ด้วยลักษณะการใช้ภาษา กลวิธีในการประพันธ์ ซึ่งทำให้ ผู้เรียนอ่านแล้วเห็นภาพ รวมทั้งเห็นความงามทางภาษาในวรรณคดีได้</p> <p>ตำนานหมายถึงเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมา ส่วนใหญ่ก็มีเรื่องปรัมปราหรือสิ่งเหนือธรรมชาติ การศึกษาตำนานจึงช่วยให้</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของชนชาติ ประเพณี วัฒนธรรม หรือเรื่องราวพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคน</p> <p>งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดริเริ่ม โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และทักษะทางภาษาในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิด และจินตนาการผ่านการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>การศึกษาค้นคว้าความรู้เป็นการหาความรู้โดยมีการถ่วงน้ำหนักหาแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ พิสูจน์ความถูกต้องและความสมเหตุสมผล ซึ่งจะเพิ่มทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>บทความเป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นการให้สาระความรู้ โดยการอ่านบทความต้องคิดและ</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ลิตีสารงานแบบพิมพ์	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๑.๑ ม.๓/๒ ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๔ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๑.๑ ม.๓/๖ ท ๑.๑ ม.๓/๗	☐ การจัดการตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงาน เป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมือง ที่เข้มแข็ง	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - ระบุความแตกต่างของคำ ที่มีความหมายโดยตรงและ ความหมายโดยนัย - ระบุใจความสำคัญและ	พิจารณาเนื้อหาอย่างมี วิจารณญาณเพื่อให้ผู้เรียน สามารถรับประโยชน์จากการ อ่านบทความได้ การเรียบเรียงบทความ วิชาการ เป็นการเรียบเรียงข้อมูล หรือข้อเท็จจริงด้วยส่วนของ ผู้เขียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน จัดลำดับไม่ให้เกิดความ สับสน หากนักเรียนได้ศึกษา เกี่ยวกับการเรียบเรียงบทความ วิชาการจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถ เขียนข้อความได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ และมีภาครคิด อย่างเป็นระบบ	๓๐	๓๕

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๑.๑ ม.๓/๘ ท ๑.๑ ม.๓/๙ ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ ท ๒.๑ ม.๓/๒ ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๕.๑ ม.๓/๑ ท ๕.๑ ม.๓/๒ ท ๕.๑ ม.๓/๓ ท ๕.๑ ม.๓/๔		รายละเอียดของข้อมูลที่ สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน - อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียน กรอบแนวคิด ฟังความ คิด บันทึ ก ย่อควา ม และ รายงาน - วิเคราะห์ วิจารณ์ และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจดีขึ้น - ประเมินความถูกต้องของ ข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่อง ที่อ่าน - วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับควา ม และความ เป็นไปได้ของเรื่อง - วิเคราะห์เพื่อแสดงควา ม คิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน - ตีความและประเมินคุณค่า แนวคิดที่ได้จากงานเขียน อย่าง หลาก หลาย เพื่อ นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	จดหมายขอเข้าชมสถานที่ จดหมายขอความช่วยเหลือ หรือ ความร่วมมือ จดหมายขอขอบคุณ การเขียนจดหมายกิจธุระอาจ เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลกับ บุคคล หรือบริษัท ห้างร้าน หน่วยงานองค์กรต่างๆ การ เขียนจดหมายประเภทนี้ต้อง พิจารณาการใช้รูปแบบ ถ้อยคำ สำนวนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ โอกาสและบุคคล พระบรมราโชวาทเป็น วรรณคดีที่พระบาทสมเด็จพระ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระ ราชนิพนธ์ด้วยร้อยแก้ว ลักษณะของจดหมาย ถ่ายทอด ความคิดสร้างสรรค์ผ่านถ้อยคำที่ เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนได้รับ ข้อคิดคติเตือนใจและลักษณะ การเขียนจดหมายจากการศึกษา คำยืมภาษาต่างประเทศเป็น สิ่งที่เกิดขึ้นในทุกภาษาหากมีการ ติดต่อสื่อสารกับคนที่พูดภาษา		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				<ul style="list-style-type: none"> - มีมารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา - มีมารยาทในการเขียน - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด - สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น - วิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน - สรุปความรู้และข้อคิดจาก การอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง - ท่องจำและบอกคุณค่าของบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง 	<p>นั้น ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ อิทธิพลต่างประเทศที่ผ่านสื่อเข้ามา ส่งผลให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ภาษาไทยปัจจุบันจึงมีคำยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปน ทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น เราควรรู้ค่าที่เราใช้อยู่เป็นคำยืมมาจากภาษาใด ทราบหลักการเขียน การออกเสียง และหลักการใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ จะทำให้ใช้คำยืมนั้นๆ ได้ถูกต้อง คำยืมมาจากภาษาต่างประเทศแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑. คำต่างประเทศที่จำเป็นต่อใจ ๒. คำต่างประเทศที่ไม่จำเป็นต่อใจ</p> <p>การทับศัพท์เป็นวิธีการถ่ายรูปลำคำภาษาอังกฤษมาเขียนด้วยตัวอักษรไทยโดยการเทียบตัวอักษรตัวต่อตัว เพื่อให้สามารถแปรรูปคำทับศัพท์กลับไปสู่คำภาษาอังกฤษได้ คำทับศัพท์ไม่ได้</p>		

โครงสร้างรายวิชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>แสดงการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ที่ไม่ได้แสดงว่าเป็นคำในภาษาไทย คำทับศัพท์ เป็นเพียงการเขียนคำ ภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรไทย พอเป็นเค้าให้ทราบว่า คำนั้น ภาษาอังกฤษหรือ</p> <p>ภาษาต่างประเทศอื่นคืออะไร คำเดิมศัพท์บัญญัติใช้แล้วก็ไม่ ต้องใช้คำทับศัพท์ต่อไป ศัพท์บัญญัติ คือ คำที่คิดขึ้น เพื่อใช้แทนคำภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ทางวิชาการภาษาอังกฤษซึ่งรับมาใช้ ภาษาไทยพร้อมกับวิทยาการ และความเจริญด้านต่าง ๆ</p> <p>การจับประเด็นสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของ เรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่ เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วน ขยายประเด็นสำคัญของเรื่อง ประเด็นสำคัญจะมีลักษณะเป็น ประโยค ซึ่งอาจปรากฏอยู่ใน</p>		

โครงสร้างรายวิชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>ส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าที่ ได้</p> <p>การวิเคราะห์คุณค่าและ วรรณกรรมต่อวงวิเคราะห์ องค์ประกอบ ตีความสาระสำคัญ ข้อคิดพิจารณาความดีเด่นของ เนื้อหาและกลวิธีในการนำเสนอ เพื่อประเมินค่าวรรณคดีและ วรรณกรรมนั้น ๆ อย่างมีเหตุผล เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ ความ ซาบซึ้ง ตระหนัก ในคุณค่าและ ความงามของวรรณคดีและ วรรณกรรม ทำให้เกิดความหวง แหน ต้องการรักษาไว้เป็นสมบัติ ของชาติ</p> <p>ประโยชน์สามัญ เป็นประโยคที่ นำคำมาเรียงกันแล้วมีความ หมายสมบูรณ์บอกให้รู้ว่า ใครทำอะไร โดยมีความ เพียงเนื้อความเดียวหรือกล่าวถึง สภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพียง สภาพเดียว ประโยคสามัญ มี ส่วนประกอบที่สำคัญ ๒ ส่วน</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน		
					คือ ภาคประธาน และภาคแสดง ซึ่งทั้งภาคประธานและภาคแสดงนี้อาจมีบทยาย เพื่อทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนมากขึ้น ประโยครวม คือ ประโยคที่รวมเอาประโยคความเดียวตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมกัน โดยใช้สันธานเป็นตัวเชื่อมแต่ก็สามารถแยกออกเป็นประโยคความเดียวที่มีความสมบูรณ์ได้ เหมือนเดิมโดยไม่ต้องเพิ่มส่วนใดส่วนหนึ่งในประโยค การเรียนรู้ในเรื่องประโยคความรวมจะทำให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ประโยคได้อย่างถูกต้อง ประโยคที่ซับซ้อน คือ การนำรูปประโยค ทั้งประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อนมาขยายความให้ซับซ้อนยิ่งขึ้น การเรียนรู้ในเรื่องประโยคซับซ้อนจะทำให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์รูปแบบของประโยคได้อย่าง				

โครงสร้างรายวิชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					<p>ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค</p> <p>ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องสื่อทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล้องจองเพื่อความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p> <p>การพูดในที่ประชุมชนมีหลายแบบ ทั้งการพูดคนเดียวหรือพูดเดี่ยว กับพูดหลายคน การพูดเดี่ยวอาจพูดในลักษณะการเปิดประชุมสัมมนาสุนทรพจน์ปาฐกถาหรือบรรยาย การพูดหลายคนมีการอภิปราย การโต้วาที การอวาท เป็นต้น</p> <p>ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ คือ ศัพท์เฉพาะที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ ตามสาขาหรือวิชาชีพนั้น ๆ จำเป็นต้อง</p>		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
					ศึกษาเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจ ความหมาย แบบฟอร์มสมรรถนะ แบบฟอร์มประเภทติดต่อกับ หน่วยงานซึ่งนักเรียนต้องอ่านให้ รอบคอบและกรอกข้อมูลตรง ตามความจริง		
รวมตลอดภาคเรียน							
*หมายเหตุ	น้ำหนักคะแนน ๗๐ คะแนน คือ คะแนนเก็บ อีก ๓๐ คะแนน คือ คะแนนสอบกลางภาค ๑๕ คะแนน และสอบปลายภาค ๑๕ คะแนน						
						๖๐	๓๐*

หน่วยที่ ๔ วิชาคำนวณตรรกศาสตร์

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สาระการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ
		ความเชื่อมโยง (On Life)	การบูรณาการ	กิจกรรมการเรียนรู้	การเรียนรู้ที่ช่วย	ความเชื่อมโยง		การสื่อสาร	การแก้ปัญหา	การคิดวิเคราะห์	การเชื่อมโยง		
๑.	สี่เหลี่ยมคางหมู (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	-	✓	-	✓	-	
๒.	สี่เหลี่ยมคางหมู (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	ภาพยนตร์ ๑๖	-	✓	-	✓	-	
๓.	สี่เหลี่ยมคางหมู (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	-	✓	-	✓	-	
๔.	สี่เหลี่ยมคางหมู (๔)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	-	✓	-	✓	-	
๕.	สี่เหลี่ยมคางหมู (๕)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	-	✓	-	✓	-	
๖.	เลขคี่คี่คี่ (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	คำถามกับคำกริยา	-	✓	-	✓	-	

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สาระการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ
		ความยั่งยืน (On life)	การบริหาร	คุณธรรมและคุณลักษณะ	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ความรู้		การสื่อสาร	การแก้ปัญหา	การเชื่อมโยงกับสังคม	การเชื่อมโยงกับอาชีพและชีวิตจริง		
๗.	เลอค่าถ้อยคำ (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	คำนามกับคำกริยา	-	✓	-	✓	-	
๘.	งามล้ำนรมิต (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	-	✓	-	✓	-	
๙.	งามล้ำนรมิต (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	-	✓	-	✓	-	
๑๐.	ลิตีตพรรณนา (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	การเขียนพรรณนา	-	✓	-	✓	-	
๑๑.	ลิตีตพรรณนา (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	การเขียนพรรณนา	-	✓	-	✓	-	
๑๒.	นำฟ้าเฝ้าน้ำใจ (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	การโฆษณา	-	✓	-	✓	-	

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สาระการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ			
		ความรู้ (On Life)	แบบประเมิน	ความรู้แบบปฏิบัติ	ความรู้แบบบูรณาการ	ความรู้แบบเชื่อมโยง		๑๐๗๒๕๒๕๒๕๒๕	๑๒๕๒๕๒๕๒๕๒๕	๑๒๕๒๕๒๕๒๕๒๕	๑๒๕๒๕๒๕๒๕๒๕	๑๒๕๒๕๒๕๒๕๒๕				
๑๓.	นำพาน้ำมันหัวใจ (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	การโฆษณา	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-
๑๔.	ให้ข้อคิดพินิจค่า (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-
๑๕.	ให้ข้อคิดพินิจค่า (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-
๑๖.	ให้ข้อคิดพินิจค่า (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-
๑๗.	ให้ข้อคิดพินิจค่า (๔)	✓	✓	✓	✓	✓	บทพากย์เอราวัณ	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-
๑๘.	ศึกษาตำนาน (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	ตำนาน	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สาระการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ	
		ความเชื่อมโยง (On Life)	การบูรณาการ	บูรณาการสู่การเรียนรู้	การบูรณาการสู่การเรียนรู้	ความเชื่อมโยงของรายวิชา		การสื่อสาร	การแก้ปัญหา	การคิดวิเคราะห์	การเชื่อมโยงรายวิชา			
๑๙.	ศึกษาตำนาน (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	ตำนาน	✓	-	✓	-	-	-	
๒๐.	งานเขียนสนุกสถาน (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	งานเขียนสร้างสรรค์	✓	-	✓	-	-	-	
๒๑.	งานเขียนสนุกสถาน (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	งานเขียนสร้างสรรค์	✓	-	✓	-	-	-	
๒๒.	งานเขียนสนุกสถาน (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	งานเขียนสร้างสรรค์	✓	-	✓	-	-	-	
๒๓.	งานเขียนสนุกสถาน (๔)	✓	✓	✓	✓	✓	งานเขียนสร้างสรรค์	✓	-	✓	-	-	-	
๒๔.	พิจารณาคุณค่า (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	การประเมินคุณค่าบทความ	✓	-	✓	-	-	-	

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สถานะการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ		
		ความยั่งยืน (On Life)	กระบวนการ	ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง	ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง	ความยั่งยืนของครู		การจัดทำเอกสาร	การสื่อสาร	การร่วมพลังของชุมชน	การวัดผล	การประเมินผล			
๒๕.	พิจารณาความคิด (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	
๒๖.	พิจารณาความคิด (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	
๒๗.	ลิขิตบทความ (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	
๒๘.	ลิขิตบทความ (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	
๒๙.	ลิขิตบทความ (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	
๓๐.	ลิขิตบทความ (๔)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	-	-	

แผนที่	ชื่อแผน	ประเด็นพิจารณาการทำหน่วย					สาระการเรียนรู้	สมรรถนะ					หมายเหตุ	
		ความเชื่อมโยง (On Life)	การบริหาร	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	คุณลักษณะที่พึงประสงค์	คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้		การรู้เท่าทันข้อมูล	การสื่อสาร	การแก้ปัญหา	การมีจิตสำนึก	การมีวินัย		
๒๕.	พูดต่อหน้าสาธารณะ (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	การพูดในที่ประชุมชน	-	✓	-	✓	-	-	
๒๖.	พูดต่อหน้าสาธารณะ (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	การพูดในที่ประชุมชน	-	✓	-	✓	-	-	
๒๗.	สาระทางการ (๑)	✓	✓	✓	✓	✓	ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	-	✓	-	✓	-	-	
๒๘.	สาระทางการ (๒)	✓	✓	✓	✓	✓	ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	-	✓	-	✓	-	-	
๒๙.	สาระทางการ (๓)	✓	✓	✓	✓	✓	การกรอกแบบสมัครงาน	-	✓	-	✓	-	-	
๓๐.	สาระทางการ (๔)	✓	✓	✓	✓	✓	การกรอกแบบสมัครงาน	-	✓	-	✓	-	-	

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔
“วิชาล้นชวนชวนตรองตรี”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การศึกษาความรู้ด้วยตนเอง เป็นทักษะในการแสวงหาความรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดลักษณะนิสัยการคิดอย่างเป็นระบบ และต่อ ยอดในการใช้ความวิจรรย์ภายในในการรับสารที่ถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกขั้นตอนหรือวิธีการในการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ไม่เรียนรู้อย่าง</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนสังเกตภาพ “ข้างเอราวัณ” ที่ครูนำมา และแสดงความคิดเห็นว่า จากภาพนักเรียนเห็นส่วนประกอบใดบ้างของข้างเอราวัณที่แตกต่างจากข้างทั่วไป แนวคำตอบ เป็นข้างที่อยู่ในจินตนาการ ไม่มีอยู่จริง และในส่วนของข้างที่มีจำนวนมาก ๒. นักเรียนจดบันทึกส่วนประกอบของข้างเอราวัณที่นักเรียนสังเกตเห็นลงในกระดาษที่ครูแจก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “ลักษณะของข้างเอราวัณ” ๒.นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ “ข้างเอราวัณ” ในทัศนคติของตนเองกับเพื่อนในกลุ่ม ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนออกมานำเสนอความคิดเห็นในหัวข้อ “ความแตกต่างของลักษณะข้างเอราวัณ จากภาพที่นักเรียนเห็นกับรายละเอียดในใบความรู้” ๔. นักเรียนอ่านใบความรู้ “ลักษณะของข้างเอราวัณ” เพื่อตอบคำถามว่าข้างเอราวัณมีที่มาจากอะไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. กระดาษจดบันทึก ๒. ใบความรู้ “ลักษณะของข้างเอราวัณ” ๓. ใบงาน “บทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “บทพากย์เอราวัณ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>แนวคำตอบ ข้างเอราวรณ์แค้นความเชื่อที่พบในเรื่องของไตรภูมิพระร่วง มาจากเทพบุตรชื่อว่าเอยรวัดิน ซึ่งจะแปลงกายเป็นพาหนะให้กับ พระอินทร์ ดังนั้นข้างเอราวรณ์จึงมีความวิจิตรอลังการ และงดงาม ขั้นสรุป จากการเรียนในเรื่อง ลักษณะและที่มาของข้างเอราวัดิน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร แนวคำตอบ สามารถบูรณาการความรู้ไปปรับใช้กับการเขียนรายงาน หรือการเขียนบทความ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สิ่งที่เกิดองค์ความรู้</p>	

ใบความรู้ “ลักษณะของช้างเอราวัณ”

ช้างเอราวัณ

เอราวัณเป็นชื่อช้างทรงของพระอินทร์ เนื่องจากเป็นสัตว์ในจินตนาการของกวี จึงมีลักษณะพิเศษต่างกับช้างโดยทั่วไป ในพระบรมราชาธิบายของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเรื่องช้าง ทรงอธิบายว่าตามตำนานโบราณของไทย บอกไว้แต่เพียงว่าช้างเอราวัณ มีกายสีขาวและมีเศียร ๓๓ เศียร แต่ในวรรณคดีบางเรื่อง เช่น ไตรภูมิพระร่วงตอนพรรณนาสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และรามเกียรติ์ตอนพระอินทร์เสด็จลงมาสร้างเมืองอยุธยา มีบทพรรณนารายละเอียดของช้างเอราวัณไว้อย่างพิสดารว่า เศียรหนึ่งมี ๗ งา งาหนึ่งมี ๗ สระ สระหนึ่ง มีกอบัว ๗ กอ กอหนึ่งมีดอกบัว ๗ ดอก ดอกหนึ่งมี ๗ กลีบ กลีบหนึ่งมีนางฟ้าร้ายรำอยู่ ๗ องค์ แต่ละองค์มีบริวารเป็นหญิงงาม ๗ นาง ตัวเลขนี้ทำให้มีผู้คิดตั้งโจทย์ให้เด็ก ๆ ลองคุณหาคำตอบ เช่น นับนางฟ้าได้สามล้านแปดแสนแปดหมื่นสองพันสี่ร้อยสิบเจ็ดองค์ เป็นต้น จำนวนมหาศาลนี้เป็นเพียงการสมมุติให้เกิดจินตภาพความอลังการของช้างเอราวัณซึ่งเป็นเทพพาหนะ

ตามเรื่องในไตรภูมิพระร่วง เอราวัณเป็นเทพบุตรชื่อไวยราวัณ เมื่อพระอินทร์จะเสด็จที่ใด ไวยราวัณก็จะเนรมิตตนเป็นช้างเผือกใหญ่เพื่อเป็นพาหนะของพระอินทร์ ในเรื่องรามเกียรติ์ ช้างเอราวัณหรือไวยราพตปรากฏในตอนศึกอินทรชิต ซึ่งบรรยายเหตุการณ์ตอนที่อินทรชิต โอรสของทศกัณฐ์ยกทัพไปรบกับพระราม อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ แล้วให้เสนายักษ์ชื่อการุณราชแปลงกายเป็นช้างเอราวัณ บทละครเรื่องรามเกียรติ์พระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชพรรณนาลักษณะของช้างเอราวัณว่ามีกายสูงใหญ่ สีขาวดั่งเงินยวง และมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

.....

สามสิบสามเศียรอลงการ

งาหนึ่งเจ็ดสระโกสุ่ม

เจ็ดกอบูก้านอรชร

.....

เศียรหนึ่งเจ็ดงาามงอน

สระหนึ่งมีปทุมเกษร

กอหนึ่งบานสลอนเจ็ดผกา

ใบงาน
“บทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ลักษณะคำประพันธ์ของเรื่องบทพากย์เอราวัณมีอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

๒. ผู้แต่งมีความมุ่งหมายอย่างไรในการแต่งเรื่องบทพากย์เอราวัณ

.....
.....
.....

๓. การเขียนโวหารแบบพรรณนาโวหารมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญอย่างไร

.....
.....
.....

๔. คุณค่าที่ได้จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

.....
.....
.....

๕. นักเรียนได้รับคุณค่าอะไรจากการเขียนโครงงาน และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....
.....
.....

เฉลยใบงาน “บทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ลักษณะคำประพันธ์ของเรื่องบทพากย์เอราวัณมีอย่างไรบ้าง

ตอบ บทพากย์เอราวัณแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกาพย์ฉบัง ๑๖ โดยหนึ่งบทจะมี ๑๖ คำ/พยางค์ โดย ๑ บท มี ๓ วรรค มีสัมผัสบังคับอยู่ที่คำสุดท้ายของวรรคแรกและวรรคที่สอง ส่วนคำสุดท้ายของวรรคที่สามใช้ส่งเข้าบทถัดไป กาพย์ฉบัง ๑๖ มีฉันทลักษณ์และตัวอย่างดังนี้ สิบหกคำมีท้ายวรรคหนึ่ง, สอดคล้องกัน

๒. ผู้แต่งมีความมุ่งหมายอย่างไรในการแต่งเรื่องบทพากย์เอราวัณ

ตอบ ให้เห็นโทษของความลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสจะนำมาซึ่งความประมาทอันเป็นเหตุแห่งหายนะ เช่น พระลักษมณ์และไพร่พลวานรที่มิวแต่เพ่งดูเทวดา (แปลง) อย่างเพเลิดเพลินจนต้องครของอินทรชิตในที่สุด

๓. การเขียนโวหารแบบพรรณนาโวหารมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญอย่างไร

ตอบ พรรณนาโวหาร มีจุดมุ่งหมายในการเขียนต่างจากบรรยายโวหาร คือมุ่งให้ความแจ่มแจ้ง ละเอียดลออ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ซาบซึ้งเพเลิดเพลินไปกับข้อความนั้น การเขียนพรรณนาโวหาร จึงยาวกว่าบรรยายโวหารมาก แต่มิใช่การเขียนอย่างเียนเย้อ เพราะพรรณนาโวหารต้องมุ่งให้เกิดภาพและอารมณ์ ดังนั้น จึงมักใช้การเล่นคำ เล่นเสียง ใช้ภาพพจน์ แม้เนื้อความที่เขียนจะน้อยแต่เต็มด้วยสำนวนโวหารที่ไพเราะ อ่านได้รสชาติเป็นโวหารที่ใช้ถ้อยคำอธิบายหรือบรรยายสิ่งที่พบเห็นอย่างละเอียด โดยใช้สำนวนโวหารที่ไพเราะสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจและความซาบซึ้งมีความรู้สึกและเห็นภาพตามไปด้วยกับคำพรรณนาโวหาร

๔. คุณค่าที่ได้จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

- ตอบ**
๑. ได้รับความเพเลิดเพลินจากการใช้ถ้อยคำที่แสดงพลังทางภาษา
 ๒. ได้ศึกษารรณคดีของชาติที่แสดงถึงวัฒนธรรมของคนไทย
 ๓. ทำให้ทราบถึงลักษณะของช้างเอราวัณว่ามีลักษณะอย่างไร
 ๔. แสดงพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยในด้านกวีนิพนธ์

๕. นักเรียนได้รับคุณค่าอะไรจากการเขียนโครงการ และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

- ตอบ**
๑. ช่วยสร้างแนวทางใหม่เพื่อริเริ่มงานไปสู่งานอาชีพ และศึกษาต่อที่ตนเองสนใจและถนัด
 ๒. สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในโครงการ

๓. ได้ทดสอบความถนัด และแก้ปัญหาในงานที่สนใจและมีความพร้อม ทำให้
มั่นใจ
๔. ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในโครงการที่ได้ริเริ่มสร้างสรรค์
๕. ก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักเรียนที่
ปฏิบัติร่วมกัน
๖. ก่อให้เกิดความรู้ทางวิชาการที่กว้างขวางขึ้น ได้รับความสำเร็จในการศึกษา
ตามหลักสูตร

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณatronรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ทรัพย์ฉบับ ๑๖ เป็นค่าประพันธ์ประเภทหนึ่ง โดยใน ๑ บทประกอบด้วย ๓ วรรค บังคับจำนวนคำ และสัมผัส ไม่มีบังคับเอก-โท หรือครุ-ลหุ หากนักเรียน ได้ศึกษาเรื่องการค้าประพันธ์ประเภทกาพย์ จะ ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียงคำได้อย่างไพเราะ และฝึกกระบวนการคิดและเลือกสรรคำที่ถูกต้อง เหมาะสม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายฉันทลักษณ์ของกาพย์ฉบับ ๑๖ ทักษะและกระบวนการ แยกแยะข้อความจากบทประพันธ์ชนิดกาพย์ ฉบับ ๑๖ ด้านคุณลักษณะ ไม่เรียนรู้</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สีส่ายคนคว่ำ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ชื่นนำ ๑. นักเรียนอ่านบทประพันธ์จากใบความรู้ “ลักษณะคำ ประพันธ์ของกาพย์ฉบับ ๑๖” ความเป็น “ฉบับสิบหกวรรค ถ้อยคำสำนวน พึงเลือกให้เพราะเหมาะสมกัน วรรคหนึ่งพึงสรร วรรคหน้าวรรคหลังร่าพัน วรรคหนึ่งพึงสรร ใส่วรรคละหกคำเทอญ วรรคสองต้องสี่คำเชิญ แต่งเสนาเพราะเพลิน ใครได้สติบ่จับใจ” ๒. นักเรียนอาสาสมัคร ๓ - ๔ คน ตอบคำถามว่า “จากบทประพันธ์ข้างต้น วรรคใดที่บ่งบอกถึงชื่อลักษณะของ คำประพันธ์ และจำนวนคำในแต่ละวรรคมีจำนวนเท่าใด” แนวคำตอบ วรรคที่ ๑ บ่งบอกถึงชื่อกาพย์ฉบับ ๑๖ โดยแบ่งจำนวนคำ ออกเป็น วรรคที่หนึ่ง ๖ คำ วรรคที่สอง ๔ คำ วรรคหลัง (วรรคที่ ๓) ๖ คำ ชื่นสอน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “กาพย์ฉบับ ๑๖” ๒. ใบงาน “ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ฉบับ ๑๖” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ ฉบับ ๑๖” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	--	--

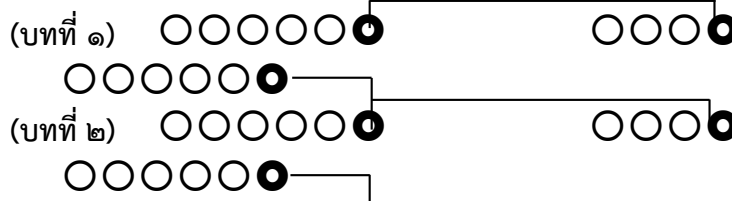
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนขนาดรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยออกมามีจับตัวอย่างค่าประพจน์ดังต่อไปนี้</p> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>๑. ช่างนิรมิตฤทธิ์แรงแข็งขัน เพื่อปกป้องผิวพรรณ สีสังข์สะอาดไอพาร์</p> </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>๒. สามสิบสามเศียรโสกา เศียรหนึ่งเงด็จา ดั่งเพชรรัตนูจี</p> </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>๓. งาหนึ่งเงด็จโบกขรณี สระหนึ่งยอมมี เจ็ดกอบุณบันดาล</p> </div> <p>๒. นักเรียนเขียนอธิบายเนื้อหาจากบทประพันธ์ที่ตน จับได้ และให้ขีดคำสัมผัส รวมถึงแบ่งจำนวนคำในแต่ละวรรค ให้ถูกต้องลงในใบงาน “ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ ฉบบั ๑๖”</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๓. นักเรียนเรียงลำดับบทประพันธ์จากเรื่อง บทพากย์ เอราวัณ ในใบงาน “ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ ฉบับ ๑๖” ให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ช่างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน เดือกผ่องผิวพรรณ สีสังข์สะอาดไอพาร์ ๒. สามสิบสามเศียรโสภา เคียรหนึ่งเจีตงา ตมเพชรรัตนูรี ๓. งานหนึ่งเจ็ดโปกษณีย์ สระหนึ่งยอมมี เจ็ดกอบลูบันดาล <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนตอบคำถามว่า จากการทำกิจกรรมต่อคำ ประพันธ์ นักเรียนใช้วิธีการคิดในลักษณะเพื่อหาคำตอบ แนวคำตอบ</p> <p>ใช้วิธีการคิดเปรียบเทียบ ระหว่างฉันทลักษณ์ที่ถูกต้องกับ ตัวอย่างคำประพันธ์ที่ได้รับ โดยนำมาเชื่อมโยงต่อกันตามลำดับคำ ประพันธ์</p>	

ใบความรู้ “กาพย์ฉับ ๑๖”

ประพันธ์ด้วยรูปแบบของกาพย์ฉับ ๑๖ ซึ่งหนึ่งบทประกอบด้วย ๓ วรรค วรรคแรกบังคับ ๖ พยางค์ วรรคที่สองบังคับ ๔ พยางค์ วรรคที่สามบังคับ ๖ พยางค์ รวมทั้งสิ้น ๑ บทมี ๑๖ พยางค์ จึงเรียกกาพย์ฉับ ๑๖ (เนื่องจากบทพากย์เอราวัณนี้แต่งขึ้นเพื่ออ่านออกเสียง จำนวนคำในแต่ละวรรคจึงไม่ตายตัว อาจมีการเพิ่มหรือลดได้บ้าง) ไม่บังคับเสียงหนักเบาและเสียงวรรณยุกต์ แต่บังคับสัมผัสเสียงสระระหว่างวรรคและสัมผัสระหว่างบท โดยพยางค์สุดท้ายของวรรคแรกจะสัมผัสกับพยางค์สุดท้ายของวรรคที่สอง และพยางค์สุดท้ายของวรรคที่สามจะสัมผัสกับพยางค์สุดท้ายของวรรคแรกและวรรคที่สอง ในบทถัดไปดังแผนผังชั้นลักษณ์

❖ แผนผังกาพย์ฉับ ๑๖

ตัวอย่างคำประพันธ์

“ฉับสิบหกควร	ถ้อยคำสำนวน
พึงเลือกให้เพราะเหมือนกัน	
วรรคหน้าวรรคหลังรำพัน	วรรคหนึ่งพึงสรร
ใส่วรรคละหกคำเทอญ	
วรรคสองต้องสี่คำเชิญ	แต่งเสนาเพราะเพลิน
ใครได้สติจับใจ”	

ใบงาน
“ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ฉบัง ๑๖”

สมาชิกในกลุ่ม : ๑
๒
๓
๔

คำชี้แจง นักเรียนนำตัวอย่างบทประพันธ์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ ที่ได้รับใส่ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตัวอย่างบทประพันธ์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

.....

.....

สามารถถอดคำประพันธ์ได้ว่า

.....

.....

.....

คำสั่ง จงเรียงลำดับคำประพันธ์ดังต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์

๑. ช่างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน เผือกผ่องผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอพาร์

.....

.....

๒. งาหนึ่งเจ็ดโปกขรณี สระหนึ่งยอมมี
เจ็ดกออุบลบันดาล

.....

.....

๓. สามสิบสามเศียรโสภา เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ดั่งเพชรรัตน์จวี

.....

.....

เฉลยใบงาน
“ลักษณะคำประพันธ์กาพย์ฉบัง ๑๖”

สมาชิกในกลุ่ม : ๑
๒
๓
๔

คำชี้แจง นักเรียนนำตัวอย่างบทประพันธ์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ ที่ได้รับใส่ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตัวอย่างบทประพันธ์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

.....

.....

สามารถถอดคำประพันธ์ได้ว่า

.....

.....

.....

คำสั่ง จงเรียงลำดับคำประพันธ์ดังต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์

๑. ช่างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน เผือกผ่องผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอพาร์

๒. สามสิบสามเศียรโสภา เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ดั่งเพชรรัตน์รูจี

๓. งาหนึ่งเจ็ดโบทครณี สระหนึ่งย่อมมี
เจ็ดกอบบันดาล

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนของตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การศึกษาความรู้ด้วยตนเอง เป็นทักษะในการแสวงหาความรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดลักษณะนิสัยการคิดอย่างเป็นระบบ และต้องอาศัยการใช้ความวิจาร์ญาณในการสืบเสาะที่ถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกขั้นตอนหรือวิธีการในการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. ตัวแทนนักเรียนอาสาตอบคำถามสืบเสาะการรายชื่อตัวละครในวรรณคดีไทย เช่น ชุนแผน นางสีดา นางวันทอง ทศกัณฐ์ เป็นต้น ๒. นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อนที่มีรายชื่อตัวละครในวรรณคดีที่ตนคิดว่ามาจากรื่องเดียวกัน แนวคำตอบ วรรณคดีเรื่อง ชุนช่างขุนแผน ประกอบด้วยตัวละคร ชุนแผน นางวันทอง และชุนช่าง, วรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ ประกอบด้วยตัวละคร นางสีดา ทศกัณฐ์ พระราม หนุมาน พระลักษมณ์ อินทรชิต วรรณคดีเรื่อง พระอภัยมณี ประกอบด้วย นางเงือก พระอภัยมณี สินสมุทร</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนทำใบงาน “ตัวละครที่มีที่มา” โดยแสดงความคิดว่าตัวละครตัวใดที่อยู่ในวรรณคดีเรื่อง “บทพากย์เอราวัณ” จากสกลการรายชื่อตัวละครที่นักเรียนจับ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรคำ “รายชื่อตัวละคร” ๒. ใบความรู้ “ตัวละครที่มีที่มา” ๓. ใบงาน “ตัวละครที่มีที่มา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ตัวละครที่มีที่มา” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สิบเส้าคันควา (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>นางสาว อรุณรัตน์ วรรณาน พงษ์เกษม และอินทรชิต</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาข้อมูลตัวละครจากเรื่อง “บทพากย์ เอราวัณ” จากไปความรู้ “ตัวละครนี้มีที่มา” ๓. นักเรียนวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัว ละครแต่ละตัวจากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>พระลักษมณ์ ลักษณะนิสัย มีความปรมาท หลงใหลใน ความงามของสตรี อินทรชิต มีลักษณะนิสัยโลกใน อำนาจ หยิ่งทะนงในความงามของตนเอง</p> <p>๔. นักเรียนนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิด จากตัวละครที่ได้ศึกษา โดยตัวแทนนักเรียนอาสาเป็นผู้ตอบ</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ควรมีสติในการใช้ชีวิตเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อตนเอง และผู้อื่น ตั้งกรณีของพระลักษมณ์ที่หลงใหลในนางรำของกองทัพ อินทรชิต</p> <p>ชั้นสรุป</p> <p>จากการทำกิจกรรม “ตัวละครนี้มีที่มา” นักเรียนตอบ คำถามว่า นักเรียนใช้วิธีการคิดแบบใดเพื่อหาคำตอบ</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชวล้านขวานทองศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๒ แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดเปรียบเทียบ เพื่อเชื่อมโยง ตัวละครที่อยู่ในวรรณคดีเรื่องเดียวกัน</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	---	---

บัตรคำ
“รายชื่อตัวละคร”

ขุนแผน	นางวันทอง	นางสีดา	อินทรชิต
ทศกัณฐ์	พระราม	หนุมาน	พระลักษมณ์
ขุนช้าง	สินสมุทร	พระอภัย	นางเงือก

ใบความรู้ “ตัวละครนี้มีที่มา”

ศึกอินทรีชิต

อินทรีชิตเป็นโอรสทศกัณฐ์เจ้ากรุงลงกากับนางมณฑิลา เดิมชื่อรณพัตร์ เมื่ออายุ ๑๕ ปี ได้ลาบิดาไปเรียนศิลปวิทยากับฤๅษีโคบุตรซึ่งเป็นพระอาจารย์ของทศกัณฐ์ แล้วไปบำเพ็ญพรตเพื่อขอพรและศรวิเศษจากพระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม พระอิศวรประทานศรพรหมศาสตร์และมนตร์แปลงเป็นพระอินทร์ พระพรหมประทานศรนาคบาทและประทานพรว่าหากเศียรขาดตกลงดินจะเป็นไฟบรรลัยกัลป์ล้างโลก ต้องนำพานแว่นฟ้าหรือพานแก้วของพระพรหมมารองรับ ส่วนพระนารายณ์ประทานศรวิษณุปาณัมให้ เมื่อได้พรและศรวิเศษจากเทพทั้งสาม รณพัตร์ก็มีความเหิมเกริมมาก ครั้งหนึ่งได้ไปทำพระอินทร์รบและใช้ศรที่พระนารายณ์ประทานให้ด้านฤทธิ์อาวุธของพระอินทร์ได้ พระอินทร์จึงต้องหนีไปเพราะหมดทางสู้ ทศกัณฐ์ยินดีที่โอรสเอาชนะพระอินทร์ได้ จึงตั้งชื่อใหม่ว่าอินทรีชิตซึ่งหมายความว่า ผู้ชนะพระอินทร์

ในเรื่องรามเกียรติ์ พระราม โอรสท้าวทศรถกับนางเกาสุริยาต้องออกเดินป่าเป็นเวลา ๑๔ ปีตามทีนางไภยเกษิ มเหสีองค์รองทูลขอท้าวทศรถ พระลักษมณ์ พระอนุชาต่างมารดาและนางสีดา ชายาขอตามเสด็จด้วย ระหว่างทางทศกัณฐ์มาลักนางสีดาไปไว้ที่กรุงลงกา พระรามซึ่งได้เหล่าวานรเป็นไพร่พลจึงต้องติดตามไปเพื่อชิงนางสีดาคืน พระรามกับทศกัณฐ์ทำศึกสงครามกันหลายครั้ง เช่นศึกโมยราพ ศึกกุมภกรรณ เป็นต้น หลังจากกุมภกรรณอนุชาของทศกัณฐ์ออกรบกับฝ่ายพระรามและถูกสังหารไปแล้ว อินทรีชิตก็อาสาออกรบข้างในศึกครั้งแรก อินทรีชิตต้องศรของพระลักษมณ์ ทำให้ต้องพ่ายแพ้เลิกทัพไป อินทรีชิตจึงไปทำพิธีชุบศรนาคบาทที่พระพรหมประทานให้ แต่ก็ถูกฝ่ายพระรามทำลายพิธีเสียก่อน เมื่อออกรบอีกครั้ง พระลักษมณ์ต้องศรของอินทรีชิต แต่ฝ่ายพระรามก็แก้พิษศรได้ ต่อมาอินทรีชิตทำพิธีชุบศรพรหมศาสตร์ที่พระอิศวรประทานให้แต่ก็ไม่สำเร็จ เมื่อออกศึกอีกครั้งจึงใช้เวทมนตร์ที่พระอิศวรประทานให้แปลงกายเป็นพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ครั้งนี้อินทรีชิตสังหารพระลักษมณ์ได้ แต่หนุมานก็ไปหายาแก้พิษศรได้ พระลักษมณ์จึงฟื้นขึ้นมา ในที่สุดฝ่ายพระรามก็ทำลายศรวิเศษทั้ง ๓ เล่มของอินทรีชิตได้ อินทรีชิตออกรบอีกครั้ง เมื่อเสียรศศึกและอาวุธ ก็กลัวตายหนีขึ้นไปซ่อนในกลีบเมฆ พระลักษมณ์จะแผลงศรสังหารอินทรีชิต แต่พิเภกทูลว่าถ้าเศียรอินทรีชิตตกถึงพื้นจะเกิดไฟบรรลัยกัลป์ พระลักษมณ์จึงให้องคตไปทูลขอพานแว่นฟ้าจากพระพรหม แล้วพระลักษมณ์ก็แผลงศรตัดเศียรอินทรีชิตโดยมีองคตถือพานรับไว้ แต่เศียรอินทรีชิตยังคงสำแดงฤทธิ์ พระรามจึงแผลงศรไปทำลายจนแหลกละเอียด

ใบงาน
“ตัวละครนี้มีที่มา”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ขุนแผน มาจากเรื่อง

.....

๒. นางวันทอง มาจากเรื่อง

.....

๓. นางสีดา มาจากเรื่อง

.....

๔. อินทรชิต มาจากเรื่อง

.....

๕. ทศกัณฐ์ มาจากเรื่อง

.....

๖. พระราม มาจากเรื่อง

.....

๗. หนุมาน มาจากเรื่อง

.....

๘. พระลักษณ์ มาจากเรื่อง

.....

๙. ขุนช้าง มาจากเรื่อง

.....

๑๐. สีนสมุทร มาจากเรื่อง

.....

๑๑. พระอภัยมณี มาจากเรื่อง

.....

๑๒. นางเงือก มาจากเรื่อง

.....

เฉลยใบงาน
“ตัวละครนี้มีที่มา”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ขุนแผน มาจากเรื่อง

ตอบ ขุนช้างขุนแผน

๒. นางวันทอง มาจากเรื่อง

ตอบ ขุนช้างขุนแผน

๓. นางสีดา มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๔. อินทรีชิต มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๕. ทศกัณฐ์ มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๖. พระราม มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๗. หนุมาน มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๘. พระลักษมณ์ มาจากเรื่อง

ตอบ รามเกียรติ์

๙. ขุนช้าง มาจากเรื่อง

ตอบ ขุนช้างขุนแผน

๑๐. สินสมุทร มาจากเรื่อง

ตอบ พระอภัยมณี

๑๑. พระอภัยมณี มาจากเรื่อง

ตอบ พระอภัยมณี

๑๒. นางเงือก มาจากเรื่อง

ตอบ พระอภัยมณี

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สารสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสารสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. มารยาทในการพูด ๓.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๓.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๓.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>บทพากย์หรือคำพากย์ รูปแบบคำประพันธ์มักจะเป็นกาพย์ยานี ๑๑ คำพากย์ยาวคือ บทพากย์หนึ่งใหญ่ที่มีเรื่องติดต่อกันเป็นเรื่องขนาดยาว ส่วนคำพากย์สั้น คือ บทพากย์ โขนที่มีการดำเนินเรื่องไม่ติดต่อกัน เช่น ตอนนางลอย ตอนนาคบาท โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเพลิดเพลินและแสดงให้เห็นถึงบทพรรณนาที่เด่นชัดจากความสามารถของนักกวี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายที่มาของบทพากย์เอราวัณ อธิบายความสำคัญของบทพากย์เอราวัณ <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>นำเสนอแผนภาพความคิดเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ใฝ่เรียนรู้ 	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสังเกตภาพของการแสดงหนังใหญ่ นักเรียนบอกลักษณะและวิธีการแสดงหนังใหญ่จากภาพประกอบว่ามีความแตกต่างจากการเล่นโขนอย่างไร <p>แนวคำถาม</p> <p>การแสดงหนังใหญ่เป็นการแสดงที่ใช้หนังสัตว์สักเป็นรูปภาพขนาดใหญ่ คีบด้วยไม้ตบ ๒ อัน สำหรับจับเชิด โดยหนังใหญ่มีบทพากย์เจรจาและใช้ศัพท์กับเกราะบรรเลงประกอบ ส่วนโขนจะใช้ผู้แสดงแทนการใช้ตัวหนังที่เชิด และมีผู้พากย์บทเจรจา เว้นแต่ตัวตลกหรือฤๅษีบางตนที่จะเจรจาด้วยตนเอง</p> <p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน ศึกษาความรู้เรื่อง “ที่มาของบทพากย์เรื่องรามเกียรติ์” จากใบความรู้ “ที่มาจากเรื่องบทพากย์เอราวัณ” นักเรียนช่วยกันสรุปที่มาของบทพากย์เอราวัณโดยทำใบงาน “ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ” 	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ภาพการแสดงหนังใหญ่ ใบความรู้ “ที่มาจากเรื่องบทพากย์เอราวัณ” ใบงาน “ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ” <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การทำใบงาน “ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔</p> <p>เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๔)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>๓. ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอแผนภาพความคิดจากใบงาน “ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>๔. หลังจากการนำเสนอ ตัวแทนกลุ่มอาสาออกมาจับสลากข้อความเพื่อตอบคำถามวัดความเข้าใจ ตัวอย่างคำถาม เช่น โขนมีวิวัฒนาการมาจากการแสดงประเภทใด หนึ่งใหญ่และโขนมีส่วนใดที่เหมือนกันและแตกต่างกัน</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>โขนมีวิวัฒนาการมาจากหนังใหญ่ โดยมีความแตกต่างกับหนังใหญ่ที่ใช้ผู้แสดงแทนการเชิดหนัง และมีส่วนที่เหมือนกันคือใช้ผู้พากย์บทร้องจากหน้าผู้แสดง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า จากการนำเสนอเรื่อง “ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ” นี้ก็เรียนคิดว่า โขนในปัจจุบันยังคงแสดงเหมือนกับโขนในอดีตหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>เหมือนกัน เพราะที่มาจากวรรณคดีต้นฉบับเดียวกัน</p> <p>ต่างทำกรรไกรตามขอบการแสดงหลวงเหมือนกัน</p>	

การแสดงหนังใหญ่

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๑๔

ใบความรู้ “ที่มาจากเรื่องบทพากย์เอราวัณ”

บทพากย์หรือคำพากย์เรื่องรามเกียรติ์

การแสดงมหรสพของไทยซึ่งนิยมกันมาตั้งแต่สมัยอยุธยา นอกจากละครแล้วยังมีหนังใหญ่และ โขนหนังใหญ่เป็นการแสดงที่ใช้หนังสัตว์สลักเป็นรูปภาพขนาดใหญ่ (ใหญ่กว่าหนังตะลุงมาก) คีบด้วย ไม้ตบ^๑ ๒ อันสำหรับจับเชิด เชิดได้ทั้งหน้าจอและหลังจอซึ่งมีไฟส่องสว่าง หนังใหญ่มีบทพากย์ เจริจาและใช้ปีพาทย์กับเกราะบรรเลงประกอบ ส่วนโขนมีวิวัฒนาการมาจากหนังใหญ่ โดยใช้ผู้แสดง บทบาทแทนตัวหนัง เดิมผู้แสดงโขนสวมหัวโขนปิดหน้าทั้งหมดจึงต้องมีผู้พูดแทน เรียกว่า ผู้พากย์เจริญจา ต่อมาผู้แสดงเป็นเทพบุตรเทพธิดา และมนุษย์ชายหญิงสวมแต่เครื่องประดับศีรษะ ไม่ปิด หน้าทั้งหมด แต่ก็ยังรักษาประเพณีเดิมของการแสดงโขน คือไม่ต้องพูดเอง ต้องมีผู้พากย์เจริญจาแทน เว้น แต่ตัวตลกหรือฤๅษีบางตนจึงจะเจริญจาเอง^๒

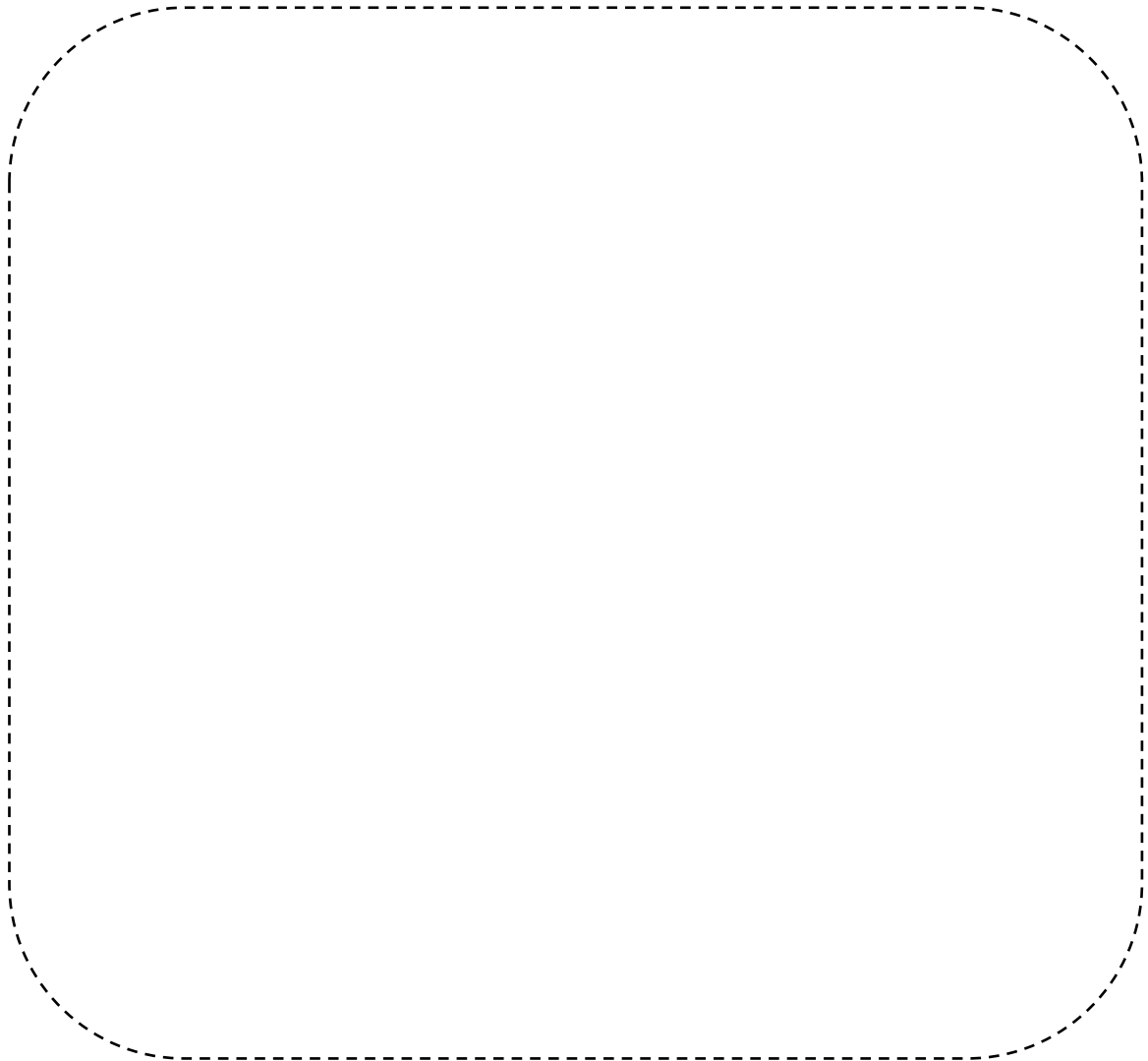
ในสมัยอยุธยามีการนำเนื้อเรื่องจากรามเกียรติ์มาแต่งเป็นบทสำหรับการแสดงมหรสพประเภท หนังใหญ่และโขนโดยเฉพาะ บทประพันธ์นั้นเรียกว่า บทพากย์ หรือที่โบราณเรียกว่า คำพากย์ ส่วนใหญ่ แต่งเป็นกาพย์ ในการแสดงหนังใหญ่มีบทพากย์เป็นหลักและมีตัวหนังเป็นส่วนประกอบ เท่าที่ปรากฏ ต้นฉบับตกทอดมา บทพากย์หนังใหญ่มีการดำเนินเรื่องติดต่อกันเป็นเรื่องยาว เช่น เริ่มตั้งแต่ตอนนาง สำนึกขาทูลทศกัณฐ์ว่าพบนางสีดา ทศกัณฐ์จึงไปลักนางสีดา ทำให้พระรามต้องออกติดตาม และทำศึก กับทศกัณฐ์ บทพากย์หนังใหญ่จึงเรียกว่า คำพากย์ยาว ส่วนบทพากย์โขนซึ่งเรียกว่า คำพากย์สั้น มัก ดำเนินเรื่องเป็นตอน ๆ ไม่ต่อเนื่องกัน เช่น ตอนนางลอย เป็นบทครวญของพระราม ซึ่งอาลัยรักนางสีดา เพราะเข้าใจว่านางเบญจกายแปลงที่ฆ่าเป็นตายลอยน้ำมาหน้าทีประทับนั้นคือ นางสีดา ตอนนาคบาศ เป็น ตอนที่มั่งกรกัณฐ์ บุตรพญาขร (น้องทศกัณฐ์) ออกรบกับพระราม นอกจากนั้นยังมีบทพรรณนาชม กระบวนรถศึกทั้งฝ่ายพระรามและฝ่ายทศกัณฐ์

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระราชนิพนธ์บทพากย์บางตอนขึ้น ได้แก่ บทพากย์นางลอย บทพากย์นาคบาศ และบทพากย์เอราวัณ ที่นำมาให้นักเรียนศึกษาในหนังสือเรียนเล่มนี้คือบทพากย์เอราวัณซึ่งเป็น พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒

^๑ ไม้ตบ คือ ไม้ไผ่ผ่าซีกด้านปลายใช้สำหรับหนีบทตัวหนัง มีลักษณะเดียวกับไม้คียบปลาหรือไม้ที่จจะย่าง เป็นต้น
ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย** (กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๒), หน้า ๒๘๒

ใบงาน
“ที่มาและลักษณะสำคัญของบทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปที่มาของบทพากย์เอราวัณเป็นองค์ความรู้ของตนเองเป็นแผนภาพ
ความคิด

A large, empty rounded rectangle with a dashed border, intended for a student to draw a mind map. The rectangle is centered on the page and occupies most of the lower half of the page.

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทพากย์เอราวัณ ตอน ศีกอินทรีชิต เป็นภาพพรรณนาถึงความงามของเทพพระรามและช้างเอราวัณ ซึ่งกวีได้รังสรรค์คำไพเราะงดงาม สร้างจินตภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดอรรถรสในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนตอบคำถามครูผู้สอนว่า “สัตว์ชนิดใดในวรรณคดีไทยที่นักเรียนคิดว่ามีความแปลกประหลาดและเพราะเหตุใดถึงเป็นเช่นนั้น” ๒. นักเรียนสังเกตภาพช้างเอราวัณจากชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (นักเรียน) โดยให้นักเรียนอธิบายถึง ลักษณะภายนอกของช้างเอราวัณที่นักเรียนสังเกตเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรคำ “ลำดับร่างช้างเอราวัณ” ๒. ใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อเรื่องและเรียบเรียงเนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนถอดคำประพันธ์จากเรื่อง “บทพากย์เอราวัณ” จากใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ” โดยครูผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของช้างเอราวัณ ๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน เพื่อทำกิจกรรม “ลำดับร่างช้างเอราวัณ” โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับบัตรคำ ซึ่งบัตรคำแต่ละใบจะประกอบด้วยข้อความที่พรรณนาถึงช้างเอราวัณ ตามลำดับเนื้อเรื่อง ได้แก่ - เคียว ๓๓ เคียว - งา ๗ งา</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สืบเสาะค้นคว้า (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>แนวคำตอบ ลักษณะของข้างปกติมีความแตกต่างจากข้างเอราวัณ เพราะข้างเอราวัณมีเคียว ๓๓ เคียว เคียวละ ๗ งา และมี ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ข้างปกติไม่มี</p>	

บัตรคำ
“ลำดับร่างกายเราวิณ”

เตี้ยร ๓๓ เตี้ยร

สระโปกขรณี ๗ สระ

กอบัว ๗ กอ

งา ๗ งา

ดอกบัว ๗ ดอก

กลีบบัว ๗ กลีบ

เทพธิดา ๗ องค์

บริวาร ๗ นาง

ช้างเอราวัณ

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๑๗

ใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ”

บทพรรณนาในบทพากย์เอราวัณ

บทพากย์เอราวัณแต่งเป็นกาพย์ฉบับ ๕๓ บท มีบทบรรยายที่ดำเนินเรื่องอย่างสังเขปตั้งแต่ อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ พระรามตื่นบรรทมและเสด็จยกทัพไปกับพระลักษมณ์ พระลักษมณ์ ทอดพระเนตรเห็นทัพพระอินทร์แปลง จึงตรัสถามสุครีพด้วยความสงสัย สุครีพทูลเตือนให้ พระลักษมณ์ระวังพระองค์ แต่อินทรชิตก็รับสั่งให้บริวารจับระบำถวายจนพระลักษมณ์เค็ลมีพระองค์ อินทรชิตจึงแผลงศรพราหมณ์สังหารพระลักษมณ์ได้

จุดเด่นของบทพากย์เอราวัณอยู่ที่บทพรรณนาต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากบทพรรณนาภาพช้าง เอราวัณซึ่งเป็นช้างที่เนรมิตขึ้นมา มีกายสีขาวเหมือนสีสังข์

ช้างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน เผือกผ่องผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอฬาร

มีเศียรตรงงาม ๓๓ เศียร แต่ละเศียรมีงา ๗ กิ่งที่สวยงามเหมือนเพชร

สามสิบสามเศียรโสภา เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ดั่งเพชรรัตนรูจี

ที่งาแต่ละกิ่งมีสระบัว ๗ สระ แต่ละสระมีกอบัว ๗ กอ

งาหนึ่งเจ็ดโบกษรณี สระหนึ่งย่อมมี
เจ็ดกออุบลบันดาล

แต่ละกอมีดอกบัว ๗ ดอก แต่ละดอกมีกลีบบัวบาน ๗ กลีบ

กอหนึ่งเจ็ดดอกดวงมัลย์ ดอกหนึ่งแบ่งบาน
มีกลีบได้เจ็ดกลีบผกา

แต่ละกลีบมีนางฟ้ารูปงามอยู่ ๗ องค์

กลีบหนึ่งมีเทพธิดา เจ็ดองค์โสภา
แน่นน้อยลำพานงพาล

แต่ละองค์มีบริวารที่เป็นหญิงงาม ๗ นาง ซึ่งจับระบำรำฟ้อนด้วยท่าทางอย่างนางฟ้า

นางหนึ่งย่อมมีบริวาร อีกเจ็ดเยาวมัลย์
ล้วนรูปนิรมิตมารยา

จักรพรรดิราชย์สายหา ข้าเลื่องหางตา
ทำที่ดั่งเทพอัปสร

ที่เศียรข้างทุกเศียรมีบุษบกวิมานซึ่งงามราวกับวิมานเวไชยันต์ของพระอินทร์

มีวิมานแก้วงามบวร ทุกเศศกฤษุขร

ดั่งเวไชยันต์อมรินทร์

ทั่วตัวข้างประดับตกแต่งอย่างสวยงามด้วยแก้วนพรัตน์และทอง ความรูปร่างคือ สารสิทธิ์ของอินทรชิต
ชื่อ โลทัน ซึ่งแปลงกายเป็นเทพบุตรนั่งอยู่ท้ายข้างเป็นผู้ขับขี่ข้าง

ต่อมาเป็นบทพรรณนากองทัพของอินทรชิตซึ่งแสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่และความพร้อมของฝ่าย
ศัตรูของพระราม อินทรชิตแปลงกายทหารทั้งสี่เหล่าของตนเป็นเทพและอมมนุษย์ผู้มีฤทธิ์ ท้าหน้าคือ
เทพารักษ์ ท้าหลังคือครุฑ กิณนร และนาค ปีกซ้ายคือวิทยากร ปีกขวาคือคนธรรพ์ การจัดกระบวนทัพ
เป็นไปตามตำราสงคราม และทหารทุกนายล้วนมีอาวุธครบครัน

นอกจากนั้นยังมีบทพรรณนาธรรมชาติเมื่อพระรามตื่นบรรทม เป็นการพรรณนาฉากในเวลาเช้า
เมื่อพระอาทิตย์เริ่มส่องแสง สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ เริ่มเคลื่อนไหวเพื่อดำเนินชีวิตตามธรรมชาติของตน เช่น ผึ้ง
ออกหาอาหาร นกนานาชนิดส่งเสียงร้องก้องป่า

ผึ้งหมู่คณาเหมหงส์	ร่อนราถาลง
แทรกใช้ในสร้อยสุมาลี	
ดูเหว่าเร้าเร่งพระสุริย์ศรี	ไก่อ้นปีกตี
กู่ก้องในท้องดงदान	
ปีกขาตื่นตาขันขาน	หาคู่เคียงประสาน
สำเนียงเสนาะในไพร	

ส่วนบทพรรณนากองทัพของพระรามก็แสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่และบุญญาธิการของพระ ราม
ทั้งเสียงประโคมและเสียงโห่ร้อง ทำให้แผ่นดินสะเทือน สัตว์ต่าง ๆ พากันตกใจวิ่งหนี แม้แต่นกหัสติลิงค์
ซึ่งกำลังคาบข้างอยู่ก็ยังคงใจจนปล่อยข้างหลุดจากปาก

อึงอินทเกร็ดีระงม	แตรสังข์เสียงประสม
ประสานเสนาะในไพร	
เสียงพลโห่ร้องเอาชัย	เลื่อนลั่นสนั่นใน
พิภพเพียงทำลาย	
สัตว์ภยันต์บรรพททั้งหลาย	อ่อนเอียงเพียงปลาย
ประนอมประนมชมชัย	

พสุธาอากาศหวาดไหว
ซุกซ่อนประหวั่นขวัญหนี
ลูกครุฑพลัดตกนิมพลี
คาบข้างก็วางไอยรา

เนื่อนกตกใจ
หัสตินอินทรี

ในบทพรรณานี้ มีการใช้ภาพพจน์เพื่อแสดงความหมายเปรียบเทียบแทนการกล่าวตรง ๆ ถึงบุญญาธิการของพระราม ตัวอย่างเช่น การเปรียบอย่างเกินจริงว่าเสียงโห่ร้องเอาชัยของกองทัพพระรามดังสนั่นราวกับโลกจะพินาศ และการสมมุติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตเช่นภูเขาทั้งหลายในจักรวาลประหนึ่งเป็นหมู่คนที่พากันน้อมศีรษะพนมมือไหว้พระรามบทพรรณานี้ตามตัวอย่างข้างต้นนี้เน้นการแสดงลีลาเคลื่อนไหวของตัวละครและรายละเอียดของฉากมากกว่าการดำเนินเรื่องราวและการเล่าเรื่อง นี่คือลักษณะของบทพากย์ที่ใช้ในการแสดงโขนซึ่งมีกระบวนการำเด่นเป็นหลัก และมีความไพเราะงดงามของบทพากย์เป็นส่วนประกอบ ต่างกับบทพากย์ที่แต่งขึ้นสำหรับเล่นหนังใหญ่ซึ่งมีบทพากย์ยาวที่ดำเนินเรื่องติดต่อกันเป็นหลัก และมีตัวหน้าที่เซิดเป็นส่วนประกอบ การอ่านบทพากย์เอราวัณเพื่อให้ได้คุณค่าของวรรณคดีอย่างแท้จริงไม่ใช่การอ่านเอาเรื่องเพื่อให้รู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน และอย่างไรเท่านั้น แต่ควรจะอ่านอย่างพินิจลีลา และสำนวนโวหาร เพื่อจะได้เข้าถึงความงามหรือสุนทรียภาพซึ่งเป็นคุณค่าที่แท้จริง และจะทำให้ประจักษ์ว่าบรรพบุรุษของเราแต่โบราณนั้นมีฝีมือในการสร้างสรรค์วรรณศิลป์เป็นอย่างยิ่ง

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๑๕ - ๑๑๙

บทพากย์เอราวัณ

อินทรชิตบิดเบียนกายิน	เหมือนองค์อมรินทร์
ทรงคชเอราวัณ	
ช่างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน	เผือกม่วงผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอฬาร	
สามสิบสามเศียรโสภา	เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ตั้งเพชรรัตน์รูจี	
งาหนึ่งเจ็ดโบทครณี	สระหนึ่งย่อมมี
เจ็ดกออุบลบันดาล	
กอหนึ่งเจ็ดดอกดวงมัลย์	ดอกหนึ่งแบ่งบาน
มีกลีบได้เจ็ดกลีบผกา	
กลีบหนึ่งมีเทพธิดา	เจ็ดองค์โสภา
แน่นน้อยลำพานงพาล	
นางหนึ่งย่อมมีบริวาร	อีกเจ็ดเยาวมัลย์
ล้วนรูปนิรมิตมารยา	
จับระบำรำร่ายส่ายหา	ชำเลื่องหางตา
ทำที่ดั่งเทพอัปสร	
มีวิมานแก้วงามบรร	ทุกเทศกฤษุช
ดั่งเวไซยันต์อมรินทร์*	
เครื่องประดับแก้วแก้วโกมิน	ช่องทางกระวิน
สร้อยสายชนกถักทอง	
ตาข่ายเพชรรัตน์ร้อยกรอง	ผ้าทิพย์ปกตระพอง
ห้อยพู่ทุกหุคซสาร	
โลทันสารถิขุนมาร	เป็นเทพบุตรควาญ
ขับท่ายที่นั่งข้างทรง	

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๐

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสื่อสาร 2. การคิดขั้นสูง 	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒</p> <p>เรื่อง เลอค่าถ้อยคำ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>๓. นักเรียนตอบคำถามว่า ระหว่างคำนามกับคำกริยา จะมีส่วนที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างไร แนวคำตอบ คำนามจะทำหน้าที่เป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ โดยใช้คำกริยาเป็นคำแสดงอาการ</p> <p>ขั้นตอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนร่วมกิจกรรม “จับถ้อยร้อยเรียง” แต่ละคน ออกมาจับสลากบัตรคำคนละ ๑ ใบในกล่องหน้าชั้นเรียน 2. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำที่ตนจับเป็นคำชนิดใด 3. นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่จับได้ โดยหาคำนาม หรือคำกริยามาใช้ประกอบได้อย่างเหมาะสม <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปหน้าที่ของคำนามและคำกริยา โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือเพิ่มเติมในการสรุป แนวคำตอบ</p> <p>คำนามสามารถทำหน้าที่เป็นประธาน (ผู้กระทำ) หรือกรรม (ผู้ถูกกระทำ) และคำกริยาเป็นการแสดงอาการ</p>	

บัตรคำ
“ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยา”

นอนหลับ	คำราม	บิน	ร้องไห้
ขึ้น	หัวเราะ	นก	เสื่อ
คุณตา	น้อง	ไก่	เด็กชาย

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. มารยาทในการพูด ๓.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๓.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๓.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำนามกับคำกริยา เป็นคำสำคัญในการสื่อสาร ซึ่งคำนามที่อยู่หน้าคำกริยากับคำกริยาที่ตามหลัง คำนามมีความสัมพันธ์กันในด้านเป็นผู้กระทำ ผู้มีสภาพ และเป็นผู้ประสบหรือมีความรู้สึก ดังนั้น การเรียนในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับ คำกริยาจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับทราบหน้าที่ของคำ และสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายถึงลักษณะของคำนามและคำกริยา ด้านทักษะและกระบวนการ จำแนกคำนามและคำกริยาที่พบในเรื่องบทพากย์ เอรಾವดี</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสรุปเนื้อหาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่าง คำนามกับคำกริยา” จากคาบเรียนที่ผ่านมา แนวคำตอบ คำนามทำหน้าที่เป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ โดยใช้คำกริยาเป็นคำแสดงอาการ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับกลุ่ม ๓ - ๔ คนเพื่อวิเคราะห์คำนาม และคำกริยาที่พบในเรื่อง “บทพากย์เอรಾವดี” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์คำนามและคำกริยาจาก เรื่อง “บทพากย์เอรಾವดี” จากใบความรู้ “บทพากย์เอรಾವดี”</p> <p>แนวคำตอบ คำนามที่พบ เช่น อินทรชิต องค์อมรินทร์ ช่าง เป็นต้น คำกริยาที่พบ เช่น บิดเบียน มิ นรมิต เป็นต้น</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มจดคำนามและคำกริยาที่พบ ลงในสมุดจดบันทึก</p> <p>๔. นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน ออกมานำเสนอ คำนามและคำกริยาที่พบจากเรื่อง “บทพากย์เอรಾವดี” หน้า ชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทพากย์เอรಾವดี” ๒. ใบงาน “ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ความสัมพันธ์ระหว่าง คำนามกับคำกริยา”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗</p> <p>เรื่อง เลอค่าถ้อยคำ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง เลอค่าถ้อยคำ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>๕. นักเรียนทำใบงาน “ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยา” ขั้นสรุป นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการเรียนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคำนามและคำกริยา” นักเรียนสามารถนำมาปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ถูกต้องมากขึ้นหรือไม่อย่างไร</p>	

ใบความรู้
“บทพากย์เอราวัณ”

อินทรชิตบิดเบือนกายิน	เหมือนองค์อมรินทร์
ทรงคชเอราวัณ	
ช่างนิรมิตฤทธิแรงแข็งขัน	เผือกผ่องผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอฬาร	
สามสิบสามเศียรโสภาค	เศียรหนึ่งเจ็ดงา
ดั่งเพชรรัตน์รูจี	
งาหนึ่งเจ็ดโบกษรณี	สระหนึ่งย่อมมี
เจ็ดกอบุลงบันดาล	
กอหนึ่งเจ็ดดอกดวงมาลัย	ดอกหนึ่งแบ่งบาน
มีกลีบได้เจ็ดกลีบผกา	
กลีบหนึ่งมีเทพธิดา	เจ็ดองค์โสภาค
แน่นน้อยลำพานงพาล	
นางหนึ่งย่อมมีปริวาร	อีกเจ็ดเยาวมาลัย
ล้วนรูปนิรมิตมารยา	
จับระบำรำร่ายสายหา	ชำเลื่องหางตา
ทำที่ดั่งเทพอัปสร	
มีวิมานแก้วงามบวร	ทุกเศศกฤษุข
ดั่งเวไชยันต์อมรินทร์*	
เครื่องประดับแก้วแก้วโกมิน	ช่องทางกระวิน
สร้อยสายชนกถักทอง	
ตาข่ายเพชรรัตน์ร้อยกรอง	ผ้าทิพย์ปกตระพอง
ห้อยพู่ทุกหุคซสาร	
โลทันสารถิขุนมาร	เป็นเทพบุตรความญ
ขับท่ายที่นั่งข้างทรง	
บรรดาโยธาจัดรงค์	เปลี่ยนแปลงกายคง
เป็นเทพไทเทเวัญ	
ทัพหน้าอารักษ์ไพโรสณฑ์	ทัพหลังสุบรรณ
กินนรนาคนาคา	
ปีกซ้ายฤชิตวิทยา	คนธรรพ์ปีกขวา
ตั้งตามตำรับทัพชัย	
ล้วนถืออาวุธเกรียงไกร	โตมรศรชัย
พระขรรค์คทาถ้วนต์น	

ลอยฟ้ามาในเวหน
มาถึงสมรภูมิชัย

รีบเร่งรีพล

ฯ เจริจา ฯ

เมื่อนั้นจึงพระจักรี
อรุณเรืองเมฆา
ลมหวนอวลกลิ่นมาลา
นิवासแถวแหวดง
ฝั่งภูหมู่คณาเหมหงส์
แทรกใช้ในสร้อยสุมาลี
ดูเหว่าเร้าเร่งพระสุริย์ศรี
กู่ก้องในท้องดงดาน
ปักขาศันตนาขันขาน
สำเนียงเสนาะในไพร
เดือนดาวดับเศร้าแสงใส
ก็ผ่านพยับรองเรื่อง
จับฟ้าอากาศแลเหลือือง
บรรทมฟื้นจากไสยา

พอพระสุริย์ศรี

เฟื่องฟุ้งวนา

ร่อนราถาลง

ไก่อชันปีกตี

หาคู่เคียงประสาน

สร้างแสงอโณทัย

ธิบดินทร์เธอบรรเทือง

ฯ เจริจา ฯ

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๐ - ๑๒๑

ใบงาน
“ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยา”

ชื่อ..... นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำนามหรือคำกริยาลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ลม _____ อวลกลิ่นมาลา เฟื่องฟูง _____
นิवासแถวแนวดวง

_____ ตี้นตาชั้นขาน หาคู่เคียงประสาน
_____ เสนาะในไพร

เมื่อนั้น _____ เอื้อนอรรถวิงนา
ตรัสถาม _____ ขุนพล

อินทระชิด _____ เหนือเอรา วัฒนทอดทัตนา
เห็นองค์ _____ ฤทธิรงค์

ทูลเหนือเคียรเกล้า _____ หมายองค์อนุชา
ก็แผลง _____ ฤทธิธิน

เฉลยใบงาน

“ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำกริยา”

ชื่อ..... นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำนามหรือคำกริยาลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ลม**หวน**อवलกลิ่นมาลา

เฟื่อง**พุ่ม**วานา

นิवास**แถว**แนวดง

ปักษาคืนตาชั้นขาน

หาคู่**เคียง**ประสาน

สำเนียงเสนาะในไพร

เมื่อนั้น**พระศรี**อนุชา

เอือน**อร**รทวังนา

ตรัส**ถาม**สุ**ศรี**พขุนพล

อินท**ร**ชิต**สถิต**เหนือเอรา

วัน**ทอ**ด**ท**ศนา

เห็น**องค์**พระ**ลักษณ**ฤ**ท**ธิ**ร**งค์

ทูล**เหนือ**เศียรเกล้า**ยัก**ษา

หมาย**องค์**อนุชา

ก็**แผลง**สำ**แดง**ฤ**ท**ธิ**ร**ณ

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>บทพากย์เอราวัณ ตอน คืออินทรชิต เป็นการพรรณนาถึงความงามของกองทัพพระราม และช้างเอราวัณ ซึ่งกวีได้รังสรรค์คำไพเราะงดงาม สร้างจินตภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดอรรถรสในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>สรุปเนื้อเรื่องและเรียบเรียงเนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ไม่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘</p> <p>เรื่อง งามล้ำนมรมิต (๑)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>ใบความรู้ “เนื้อเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนสังเกตข้อความจากเนื้อเรื่อง บทพากย์เอราวัณ ประกอบด้วยการพรรณนาในด้านใดบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การชมความงามของช้างเอราวัณ - การชมความงามของกระบวณที่พพระราม - การต่อสู้ระหว่างที่อินทรชิตกับพระลักษมณ์ - การพรรณนาถึงกองทัพของอินทรชิต <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง “เนื้อเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณ” และเรียบเรียงข้อความตามลำดับเนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณให้ถูกต้อง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>การชมความงามของช้างเอราวัณ การพรรณนาถึงกองทัพ ของอินทรชิต การชมความงามของกระบวณที่พพระราม และการต่อสู้ระหว่างที่อินทรชิตกับพระลักษมณ์</p> <p>๒. นักเรียนถอดคำประพันธ์เรื่อง บทพากย์เอราวัณ จากใบความรู้ “เนื้อเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณ”</p>		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘		เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนพระองค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด</p>	<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘</p> <p>เรื่อง งามล้ำนมมิต (๑)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒ - ๓ คน เพื่อสรุปสาระสำคัญโดยแบ่งออกเป็นตอน ๆ อย่างชัดเจน</p> <p>๔. นักเรียนระดมความคิดเห็นในกลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ถึงจุดมุ่งหมายในการแต่งคำประพันธ์ เรื่อง บทพากย์เอราวัณ</p> <p style="text-align: center;">แนวคำตอบ</p> <p>บทพากย์เอราวัณมีจุดมุ่งหมายเพื่อพรรณนาถึงความงามของตัวละคร กระบวนทัพ หรือการบรรยายฉากและสถานที่ในเรื่อง</p> <p style="text-align: center;">ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการเรียนเรื่องการเขียนพรรณนาที่พบในเรื่อง บทพากย์เอราวัณ นักเรียนสามารถพบเห็นการเขียนในลักษณะเดียวกันได้จากที่ใด”</p>	

ใบความรู้ “เนื้อเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณ”

๑. เนื้อเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณ (หน้า ๑๒๐ - ๑๒๒)

ช้างเอราวัณเป็นช้างที่มีขนาดใหญ่มาก ผิวกายสีขาวย มีหัว ๓๓ หัว แต่ละหัวมีงาเจ็ดงา แต่ละงายาว ๔ ล้านวา แต่ละงามีสระโบกขรณี ๗ สระ แต่ละสระมีกอบัว ๗ กอ แต่ละกอมีดอกบัว ๗ ดอก แต่ละดอกมีกลีบ ๗ กลีบ แต่ละกลีบมีเทพธิดาพื่อนรำ ๗ องค์ แต่ละองค์มีบริวารอีก ๗ นาง รวมได้ว่า ช้างเอราวัณ มี ๓๓ หัว มีงา ๒๓๑ งา มีสระบัว ๑,๖๑๗ สระ มีกอบัว ๑๑,๓๑๙ กอ มีดอกบัว ๗๙,๒๓๓ ดอก กลีบบัว ๕๕๔,๖๓๑ กลีบ เทพธิดา ๓,๘๘๒,๔๑๗ องค์ และบริวารของเทพธิดาอีก ๒๗,๑๗๖,๙๑๙ นาง

ขณะที่กองทัพของพระรามกำลังเคลื่อนขบวนทัพ ภูเขาสัตภัณฑ์เอียงอ่อนโน้มลงมาประนมมือไหว้ทำให้แผ่นดินและอากาศสะเทือนเลื่อนลั่น สัตว์ต่าง ๆ ตกใจหาที่ซุกซ่อนตัว แม้แต่ลูกครุฑเมื่อได้ยินเสียงก็ตกใจพลัดตกจากต้นจิว นกหัสติที่คาบข้างมาก็ตกใจปล่อยข้างหลุดจากปาก ฝ่ายลิงต่างแสดงฤทธิ์เดชหักถอนต้นไม้ ป่าไม้ล้มลงอย่างราบเรียบด้วยฤทธิ์ของกองทัพพระราม ทันใดนั้นอากาศบดบัง พระอาทิตย์ เหล่าเทวดาบนสวรรค์ทุกชั้นต่างอำนวยการช่วย เปิดประตู หน้าต่างแล้วก็โปรยดอกไม้ทิพย์ เพื่อสักการบูชา และยกย่องสรรเสริญ รถทรงขับเคลื่อนมาอย่างรวดเร็วจนวนงของล้อ รถไม่สัมผัสพื้นดิน เพื่อเร่งกองทัพถึง กองทัพช้างให้รับมาถึงสนามรบ

๒. คำศัพท์ยาก

สัตภัณฑ์	หมายถึงชื่อหมู่เขา ๗ ชั้นที่อยู่รอบเขาพระสุเมรุ
บรรพต	หมายถึงภูเขา
พสุธา	หมายถึงแผ่นดิน
ขวัญหนี	หมายถึงตกใจ
ฉิมพลี	หมายถึงต้นจิว
หัสตินอินทรี	หมายถึงนกหัสติ
ไอยรา	หมายถึงช้าง
ลำแดง	หมายถึงแสง
พฤษา	หมายถึงต้นไม้
โยธี	หมายถึงทหาร
สุริยศรี	หมายถึงพระอาทิตย์
จันทร	หมายถึงพระจันทร์ซึ่งเป็นเทพองค์หนึ่ง
แกล	หมายถึงหน้าต่าง
ซ้อง	หมายถึงพร้อมกัน
บุษปมาลา	หมายถึงดอกไม้
ธรณินทร์	หมายถึงแผ่นดิน
พานรินทร์	หมายถึงลิง
หัสติน	หมายถึงช้าง

พระศรีอนุชา	หมายถึงพระลักษมณ์
เอื้อน	หมายถึงพูด
สหัสสัยน์	หมายถึงพระอินทร์
ไซ	หมายถึงบอก
ฉงน	หมายถึงสงสัย
ศัสตรา	หมายถึงอาวุธ
แย่งยล	หมายถึงดงาม
ราพณ์	หมายถึงทศกัณฐ์
อาธรรม์	หมายถึงไม่เป็นธรรม
ไพบรี	หมายถึงศัตรู
เสนี	หมายถึงกองทหาร
สถิต	หมายถึงอยู่
ทัศนาศา	หมายถึงเห็น
ฤทธิรงค์	หมายถึงมีความสามารถในการสู้รบ
พรหมาสตร์	หมายถึงชื่อศรที่พระอิศวรประทานให้แก่อินทรชิต
พระอนุชา	หมายถึงพระลักษมณ์
ฤทธิธณ	หมายถึงมีความสามารถในการสู้รบ
โกลาหล	หมายถึงเสียงกึกก้อง
อิงอล	หมายถึงดั่งลั่น
ธรณี	หมายถึงแผ่นดิน
ราศี	หมายถึงทั่วไป
อินทรีย์	หมายถึงร่างกาย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวชนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทพากย์เอราวัญ ตอน ตีกลอินทราชิต เป็นกา พรรณนาถึงความงามของกองทัพพระราม และชัง เอราวัญ ซึ่งกวีได้รังสรรค์คำไพเราะงดงาม สรร้างจินต ภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ เกิดอรรถรสในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่ แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัญ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อเรื่องและเรียบเรียงเนื้อเรื่องบทพากย์ เอราวัญ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙</p> <p>เรื่อง งามล้ำนรมิต (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน ร่วมกิจกรรม “บึงไก่อค้ำทัพ” ซึ่งเป็นคำศัพท์จากเรื่อง “บทพากย์เอราวัญ” ขั้นสอน ๑. นักเรียนในกลุ่มหาคำศัพท์ยากเพื่อใส่ลงในใบงาน “คำศัพท์บทพากย์เอราวัญ” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์และสรุปใจความ สำคัญของบทประพันธ์ในแต่ละกลุ่ม ๓. นักเรียนเขียนเนื้อหาสรุปลงในกระดาษ โดยครูแจก กระดาษให้ให้กับนักเรียนกลุ่มละ ๑ แผ่น เพื่อเรียบเรียงลำดับ เนื้อหาและคำศัพท์ยากลงในกระดาษเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเนื้อเรื่องโดยสรุป จากเรื่อง ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากเนื้อเรื่องบท พากย์เอราวัญ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บึงไก่อค้ำทัพ “บทพากย์เอราวัญ” ๒. ใบงาน “คำศัพท์บทพากย์เอราวัญ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “คำศัพท์บทพากย์ เอราวัญ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนพระองค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง งามล้ำเนรมิต (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 		

บิงโกคำศัพท์
“บทพากย์เอราวัณ”

คำศัพท์บิงโกจากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

- ๑) กระวิน
- ๒) กิन्नร
- ๓) คนธรรพ์
- ๔) ฉิมพลี
- ๕) ดวงมालย์
- ๖) ธิบดินทร์
- ๗) พืชนี้
- ๘) พานรินทร์
- ๙) ราพณ์
- ๑๐) ฤทธิธรม

คำอธิบายศัพท์และข้อความ

กง	ส่วนที่เป็นวงรอบของล้อรถ “กงรถไม่จตุรฉัตร” หมายความว่า รถทรงของ พระรามลอยเลื่อนไปในอากาศ ล้อรถจึงไม่สัมผัสพื้นดิน
กปี	ลิง ในที่นี้คือ พลวานรในกองทัพพระราม
กระวีน	ห้วงที่เกี่ยวกับสำหรับโยงส์คับข้าง (ที่นั่งบนหลังช้าง)
กนิร	อมนุษย์ที่มีรูปร่างครึ่งคนครึ่งนก ถ้าเป็นหญิงเรียกว่า กนิรี
แก้วแก้ว	แก้ว ๙ ประการ เรียกนพรัตน์ ได้แก่ เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน นิล มุกดา เพทาย ไพฑูรย์ ในตำรา นพรัตน์ ซึ่งเป็นตำราอัญมณีของไทยในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระ พระพุทธเลิศหล้านภาลัยมีคำประพันธ์ที่บอกลักษณะของ แก้วนพรัตน์ว่าดังนี้
	เพชรตีเม็ดแดง เขียวใสแสงมรกต เหลืองใสศดบุษราคัม แดงแก้วโกเมนเอก สีหมอกเมฆนิลกาล มุกดาหารหมอกมัว แดงสลัวเพทาย สว่างไสวไพฑูรย์
โกมิน	คือ โกเมน พลอยสีแดงเข้ม
คนธรรพ์	ชาวสวรรค์พวกหนึ่ง มีความชำนาญด้านดนตรีและขับร้อง
จันทร	พระจันทร์ ซึ่งเป็นเทพองค์หนึ่ง ในที่นี้ใช้ จันทร เพื่อรับสัมผัส กับ สุริยศรี
จับระบำ	เริ่มพ้อนรำ
ฉิมพลี	ต้นจิว ตามเรื่องเล่าจากไตรภูมิพระร่วง ที่เชิงเขาพระสุเมรุมี ป่าต้นจิวอยู่รอบสระฉิมพลีหรือสิมพลี เป็นที่อาศัยของฝูงครุฑ ทั้งหลาย
ชนัก	เครื่องผูกช้าง ทำด้วยเชือกเป็นปมหรือห่วงห้อยพาดลงมาเพื่อให้คนที่ขี่ คอช้างใช้หัวแม่เท้าค้ำกับตัก
ชั้นหู	อาการแสดงการเตรียมพร้อมของสัตว์เช่นม้า โดยยกหูตั้งขึ้น
ชุมสาย	เครื่องสูงเป็นรูปฉัตรสามชั้น มีสายไหมห้อย
ของหาง	เครื่องคล้องโคนหางช้างหรือม้า
ดวงมัลย์	ดอกไม้ ในที่นี้คือ ดอกบัว
โตมร	หอกด้ามสั้น ใช้พุ่งหรือซัดไป
ถา	ถลา โผลง
เทพอัปสร	นางฟ้า

ธรณินทร์	ตามศัพท์แปลว่า ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน คือคำว่า ธรณี (แผ่นดิน) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า ธรณินทร์ ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบทประพันธ์ มีความหมายอย่างเดียวกับ ธรณี หมายถึง แผ่นดิน
อิบดินทร์	คือ อธิบดินทร์ พระราชาผู้ยิ่งใหญ่ หมายถึง พระราม
นาค	สัตว์ในนิยาย เป็นงูใหญ่มีหงอน
บรรเทือง	ประเทือง ทำให้ดีขึ้น ในที่นี้หมายถึง ตื่นขึ้น
บิดเปือนกายิน	แปลงกาย
โบกขรณี	สระบัว
ผกา	ดอกไม้ในที่นี้คือ ดอกบัว
ผ้าทิพย์	ปกติหมายถึงผ้าที่ห้อยหน้าฐานพระพุทธรูปหรือหน้าพระราชอาสน์หรือพนักพับปลา ในที่นี้คือผ้าที่คลุมตระพองข้างเพื่อตกแต่งให้สวยงาม
พรหมาสตร์	ศรที่พระอิศวรประทานให้รณพัตร์ซึ่งตีมาคืออินทรีชิต (ศรที่พระรามได้จากฤาษีวิศวามิตรก็ชื่อพรหมาสตร์ ที่ชื่อซ้ำกับเช่นนี้ เพราะพรหมาสตร์ที่ใช้ชูปศรเมื่อชูปแล้ว ศรนั้นก็เรียกว่าศรพรหมาสตร์
พระจักรี	ผู้ถือจักร คือ พระนารายณ์ ในที่นี้หมายถึง พระรามผู้อวดตารปางหนึ่งของพระนารายณ์
พระลักษมณ์	พระอนุชาต่างพระมารดาของพระราม เป็นโอรสนางสมุทราชา เมื่อพระนารายณ์อวดตารลงมาเป็นพระราม สังข์ซึ่งเป็นเทพอาวุธของพระนารายณ์และพญานาคซึ่งเป็นบัลลังก์ของพระนารายณ์ก็ลงมากเกิดเป็นพระลักษมณ์คู่บุญของพระราม (ชื่อพระลักษมณ์นี้ในรามเกียรติ์ฉบับรัชกาลที่ ๑ และรัชกาลที่ ๒ เป็นต้น ใช้ว่า ลักษมณ์ แต่ต่อมามีผู้ใช้อย่างสันสกฤตว่า ลักษมณ์ ก็มี)
พระสุริย์ศรี	พระอาทิตย์
พัด	พัด
พัดโบก	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นพัดสำหรับโบกกลมถวายพระมหากษัตริย์ซึ่งประทับ ณ ที่สูง
พานรินทร์	ตามศัพท์แปลว่า พญาวานร คำว่า พานร มาจากคำว่า วานร (ลิง) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า พานรินทร์ ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบท

	ประพันธ์มีความหมายอย่างเดียวกับพานร หมายถึง พล วานรในกองทัพพระราม
มยุรฉัตร	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นเครื่องกั้นบัง เป็นชั้น ๆ ทำด้วยหางนกยูง
มาตลี	สารถิของพระอินทร์ ซึ่งมาขับรถทรงให้พระราม มาตลี ก็เรียก
มารยา แย่งยล	การแสรังทำ ในที่นี้หมายถึง ที่เนรมิตขึ้นมา แย่งยล ดูกาม
โยธาจักรรงค์	กองทัพ ๔ เหล่า คือ เหล่าช้าง เหล่าม้า เหล่ารถ และ เหล่าราบ (พลเดินเท้า)
รถแก้วโกสัย	รถทรงที่พระอินทร์ (โกสัย) ประทานให้พระรามพร้อม สารถิ ชื่อ มาตลี
รอย ระเหิด ราพณ์ ราศี	เป็นลวดลาย ในความว่า “เพลารอยพลอยประดับดุมวง” สูง ทศกัณฐ์ หมายถึง จักรราศี คือ อาณาเขตที่ดาวเคราะห์โคจรรอบ ดวงอาทิตย์ ในที่นี้หมายถึง ทั่วไป “ครแต่มีไปทั่วราศี” หมายความว่า ครที่อินทรชิตแผลงไปในั้นกระจายทั่วไป ในท้องฟ้า
ฤทธิรงค์	มีความสามารถในการสู้รบ (รงค์ แปลว่า สนามรบ)
ฤทธิรณ	มีความสามารถในการสู้รบ (รณ แปลว่า การสู้รบ)
ฤาษิต	ฤาษีในที่นี้จะหมายถึงผู้มีวิทยาคม เป็นคำที่บอกคุณลักษณะของ
วิทยาธรใน	ความว่า “ฤาษิตวิทยา”
ลอยฟ้า	เหาะ
โล่ห์	เป็นชื่อสารถิของอินทรชิต เป็นพลักษ์กรงลงกาผู้ขับรถศึก ในครั้งต่าง ๆ
วิทยา	คือ วิทยาธร ชาวสวรรค์พวกหนึ่งมีวิชาอาคม
เวไชยันต์	เวชยันต์หรือไวชยันต์ เป็นชื่อวิมานหรือรถทรงของพระ อินทรในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มีเมืองไตรตรึงษ์ของพระอินทร์ กลางนครไตรตรึงษ์นี้มีวิมานใหญ่ดงามชื่อไพชยนต์ หรือ ไวชยันต์ หรือเวชยันต์ เมื่อพระอินทร์ปรารถนาจะเสด็จไป ที่ใด วิมานนี้ก็จะเปลี่ยนเป็นรถทรง
สมรภูมิชัย	สนามรบ

สร้อยสุมาลี	ดอกไม้
สหัสสนัยน์	ผู้มีพันตา หมายถึง พระอินทร์ เป็นเทวราชผู้เป็นใหญ่ใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์สหัสสนัยน์ ก็เรียก
สัตถัณท์	ชื่อหมู่เขา ๗ ชั้น ที่ล้อมรอบเขาพระสุเมรุ ได้แก่ ยุคนธร อิสินธร กรวิก สุทสนะ เนมินธร วินันตกะ และอัสถัณ
สุครีพ	พญาวานร ทหารเอกของพระราม เป็นบุตรของพระอาทิตย์ กับนางกาลอัจนา มีพี่ชายชื่อพาลี (เดิมชื่อกาคาส) ซึ่งเป็น บุตรพระอินทร์ โคดมฤาษี ผู้เป็นสามีนางกาลอัจนาเข้าใจว่า พาลีและสุครีพเป็นบุตรของตนจึงเลี้ยงดูอย่างรักใคร่ ครั้ง หนึ่งฤาษีพาลูก ๆ ไปอาบน้ำ เมื่อถูกบุตรสาวชื่อนางสวาหะ (ต่อมาคือมารดา ของหนุมาน) ตัดพ้อว่ารักลูกคนอื่น มากกว่าลูกของตนเอง ฤาษีสงสัยจึงเสียดแทงให้ลูก ๆ ลง ว่ายน้ำ ถ้าไม่ใช่ลูกของให้กลายเป็นวานรเข้าป่าไป พาลีกับ สุครีพจึงกลายเป็นวานร พระอินทร์พระอาทิตย์ส่งสารบุตร จึงลงมาสร้างเมืองขีดขินให้พาลีเป็นเจ้าของและสุครีพเป็น อุปราช ครั้งหนึ่งพาลีรบกับควายทรพีในถ้ำพาลีสั่งสุครีพว่า หากรบกันถึง ๗ วัน ยังไม่ออกมาจากถ้ำ ให้สุครีพดูที่ร่องน้ำ หน้าถ้ำ ถ้าเห็นเลือดชั้นจงเข้าใจว่าเป็นเลือดทรพี แต่ถ้าเป็น เลือดใสคือเลือด ของตน หากเห็นเลือดใสให้สุครีพเอาหิน ปิดปากถ้ำไว้มิให้ใครเห็นศพตน พาลีสังหารทรพีได้แต่ ขณะนั้นฝนตกลงมา เลือดที่ไหลออกมาจึงใส สุครีพเข้าใจว่า พี่ชายตายแล้วจึงปิดปากถ้ำตามคำสั่ง พาลีโกรธสุครีพมาก คิดว่าสุครีพเป็นกบฏ เมื่อออกมาจากถ้ำได้จึงขับสุครีพออก จากเมืองขีดขิน สุครีพจึงไปขอให้พระรามช่วย พระราม ลงโทษพาลีแล้วตั้งให้สุครีพครองเมืองขีดขินต่อไป สุครีพพา ไพร่พลวานรมาเป็นกำลังทัพของพระราม
สุบรรณ	ผู้มีปีกงาม หมายถึง ครุฑ สัตว์ในนิยายซึ่งเป็นพญานก
ไสยา	การนอน ที่นอน
หัสติน	ช้าง ในความว่า “เร่รัดหัสติน”
หัสตินอินทรี	นกหัสติ หรือ นกหัสติลิงก์ เป็นนกในวรรณคดีโบราณ ตัว ใหญ่ มีกำลังเท่าช้าง ๕ เชือก มีกรงเล็บใหญ่ มีวงคล้าย วงช้าง กินเนื้อคนและสัตว์เป็นอาหารอยู่บริเวณ ป่าหิมพานต์

เหมหงส์	หงส์ทอง (เหม แปลว่า ทอง)
อมรินทร์	ผู้เป็นใหญ่ในหมู่เทวดา ในที่นี้หมายถึง พระอินทร์ ในคำว่า “อินทรีชิตบิดเบือนกายิน เหมือนองค์อมรินทร์” หมายความว่า อินทรีชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ (คำว่า “เหมือน” ไม่ใช่คำเปรียบเทียบอย่างอุปมา ไม่ใช่ภาพพจน์ แต่มีความหมายว่าแปลงเป็น)
อรุณ	เวลาใกล้รุ่ง ในที่นี้หมายถึง แสงทองเมื่อใกล้รุ่ง
อารักษ์ไพรัสส์	เทวดาที่ดูแลรักษาป่า (อารักษ์ เป็นคำจากภาษาบาลีตรงกับ คำจากภาษาสันสกฤตว่า อารักษ์)
อินทเณรี	กลองที่ใช้ตีให้สัญญาณในกองทัพเวลาออกศึกในสมัยโบราณ เช่น ตีบอกถอยให้รูก เป็นต้น แต่บางที่ใช้ในงานสมโภชก็มี
เอราวัณ	หรือไอยราวัณ เป็นเทพบุตรองค์หนึ่ง เมื่อพระอินทร์จะเสด็จ ไปที่ใด เอราวัณเทพบุตรก็จะเนรมิตตนเป็นช้างทรง

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๕ - ๑๓๐

ใบงาน

“คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ยากในเรื่อง บทพากย์เอราวัณ มาใส่ลงในช่องว่างให้ครบถ้วน

คำศัพท์	หน้าที่พบ	ความหมาย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อให้รายละเอียดในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ เพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดจินตภาพและการรับรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการฝึกทักษะและพัฒนาการเขียนในลำดับที่สูง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการเขียนพรรณนา</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนพรรณนาถูกต้องตามหลักวิธีและมีเนื้อหาที่เหมาะสม</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า “จากวรรณคดีเรื่องบทพากย์เอราวัณ ผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีการเขียนในลักษณะใด เพื่อให้เห็นถึงภาพรายละเอียดของช้างเอราวัณ” แนวคำตอบ การเขียนเชิงพรรณนา</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้ “การเขียนพรรณนา” และตอบคำถามว่า การเขียนพรรณนา มีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากการบรรยายอย่างไร แนวคำตอบ การเขียนพรรณนา เป็น การเขียนเพื่อสื่อถึงรูปรส กลิ่น สี เสียง และแสดง ความเคลื่อนไหว เพื่อให้รายละเอียดในสิ่งที่ต้องการจะสื่อ ๒. นักเรียนอาสาอย่างค่างค่างพินิจจากเรื่องบทพากย์เอราวัณที่มีการพรรณนาให้เห็นภาพอย่างเด่นชัด ๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม เพื่อออกมาหยิบกระดาษที่มีข้อความจากบทประพันธ์เรื่อง บทพากย์เอราวัณ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “การเขียนพรรณนา” ๒. บัตรคำ “บทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนขนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กลุ่มละ ๑ ใบ (เอกสารตัวอย่างบัตรคำจากเรื่อง บทพากย์ เอราวัณ) ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์บทประพันธ์ว่ามีใจความ สำคัญสื่อถึงการอธิบายรูปลักษณะ หรือทำให้เกิดจินตภาพ หรือไม่ ๕. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องโดยครูเป็นผู้ อธิบายเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนตอบคำถามว่า “นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ เกี่ยวกับการพรรณนาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ ใช้กลวิธีการวิเคราะห์และเชื่อมโยงบทประพันธ์ให้เข้า กับเรื่อง การเขียน พรรณนา เพื่อทราบถึงลักษณะของ ตัวละครและรายละเอียดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	---

ใบความรู้ “การเขียนพรรณนา”

หลักในการเขียนพรรณนา

การเรียบเรียงข้อความแบบพรรณนาโวหารเพื่อก่อให้เกิดภาพพจน์และอารมณ์สะท้อนใจควรดำเนินตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. วิเคราะห์สิ่งที่พรรณนาอย่างละเอียดว่าประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ อะไรบ้างส่วนใดเป็นลักษณะเด่นส่วนใดเป็นลักษณะประกอบซึ่งเสริมลักษณะเด่นลักษณะเด่นและลักษณะประกอบมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร

๒. เลือกพรรณนาลักษณะเด่นตามลำดับความสำคัญหรือลำดับความมากน้อยใหญ่เล็กเช่นลักษณะบุคคลควรกล่าวถึงเรือนร่างใบหน้าและเครื่องแต่งกายตามลำดับ การพรรณนาต้นไม้โดยทั่วไปมักกล่าวถึงลำต้นก่อนดอกและใบแต่ถ้าต้องการเน้นสิ่งใดเป็นพิเศษก็กล่าวถึงสิ่งนั้นก่อนหรือขยายความให้มากกว่าสิ่งอื่น

๓. พรรณนาลักษณะประกอบโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์อันเหมาะสมกับลักษณะเด่นในกรณีใบหน้าควรพิจารณาว่าจะกล่าวถึงส่วนย่อยอะไรบ้างและอะไรก่อนอะไรหลังเป็นต้น ว่าตาจมูกปากหูหน้าผากแก้มผมคิ้วฟันถ้าเป็นดอกไม้ก็เลือกพรรณนากลิ่นเกสรสีหรือกลิ่นตามที่เห็นสมควร

๔. การคิดสรรถ้อยคำที่เหมาะสมมีความสำคัญยิ่งสำหรับโวหารพรรณนาคำที่ใช้ควรมีพลังสื่อความหมายสร้างภาพพจน์และปลุกอารมณ์ความรู้สึกกล่าวคือมีความเด่นกระชับทั้งความหมายและเสียงโดยเฉพาะคำนามกริยาและวิเศษณ์ควรเลือกเฟ้นอย่างพิถีพิถันให้สอดคล้องกับเนื้อความ

๕. ใช้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นภาษาภาพพจน์ (figurative language) ซึ่งได้แก่ภาษาที่ผิดแผกจากปกติหรือผิดจากภาษาตามตัวอักษรด้านการเรียบเรียงลำดับคำหรือด้านความหมายของคำเพื่อให้เป็นสำนวนแปลกใหม่และมีพลังทำให้มองเห็นภาพและเร้าอารมณ์ความรู้สึกสำนวนที่ทำให้เกิดภาษาภาพพจน์ต่าง ๆ เช่น

ประเภทของการเขียนพรรณนา

การเขียนพรรณนาใช้ได้ทั่วไปกับเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วสำหรับระดับชั้นนี้ควรจะได้ฝึกเขียนเรื่องเกี่ยวกับบุคคลสถานที่ธรรมชาติและเหตุการณ์ทั้งที่เป็นจริงและเป็นจินตนาการ

๑. ในการพรรณนาบุคคลจำเป็นต้องสังเกตรูปร่าง หน้าตา การเดิน น้ำเสียง การพูดจา กริยาอาการลักษณะนิสัยอารมณ์ความรู้สึกไม่ว่าจะเป็นบุคคลประเภทใด หรืออยู่ในฐานะใดเช่นตัวตลกในบทละครหรือเด็กที่เล่นตามหาดทรายพยายามค้นหาบุคลิกลักษณะเฉพาะอาจว่าเรริงแจ่มใสเคร่งขรึมหรือผมเรียบไม่มีเส้นแตกหรือยื่นหลังค่อม การพรรณนาบุคคลกระทำได้สองวิธีคือการพรรณนาโดยตรงและพรรณนาโดยอ้อม

๒. สถานที่ ในการพรรณนาสถานที่ควรจะได้สังเกตลักษณะที่เด่นของสถานที่ไม่ว่าจะเป็นที่คุ้นเคยมาแล้วเช่นโรงเรียนหรือสถานที่ที่เพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรกจะต้องพิจารณาสิรูปร่างขนาดและการจัดวางสิ่งของสิ่งของที่ประทับใจทั่วไปและเฟ้นหาลักษณะเฉพาะที่ทำให้เกิดความประทับใจนั้นเมื่อสังเกตอย่างถี่ถ้วนแล้วจึงเลือกพรรณนาเฉพาะลักษณะที่เด่นชัดที่จะเร้าความสนใจของผู้อ่านและเรียงลำดับการพรรณนาตามความเหมาะสมเช่นเริ่มต้นจากใกล้ไปหาไกลหรือจากบนลงล่าง

การพรรณนาพระพุทธรูปในพระอุโบสถเป็นตัวอย่างการพรรณนาสถานที่ใช้คำที่เหมาะสมชัดเจน
ก่อให้เกิดจินตนาการประกอบด้วยโวหารเปรียบเทียบทำให้เกิดภาพพจน์เด่นชัด

๓. ธรรมชาติ การพรรณนาธรรมชาติทั่วไปควรจะได้กล่าวถึงทิวทัศน์บรรยากาศตลอดจนพืช
สัตว์ต่าง ๆ เช่นนกแมลงถ้าเป็นชายทะเลควรเน้นหาดทรายสีน้ำทะเลคลื่นลมสภาพใต้ทะเลหาก
เกี่ยวกับฤดูกาลควรพึงถึงลักษณะพิเศษของแต่ละฤดูกาล

๔. เหตุการณ์ ในการพรรณนาเหตุการณ์ควรเลือกเหตุการณ์ที่เด่นชวนเร้าความตื่นเต้น
สะเทือนอารมณ์และควรใช้การบรรยายประกอบเพื่อให้เนื้อเรื่องแจ่มแจ้ง

บัตรคำ
“บทพากย์เอราวัณ”

ฝั่งผู้หมู่คณาเหมหงส์ แทรกใช้ในสร้อยสุมาลี	ร้อนราถาลง
---	------------

เดือนดาวดับเส้าแสงใส ก็ผ่านพยับรองเรือง	สร้างแสงอโณทัย
--	----------------

ขับถรีเรื่อยเฉื่อยมา กงรถไม่จตุรฉัตร	พุ่มบุษปมาลา
---	--------------

บ้างเปิดแกลแก้วแววไว ซ้องสาธุการบูชา	โปรยทิพมาลัย
---	--------------

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนเชิงพรรณนาเป็นการเขียนเพื่อให้รายละเอียดในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ เพื่อให้ผู้อ่านได้เกิดจินตภาพและการรับรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการศึกษาทักษะและพัฒนาการเขียนในลำดับที่สูง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการเขียนพรรณนา</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนพรรณนาถูกต้องตามหลักวิธีและมีเนื้อหาที่เหมาะสม</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรคำคนละ ๑ ใบ โดยบัตรคำแต่ละใบจะประกอบด้วยคำศัพท์ที่มาจากวรรณคดี “บทพากย์เอราวัณ” เช่น กินนร นาค หัสตินอินทรี</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์และพบทวนเนื้อหา “การเขียนพรรณนา” ร่วมกันกับครูผู้สอน ๒. นักเรียนเขียนพรรณนาถึงลักษณะที่พบจากคำศัพท์ที่นักเรียนได้รับ โดยเขียนแสดงรายละเอียดให้ชัดเจน อาทิ รูปร่าง หน้าตา เครื่องแต่งกาย สีผิว เป็นต้น ๓. นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยนักเรียนอาสาออกมานำเสนอ</p> <p>ขั้นสรุป หลังจากการนำเสนอ นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “จากการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การเขียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ บัตรคำ “คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชากล้องขนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ลิขิตพรรณนา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>พรรณนา นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิประจำวัน ของเราได้อย่างไร” แนวคำตอบ สามารถนำความรู้จากการเขียนพรรณนาไปปรับใช้ใน การเขียนสื่อสาร เพื่อขยายเนื้อความให้เกิดความชัดเจน และละเอียด</p>	

บัตรคำ
“คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ”

โกมิน

คนธรรพ์

ฤาษิต

กิन्नร

นาค

พระจักรี

หัตถินอินทรี

พานรินทร์

คำอธิบายศัพท์และข้อความ

กง	ส่วนที่เป็นวงรอบของล้อรถ “กงรถไม่จตุรณินทร์” หมายความว่า รถทรงของพระรามลอยเลื่อนไปในอากาศ ล้อรถจึงไม่สัมผัสพื้นดิน
กปี	ลิง ในที่นี้คือ พลวานรในกองทัพพระราม
กระวิน	ห่วงที่เกี่ยวกันสำหรับโยงสัปคับช้าง (ที่นั่งบนหลังช้าง)
กนิร	อมนุษย์ที่มีรูปร่างครึ่งคนครึ่งนก ถ้าเป็นหญิงเรียกว่า กนิรี
แก้วแก้ว	แก้ว ๙ ประการ เรียกนพรัตน์ ได้แก่ เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน นิล มุกดา เพทาย ไพฑูรย์ ในตำราวรรณคดี ซึ่งเป็นตำราอภินิหารของไทยในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยมีคำประพันธ์ที่บอกลักษณะของ แก้วนพรัตน์ว่าดังนี้
	เพชรตีเม็ดแดง เขียวใสแสงมรกต เหลืองใสศดบุษราคัม แดงแก่กำโกเมนเอก สีหมอกเมฆนิลกาล มุกดาหารหมอกมัว แดงสลัวเพทาย สว่างไสวไพฑูรย์
โกมิน	คือ โกเมน พลอยสีแดงเข้ม
คนธรรพ์	ชาวสวรรค์พวกหนึ่ง มีความชำนาญด้านดนตรีและขับร้อง
จันทร	พระจันทร์ ซึ่งเป็นเทพองค์หนึ่งในที่นี้ใช้ จันทร เพื่อรับสัมผัสกับ กับ สุริยศรี
จับระบำ	เริ่มพ้อนรำ
ฉิมพลี	ต้นจิว ตามเรื่องเล่าจากไตรภูมิพระร่วง ที่เชิงเขาพระสุเมรุมี ป่าต้นจิวอยู่รอบสระฉิมพลีหรือสิมพลี เป็นที่อาศัยของฝูงครุฑ ทั้งหลาย
ชนก	เครื่องผูกช้าง ทำด้วยเชือกเป็นปมหรือห่วงห้อยพาดลงมาเพื่อให้ คนที่ขี่คอช้างใช้หัวแม่เท้าค้ำกับตก
ชั้นหู	อาการแสดงการเตรียมพร้อมของสัตว์เช่นม้า โดยยกหูตั้งขึ้น
ชุมสาย	เครื่องสูงเป็นรูปฉัตรสามชั้น มีสายไหมห้อย
ของหาง	เครื่องคล้องโคนหางช้างหรือม้า
ดวงมัลย์	ดอกไม้ ในที่นี้คือ ดอกบัว
โตมร	หอกด้ามสั้น ใช้พุ่งหรือซัดไป
ถา	ถลา โผลง
เทพอัปสร	นางฟ้า
ธณินทร์	ตามศัพท์แปลว่า ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน คือคำว่า ธณิน (แผ่นดิน) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า ธณินทร์

	<p>ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบทประพันธ์ มีความหมาย อย่างเดียวกับ ธรณี หมายถึง แผ่นดิน</p>
อิบดินทร์	คือ อิบดินทร์ พระราชาผู้ยิ่งใหญ่ หมายถึง พระราม
นาค	สัตว์ในนิยาย เป็นงูใหญ่มีหงอน
บรรเทือง	ประเทือง ทำให้ดีขึ้น ในที่นี้หมายถึง ตื่นขึ้น
บิดเบือนกายิน	แปลงกาย
โบกขรณี	สระบัว
ผกา	ดอกไม้ในที่นี้คือ ดอกบัว
ผ้าทิพย์	ปกติหมายถึงผ้าที่ห้อยหน้าฐานพระพุทธรูปหรือหน้าพระ ราชอาสน์หรือพนักหลับปลา ในที่นี้คือผ้าที่คลุมตระพองข้าง เพื่อตกแต่งให้สวยงาม
พรหมาสตร์	ศรที่พระอิศวรประทานให้รณพัตร์ซึ่งตีมาคืออินทρχิต (ศรที่พระรามได้จากฤาษีวิศวามิตรที่ชื่อพรหมาสตร์ ที่ชื่อซ้ำ กับเช่นนี้ เพราะพรหมาสตร์ที่ใช้ชูปศรเมื่อชูปแล้ว ศรนั้นก็ เรียกว่าศรพรหมาสตร์
พระจักรี	ผู้ถือจักร คือ พระนารายณ์ ในที่นี้หมายถึง พระรามผู้อวดตาร ปางหนึ่งของพระนารายณ์
พระลักษณ	พระอนุชาต่างพระมารดาของพระราม เป็นโอรสนาง สมุทรรษา เมื่อพระนารายณ์อวดตารลงมาเป็นพระราม สังข์ซึ่ง เป็นเทพอาวุธของพระนารายณ์และพญานาคซึ่งเป็นบังลังก์ ของพระนารายณ์ก็ลงมาเกิดเป็นพระลักษณคู้บุญของ พระราม (ชื่อพระลักษณนี้ในรามเกียรติ์ฉบับรัชกาลที่ ๑ และ รัชกาลที่ ๒ เป็นต้น ใช้ว่า ลักษณ แต่ต่อมามีผู้ใช้อย่าง สันสกฤตว่า ลักษมณ ก็มี)
พระสุริยศรี	พระอาทิตย์
พัชนี	พัด
พัดโบก	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นพัดสำหรับโบกลม ถวายพระมหากษัตริย์ซึ่งประทับ ณ ที่สูง
พานรินทร์	ตามศัพท์แปลว่า พญาวานร คำว่า พานร มาจากคำว่า วานร (ลิง) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า พานรินทร์ ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบท ประพันธ์มีความหมายอย่างเดียวกับพานร หมายถึง พล วานรในกองทัพพระราม
มยุรฉัตร	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นเครื่องกั้นบัง เป็นชั้น ๆ ทำด้วยหางนกยูง

มาตุลี	สารถิของพระอินทร์ ซึ่งมาขับรถทรงให้พระราม มาตุลีก็เรียก
มารยา	การแสร์งทำ ในที่นี้หมายถึง ที่เนรมิตขึ้นมา
แย่งยล	แย่งยล ดูงาม
โยธาจัตุรงค์	กองทัพ ๔ เหล่า คือ เหล่าช้าง เหล่าม้า เหล่ารถ และเหล่านาบ (พลเดินเท้า)
รถแก้วโกสัย	รถทรงที่พระอินทร์ (โกสัย) ประทานให้พระรามพร้อมสารถิ ชื่อ มาตุลี
รอย	เป็นลวดลาย ในความว่า “เพลารอยพลอยประดับคุมวง”
ระเหิด	สูง
ราพณ์	ทศกัณฐ์
ราศี	หมายถึง จักรราศี คือ อาณาเขตที่ดาวเคราะห์โคจรรอบดวงอาทิตย์ ในที่นี้หมายถึง ทั่วไป “ครแต่มีไปทั่วราศี” หมายความว่า ศรที่อินทรชิตแผลงไปนั้นกระจายทั่วไปในท้องฟ้า
ฤทธิรงค์	มีความสามารถในการสู้รบ (รงค์ แปลว่า สนามรบ)
ฤทธิรณ	มีความสามารถในการสู้รบ (รณ แปลว่า การสู้รบ)
ฤาษิต	ฤาษีในที่นี้ น่าจะหมายถึงผู้มีวิทยาคม เป็นคำที่บอกคุณลักษณะของความว่า “ฤาษิตวิทยา”
วิทยาธรใน	เหาะ
ลอยฟ้า	เป็นชื่อสารถิของอินทรชิต เป็นพลยักษ์กรุงลงกาผู้ขับรถศึกในครั้งต่าง ๆ
โล่ห์ทัน	คือ วิทยาธร ชาวสวรรค์พวกหนึ่งมีวิชาอาคม
วิทยา	เวชยันต์หรือไวชยันต์ เป็นชื่อวิมานหรือรถทรงของพระอินทร์ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มีเมืองไตรตรึงษ์ของพระอินทร์ กลางนครไตรตรึงษ์นี้มีวิมานใหญ่งดงามชื่อไพชยนต์ หรือไวชยันต์ หรือเวชยันต์ เมื่อพระอินทร์ปรารถนาจะเสด็จไปที่ใด วิมานนี้ก็จะเปลี่ยนเป็นรถทรง
เวไชยันต์	สนามรบ
สมรภูมิชัย	ดอกไม้
สร้อยสุมาลี	ผู้มีพันตา หมายถึง พระอินทร์ เป็นเทวราชผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์หัตถ์สนัยน์ ก็เรียก
สหัสสนัยน์	ชื่อหมู่เขา ๗ ชั้น ที่ล้อมรอบเขาพระสุเมรุ ได้แก่ ยุคนธร อสิณธร กรวิก สุทสนะ เนมินธร วินันตกะ และอัสกัณ
สัตกัณฐ์	พญาวานร ทหารเอกของพระราม เป็นบุตรของพระอาทิตย์กับนางกาลอัจนา มีพี่ชายชื่อพาลี (เดิมชื่อกาคาศ) ซึ่งเป็น
สุครีพ	

บุตรพระอินทร์ โคดมฤๅษี ผู้เป็นสามีนางกาลอัจนาเข้าใจว่า พาลีและสุครีพเป็นบุตรของตนจึงเลี้ยงดูอย่างรักใคร่ ครั้งหนึ่งฤๅษีพาลูก ๆ ไปอาบน้ำ เมื่อถูกบุตรสาวชื่อนางสวาทะ (ต่อมาคือมารดา ของหนุมาน) ตัดพ้อว่ารักลูกคนอื่นมากกว่าลูกของตนเอง ฤๅษีสงสัยจึงเสียงทายเป็นลูก ๆ ลงว่ายน้ำ ถ้าไม่ใช่ลูกของให้กลายเป็นวานรเข้าไป พาลีกับสุครีพจึงกลายเป็นวานร พระอินทร์พระอาทิตย์สงสารบุตร จึงลงมาสร้างเมืองขีดขินให้พาลีเป็นเจ้าของและสุครีพเป็นอุปราช ครั้งหนึ่งพาลีรบกับควายทรพีในถ้ำ พาลีสั่งสุครีพว่า หากรบกันถึง ๗ วัน ยังไม่ออกมาจากถ้ำ ให้สุครีพดูที่ร่องน้ำหน้าถ้ำ ถ้าเห็นเลือดชั้นจงเข้าใจว่าเป็นเลือดทรพี แต่ถ้าเป็นเลือดใสคือเลือด ของตน หากเห็นเลือดใสให้สุครีพเอาหินปิดปากถ้ำไว้มิให้ใครเห็นศพตน พาลีสังหารทรพีได้แต่ขณะนั้นฝนตกลงมา เลือดที่ไหลออกมาจึงใส สุครีพเข้าใจว่าพี่ชายตายแล้วจึงปิดปากถ้ำตามคำสั่ง พาลีโกรธสุครีพมาก คิดว่าสุครีพเป็นกบฏ เมื่อออกมาจากถ้ำได้จึงขับสุครีพออกจากเมืองขีดขิน สุครีพจึงไปขอให้พระรามช่วย พระรามลงโทษพาลีแล้วตั้งให้สุครีพครองเมืองขีดขินต่อไป สุครีพพาไพร่พลวานรมาเป็นกำลังทัพของพระราม

ผู้มีปีกงาม หมายถึง ครุฑ สัตว์ในนิยายซึ่งเป็นพญานก

การนอน ที่นอน

ข้าง ในความว่า “*เร่งรัดหัตถ์ดิน*”

นกหัสดี หรือ นกหัสดีลิงก์ เป็นนกในวรรณคดีโบราณ ตัวใหญ่ มีกำลังเท่าช้าง ๕ เชือก มีกรงเล็บใหญ่ มีวงคล้ายวงช้าง กินเนื้อคนและสัตว์เป็นอาหารอยู่บริเวณป่าหิมพานต์

หงส์ทอง (เหม แปลว่า ทอง)

ผู้เป็นใหญ่ในหมู่เทวดา ในที่นี้หมายถึง พระอินทร์

ในความว่า “*อินทรชิตบิดเบือนกายิน เหมือนองค์อมรินทร์*”

หมายความว่า อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ (คำว่า “เหมือน” ไม่ใช่คำเปรียบเทียบอย่างอุปมา ไม่ใช่ภาพพจน์ แต่มีความหมายว่าแปลงเป็น)

เวลาไกล่รุ่ง ในที่นี้หมายถึง แสงทองเมื่อไกล่รุ่ง

เทวดาที่ดูแลรักษาป่า (อารักษ์ เป็นคำจากภาษาบาลีตรงกับคำจากภาษาสันสกฤตว่า อารักษ)

สุบรรณ
ไสยา
หัตถ์ดิน
หัตถ์ดินอินทร์

เหมหงส์
อมรินทร์

อรุณ
อารักษ์ไพรสัณห์

อินทเณรี

เอราวัณ

กลองที่ใช้ตีให้สัญญาณในกองทัพเวลาออกศึกในสมัยโบราณ เช่น ตีบอกถอยให้รูก เป็นต้น แต่บางที่ใช้ในงานสมโภชก็มี หรือไอยราวัณ เป็นเทพบุตรองค์หนึ่ง เมื่อพระอินทร์จะเสด็จไปที่ใด เอราวัณเทพบุตรก็จะเนรมิตตนเป็นช้างทรง

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๕ - ๑๓๐

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. มารยาทในการพูด ๓.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๓.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๓.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การใช้ภาษาเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์ ซึ่งจะต่อสรหาคำที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีความเปรียบเทียบที่ชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลที่ต้องและเป็นประโยชน์</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกประโยชน์และโทษของการโฆษณา ๒. อธิบายอิทธิพลของภาษาโฆษณา</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สามารถแยกแยะข้อมูลที่น่าเชื่อถือออกจากข้อมูลที่เกินจริง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง นำพาใจ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนยกตัวอย่างคำโฆษณาที่เคยได้ยินในชีวิตประจำวัน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนพิจารณาข้อเท็จจริงและการใช้ภาษาชวนเชื่อของโฆษณานั้น</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนบอกข้อดีและข้อเสียของการโฆษณาว่าจะส่งผลดีและผลเสียอย่างไรต่อตัวเอง</p> <p>แนวคำตอบ ข้อดีของการโฆษณา คือ ช่วยในการตัดสินใจในการซื้อสินค้าและบริการ ข้อเสีย คือ โฆษณาที่เกิดขึ้นจริงจะส่งผลต่อการตัดสินใจผิด ข้อเสียคือการไม่ตรงตามความต้องการและไม่สมบูรณ์</p> <p>๒. นักเรียนอ่านใบความรู้ “อิทธิพลของภาษาโฆษณา” และตอบคำถามว่า “ภาษาโฆษณาในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนอย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ๑. ห้องสมุด ๒. สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ</p> <p>สื่อ ๑. บัตรคำ “ข้อความโฆษณาชวนเชื่อ” ๒. ใบความรู้ “อิทธิพลของภาษาโฆษณา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง นำพาฝันหัวใจ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ภาษาโฆษณา ส่งผลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมความเชื่อ ในข้อมูล เราจึงต้องอาศัยวิจารณ์ในการพิจารณาข้อมูลที่ถูกต้อง</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนอาสาออกมาจับสลากปัดราคา ข้อความที่มีการโฆษณา เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ผลิตภัณฑ์แล้วผิวขาวใสมายใน ๗ วัน - ทานแล้วหอมใน ๓ วัน ไม่เห็นผลยีนดีคืนเงิน - ยานี้รักษาโรคร้ายให้หายขาด หากทานเป็นประจำ <p>๔. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์คำโฆษณา ว่ามีความเกิน จริงหรือไม่ และส่วนใดของข้อความที่ทำให้เกิดภาษาเกินจริง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ข้อความมีการกล่าวเกินจริง คำว่า ผิวขาวใสมายใน ๗ วัน ทานแล้วหอมใน ๓ วัน และรักษาโรคร้ายให้หายขาด</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนตอบคำถามว่า จากการเรียนรู้เรื่อง “อิทธิพลของ การโฆษณา สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้อย่างไรใน ชีวิตประจำวัน”</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพิจารณาข้อความว่า มีการโฆษณาชวนเชื่อหรือเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด</p>

บัตรคำ
“ข้อความโฆษณาชวนเชื่อ”

ใช้ผลิตภัณฑ์แล้วผิวขาวใส
ภายใน ๗ วัน

ทานแล้วผอมใน ๓ วัน
ไม่เห็นผลยี่ห้ออื่นเงิน

ยานี้รักษาโรคร้ายให้หายขาด
หากทานเป็นประจำ

น้ำยาทำความสะอาด
ทุกอย่างสะอาดได้เพียงหยด
ปลายนิ้ว

ผ่านาโน สีสนั่นสดใส
ป้องกันรอยขีดข่วน

ใบความรู้ “อิทธิพลของภาษาโฆษณา”

อิทธิพลของภาษาโฆษณา

ภาษาโฆษณาเป็นตัวอย่างของภาษาสร้างสรรค์ ผู้คิดภาษาโฆษณายามสรรหาคำที่กระชับ เข้าใจง่าย มีความเปรียบที่ชัดเจน และสามารถสื่อความหมายได้ตรงกับคุณสมบัติของสินค้าและบริการ บางครั้งจึงไม่เคร่งครัดว่าจะต้องใช้ภาษาตามแบบที่เคยใช้มาแต่เดิม เช่น อาจนำคำที่ไม่เคยปรากฏร่วมกันมาเรียงอยู่ด้วยกัน เช่น นำคำว่า โดน มาใช้ร่วมกับคำว่า ใจ เป็น โดนใจ เพื่อสื่อความหมายว่า ประทับใจอย่างมาก ตรงตามต้องการอย่างยิ่ง การใช้ภาษาลักษณะที่ไม่จำกัดในกรอบที่เคยใช้ ทำให้เกิดผลสำคัญกับภาษา ๒ ประการ ดังนี้

๑. ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ภาษาวรรณศิลป์ และสะท้อนความคิดที่ลึกซึ้งหรือความคิดที่น่าประทับใจ เช่น คำขวัญโฆษณาว่า เทียวเมืองไทย ไม่ไปไม่รู้ มีลักษณะทางวรรณศิลป์ที่สำคัญคือ ใช้คำง่าย กระชับ สื่อความหมายกว้างขวาง ลึกซึ้ง คำว่า เทียว-ไทย มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ /ท/ คำว่า เมือง-ไม่ มีเสียงสัมผัสพยัญชนะ /ม/ คำว่า ไทย-ไม่-ไป มีเสียงสัมผัสสระ ไอ คำว่า ไม่ไปไม่รู้ มีจังหวะของคำที่สมดุล ใช้คำปฏิเสธ ไม่ ร่วมกับคำกริยา ไป และ รู้ ตามลำดับ นอกจากนี้ คำว่า เทียว ไปและรู้ ยังสื่อความหมายที่ลึกซึ้งว่า การท่องเที่ยวคือ การเดินทางไปให้ได้พบเห็นสิ่งใหม่เพื่อจะได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่มีค่า

๒. เป็นแบบอย่างให้คนในสังคมใช้ตามจนเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับภาษา เช่น เกิดคำใหม่ วลีใหม่ สำนวนใหม่ ซึ่งไม่เคยมีใช้มาก่อน ในขณะเดียวกัน คำ วลี และสำนวน ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน และใช้มาแต่เดิม เริ่มนิยมใช้น้อยลง เช่น เมื่อคนในสังคมใช้คำว่า โดนใจ แทน ประทับใจ หรือ ตรงใจ มาก ๆ ผู้ที่ใช้คำว่า โดนใจ ก็มักจะนึกคำว่า ประทับใจ หรือ ตรงใจ ไม่ออก ทำให้พบคำว่า โดนใจ มากขึ้น และพบคำว่า ประทับใจ ตรงใจ น้อยลง นานเข้า คำว่า ประทับใจ ตรงใจ อาจสูญไปจากภาษา หรือมีความหมายเปลี่ยนแปลงไป กรณีคำที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไป อาจทำให้คนที่อยู่ต่างสมัยกัน เข้าใจคำคำเดียวกันไปคนละทาง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. มารยาทในการพูด ๓.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๓.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๓.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p align="center">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓</p> <p align="center">เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p align="center">ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>													
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>การโฆษณาเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์ ซึ่งจะต้องสรรหาคำที่กระชับ เข้าใจง่าย และมีความเปรียบเทียบกับที่ชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลที่ต้องและเป็นประโยชน์</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>๑. นักเรียนจับกลุ่มกลุ่มละ ๓ - ๔ คน ส่งตัวแทนมารับบัตรคำกลุ่มละ ๑ ใบ โดยบัตรคำประกอบด้วยข้อความดังต่อไปนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. บัตรคำจากเรื่อง “บุพพากย์เอราวัณ”</p> <p>๒. ใบความรู้ “บุพพากย์เอราวัณ”</p>												
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายอิทธิพลของภาษาโฆษณา</p>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">เสียงพลโห่ร้องเอาชัย</td> <td style="width: 50%;">เล่นกันสนั่นใน</td> </tr> <tr> <td>พิภพเพียงทำลาย</td> <td></td> </tr> </table> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">อากาศก้องไกลกาล</td> <td style="width: 50%;">โลกสิ้นอิงอล</td> </tr> <tr> <td>อำนาจสะท้อนธรรม์</td> <td></td> </tr> </table> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">จักรกรร็ร้อยเฉื่อยมา</td> <td style="width: 50%;">พุ่มบุษปมาลา</td> </tr> <tr> <td>กมลเมจจตรณินทร์</td> <td></td> </tr> </table>	เสียงพลโห่ร้องเอาชัย	เล่นกันสนั่นใน	พิภพเพียงทำลาย		อากาศก้องไกลกาล	โลกสิ้นอิงอล	อำนาจสะท้อนธรรม์		จักรกรร็ร้อยเฉื่อยมา	พุ่มบุษปมาลา	กมลเมจจตรณินทร์		<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
เสียงพลโห่ร้องเอาชัย	เล่นกันสนั่นใน													
พิภพเพียงทำลาย														
อากาศก้องไกลกาล	โลกสิ้นอิงอล													
อำนาจสะท้อนธรรม์														
จักรกรร็ร้อยเฉื่อยมา	พุ่มบุษปมาลา													
กมลเมจจตรณินทร์														
<p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>สามารถแยกแยะข้อมูลที่น่าเชื่อถือออกจากข้อมูลที่ไม่จริง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ไม่เรียนรู้</p>	<p>๒. ตัวแทนแต่ละกลุ่มอ่านบัตรคำของกลุ่มตนเอง</p> <p>ขั้นสอน</p>													

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง นำพาน้ำใจ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖ เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. หลังจากที่ได้รับบัตรคำ นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำศัพท์และตอบคำถามว่า “ลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ที่พบในเรื่อง บทพากย์เอราวัณ” แนวคำตอบ การเขียนพรรณนาและการกล่าวเกินจริง ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์การพรรณนาและการกล่าวเกินจริงที่ปรากฏในคำประพันธ์ ๓. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่นำเสนอ ๔. นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการทำกิจกรรมนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการสื่อสารอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ” แนวคำตอบ สามารถนำความรู้ที่ได้วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสารที่พบในชีวิตประจำวัน และเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ขั้นสรุป นักเรียนสรุปความรู้จากการเรียน “อิทธิพลของภาษาโฆษณาที่พบในชีวิตประจำวัน”

บัตรคำ
จากเรื่อง “บทพากย์เอราวัณ”

เสียงพลโห่ร้องเอาชัย เลื่อนลั่นสนั่นใน
พิภพเพียงทำลาย

อากาศก้องไกลากล โลกั่นอิงอด
อำนาจสะท้อนธรณี

ซักรถรี่เรื่อยเฉื่อยมา พุ่มบุษปมาลา
กงรถไม่จตุรฉัตร

ใบความรู้
“บทพากย์เอราวัณ”

เสด็จทรงรถแก้วโกสัย	ไฟโรจน์รูจี
จะแข่งซึ่งแสงสุริยไส	
เทียมสินธพอาชาไนย	เรีกร้องถวายเป็นชัย
ชั้นหุระเหิดเหตุหรรษ์	
มาตลีสารถีเทวีญ	กรกุ่มพระขรรค์
ซับรมมากลางจัตุรงค์	
เพลารอยพลอยประดับคุมวง	กีกก้องกำกวง
กระทบกระทั่งธรณี	
มยุรฉัตรชุมสายพรายศรี	พัดโบกพัดขึ้น
กระปี่ระบายโบทกลม	
อิงอินทเกียรตีระงม	แตตรสังข์เสียงประสม
ประสานเสนาะไนไพร	
เสียงพลโห่ร้องเออาชัย	เลื่อนลั่นสนั่นใน
พิภพเพียงท่าลาย	
สัตว์ภณท์บรรพตทั้งหลาย	อ่อนเอียงเพียงปลาย
ประนอมประนมชมชัย	
พสุธาอากาศหวาดไหว	เนื่อนกตกใจ
ซุกซ่อนประหวั้นขวัญหนี	
ลูกครุฑพลัดตกฉิมพลี	หัสตินอินทรี
คาบข้างก็วางไอยรา	
วานรสำแดงเดชา	หักถอนพฤษภา
ถ้อยต่างอาวุธยุทธยง	
ไม้ไผ่ล้อย่างกลางดง	แหลกลู่มลุ่ม
ละเอียดด้วยฤทธิโยธี	
อากาศบดบังสุริยศรี	เทวัญจันตรี
ทุกชั้นอำนาจอวยชัย	
บ้างเปิดเกลแก้วแววไว	โพรยทิพย์มัลล
ซ้องสาธุการบูชา	

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๒

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทพากย์เอราวัณ ตอน ตีกลอินทรีชิต เป็นการพัฒนาจนถึงความงามของเทพพระราม และชาวเอราวัณ ซึ่งกวีได้รังสรรค์คำไพเราะงดงาม สร้างจินตภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดอารมณ์ในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อเรื่องและเรียบเรียงเนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจคำ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำศัพท์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ” ๒. บัตรคำ “ตัวละครบทพากย์เอราวัณ” ๓. ใบงาน “คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน บอกความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ได้แก่ สุครีพ สหัสันย์ ราพณ์ และพระลักษมณ์ แนวคำตอบ - สุครีพ เป็นพญาวานร ทหารเอกของพระราม เป็นบุตรของพระอาทิตย์กับนางกาลอัจนา - สหัสันย์ หรือผู้มีพันตา ในที่นี้หมายถึง พระอินทร์ - ราพณ์ หมายถึง ยักษ์ ในที่นี้หมายถึง ทศกัณฐ์ - พระลักษมณ์ เป็นพระอนุชาต่างมารดาของพระราม</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนในกลุ่มค้นหาคำศัพท์จากใบความรู้ “คำศัพท์จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ” คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มแบ่งกันถอดคำประพันธ์และร่วมกันสรุปใจความสำคัญของบทประพันธ์ของแต่ละกลุ่ม ๓. นักเรียนร่วมกันทำใบงาน “คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ” เพื่อเรียบเรียงลำดับเนื้อหาและคำศัพท์ยากลงในกระดาษเพื่อ</p>
--	---	---	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง ให้ออกคิดพินิจค่า (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>		<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>นำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอและร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการทำกิจกรรมการเขียน สรุปความจากบทประพันธ์ นักเรียนสามารถนำมาปรับใช้ในการ เขียนสื่อสารได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>สามารถนำมาปรับใช้ในเรื่องการสรุปประเด็นสำคัญจาก เรื่องที่อ่านและช่วยต่อยอดในการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ</p>		

บัตรคำ
“ตัวละครบทพากย์เอราวัณ”

สุครีพ

สหัสันย์

ราพณ์

พระลักษณ์

ใบความรู้
คำศัพท์จากเรื่อง “บทพากย์เอราวัณ”

เมื่อนั้นพระศรีอนุชา	เอื่อนอรรณวัจนา
ตรัสถามสุครีพขุนพล	
เหตุไฉนสหัสันย์เสด็จจดล	สมรภูมิไพรสณฑ์
เธอมาด้วยกลอันใด	
สุครีพทูลทัดเฉลยไซ	ทุกทีสหัสันย์
เสด็จด้วยหมู่เทวา	
อวยชัยถวายทิพมาลา	บัดนี้เธอมา
เห็นวิปริตคุณน	
ทรงเครื่องศัสตราแยงยล	ฤจะกลับเปนกล
ไปเข้าด้วยราพณ์อาธรรม์	
พระผู้เรื่องฤทธิแข็งขัน	คอยดูสำคัญ
อย่าไว้พระทัยไพร่	
เมื่อนั้นอินทรชิตยักชี	ตรัสสั่งเสนี
ให้จับระบ้ารำถวาย	
ให้องค์อนุชานารายณ์	เคลิบเคลิ้มวรกาย
จะแผลงซึ่งศัสตราศรพล	

ฯ เจริจา ฯ

อินทรชิตสถิตเหนือเอรา	วิณทอดทัศนาศนา
เห็นองค์พระลักษณฤทธิรงค์	
เคลิบเคลิ้มหฤทัยไหลหลง	จึงจับศรทรง
พรหมาศตร์อันเรื่องเดชา	
ทูนเหนือเศียรเกล้ายักษ์	หมายองค์พระอนุชา
ก็แผลงสำแดงฤทธิธณ	
อากาศก้องโกลาหล	โลกั่นอิงอล
อำนาจสะท้านธณมี	
ครเต็มไปทั่วราศี	ต้ององค์อินทรีย์
พระลักษณก็กลิ้งกลางพล	

ฯ เจริจา อินทรชิตกลับทัพ ฯ

ฯลฯ

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๓ - ๑๒๔

คำอธิบายศัพท์และข้อความ

กง	ส่วนที่เป็นวงรอบของล้อรถ “กงรถไม่จตุรธรณินทร์” หมายความว่า รถทรงของพระรามลอยเลื่อนไปในอากาศ ล้อรถจึงไม่สัมผัสพื้นดิน
กบี่	ลิง ในที่นี้คือ พลวานรในกองทัพพระราม
กระวิน	ห่วงที่เกี่ยวกันสำหรับโยงสัปคับช้าง (ที่นั่งบนหลังช้าง)
กินนร	อมนุษย์ที่มีรูปร่างครึ่งคนครึ่งนก ถ้าเป็นหญิงเรียกว่า กินรี
แก้วแก้ว	แก้ว ๘ ประการ เรียกกนพรัตน์ ได้แก่ เพชร ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน นิล มุกดา เพทาย ไพฑูรย์ ในตำราพรัตน์ ซึ่งเป็นตำราอัญมณีของไทยในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ มีคำประพันธ์ที่บอกลักษณะของ แก้วพรัตน์ว่าดังนี้
	เพชรตมณีแดง เขียวใสแสงมรกต เหลืองใสสดบุษราคัม แดงแก่กำโกเมนเอก สีหมอกเมฆนิลกาล มุกดาหารหมอกมัว แดงสลัวเพทาย สว่างลสายไพฑูรย์
โกมิน	คือ โกเมน พลอยสีแดงเข้ม
คนธรรพ์	ชาวสวรรค์พวกหนึ่ง มีความชำนาญด้านดนตรีและขับร้อง
จันทรี่	พระจันทร์ ซึ่งเป็นเทพองค์หนึ่งในที่นี้ใช้ จันทรี่ เพื่อรับสัมผัส กับ สุริยศรี
จับระบำ	เริ่มฟ้อนรำ
ฉิมพลี	ต้นจิว ตามเรื่องเล่าจากไตรภูมิพระร่วง ที่เชิงเขาพระสุเมรุมี ป่าต้นจิวอยู่รอบสระฉิมพลีหรือสิมพลี เป็นที่อาศัยของฝูงครุฑ ทั้งหลาย
ชนัก	เครื่องผูกช้าง ทำด้วยเชือกเป็นปมหรือห่วงห้อยพาดลงมา เพื่อให้คนที่ขี่คอช้างใช้หัวแม่เท้าค้ำกับตัก
ชั้นหู	อาการแสดงการเตรียมพร้อมของสัตว์เช่นม้า โดยยกหูตั้งขึ้น
ชุมสาย	เครื่องสูงเป็นรูปฉัตรสามชั้น มีสายไหมห้อย
ช่องทาง	เครื่องคล้องโคหนางช้างหรือม้า
ดวงมัลย์	ดอกไม้ ในที่นี้คือ ดอกบัว
โถมร	หอกด้ามสั้น ใช้พุ่งหรือซัดไป
ถา	ถลา โผลง
เทพอัปสร	นางฟ้า
ธรณินทร์	ตามศัพท์แปลว่า ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน คือคำว่า ธรณี (แผ่นดิน) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า ธรณินทร์

	<p>ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบทประพันธ์ มีความหมาย อย่างเดียวกับ ธรณี หมายถึง แผ่นดิน</p>
อิบดินทร์	คือ อิบดินทร์ พระราชาผู้ยิ่งใหญ่ หมายถึง พระราม
นาค	สัตว์ในนิยาย เป็นงูใหญ่มีหงอน
บรรเทือง	ประเทือง ทำให้ดีขึ้น ในที่นี้หมายถึง ตื่นขึ้น
บิดเบือนกายิน	แปลงกาย
โบกขรณี	สระบัว
ผกา	ดอกไม้ในที่นี้คือ ดอกบัว
ผ้าทิพย์	ปกติหมายถึงผ้าที่ห้อยหน้าฐานพระพุทธรูปหรือหน้าพระ ราชอาสน์หรือพนักหลับปลา ในที่นี้คือผ้าที่คลุมตระพองข้าง เพื่อตกแต่งให้สวยงาม
พรหมาสตร์	ศรที่พระอิศวรประทานให้ รัณ พักตร์ ซึ่งต่อมาคืออินท รัชิต (ศรที่พระรามได้จากฤาษีวิศวามิตรก็ชื่อพรหมาสตร์ ที่ชื่อซ้ำ กับเช่นนี้ เพราะพรหมาสตร์ที่ใช้ชูปศรเมื่อชูปแล้ว ศรนั้นก็ เรียกว่าศรพรหมาสตร์
พระจักรี	ผู้ถือจักร คือ พระนารายณ์ ในที่นี้หมายถึง พระรามผู้อวดตาร ปางหนึ่งของพระนารายณ์
พระลักษณะ	พระอนุชาต่างพระมารดาของพระราม เป็นโอรสนาง สมุทรรษา เมื่อพระนารายณ์อวดตารลงมาเป็นพระราม สังข์ซึ่ง เป็นเทพอาวุธของพระนารายณ์และพญานาคซึ่งเป็นบังลังก์ ของพระนารายณ์ก็ลงมาเกิดเป็นพระลักษณะคู่บุญของ พระราม (ชื่อพระลักษณะนี้ในรามเกียรติ์ฉบับรัชกาลที่ ๑ และ รัชกาลที่ ๒ เป็นต้น ใช้ว่า ลักษณะ แต่ต่อมามีผู้ใช้อย่าง สันสกฤตว่า ลักษณะณ์ ก็มี)
พระสุริย์ศรี	พระอาทิตย์
พัชนี	พัด
พัดโบก	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นพัดสำหรับโบกกลม ถวายพระมหากษัตริย์ซึ่งประทับ ณ ที่สูง
พานรินทร์	ตามศัพท์แปลว่า พญาวานร คำว่า พานร มาจากคำว่า วานร (ลิง) สมาสกับคำว่า อินทร์ (ผู้เป็นใหญ่) คำว่า พานรินทร์ ในที่นี้ใช้เพื่อความไพเราะของบท ประพันธ์มีความหมายอย่างเดียวกับพานร หมายถึง พล วานรในกองทัพพระราม
มยุรฉัตร	เครื่องสูงสำหรับแสดงอิสริยยศ เป็นเครื่องกั้นบัง เป็นชั้น ๆ ทำด้วยหางนกยูง

มาตุลี	สารถิของพระอินทร์ ซึ่งมาขับรถทรงให้พระราม มาตุลีก็เรียก
มารยา	การแสร้างทำ ในที่นี้หมายถึง ที่เนรมิตขึ้นมา
แย่งยล	แย่งยล ดูงาม
โยธาจัตุรงค์	กองทัพ ๔ เหล่า คือ เหล่าช้าง เหล่าม้า เหล่ารถ และเหล่านาบ (พลเดินเท้า)
รถแก้วโกสัย	รถทรงที่พระอินทร์ (โกสัย) ประทานให้พระรามพร้อมสารถิ ชื่อ มาตุลี
รอย	เป็นลวดลาย ในความว่า “เพลารอยพลอยประดับคุมวง”
ระเหิด	สูง
ราพณ์	ทศกัณฐ์
ราศี	หมายถึง จักรราศี คือ อาณาเขตที่ดาวเคราะห์โคจรรอบดวงอาทิตย์ ในที่นี้หมายถึง ทั่วไป “ครแต่มีไปทั่วราศี” หมายความว่า ศรที่อินทรชิตแผลงไปนั้นกระจายทั่วไปในท้องฟ้า
ฤทธิรงค์	มีความสามารถในการสู้รบ (รงค์ แปลว่า สนามรบ)
ฤทธิรณ	มีความสามารถในการสู้รบ (รณ แปลว่า การสู้รบ)
ฤาษิต	ฤาษีในที่นี้ น่าจะหมายถึงผู้มีวิทยาคม เป็นคำที่บอกคุณลักษณะของความว่า “ฤาษิตวิทยา”
วิทยาธรใน	
ลอยฟ้า	เหาะ
โล่ห์ทัน	เป็นชื่อสารถิของอินทรชิต เป็นพลยักษ์กรุงลงกาผู้ขับรถศึกในครั้งต่าง ๆ
วิทยา	คือ วิทยาธร ชาวสวรรค์พวกหนึ่งมีวิชาอาคม
เวไชยันต์	เวชยันต์หรือไวชยันต์ เป็นชื่อวิมานหรือรถทรงของพระอินทร์ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มีเมืองไตรตรึงษ์ของพระอินทร์ กลางนครไตรตรึงษ์นี้มีวิมานใหญ่่งดงามชื่อไพชยนต์ หรือไวชยันต์ หรือเวชยันต์ เมื่อพระอินทร์ปรารถนาจะเสด็จไปที่ใด วิมานนี้ก็จะเปลี่ยนเป็นรถทรง
สมรภูมิชัย	สนามรบ
สร้อยสุมาลี	ดอกไม้
สหัสันยน	ผู้มีพันตา หมายถึง พระอินทร์ เป็นเทวราชผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์สหัสันยน ก็เรียก
สัตกัณฐ์	ชื่อหมู่เขา ๗ ชั้น ที่ล้อมรอบเขาพระสุเมรุ ได้แก่ ยุคนธร อสิินธร กรวิก สุกัสนะ เนมิินธร วินันตกะ และอัสกัณ
สุครีพ	พญาวานร ทหารเอกของพระราม เป็นบุตรของพระอาทิตย์กับนางกาลอัจนา มีพี่ชายชื่อพาลี (เดิมชื่อกาคาศ) ซึ่งเป็น

บุตรพระอินทร์ โคดมฤๅษี ผู้เป็นสามีนางกาลอัจนาเข้าใจว่า พาลีและสุครีพเป็นบุตรของตนจึงเลี้ยงดูอย่างรักใคร่ ครั้งหนึ่งฤๅษีพาลูก ๆ ไปอาบน้ำ เมื่อถูกบุตรสาวชื่อนางสวาทะ (ต่อมาคือมารดา ของหนุมาน) ตัดพ้อว่ารักลูกคนอื่นมากกว่าลูกของตนเอง ฤๅษีสงสัยจึงเสี่ยงทายให้ลูก ๆ ลงว่ายน้ำ ถ้าไม่ใช่ลูกของให้กลายเป็นวานรเข้าไป พาลีกับสุครีพจึงกลายเป็นวานร พระอินทร์พระอาทิตย์สงสารบุตร จึงลงมาสร้างเมืองขีดขินให้พาลีเป็นเจ้าของและสุครีพเป็นอุปราช ครั้งหนึ่งพาลีรบกับควายทรพีในถ้ำ พาลีส่งสุครีพว่า หากรบกันถึง ๗ วัน ยังไม่ออกมาจากถ้ำ ให้สุครีพดูที่ร่องน้ำหน้าถ้ำ ถ้าเห็นเลือดชั้นจงเข้าใจว่าเป็นเลือดทรพี แต่ถ้าเป็นเลือดใสคือเลือด ของตน หากเห็นเลือดใสให้สุครีพเอาหินปิดปากถ้ำไว้มิให้ใครเห็นศพตน พาลีสังหารทรพีได้แต่ขณะนั้นฝนตกลงมา เลือดที่ไหลออกมาจึงใส สุครีพเข้าใจว่าพี่ชายตายแล้วจึงปิดปากถ้ำตามคำสั่ง พาลีโกรธสุครีพมาก คิดว่าสุครีพเป็นกบฏ เมื่อออกมาจากถ้ำได้จึงขับสุครีพออกจากเมืองขีดขิน สุครีพจึงไปขอให้พระรามช่วย พระรามลงโทษพาลีแล้วตั้งให้สุครีพครองเมืองขีดขินต่อไป สุครีพพาไพร่พลวานรมาเป็นกำลังทัพของพระราม

ผู้มีปีกงาม หมายถึง ครุฑ สัตว์ในนิยายซึ่งเป็นพญานก

การนอน ที่นอน

ข้าง ในความว่า “*เร่งรัดหัสติน*”

นกหัสดี หรือ นกหัสดีลิงก์ เป็นนกในวรรณคดีโบราณ ตัวใหญ่ มีกำลังเท่าช้าง ๕ เชือก มีกรงเล็บใหญ่ มิงวงคล้ายงวงช้าง กินเนื้อคนและสัตว์เป็นอาหารอยู่บริเวณป่าหิมพานต์

หงส์ทอง (เหม แปลว่า ทอง)

ผู้เป็นใหญ่ในหมู่เทวดา ในที่นี้หมายถึง พระอินทร์

ในความว่า “*อินทรชิตบิดเบือนกายิน เหมือนองค์อมรินทร์*”

หมายความว่า อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ (คำว่า “เหมือน” ไม่ใช่คำเปรียบเทียบอย่างอุปมา ไม่ใช่ภาพพจน์ แต่มีความหมายว่าแปลงเป็น)

เวลาไกล่รุ่ง ในที่นี้หมายถึง แสงทองเมื่อไกล่รุ่ง

เทวดาที่ดูแลรักษาป่า (อารักษ์ เป็นคำจากภาษาบาลีตรงกับคำจากภาษาสันสกฤตว่า อารักษ)

สุบรรณ
ไสยา
หัสติน
หัสตินอินทร์

เหมหงส์
อมรินทร์

อรุณ
อารักษ์ไพรสัณห์

อินทเณรี

เอราวัณ

กลองที่ใช้ตีให้สัญญาณในกองทัพเวลาออกศึกในสมัยโบราณ เช่น ตีบอกถอยให้รูก เป็นต้น แต่บางที่ใช้ในงานสมโภชก็มี หรือโอยราวัณ เป็นเทพบุตรองค์หนึ่ง เมื่อพระอินทร์จะเสด็จไปที่ใด เอราวัณเทพบุตรก็จะเนรมิตตนเป็นช้างทรง

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๕ - ๑๓๐

ใบงาน

“คำศัพท์บทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ยากในเรื่อง บทพากย์เอราวัณ มาใส่ลงในช่องว่างให้ครบถ้วน

คำศัพท์	หน้าที่พบ	ความหมาย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนวัฒนธรรมองครักษ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทพากย์เอราวัณ ตอน ตีอินทรชิต เป็นการพรรณนาถึงความงามของเทพพระราม และช้างเอราวัณ ซึ่งกวีได้รังสรรค์คำไพเราะงดงาม สร้างจินตภาพให้กับผู้อ่านอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดอรรถรสในการอ่านวรรณคดี รวมไปถึงแนวคิดที่แฝงในเรื่องเกี่ยวกับความไม่ประมาทที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อเรื่องและเรียบเรียงเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจคำ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นนำ นักเรียนตอบคำถามว่า “หากนักเรียนเลือกเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งจากเรื่อง บทพากย์เอราวัณได้ นักเรียนจะเลือกเป็นตัวละครใด เพราะอะไร” ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน อ่านเนื้อเรื่องจากใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ” และจับใจความสำคัญจากเรื่อง ๒. นักเรียนนำเสนอสาธิตออกมกรูปร่างเนื้อเรื่อง บทพากย์เอราวัณ ๓. ตัวแทนนักเรียนในแต่ละกลุ่มตอบคำถามว่า “นักเรียนคิดว่าสาเหตุใดที่ทำให้เกิดศึกอินทรชิตขึ้น และจะมีวิธีการใดที่จะไม่ทำให้เกิดศึกสงคราม แนวคำตอบ สาเหตุที่ทำให้เกิดศึกสงครามมาจากมารมัวมาในอำนาจของอินทรชิต หากต้องการแก้ไขคือต้องใช้อำนาจในทางที่ถูกต้อง และใช้สติปัญญาไตร่ตรองในเรื่องต่าง ๆ ๔. นักเรียนทำใบงาน “เนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ” ๒. ใบงาน “เนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “เนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจค่า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากการเรียน บทพากย์เอราวัณมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร”</p>	

ใบความรู้ “บทพากย์เอราวัณ”

ศึกอินทรชิต

อินทรชิตเป็นโอรสทศกัณฐ์เจ้ากรุงลงกากับนางมณโฑ เดิมชื่อรณพัตร์ เมื่ออายุ ๑๕ ปี ได้ลาบิดาไปเรียนศิลปวิทยากับฤๅษีโคบุตรซึ่งเป็นพระอาจารย์ของทศกัณฐ์ แล้วไปบำเพ็ญพรตเพื่อขอพรและศรวิเศษจากพระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม พระอิศวรประทานศรพหุศาสตร์และมนตร์แปลงเป็นพระอินทร์ พระพรหมประทานศรนาคบาศและประทานพรว่าหากเศียรขาดตกลงดินจะเป็นไฟบรรลัยกัลป์ล้างโลก ต้องนำพานแว่นฟ้าหรือพานแก้วของพระพรหมมารองรับส่วนพระนารายณ์ประทานศรวิษณุปาณัมให้ เมื่อได้พรและศรวิเศษจากเทพทั้งสาม รณพัตร์ก็มีความเหิมเกริมมาก ครั้งหนึ่งได้ไปทำพระอินทร์รบและใช้ศรที่พระนารายณ์ประทานให้ด้านฤทธิ์อาวุธของพระอินทร์ได้ พระอินทร์จึงต้องหนีไปเพราะหมดทางสู้ ทศกัณฐ์ยินดีที่โอรสเอาชนะพระอินทร์ได้ จึงตั้งชื่อใหม่ว่าอินทรชิตซึ่งหมายความว่า ผู้ชนะพระอินทร์

ในเรื่องรามเกียรติ์ พระราม โอรสท้าวทศรถกับนางเกาสุริยาต้องออกเดินป่าเป็นเวลา ๑๔ ปีตามที่นางไภยเกษี มเหสีองค์รองทูลขอท้าวทศรถ พระลักษมณ์ พระอนุชาต่างมารดาและนางสีดา ขยายขอตามเสด็จด้วย ระหว่างทางทศกัณฐ์มาลักนางสีดาไปไว้ที่กรุงลงกา พระรามซึ่งได้เหล่าวานรเป็นไพร่พลจึงต้องติดตามไปเพื่อชิงนางสีดาคืน พระรามกับทศกัณฐ์ทำศึกสงครามกันหลายครั้ง เช่นศึกไมยราพ สึกกุมภกรรณ เป็นต้น หลังจากกุมภกรรณอนุชาของทศกัณฐ์ออกรบกับฝ่ายพระรามและถูกสังหารไปแล้ว อินทรชิตก็อาสาออกรบข้างในศึกครั้งแรก อินทรชิตต้องศรของพระลักษมณ์ ทำให้ต้องพ่ายแพ้เลิกทัพไป อินทรชิตจึงไปทำพิธีขุบศรนาคบาศที่พระพรหมประทานให้ แต่ก็ถูกฝ่ายพระรามทำลายพิธีเสียก่อน เมื่อออกรบอีกครั้ง พระลักษมณ์ต้องศรของอินทรชิต แต่ฝ่ายพระรามก็แก้พิษศรได้ ต่อมาอินทรชิตทำพิธีขุบศรพหุศาสตร์ที่พระอิศวรประทานให้แต่ก็ไม่สำเร็จ เมื่อออกศึกอีกครั้งจึงใช้เวทมนตร์ที่พระอิศวรประทานให้แปลงกายเป็นพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ครั้งนี้อินทรชิตรสังหาร พระลักษมณ์ได้ แต่หนุมานก็ไปหายาแก้พิษศรได้ พระลักษมณ์จึงฟื้นขึ้นมา ในที่สุดฝ่ายพระรามก็ทำลายศรวิเศษทั้ง ๓ เล่มของอินทรชิตได้ อินทรชิตออกรบอีกครั้ง เมื่อเสียดศึกและอาวุธ ก็ล้มตายหนีขึ้นไปซ่อนในกลีบเมฆ พระลักษมณ์จะแผลงศรสังหารอินทรชิต แต่พิเภกทูลว่าถ้าเศียรอินทรชิตตกถึงพื้นจะเกิดไฟบรรลัยกัลป์ พระลักษมณ์จึงให้องคตไปทูลขอพานแว่นฟ้าจากพระพรหม แล้วพระลักษมณ์ก็แผลงศรตัดเศียรอินทรชิตโดยมีองคตถือพานรับไว้ แต่เศียรอินทรชิตยังคงสำแดงฤทธิ์ พระรามจึงแผลงศรไปทำลายจนแหลกละเอียด

ใบงาน
“เนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำต่อไปนี้มาเติมลงในช่องว่าง

โลทัน	เทพ	กินนร	คนธรรพ์	หมู่เหมหงส์
พระอินทร์	มาตลี	มยุรฉัตร	พัตโปก	พื้นแผ่นดินจะถล่ม

ขุนมาร (๑).....เป็นสารถีของอินทรีชิตแปลงกายเป็นเทพบุตรนั่งอยู่ท้ายช้าง เป็นผู้ขับช้าง ทพทั้ง ๔ เหล่าต่างแปลงกายเป็น (๒).....และอมมนุษย์ผู้มีฤทธิ์ การจัดตั้ง ภาระบวทพหน้าคือเทพารักษ์ ทพหลังคือครุฑ (๓) และนาค ปีกซ้ายคือ ฤๅษี และวิทยากร ปีกขวา คือ (๔)..... การจัดภาระบวทพเป็นไปตามตำราสงคราม ทหาร ทั้ง ๔ เหล่าทพต่างถืออาวุธครบครัน แล้วเหาะเหินบนฟ้าเคลื่อนทัพมาถึงสนามรบ

ฝ่ายพระราม ครั้นรุ่งเช้ามีลมพัดโชยกลิ่นหอมของดอกไม้ฟุ้งไปทั่วป่า ผึ้ง แมลงภู่ และหมู่ (๕).....บินร่อนถลาลงมาแทรกตัวเข้าไปในดอกไม้เพื่อหาอาหาร ดูเหว่าและไก่ขันร้องตี ปีกไปทั่วเป็นสัญญาณว่าเช้าแล้ว พระรามก็ตื่นขึ้นจากที่นอน จากนั้นพระรามก็ขึ้นรถทรงที่ (๖).....ประทานให้ซึ่งมีความงดงาม ม้าส่งเสียงร้อง ม้าชันहुสูงส่งสัญญาณพร้อมที่จะ ออกรบ (๗).....เป็นสารถีขับรถทรงมากลางกองทัพทั้ง ๔ เหล่า มือถือพระขรรค์ รถทรง ประดับพลอยตามเพลาและคุม เสียงรวิ้งดังกึกก้องทั้งแผ่นดิน ลิงคอยโบก (๘)..... ชุมสาย (๙)..... พืชนี้ เสียงกลองที่ใช้ตีให้สัญญาณออกรบดังไปทั่ว เสียงแตรสังข์ ประสานเสียงกันอย่างไพเราะในป่า เสียงพลทหารโห่ร้องเอาชัยสนั่นหวั่นไหวราวกับ (๑๐).....ก่อนออกรบ

เฉลยใบงาน “เนื้อเรื่องบทพากย์เอราวัณ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องมาเติมลงในช่องว่าง

ขุนมาร **๑. โลทัน** เป็นสารทิดของอินทรชิตแปลงกายเป็นเทพบุตรนั่งอยู่ท้ายช้างเป็นผู้ขับขี่ช้างทัฬหีทั้ง ๔ เหล่าต่างแปลงกายเป็น **๒. เทพ** และอมมนุษย์ผู้มีฤทธิ์ การจัดตั้งกระบวนทัฬหีหน้าคือเทพารักษ์ ทัฬหีหลังคือครุฑ **๓. กิณนร** และนาค ปีกซ้ายคือฤๅษีและวิหยาธร ปีกขวา คือ **๔. คนธรรพ์** การจัดกระบวนทัฬหีเป็นไปตามตำราสงคราม ทหารทั้ง ๔ เหล่าทัฬหีต่างถืออาวุธครบครัน แล้วเหาะเหินบนฟ้า เคลื่อนทัฬหีมาถึงสนามรบ

ฝ่ายพระราม ครั้นรุ่งเช้ามีลมพัดโชยกลิ่นหอมของดอกไม้ฟุ้งไปทั่วป่า ผึ้ง แมลงภู่ และ **๕. หมูเหมงหงส์** บินร่อนถลาลงมาแทรกตัวเข้าไปในดอกไม้เพื่อหาอาหาร ดูเหว่าและไถ่ขันร้องตีปีกไปทั่วเป็นสัญญาณว่าเช้าแล้ว พระรามก็ตื่นขึ้นจากที่นอน จากนั้นพระรามก็ขึ้นรถทรงที่ **๖. พระอินทร์** ประทานให้ซึ่งมีความงดงาม ม้าส่งเสียงร้อง ม้าชั้นหูสูงส่งสัญญาณพร้อมที่จะออกรบ **๗. มาตลี** เป็นสารทิดขับรถทรงมากลางกองทัพทั้ง ๔ เหล่า มือถือพระขรรค์ รถทรงประดับพลอยตามเพลาและคุม เสียงรถวิ่งดังกึกก้องทั้งแผ่นดิน ลิงคอยโบก **๘. มยุรฉัตร** ชุมสาย **๙. พัดโบก** พัดนี้เสียงกลองที่ใช้ตีให้สัญญาณออกรบดังไปทั่ว เสียงแตรสังข์ประสานเสียงกันอย่างไร้พาดังในป่า เสียงพลทหารโห่ร้องเอาชัยสนั่นหวั่นไหวราวกับ **๑๐. พื้นแผ่นดินจะถล่ม** ก่อนออกรบ

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>บทพากย์เอราวัณเป็นวรรณคดีที่มีความงามหรือสุนทรีย์ภาพทางวรรณศิลป์ที่เด่นชัด ด้วยลักษณะการใช้ภาษา กลวิธีในการประพันธ์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนอ่านแล้วเห็นภาพ รวมทั้งเห็นความงามทางภาษาในวรรณคดีได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>วิเคราะห์คุณค่าด้านเนื้อหาจากเรื่องบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖</p> <p>เรื่อง ให้ข้อคิดพิณใจคำ (๓)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ผู้นำ</p> <p>นักเรียนอาสาเล่าเรื่องย่อบทพากย์เอราวัณรายบุคคล</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ พระรามตื่นบรรทมและเสด็จยกทัพไปกับพระลักษมณ์ พระลักษมณ์ ทอดพระเนตรเห็นทัพพระอินทร์แปลงจึงตรัสถามสุครีพ สุครีพพูดเตือนให้พระลักษมณ์ระวังพระองค์ แต่อินทรชิตก็รับสั่งให้บริวารจับระบำถวายจนพระลักษมณ์เคลิ้มพระองค์ อินทรชิตจึงแสดงศรพราหมณ์สังหารพระลักษมณ์</p> <p>ขั้นตอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แล้วร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้พระลักษมณ์ต้องถูกศรพราหมณ์สังหารของอินทรชิต โดยเขียนลงในกระดาษจดบันทึก</p> <p>๒. นักเรียนรวมกลุ่มกับเพื่อนจำนวน ๓ - ๔ คน แล้วนำสาเหตุที่วิเคราะห์ได้มารวมกันแล้วร่วมกันหาแนวทางแก้ไขหรือยับยั้งสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. กระดาษจดบันทึก</p> <p>๒. ใบงาน “จุดบันทึก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การทำใบงาน “จุดบันทึก”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนทรงอธิ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจค่า (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p> <p>๓. นักเรียนผู้แทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ การวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาที่ปรากฏใน บทพากย์เอราวัณ แล้วเขียนสรุปเป็นผลการวิเคราะห์ของ ชั้นเรียนบนกระดานที่ละประเด็น</p> <p>๔. นักเรียนทำใบงาน “จุดบันทึก” โดยเลือกประเด็น ปัญหาและแนวทางที่นักเรียนสนใจบนกระดาน ๑ ประเด็นมา เขียนแนวทางการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่าการทำกิจกรรมในคาบ เรียน นักเรียนใช้ทักษะการคิดในลักษณะใดบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์และการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน</p>
--	--	---

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

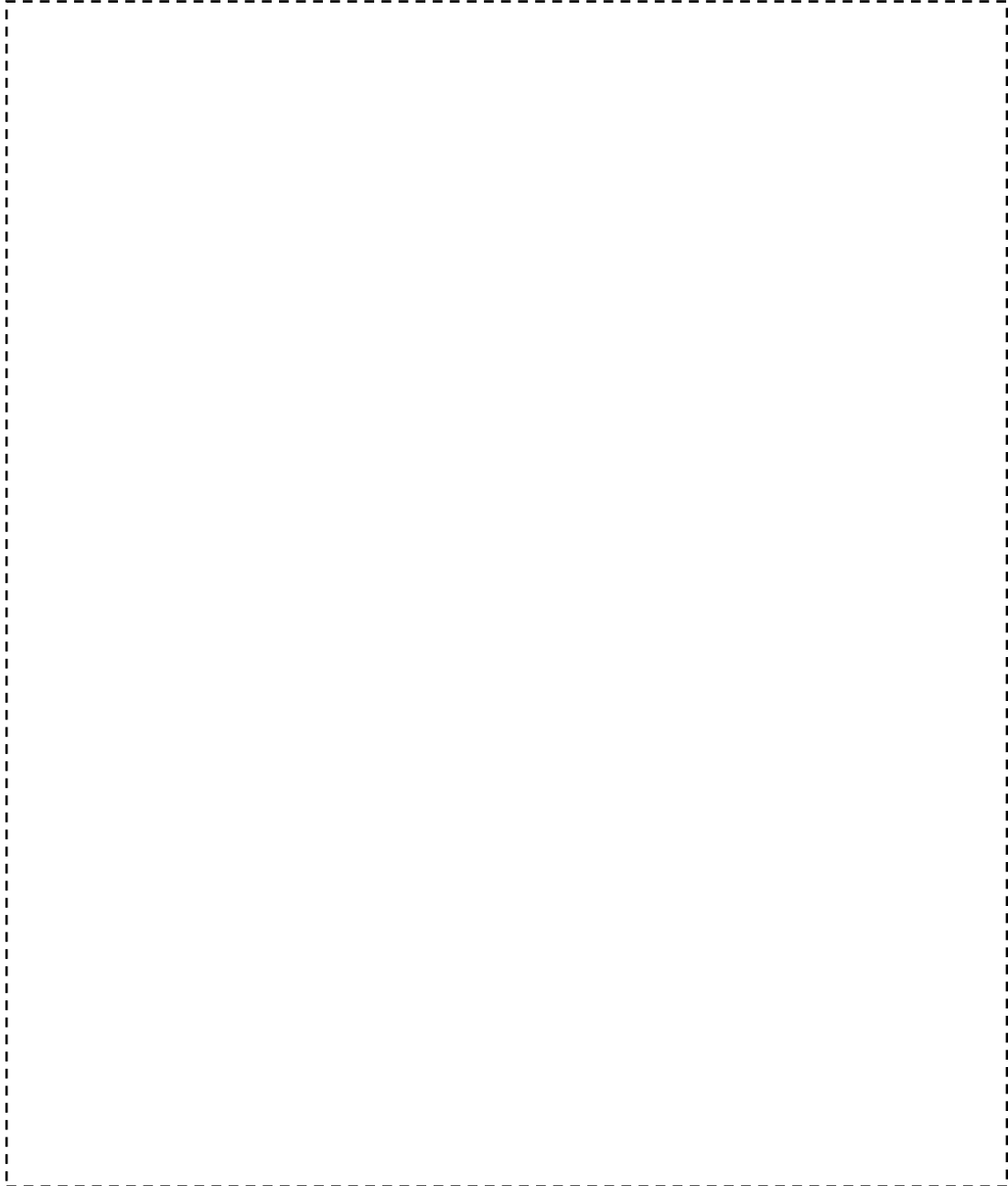
เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณชนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจคำ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทพากย์เอราวัญเป็นวรรณคดีที่มีความงามหรือสุนทรีย์ภาพทางวรรณศิลป์ที่เด่นชัด ด้วยลักษณะการใช้ภาษา กลวิธีในการประพันธ์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนอ่านแล้วเห็นภาพ รวมทั้งเห็นความงามทางภาษาในวรรณคดีได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัญ ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์จากเรื่องบทพากย์เอราวัญ ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนจำนวน ๒ - ๓ คนอาสาตอบคำถามว่า “ลักษณะเด่นหรือจุดเด่นของบทพากย์เอราวัญที่แตกต่างจากรวมคดีเรื่องอื่นคืออะไร พร้อมให้เหตุผล” แนวคำตอบ เป็นวรรณคดีที่ใช้เป็นบทพากย์ในการแสดง มีการใช้ภาษาในการพรรณนาความงามของตัวละคร แต่แตกต่างจากรวมคดีเรื่องอื่นที่อาจไม่มีตัวละครหรือไม่มีการใช้ภาษาในการพรรณนาความงามของตัวละคร</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนร่วมกันอ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามรายบุคคลว่า คำประพันธ์นี้มีกลวิธีการใช้ภาษาอย่างไรบ้าง “ข้างนิรมิตฤทธิแรงแข็งชัน เพื่อก่แฝงผิวพรรณ สีสังข์สะอาตโองฟาร์” แนวคำตอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณของตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ให้ข้อคิดพินิจค่า (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>มีการใช้ภาษาพรรณนาให้เห็นจินตภาพด้านรูปร่างและสีของ ข้างเอราวัณ มีการใช้สัมผัสพยางค์และสัมผัสสระภายในวรรค ๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ กลุ่มทำใบงาน “วิเคราะห์คุณค่า ด้านวรรณศิลป์” เพื่อร่วมกันวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ที่ ปรากฏในบทพากย์เอราวัณ โดยสรุปเป็นผังความคิดลงใน กระดาษพร้อมตกแต่งให้สวยงามเพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน ๔. นักเรียนผู้แทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ การวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์ที่ปรากฏในบทพากย์ เอราวัณ ๕. นักเรียนร่วมกันนำผลการวิเคราะห์ของแต่ละกลุ่ม มารวบรวมแล้วสรุปประเด็นคุณค่าด้านวรรณศิลป์โดยนำเสนอ เป็นผังความคิดของชั้นเรียนบนกระดาน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่าการทำกิจกรรมในคาบ เรียน นักเรียนมีวิธีการศึกษาค้นคว้าและใช้ทักษะการคิด ในลักษณะใดบ้าง แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกและสรุปประเด็นด้าน ความงามหรือสุนทรียภาพทางภาษาของบทพากย์เอราวัณ</p>

ใบงาน
“วิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปแผนผังความคิดเรื่องการวิเคราะห์คุณค่าด้านวรรณศิลป์

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณชาวตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ตำนานหมายถึงเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมา ส่วนใหญ่มีก มีเรื่องปาฏิหาริย์หรือสิ่งเหนือธรรมชาติ การศึกษา ตำนานจึงช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับความ เป็นมาของชนชาติ ประเพณีวัฒนธรรม หรือเรื่องราว พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของตำนาน</p> <p>ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับจินตนาการจากตำนาน</p> <p>ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง ศึกษาดำเนิน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอาสาสมัครจำนวน ๒ - ๓ คน บอกชื่อตำนานที่ นักเรียนรู้จักเป็นรายบุคคล แนวคำตอบ ตำนานแม่น้ำคงคาของ ตำนานกองข้ามน้อยชาแม ตำนานวันสงกรานต์ ตำนานพญากงพญาพาน ตำนาน เมืองลับแล ตำนานท้าวแสนปม</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๕ กลุ่ม แล้วร่วมกันทำ ใบงาน “วิเคราะห์ตำนาน จินตนาการกับความจริง” โดยแต่ละ กลุ่มจะได้รับใบความรู้ “ตำนาน” และให้วิเคราะห์ว่าส่วนใด ของใบความรู้ที่เป็นเรื่องจินตนาการหรือเรื่องเหนือธรรมชาติ ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นสิ่งที่มีความจริง ๒. นักเรียนผู้แทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ การวิเคราะห์ตำนานหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนเขียนร่วมกันสรุปลักษณะของตำนานว่า เป็นอย่างไร แล้วเขียนเป็นประเด็นบนกระดาน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ตำนาน” ๒. ใบงาน “วิเคราะห์ตำนาน จินตนาการ กับความจริง” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “วิเคราะห์ตำนาน จินตนาการกับความจริง” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง ศึกษาดำเนิน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่าการทำกิจกรรมในคาบเรียน นักเรียนมีวิธีการศึกษาค้นคว้าและใช้ทักษะการคิดในลักษณะใดบ้าง แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกแยะและเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน</p>	

ใบความรู้ “ตำนาน”

พญาหงพญาพาน

พญาหงได้ครองเมืองกาญจนบุรี (บางสำนวนว่าเป็นเมืองนครชัยศรี) มีพระมเหสีรูปโฉมงดงาม เมื่อพระมเหสีทรงพระครรภ์โหรหลวงได้ทำนายว่าจะได้พระราชโอรสเป็นผู้มีบุญ และจะได้เป็นใหญ่ภายหน้า แต่จะเป็นผู้ฆ่าพระราชบิดาเมื่อครบ กำหนดพระมเหสีก็ประสูติพระกุมาร ขณะที่ข้าราชการบริพารได้เอาพานไปรองรับ บังเอิญหน้าผากของพระกุมาร กระแทบขอบพานเป็นแผล พญาหงได้สั่งให้นำพระกุมารไปทิ้งตามยถากรรม ยายหอมไปพบเข้านำไปเลี้ยงไว้ และตั้งชื่อว่า “พาน”

ครั้นเมื่อเด็กชายพานโตขึ้นยายหอมก็นำไปฝากให้เล่าเรียนที่วัด พานเป็นเด็กฉลาด สมภารวัดผู้เป็นอาจารย์จึงรักใคร่เอ็นดูมีวิชาอะไรก็สอนให้หมดอาจารย์ได้นำพานไปฝากให้เข้ารับราชการกับเจ้าเมืองราชบุรี พานเป็นคนปัญญาดี เรียบร้อยและขยัน จึงเป็นที่โปรดปรานของเจ้าเมืองราชบุรีมาก จนถึงกับรับไว้เป็นโอรสบุญธรรม สมัยนั้น เมืองราชบุรีขึ้นกับเมืองกาญจนบุรี (บางสำนวนว่าเมืองนครชัยศรี) พระยาราชบุรี ต้องส่งเครื่องบรรณาการทุกปี พญาพานเป็นผู้มีฝีมือในการรบจึงชักชวน ให้เจ้าเมืองราชบุรีแข็งเมืองยกกองทัพไปปราบพญาพานเป็นแม่ทัพออกไป รบกับพญาหง ทั้งสองทำยุทธหัตถีกัน ในที่สุดพญาหงก็ถูกฟันด้วยของง้าวคอขาดตายในที่รบ

เมื่อพญาพานเข้ายึดเมืองกาญจนบุรี (บางสำนวนว่าเมืองนครชัยศรี) ได้แล้ว ย่อมได้ทั้งราชสมบัติตลอดจนพระมเหสีของพญาหงด้วย แต่ในขณะที่จะเข้าไปหาพระมเหสีนั้น เทวดาได้แปลงกายเป็นแม่มดลูกอ่อนให้ลูกกินนมขวางประตูไว้ แล้วร้องทักเสียก่อน พญาพานจึงได้อิच्छาฐานว่า ถ้าพระมเหสีเป็นแม่ของตนจริงก็ขอให้มน้ำนมไหลซึมออกมา ก็เห็นน้ำนมไหลออกมาจริง จึงได้รู้ว่าทั้งสองเป็นแม่ลูกกัน พญาพานจึงสำนึกได้ว่าได้กระทำผิดฆ่าพระราชบิดา และโกรธที่ยายหอมปิดบังความจริง ด้วยโทสะจึงสั่งให้นายหอมไปฆ่าเสีย ต่อมาด้วยความสำนึกผิด ที่ได้ฆ่าพระราชบิดาและยายหอมผู้มีพระคุณ จึงได้สร้างพระเจดีย์ขนาดใหญ่ สูงชันนกเขาเห็นตามคำแนะนำของพระอรหันต์ คือ พระปฐมเจดีย์ ที่เมืองนครชัยศรี (ปัจจุบันตั้งอยู่ในจังหวัดนครปฐม) เพื่อเป็นการล้างบาปที่ฆ่าพระราชบิดาให้บรรเทาลงบ้าง และสร้างพระประทีปเจดีย์ (ปัจจุบันตั้งอยู่ในจังหวัดนครปฐม) เพื่อล้างบาปที่ฆ่ายายหอม

ที่มา <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/folk-literature/๒๕๒-folk/๕๑๕---m-s>

พญาคันคาก

เมื่อครั้งพระพุทธเจ้าถือชาติกำเนิดเป็นพญาคางคก ได้อาศัยอยู่ที่ร่มโพธิ์ใหญ่ในเมืองพันทุมวดี ด้วยเหตุใดไม่แจ้ง พญาแฉนเทพเจ้าแห่งฝนโกรธเคืองโลกมนุษย์มาก จึงแกล้งไม่ให้ฝนตกนานถึง ๗ เดือน ทำให้เกิดความลำบากยากแค้นอย่างแสนสาหัสแก่มวลมนุษย์ สัตว์และพืช จนกระทั่งพากันล้มตายเป็นจำนวนมาก พวกที่แข็งแรงก็รอดตายและได้พากันมารวมกลุ่มได้ต้นไม้โพธิ์ใหญ่กับพญาคางคก สรรพสัตว์ทั้งหลายจึงได้หารือกันเพื่อจะหาวิธีการปราบพญาแฉน ที่ประชุมได้ตกลงกันให้พญานาคียกทัพไปรบกับพญาแฉน แต่ก็ต้องพ่ายแพ้ จากนั้นจึงให้พญาต่อแตนยกทัพไปปราบแต่ก็ต้องพ่ายแพ้อีกเช่นกัน ทำให้พวกสรรพสัตว์ทั้งหลายเกิดความท้อถอย หหมดกำลังใจและสิ้นหวัง ได้แต่รอวันตาย

ในที่สุด พญาคางคกจึงขออาสาที่จะไปรบกับพญาแฉน จึงได้วางแผนในการรบโดยปลวกทั้งหลายก่อจอมปลวกขึ้นไปจนถึงเมืองพญาแฉน เพื่อเป็นเส้นทางให้บรรดาสรรพสัตว์ทั้งหลายได้เดินทางไปสู่เมืองพญาแฉน ซึ่งมีมอด แมลงป่อง ตะขาบ สำหรับมอดได้รับหน้าที่ให้ทำการกัดเจาะด้ามอาวุธที่ทำด้วยไม้ทุกชนิด ส่วนแมลงป่องและตะขาบให้ซ่อนตัวอยู่ตามกองฟืนที่ใช้หุงต้มอาหาร และอยู่ตามเสื้อผ้าของไพร่พลพญาแฉนทำหน้าที่ยึดต่อย หลังจากวางแผนเรียบร้อย กองทัพพญาคางคกก็เดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่การรบ มอดทำหน้าที่กัดเจาะด้ามอาวุธ แมลงป่องและตะขาบกัดต่อยไพร่พลของพญาแฉนจนเจ็บปวด ร้องระงมจนกองทัพพระส่าระสาย ในที่สุดพญาแฉนจึงได้ยอมแพ้และตกลงทำสัญญาสงบศึกกับพญาคางคก ดังนี้

๑. ถ้ามวลมนุษย์จุดบั้งไฟขึ้นสู่ท้องฟ้าเมื่อใด ให้พญาแฉนสั่งให้ฝนตกในโลกมนุษย์
๒. ถ้าได้ยินเสียงกบ เขียดร้อง ให้รับรู้ว่าฝนได้ตกลงมาแล้ว
๓. ถ้าได้ยินเสียงสนุ (เสียงธนูหวายของว้าว) หรือเสียงโหวด ให้ฝนหยุดตกเพราะจะเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวหลังจากที่ได้สัญญากันแล้ว พญาแฉนจึงได้ถูกปล่อยตัวไปและได้ปฏิบัติตามสัญญามาจนบัดนี้

ที่มา <https://www.ubu.ac.th/web/rocket/content>

ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีแม่ลูกยากจนคนหนึ่ง ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ชายทุ่ง มีอาชีพทำนา ลูกชายเจริญวัยแล้วได้ช่วยแม่ทำนาและประกอบสัมมาชีพต่าง ๆ เลี้ยงดูมารดาซึ่งชรามากแล้ว ลูกชายเป็นคนขยันขันแข็งในการงานพยายามที่จะกอบกู้ฐานะของครอบครัว ในฤดูทำนาลูกชายก็ออกไปไถนาตั้งแต่เช้าตามปกติทุกวัน ส่วนแม่เฒ่าก็เตรียมข้าวปลาอาหารไปส่งลูกที่ท้องนาทุกวัน อยู่มาวันหนึ่งลูกชายก็ออกไปไถนาตามปกติ ส่วนแม่เฒ่าตื่นสายจึงเตรียมข้าวปลาอาหารช้ากว่าทุกวัน ลูกชายไถนาอยู่ในนา รู้สึกหิวข้าว แม่ก็ยังไม่มาส่งข้าวเหมือนทุกวัน ลูกชายก็ได้แต่คอยด้วยความหิว ก็ยังไม่เห็นแม่มาสักที ครั้นเมื่อแม่เฒ่ามาถึงพร้อมกับก่องข้าวที่เคยใส่อาหารมา ด้วยความหิวลูกชายจึงมองเห็นก่องข้าวเล็กน้อย คงไม่พอกิน จึงเกิดโทสะที่คิดว่าแม่นำข้าวมาเพียงนิดเดียวจะทำให้ตนไม่พอกิน แม่ช่างไม่เห็นใจที่ตนพยายามทำงานเพื่อกอบกู้ฐานะของครอบครัว ทั้งความหิวและความโกรธจนลืมตัว จึงได้หยิบไม้ท่อนหนึ่งมาตีแม่ แล้วจึงกินข้าวจนอิ่มแต่ข้าวก็ไม่หมดก่อง จึงหวนคิดได้ว่าตนหิวจนตาลาย ได้กระทำร้ายแม่ไป จึงรีบมาอุ้มแม่ขึ้น แต่ปรากฏว่าแม่ได้สิ้นใจไปแล้ว เกิดความรู้สึกเสียใจที่ตนได้ทำร้ายแม่จนถึงขั้นมาตุฆาต และได้มามอบตัวสารภาพผิดต่อเจ้าเมือง และขอโทษเพื่อไถ่บาป เจ้าเมืองก็อนุญาติ เมื่อขอโทษก็ได้ปฏิบัติเคร่งครัดในวินัย จนชาวบ้านตลอดจนเจ้าเมืองเลื่อมใสมาก จึงถวายไม้กวาดลานวัดทำด้วยด้ามทองคำ ภายหลังจึงเรียกชื่อหมู่บ้านนั้นว่า “บ้านตาดทอง” พระภิกษุรูปนี้ได้เจริญภาวนาเป็นที่เลื่อมใสของคนทั่วไป ทั้งประชาชนที่อยู่หมู่บ้านอื่น ๆ ท่านได้ตั้งจิตที่จะสร้างพระธาตุเจดีย์เพื่อไถ่บาปแก่แม่ของตน ประชาชนทราบข่าวเรื่องนี้ ต่างก็มาช่วยกันสร้างพระธาตุเจดีย์สูงชั่วลำตาลจนสำเร็จ แล้วเรียกว่า “พระธาตุก่องข้าวน้อย” สืบมาจนทุกวันนี้

นอกเหนือจากสำนวนข้างต้นแล้ว ยังพบว่ามีการเล่าประวัติความเป็นมาของการสร้างพระธาตุก่องข้าวน้อยอีกสำนวนหนึ่งที่แตกต่างออกไป คือ มีเรื่องเล่าว่ามีผู้คนในกลุ่มแม่น้ำมูลส่วนหนึ่ง ปัจจุบันอยู่ในเขตอำเภอรัตนบุรี ได้ทราบข่าวว่ามีการบูรณะพระธาตุพนมที่จังหวัดนครพนม จึงได้พร้อมกันรวบรวมวัตถุมงคลสิ่งของมีค่า เพื่อหมายจะนำไปบรรจุไว้ในองค์พระธาตุพนม ได้เดินทางมาพักอยู่ข้าง ๆ บ้านตาดทอง (บ้านตาดทอง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธรในปัจจุบัน) ในขณะนั้นชาวบ้านสะเดาตาดทองที่ไปช่วยบูรณะพระธาตุพนมได้เดินทางกลับมาถึงบ้านพอดี และได้แจ้งให้พวกที่มาพักทราบว่า การบูรณะพระธาตุพนมได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้คนเหล่านั้นจึงพร้อมใจกันสร้างพระธาตุเจดีย์ครอบวัตถุอันมีค่าที่นำมานั้นไว้ ประกอบกับชาวบ้านสะเดาตาดทองก็ได้นำถาดทองที่ใช้เป็นพานอัญเชิญวัตถุมงคลไปบรรจุไว้ในองค์พระธาตุพนมมารองรับวัตถุมงคลที่ญาติพี่น้องจากกลุ่มแม่น้ำมูลนำมา แล้วช่วยกันก่อสร้างพระธาตุเจดีย์บรรจุไว้

ที่มา <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/folk-literature/๒๕๒-folk/๔๕๖--m-s>

ตำนานเขาสามมุก

ครั้งหนึ่งที่บ้านอ่างหิน (ต.อ่างศิลา อ.เมือง จ.ชลบุรี) เป็นที่อาศัยของครอบครัวยายกับหลาน คู่หนึ่ง หลานสาวมีชื่อว่า “มุก” หรือ “สาวมุก” มุกเป็นเด็กกำพร้า เดิมอยู่ที่บ้านบางปลาสร้อย (ตัวเมืองจังหวัดชลบุรีในปัจจุบัน) เมื่อพ่อแม่ตาย ยายจึงนำมาเลี้ยงจนโตเป็นสาว มุกมักมานั่งเล่นที่เชิงเขาเตี้ยๆ ที่อ่างศิลาเป็นประจำ วันหนึ่งพบว่าตัวหนึ่งขาดลอยมาตกอยู่ ภายหลังเจ้าของว่าว คือ นายแสน ลูกชายของกำนันประจำตำบลนี้ วิ่งตามว่าวมาจึงทำให้มาพบกับมุก ทั้งสองจึงได้พบกันและแสนได้มอบว่าวตัวนั้นให้แก่มุกเป็นสิ่งแทนตัว ภายหลังทั้งสองได้นัดพบกันอีกหลายครั้งจนเกิดเป็นความรัก กระทั่งทั้งสองได้ให้สัตย์สาบานที่หน้าเชิงเขาว่า จะรักกันชั่ววันรันดร์ หากผิดคำสาบานจะกระโดดหน้าผาแห่งนี้ตายตามกัน

ต่อมาเมื่อพ่อของแสนทราบเรื่องจึงไม่พอใจมาก กีดกันไม่ให้ทั้งสองพบกัน และได้ตกลงให้แสนแต่งงานกับลูกสาวคนทำโป๊ะที่ได้สู้ขอไว้ ภายหลังเมื่อมุกทราบเรื่องและเห็นว่าเป็นเรื่องจริง จึงวิ่งไปที่หน้าผาเพื่อกระโดดหน้าผาตายตามคำสัตย์สาบาน เมื่อแสนเห็นดังนั้นจึงวิ่งตามไปและกระโดดหน้าผาตายตามคำสัตย์สาบานเช่นกัน ส่วนกำนันภายหลังรู้สึกสำนึกผิดจึงนำเครื่องถ้วยชามต่างๆ มาไว้ในถ้ำบริเวณเชิงเขา เพื่อเป็นที่ระลึกถึงความรัก

ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกภูเขามุกกระโดดหน้าผาตายว่า “เขาสามมุก” เพื่อระลึกถึงมุก ผู้มั่นคงต่อความรัก ภายหลังจึงเพี้ยนเป็น “สามมุก” ในที่สุด และบริเวณถ้ำนั้นเชื่อว่าเป็นถ้ำลับแลมีเครื่องถ้วยชามต่าง ๆ ที่กำนันบิดาของแสนนำมาไว้ เมื่อชาวบ้านมีงานบุญสามารถหยิบยืมไปใช้ได้ ซึ่งภายหลังถ้ำนี้ได้ปิดปากถ้ำไปแล้วเมื่อคราวก่อสร้างถนนสมัยรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม ส่วนหาดที่พบศพหญิงชายทั้งสองหลังจากกระโดดหน้าผาตายนั้น ชาวบ้านเรียกกันว่า “หาดบางแสน” เพื่อระลึกถึงนายแสน

ตำนานเจ้าแม่เขาสามมุก เป็นตำนานที่แพร่หลายอยู่ทั้งในจังหวัดชลบุรี และบริเวณชุมชนชายฝั่งทะเลตะวันออกของไทย เชื่อกันว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำคัญของชาวประมงและผู้เดินทางทางทะเลในภาคตะวันออกมานับแต่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ดังปรากฏหลักฐานในนิราศเมืองแกลงที่แต่งเมื่อราว พ.ศ. ๒๓๔๙ ของสุนทรภู่ ที่กล่าวถึงเจ้าแม่เขาสามมุกไว้ด้วย และเมื่อถึงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ อาทิ ตรุษจีน สารทจีน ชาวบ้านที่นับถือก็จะนำเครื่องเซ่นไหว้และว่าว มาเป็นเครื่องบูชากราบไหว้ที่ศาลเจ้าแม่เขาสามมุกด้วย นอกจากนี้ก่อนที่ชาวประมงจะออกเดินเรือชาวบ้านจะนำประทัด มาจุดบูชาเพื่อขอให้ช่วยในการทำมาหากินและแคล้วคลาดจากลมพายุ

ปัจจุบัน ตำนานเจ้าแม่เขาสามมุก ดำรงอยู่อย่างเข้มแข็ง เนื่องจากมีศาลสำหรับเป็นที่สักการบูชา ศาลเจ้าแม่เขาสามมุกนั้น ปัจจุบันแบ่งออกเป็น ๒ ศาลคือ ศาลเจ้าแม่เขาสามมุก (ไทย) และ ศาลเจ้าแม่เขาสามมุก (จีน) ทั้งนี้ศาลไทยเป็นศาลเก่าแก่ที่ใช้ตำนานประจำถิ่นที่เล่าเรื่องความรักของสาวมุกกับนายแสนในการเผยแพร่ประวัติเจ้าแม่เขาสามมุก ส่วนศาลจีนเป็นศาลเก่าแก่ของชุมชนคนจีนที่เชื่อเรื่อง “เจ้าแม่ทับทิม” ในการเผยแพร่ประวัติเจ้าแม่เขาสามมุก เนื่องจากชาวจีนที่อ่างศิลาได้อพยพโยกย้ายมาตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่ครั้งเรือมาจากเมืองจีน เมื่อมาตั้งรกรากใหม่ที่ชลบุรี จึงได้ตั้งศาลไฮตั้งมาข้างศาลเจ้าแม่เขาสามมุกเดิม และใช้ชื่อศาลว่า ศาลเจ้าแม่เขาสามมุก(จีน) มาจนถึงทุกวันนี้

ที่มา <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/folk-literature/๒๕๒-folk/๔๕๘-m-s>

เจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยว

ลี้มกอเหนี่ยว หรือกอเหนี่ยวแซ่ลี้ม เดินทางจากเมืองจีน โดยคุมเรือสำเภามา ๙ ลำ เพื่อติดตามพี่ชายชื่อลี้มเตาเคียน (หรือลี้มไต่เตเคียม) ซึ่งเดินทางมาค้าขายที่ปัตตานี และหายไปจากบ้านมานานหลายปี บิดามารดาและญาติพี่น้องพากันเป็นห่วง น้องสาวจึงอาสาติดตามพี่ชาย และตั้งสัจจะวาจาไว้ว่าหากทำการไม่สำเร็จ นางจะขอยอมตาย ในที่สุดลี้มกอเหนี่ยวเดินทางถึงปัตตานี และพบพี่ชาย ขณะนั้นเป็นนายช่างกำลังสร้างมัสยิดที่บริเวณบ้านกรือเซะ และกำลังหล่อปืนใหญ่เพื่อถวายราชโยฮียา สตรีเจ้าเมืองปัตตานี ลี้มกอเหนี่ยวพยายามอ้อนวอนพี่ชายกลับสู่เมืองจีน แต่ลี้มเตาเคียนปฏิเสธบอกว่าตนเป็นมุสลิมและมีครอบครัวแล้ว น้องสาวจึงผิดหวังและเสียใจอย่างยิ่ง จึงตัดสินใจผูกคอตายที่ต้นมะม่วงหิมพานต์ใกล้มัสยิดนั่นเอง

เล่ากันว่าลี้มเตาเคียนสร้างมัสยิดไม่สำเร็จ คือก่อหลังคาครั้งใดก็ถูกฟ้าผ่าครั้งนั้น จนถึงสามครั้งสามครา มัสยิดที่กรือเซะจึงสร้างค้างคามาจนทุกวันนี้ ผู้คนพากันเชื่อว่าเพราะคำสาปแช่งของลี้มกอเหนี่ยวนั่นเอง นอกจากนี้ยังเล่าถึงลี้มเตาเคียนจบชีวิตด้วยอุบัติเหตุจากการทดลองยิงปืนใหญ่และปืนใหญ่กระบอกนั้นชื่อนางพญาตานี เมื่อสมเด็จพระนารายณ์บวรสถานมงคล ในรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ชนะศึกปัตตานี จึงนำปืนนางพญาตานีไปไว้ที่กรุงเทพฯ ปัจจุบันอยู่หน้ากระทรวงกลาโหม

ส่วนต้นมะม่วงหิมพานต์ต้นนั้น มีผู้นำมาแกะสลักเป็นรูปเจ้าแม่ ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่ศาลเจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยว นอกจากนี้ตำนานยังเล่าถึงสำเภา ๙ ลำที่นำลี้มกอเหนี่ยว และบริวารมาสู่ปัตตานี ปรากฏว่าต่อมาสำเภา ๙ ลำ กลายเป็นสน ๙ ต้น เรียกตามภาษามลายูว่า “รูสะมิแล” (รู = ต้นสน, สะมิแล = ๙) ด้วยความเป็นผู้มีใจเด็ด กล้าหาญ มีวาจาสัตย์ และวาจาสิทธิ์ ทำให้ชาวปัตตานี และชาวจังหวัดใกล้เคียง ทั้งไทย-จีน และมุสลิมเชื้อสายจีนพากันยกย่องและศรัทธาลี้มกอเหนี่ยวเป็นเจ้าแม่ศักดิ์สิทธิ์มาจนทุกวันนี้ วิถีชีวิตชาวไทยจีน และมุสลิมเชื้อสายจีน รวมทั้งชาวจีนในมาเลเซียและสิงคโปร์ ยังนับถือและศรัทธาเจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยว ที่ศาลเจ้าแม่ในตลาดปัตตานี ทุกวันนี้จึงมีผู้คนทั้งใกล้ไกลไปนมัสการ และบนบานขอความช่วยเหลือ เช่นขอให้หายจากเจ็บไข้ได้ป่วย หรือขอให้ของหายได้กลับคืน

ที่มา <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/folk-literature/๒๕๒-folk/๔๕๗-m-s>

ใบงาน
“วิเคราะห์ตำนาน จินตนาการกับความจริง”

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ตำนานเรื่องที่ได้รับโดยตอบคำถามต่อไปนี้

ตำนานเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

.....

.....

เหตุการณ์สำคัญในเรื่อง

.....

.....

.....

สิ่งที่เป็นจินตนาการหรือสิ่งเหนือธรรมชาติ

.....

.....

.....

สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงหรือมีอยู่จริงในชีวิต

.....

.....

.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ตำนานหมายถึงเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมา ส่วนใหญ่มักมีเรื่องปาฏิหาริย์หรือสิ่งเหนือธรรมชาติ การศึกษาคำานจนถึงช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของชนชาติ ประเพณีวัฒนธรรม หรือเรื่องราวพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายเนื้อเรื่องของบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์ลักษณะร่วมของตำนานกับบทพากย์เอราวัณ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ศึกษาคำาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนจำนวน ๒ - ๓ คน อสาสรุปลักษณะของตำนานเป็นรายบุคคล แนวคำตอบ ตำนานเป็นเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมา ที่มีเค้าโครงของสถานที่หรือปรากฏการณ์ที่เป็นความจริง โดยมีการแต่งเติมจินตนาการหรือสิ่งเหนือธรรมชาติด้วย</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๕ กลุ่ม แล้วร่วมกันวิเคราะห์จุดร่วมและจุดต่างระหว่างตำนานกับบทพากย์เอราวัณ แนวคำตอบ ตำนานเป็นการอธิบายเรื่องเล่าที่สอดคล้องกับสถานที่จริง บอกจุดกำเนิดความเป็นมาของสถานที่นั้น ๆ ในส่วนของบทพากย์เอราวัณเป็นการพรรณนาความงมสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งชัดเจน</p> <p>๒. นักเรียนผู้แทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการวิเคราะห์ตำนานหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “จุดบันทึก” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “จุดบันทึก” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ศึกษาคำานาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๓. นักเรียนทำใบงาน “จุดบันทึก” โดยจุดบันทึกใจความสำคัญจากการนำเสนอของเพื่อนแต่ละกลุ่ม ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่าการทำกิจกรรมในคาบเรียน นักเรียนมีวิธีการศึกษาค้นคว้าและใช้ทักษะการคิดในลักษณะใดบ้าง แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกแยะและเปรียบเทียบลักษณะที่เหมือนแตกต่างของตำนานกับบทพกาพย์เอราวัณ</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดริเริ่ม โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และทักษะทางภาษาในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและจินตนาการผ่านการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกเรื่องย่อจากงานเขียนสร้างสรรค์ที่อ่าน ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์ลักษณะงานเขียนสร้างสรรค์ที่อ่าน ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง งานเขียนสนทนากถาน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอาสาสมัคร ๓ คน ออกมาเล่าเรื่องตามจินตนาการ โดยให้เกี่ยวข้องกับคำว่า “ดาว” แนวคำตอบ ดาวเป็นสิ่งที่ลอยอยู่บนท้องฟ้ายามค่ำคืน เมื่อเราท้องแสบใจ เหมือนชีวิตมืดหม่น ไขว่คว้าชีวิตจะสิ้นหวัง เพราะเหมือนกับกลางคืนที่มืดเพียงใดก็ยังมีแสงดาวที่ส่องแสงสวยงามอยู่ท่ามกลางความมืดมิด ขั้นสอน ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “ใส่บาตร” แล้วตอบคำถาม ในใบงาน “วิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์” ๒. นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน ออกมานำเสนอผล การวิเคราะห์บทอ่านเรื่อง “ใส่บาตร” ๓. นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่โดดเด่นของเรื่องและการใช้ภาษาที่โดดเด่นของเรื่องจากใบงานวิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์จากการเรียนในครั้งก่อน โดยเขียนเป็นประเด็นบนกระดาน ขั้นสรุป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ใส่บาตร” ๒. ใบงาน “วิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “วิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
--	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง งานเขียนสนุกลูกสมาน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “นักเรียนสามารถนำลักษณะการเขียนสร้างสรรค์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง” แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกแยะลักษณะของงานเขียนสร้างสรรค์</p>	

ใบความรู้ “ใส่บาตร”

นับตั้งแต่พ่อไปราชการชายแดน แม่ก็ต้องตื่นแต่เช้ามีดทุกวันเพื่อเตรียมอาหารใส่บาตร ปรกติแม่จะเป็นคนเอะอะโวยวาย แต่มีอยู่ขณะเดียวที่ฉันเห็นว่าคุณแม่นิ่งที่สุด ก็คือกระบวนการที่แม่ใส่บาตรทั้งหมดที่ฉันรู้จักเพราะว่าวันนี้เป็นวันเกิดของฉัน แม่เรียกให้ฉันตื่นมาใส่บาตรด้วย แม่บอกตั้งแต่ตอนกลางคืนว่า

“วันเกิด ใส่บาตรเสียหน่อย จะได้เป็นมงคลแก่ชีวิต” แม่ปลุกฉันด้วยน้ำเสียงเบา ๆ

“ไ้ ๆ ตื่นเถอะลูก ไปช่วยแม่เตรียมของใส่บาตร” ฉันร้องฮือแต่พอนึกได้ก็รีบลุกขึ้น

ยามเข้าดูเป็นเวลาแม่กว่ายามเย็น แม่ทำอะไรเงียบ ๆ ซ้ำ ๆ เวลาพูดก็จะเบาเสียง คล้ายกับว่าแม่เกรงใจยามเช้ามากกว่ายามกลางคืน บ้านของเราอยู่ในซอยลึก ดังนั้น ยามเช้าจึงเงียบสงบ นาน ๆ จะได้ยินเสียงสวดของคนมุสลิมดังมาแต่ไกล

พอเข้ามาในครัว แม่ก็เรียกฉันไปหุงข้าว ซอนี้ฉันทำได้สบายมาก เพราะเป็นงานประจำของฉัน แค่นำข้าว ใส่น้ำแล้วก็ตั้งในหม้อเสียบปลั๊กแล้วกดปุ่ม จากนั้นก็มาช่วยแม่ทำกับข้าว แม่บอกว่าจะทำอาหารง่าย ๆ คือแกงจืดเต้าหู้หมูสับ แม่เอาหมูสับถุงเล็ก ๆ ที่แยกเตรียมไว้ออกจากตู้เย็น ให้ฉันตำกระเทียมพริกไทยและรากผักชีเข้าด้วยกัน แล้วเอามาคลุกเคล้ากับหมู เหยาะน้ำปลาเล็กน้อย เตรียมไว้แล้วก็เรียกให้ฉันหันต้นหอม ผักชี ฉันทำท่าจะซอย เสียงแม่ดูเบา ๆ

“อย่าซอยหันท่อนละนิ้ว ละเอียดนักจะเห็นไปเป็นผักอะไรเล่า” พอน้ำที่ตั้งไว้บนเตาเดือด แม่ก็เอาหม้อดับขึ้นเป็นก้อน ๆ ใส่ ฉันชะโงกดู อยากจะเป็นคนทาตอนนี้เสียเอง แต่แม่คงกลัวออกมาไม่งาม จึงไม่ให้ฉันปั่นหมูพอน้ำเดือดอีกครั้ง แม่ก็เอาเต้าหู้หลอด หั่นเป็นสี่ท่อนใส่ลงไป เอาสากหอยเผาไฟพอหอมใส่ลงไปอีกพอเดือดทั้งหมด แม่ก็ใส่น้ำปลาแล้วเอาต้นหอมใส่ลงไป แล้วปิดไฟ

“ใส่ต้นหอมแล้วปิดไฟเลยนะ มันจะได้เขียวน่ากิน”

พอแม่ทำแกงจืดเสร็จ รอซักพักหนึ่ง แม่ก็ตักใส่ถุงพลาสติกรัดยางจนแน่น แม่มีวิธีทำถุงให้พองกลม ซึ่งฉันทำไม่ได้ “ทำไมต้องทำให้พองละคะ”

“เป็นกันชนในถุง” แม่ว่า “เวลาคนอื่นมาเบียด จะได้ไม่เสียหาย”

พอตักกับข้าวเสร็จ แม่ก็จะเอามะม่วงเขียวเสวยมาปอกเปลือก แล้วก็หั่นใส่ถุงอีกชุดหนึ่ง คราวนี้แม่ไม่ทำถุงพอง ๆ แล้ว แต่กลับทำปากเปิดแบบไม่รัดยางทั้งหมด

“ทำไมไม่ทำพอง ๆ ละแม่”

“ผลไม้ในถุง รัดแน่นเดี๋ยวมันเสียหายหมด”

“เสียยังงัยละคะ” ฉันสงสัย

“มันอบไป ถ้าอยู่ในถุงพลาสติก ผลไม้บางอย่างมีน้ำตาลมากจะอับแล้วก็มึกลิ่นเหม็น อย่างสับปะรดหรือมะละกอหรือแม้แต่มะม่วง เราต้องปล่อยให้ลมเข้าบ้าง จะได้ไม่เสีย”

เตรียมกับข้าวและผลไม้เสร็จแล้ว แม่ก็ตักข้าวใส่ถ้วยเล็ก ๆ สอนฉันด้วยว่า

“ข้าวหรือกับข้าวใส่บาตร ต้องตักก่อนคนอื่นนะ...จะตักกินก่อนไม่ได้ ถ้าจะกินก่อนต้องแบ่งใส่บาตรไว้ก่อน”

“ทำไมละคะ” ฉันสงสัยอีก

“ของที่เราจะใส่บาตร ต้องเป็นของดี ของที่เหมาะสมจะถวาย พระผู้ทรงศีล ท่านเป็นผู้
บริสุทธิ์ อยู่ในศีลในธรรม ก็ต้องถวายของที่บริสุทธิ์เหมาะสมกับท่าน”

ถึงตอนนั้นฉันจะคันปากยิบ ๆ แต่ก็อดไม่ได้ที่จะพูด

“แม่จ๋า...แล้วถ้าเราใส่บาตรกับพระไม่ดีล่ะ”

मैंนิ่งไปอีตีดใจใหญ่ ก่อนหันมาถามฉันด้วยน้ำเสียงเรียบ ๆ

“ทำไมหนูลถามอย่างนั้นล่ะ หนูเห็นพระไม่ดีมาจากไหนหรือ”

“อ้าว...ก็บ่อยไป วันก่อนหนูยังเห็นพระมาขอตั้งค้คุณยายข้างบ้านเลย”

“โอ๊ย...” แม่ร้อง “นั่นไม่ใช่พระจริงหรือ พระปลอม”

“นั่นสิแม่ แล้วเราจะรู้ได้ยังไงว่า พระรูปไหนจริงพระรูปไหนปลอม เราจะได้ใส่บาตรได้ถูก”

“หลวงตาที่แม่เคยไปกราบ ท่านบอกแม่นะว่า ถ้าจะใส่บาตรให้ใส่ไปเลย นี่ก็เสียว่าทำบุญทำ
ทานด้วยจิตใจอันบริสุทธิ์ ทำเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนา เพื่อให้ความเป็นพระสงฆ์ยังดำรงอยู่ได้ใน
สังคมปัจจุบัน เพราะถ้าไม่มีพระสงฆ์ก็ไม่มีผู้สืบทอดศาสนา คิดเสียอย่างนี้ตั้งแต่แรกก็จะได้ไม่ชุนมัว ใจก็
เป็นกุศล ถ้าเป็นพระจริงถือว่าได้ทำบุญ ถ้าเป็นพระปลอมถือว่าได้ทำทาน ให้แล้วให้เลย เขาจะเป็น
ใคร อย่างไร ไม่ต้องสนใจ สนใจการกระทำของตนเอง ไม่สนใจการกระทำของคนอื่น”

ฉันมองหน้าแม่ด้วยความแปลกใจ แม่พูดได้ยาวและอารมณ์เย็น ผิดไปจากแม่ที่เคยส่งเสียง
ปาว ๆ ทะเลาะกับน้องชาย

“แม่คิดอย่างนี้จริง ๆ หรือ”

คำถามของฉันทำให้แม่ยิ้ม “แม่พยายามจ๊ะ”

เช้าวันนั้น แม่บอกฉันให้ไปใส่บาตรพระที่แม่มั่นใจว่าไม่ปลอมเพราะมาจากวัดข้างหมู่บ้าน
เดินมาเนิบช้าสองรูป แม่กระซิบบอกฉันว่า

“อธิษฐานเสียก่อนนะ”

ฉันยกถาดทั้งถาดขึ้นเหนือหัวแล้วอธิษฐาน เป็นคำอธิษฐานที่แม่ไม่เคยคาดคิด และไม่เกี่ยวกับฉัน
มากนัก ฉันอธิษฐานขอให้พ่อปลอดภัยกลับมา

จีวรสีเหลืองมาหยุดตรงหน้า ฉันลุกขึ้นใส่บาตร แม่ช่วยหยิบผลไม้ใส่ตาม เสริ้จเรียบร้อย แม่
กระตุกเสื่อฉันให้นั่งลงไหว้ พระท่านเดินไปแล้ว แสงเช้าเริ่มส่องโลก สีเหลืองที่มัวหม่นดูสว่างมากขึ้น
ยิ่งไกลออกไปยิ่งเหลืองสว่าง

“ขอให้ลูกพบแต่สิ่งดี ๆ ในชีวิตลูกนะ”

แม่เดินมากระซิบบอก ขณะเดินเข้าบ้าน

ฉันรู้สึกได้ถึงความสงบและเยือกเย็นที่แผ่ซ่านอยู่ภายใน และรู้ด้วยว่า อีกไม่นานนัก พ่อ
น้องชายของฉันตื่นหรือถูกปลุกให้ตื่น ความสงบเยือกเย็นนี้จะหายไป และ
ชีวิตประจำวันอันโกลาหลอลหม่านของเราก็จะกลับมาอีก

ชมัยภร บางคมบาง (แสงกระจ่าง)

จากหนังสือวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๒๔ - ๑๒๕

ใบงาน
“วิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านใบความรู้ “ใส่บาตร” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ชื่อเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

.....

เหตุการณ์สำคัญในเรื่อง

.....

.....

.....

เนื้อหาที่โดดเด่นของเรื่อง

.....

.....

.....

การใช้ภาษาที่โดดเด่นของเรื่อง

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. มารยาทในการพูด ๓.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๓.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๓.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชวล้านนาชนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความ ความคิดริเริ่ม โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และ ทักษะทางภาษาในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถถ่ายทอดความคิดและจินตนาการผ่านการ ภาษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกเรื่องย่อจากงานเขียนสร้างสรรค์ที่อ่าน</p> <p>ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์ลักษณะงานเขียนสร้างสรรค์ที่อ่าน</p> <p>ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง งานเขียนสนุกสถาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนจำนวน ๒ คน อาสาออกมาบอกลักษณะเด่นของ เรื่อง “ใส่บาตร” และ “บทพากย์เอราวัณ” แนวคำตอบ เรื่องใส่บาตรเป็นงานเขียนสร้างสรรคที่นำเสนอแง่มุมของ การเตรียมอาหารใส่บาตรและมุมมองของการทำความดีเพื่อความ สุขทางใจ ส่วนบทพากย์เอราวัณเป็นวรรณคดีที่ใช้ในการแสดง มีการใช้ ภาษาที่สละสลวย ดำเนินเรื่องผ่านจินตนาการหรือธรรมชาติที่น่าสนใจ สนุกสถาน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๕ กลุ่ม แล้วร่วมกันทำ ใบงาน “จุดบันทึก” เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้ความคิด สร้างสรรค์จากเรื่อง “ใส่บาตร” กับ “บทพากย์เอราวัณ” จากนั้นสรุปเป็นลักษณะของงานเขียนสร้างสรรค ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปหลักการเขียน สร้างสรรค์ตามความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ประเด็นที่สรุป ประเด็นเป็นแนวทาง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “จุดบันทึก” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “จุดบันทึก” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณตรงตริ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง งานเขียนสนุกรoman (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๓. นักเรียนผู้แทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ หลักการเขียนสร้างสรรค์ของกลุ่มตนเอง</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันสรุปหลักการเขียนสร้างสรรค์ของ ชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนสร้างสรรค์ของตนเอง ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “นักเรียนสามารถนำแนว ทางการเขียนสร้างสรรค์ไปใช้ได้อย่างไรในชีวิตประจำวัน” แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกแยะลักษณะของงานเขียน สร้างสรรค์และการคิดสังเคราะห์ขั้นตอนการเขียนสร้างสรรค์</p>

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาอ่านวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความ ความคิดริเริ่ม โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และ ทักษะทางภาษาในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถถ่ายทอดความคิดและจินตนาการผ่านการใช้ ภาษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>บอกหลักการเขียนสร้างสรรค์</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนงานเขียนสร้างสรรค์</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>ความสามารถในการคิด</p> <p>๒. ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒</p> <p>เรื่อง งานเขียนสนุกสนาน (๓)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ผู้นำ</p> <p>นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน สรุปลักษณะการเขียน สร้างสรรค์จากการเรียนในครั้งก่อน</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>การเขียนสร้างสรรค์ต้องเกิดจากความคิด จินตนาการ การเปิดมุมมองใหม่ให้กับผู้อ่าน</p> <p>ขั้นตอน</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “องค์ประกอบของงานเขียน สร้างสรรค์” โดยวางโครงเรื่องของงานเขียนสร้างสรรค์ตามที่ ตนเองสนใจตามหัวข้อในงาน “องค์ประกอบของงานเขียน สร้างสรรค์”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านโครงเรื่องของตนเองเพื่อเป็น การทบทวนโครงเรื่องของตนเองที่จะลงมือปฏิบัติงาน เขียนลงในใบงาน “การเขียนสร้างสรรค์”</p> <p>๓. นักเรียนลงมือปฏิบัติเขียนงานเขียนสร้างสรรค์ โดยสามารถนำไปปฏิบัติต่อเป็นกรบ้านได้</p> <p>ขั้นสรุป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. ใบความรู้ “องค์ประกอบของงาน เขียนสร้างสรรค์”</p> <p>๒. ใบงาน “องค์ประกอบของงานเขียน สร้างสรรค์”</p> <p>๓. ใบงาน “การเขียนสร้างสรรค์”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>๑. การทำใบงาน “องค์ประกอบของ งานเขียนสร้างสรรค์”</p> <p>๒. การทำใบงาน “การเขียน สร้างสรรค์”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินงานเขียนสร้างสรรค์</p>
---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง งานเขียนสนุกล้านาน (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “การเขียนสร้างสรรค์มีองค์ประกอบในการเขียนอย่างไรบ้าง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ องค์ประกอบของการเขียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วยชื่อเรื่อง ตัวละคร เหตุการณ์สำคัญ แนวคิดสำคัญจากเรื่อง สามารถนำมาพัฒนาทักษะการเขียนอธิบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	

ใบความรู้

“องค์ประกอบของการเขียนสร้างสรรค์”

การเขียนสร้างสรรค์อาจมีเนื้อหาและรูปแบบต่าง ๆ ตามความคิดของผู้เขียน อาจใช้รูปแบบหรือฉันทลักษณ์ที่มีการกำหนดไว้เป็นที่รู้จักทั่วไป หรืออาจมีการดัดแปลง หรือสร้างสรรค์ใหม่ตามความประสงค์ของผู้เขียน องค์ประกอบสำคัญที่มักพบในการเขียนสร้างสรรค์มีดังนี้

เนื้อหา

การเขียนสร้างสรรค์นั้น น่าสนใจตรงที่อาจเป็นเรื่องที่นำมาจากชีวิตจริงหรือประสบการณ์ของผู้เขียน เป็นเรื่องที่คุณเขียนแต่งขึ้น หรือเป็นทั้งเรื่องจริงและเรื่องแต่งรวมอยู่ด้วยกัน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการนำเสนอความคิดที่ซ่อนไว้ในเรื่องราวเหล่านั้น ผู้เขียนจะต้องใช้ประโยชน์จากรื่องที่นำมาแต่งไว้อย่างเต็มที่ มิใช่สร้างขึ้นเพียงลอย ๆ

รูปแบบ

การเขียนสร้างสรรค์ไม่จำกัดรูปแบบ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว ผู้เขียนสามารถเลือกใช้ตามความชอบ ความถนัด หรือให้สอดคล้องกับเนื้อหาและความมุ่งหมายที่ต้องการเสนอได้ เราจึงพบการเขียนสร้างสรรค์ได้ทั้งที่เป็นร้อยแก้ว เช่น บทกวี ส่วนตัวประจำวัน ไปจนถึงบทความ ความเรียง เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ

ภาษา

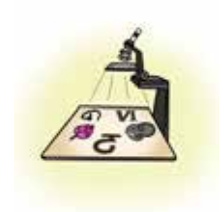
การเขียนสร้างสรรค์นั้น ไม่จำกัดระดับของภาษาว่าต้องใช้ภาษาระดับใด ผู้เขียนอาจเลือกใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนหรือใช้ทั้งสองระดับก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมกับรูปแบบและความมุ่งหมายของการเขียน หากผู้เขียนต้องการเสนออารมณ์ความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็ต้องเลือกใช้ภาษาเขียนแบบพรรณนาเพื่อแสดงอารมณ์นั้น แต่หากเป็นการเล่าเรื่องที่น่าสนใจจากชีวิตจริง ก็ต้องถ่ายทอดด้วยภาษาและถ้อยคำที่ใช้ในชีวิตจริง เช่น เรื่อง ใสบาตร ผู้เขียนใช้คำว่า “ใสบาตร” ซึ่งคนทั่วไปใช้เป็นปกติ มิได้ใช้ว่า “ตักบาตร” ซึ่งเป็นภาษาทางการ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายในการเขียนสร้างสรรค์นั้น อาจเริ่มได้ตั้งแต่ผู้เขียนต้องการสื่อความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือต้องการแสดงความคิดของผู้เขียนที่มีต่อสังคม ไปจนกระทั่งถึงการโน้มน้าวใจให้คนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ผู้เขียนคิดว่าเหมาะสม

จากหนังสือวิธีภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๓๒ - ๑๓๓

ใบงาน
“องค์ประกอบงานเขียนสร้างสรรค์”

ชื่อเรื่อง

.....

ตัวละคร

.....

.....

ฉาก (สถานที่และเวลา)

.....

.....

เหตุการณ์ภายในเรื่อง

.....

.....

.....

ประเด็นปัญหาของเรื่อง

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินงานเขียนสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อ ความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับภาพ ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. สาระสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิด อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหา ตรงสาระสำคัญของภาพ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์ กับภาพ ๒.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยค สื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องและไม่เขียน ฉีกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือ ไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๖) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาคำนวณของตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจาก ความคิดริเริ่ม โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และ ทักษะทางภาษาในการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถถ่ายทอดความคิดและจินตนาการผ่านการใช้ ภาษาได้อย่างเหมาะสม จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ เข้าใจหลักการเขียนสร้างสรรค์ ทักษะและการะบวนการ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของงานเขียนสร้างสรรค์ที่อ่าน ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๓ เรื่อง งานเขียนสัญลักษณ์ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน สรุปหลักการเขียน สร้างสรรค์จากการเรียนในครั้งก่อน แนวคำตอบ การเขียนสร้างสรรค์ต้องเกิดจากความคิด จินตนาการ การ เปิดมุมมองใหม่ให้กับผู้อ่าน ขั้นสอน ๑. นักเรียนนำงานเขียนสร้างสรรค์ของตนเองมาอ่าน ทบทวนและตรวจสอบความเรียบร้อย ๒. นักเรียนจับคู่กันแลกเปลี่ยนผลงานงานเขียน สร้างสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีต่อผลงาน โดยให้ บอกจุดเด่นและจุดด้อยของงานเขียนเพื่อนำไปปรับปรุง ๓. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนใหม่เป็นครั้งที่ ๒ เพื่อ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๔. นักเรียนนำข้อคิดเห็นของเพื่อนมาพัฒนางานเขียน ของตนเอง ขั้นสรุป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “องค์ประกอบของงานเขียน สร้างสรรค์” (จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒) ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินงานเขียนสร้างสรรค์</p>
---	---	---

	<p>นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “หลักการวิเคราะห์งานเขียนสร้างสรรค์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ใช้วิธีการคิดประเมินค่าและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพื่อพัฒนาเขียนของตนเอง</p>	
--	---	--

แบบประเมินงานเขียนสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การตั้งชื่อเรื่อง ๑.๑ ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อ ความหมายที่ตรง หรือสอดคล้องกับภาพ ๑.๒ ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๒ ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๒. สาระสำคัญของเรื่อง ๒.๑ ลำดับความคิด อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ นำเสนอเนื้อหา ตรงสาระสำคัญของภาพ ๒.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์ กับภาพ ๒.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๒.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้ภาษา ๓.๑ เลือกใช้คำได้ถูกต้อง และสละสลวย ๓.๒ ใช้ประโยค สื่อความหมายได้ ๓.๓ เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้องและไม่เขียน ฝึกคำ	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย
๔. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด ๑ - ๒ คำ	เขียนผิด ๓ คำ ขึ้นไป
๕. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และถูกต้องตามคำชี้แจง ๕.๑ เขียนตัวอักษรอ่านง่าย ๕.๒ สะอาดเรียบร้อย ๕.๓ เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ ๓ ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ ๒ ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือ ไม่ได้ ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๖) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนทรงอิทธิ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การศึกษา ค้นคว้าความรู้เป็นการหาความรู้โดยมี การค้นกรอง หาแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ พิจารณา ความถูกต้องและความสมเหตุสมผล ซึ่งเป็นทักษะ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ เข้าใจหลักการประเมินคุณค่าของบทความ ทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์หลักการประเมินคุณค่าของบทความ ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พิจารณาคำความคิด (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักการศึกษาค้นคว้าความรู้ แนวคำตอบ การหาความรู้ต้องมีการกลั่นกรอง หาแหล่งความรู้ ที่น่าเชื่อถือ พิจารณาคำถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ขั้นสอน ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “บทความ” ๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๖ คน แล้วแต่ละคน กำหนดหมายเลขประจำตัว ตั้งแต่ ๑ - ๖ ๓. นักเรียนแบ่งกลุ่มใหม่ตามหมายเลขประจำตัวของ ตนเอง จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการประเมินคุณค่า บทความตามเลขของตนเอง โดยมุ่งขยายความเกี่ยวกับหลักการ การประเมินคุณค่าของบทความ ๔. นักเรียนกลับไปรวมกลุ่มเดิมของตนเองในครั้งแรก แล้วแลกเปลี่ยนความรู้จากการร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับ หลักการประเมินคุณค่าบทความในแต่ละข้อ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทความ” ๒. ใบงาน “จุดบันทึก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “จุดบันทึก”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
---	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนทรงอภินิหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พิจารณาคำคมคิด (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๕. นักเรียนทำใบงาน “จุดบันทึก” เพื่อร่วมกันสรุป หลักการประเมินคุณค่าของบทความลงในกระดาษจุดบันทึก พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “หลักเกณฑ์การประเมิน คุณค่าของบทความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไรใน ชีวิตประจำวัน”</p> <p>แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์เพื่อแยกแยะขั้นตอนในการประเมิน คุณค่าของบทความที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน</p>

ใบความรู้ “บทความ”

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นงานเขียนประเภทบทความ งานเขียนที่เป็นบทความมีคำเรียกต่าง ๆ หลายคำ มีลักษณะแตกต่างกันบ้าง แต่การแบ่งระหว่างชื่อเรียกงานเขียนลักษณะหนึ่งกับอีกลักษณะหนึ่ง อาจไม่เด่นชัด เช่น บทความอธิบายกับบทความสารคดี บทความวิเคราะห์กับบทความวิจารณ์ บทความแสดงความคิดเห็นกับบทความบรรณาธิการ อาจแยกจากกันไม่ได้เด็ดขาด อย่างไรก็ตามงานเขียนบทความเป็นการเขียนที่ทุกคนทำได้ไม่ยาก และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรฝึก เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการทำงาน

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นบทความประเภทแสดงความคิดเห็น คือ บทความที่ผู้เขียนเสนอความคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เรื่องที่นำมาเขียนเป็นบทความแสดงความคิดเห็นจะเป็นเรื่องใดก็ได้ไม่มีข้อจำกัด เช่น เรื่องเกี่ยวกับการศึกษา การทำมาหากิน ความประพฤติของคนในสังคม ความเจริญหรือเสื่อมของกิจการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

บทความที่เป็นคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารทั่ว ๆ ไป มักเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ลักษณะและกลวิธีการเขียนมีหลายรูปแบบแล้วแต่ความถนัดของผู้เขียน เช่น บางคนอาจเขียนแบบงานเขียนสร้างสรรค์ เป็นนิทาน เรื่องสั้น บางคนอาจเขียนเป็นเชิงวิชาการ บางคนอาจเขียนแบบมีบทสนทนา แต่บางคนอาจเขียนแบบเรื่องเล่า ที่สำคัญ คือ มีข้อคิดที่เป็นสาระความรู้ หรือความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นบทความแสดงความคิดเห็นที่นักเรียนอาจใช้แบบอย่างได้แบบหนึ่ง

การประเมินคุณค่าของบทความ

การพิจารณาคุณค่าของบทความ โดยทั่วไปมักพิจารณาจากจุดมุ่งหมายและการนำเสนอเนื้อหาของบทความนั้น ๆ ประการสำคัญพึงระลึกไว้เสมอว่า การอ่านบทความเป็นการอ่านที่ต้องคิดและพิจารณาเรื่องอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านเพื่อมองหาสาระหรือคุณค่าของบทความเพื่อนำมาใช้ หรือประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือแก่สังคมส่วนรวม การประเมินคุณค่าบทความมีหลักเกณฑ์ทั่วไป ดังนี้

๑. มีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้หรือความคิดอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน
๒. เสนอข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นความจริง มีหลักฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้
๓. นำเสนอเรื่องราวที่เป็นธรรม การอ้างเหตุผลถูกต้อง
๔. แสดงความคิดเห็นและเสนอวิสัยทัศน์ได้อย่างน่าสนใจ สามารถกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านคิดเห็นคล้อยตามหรือโต้แย้ง
๕. ใช้ภาษาถูกต้อง มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย สอดคล้องกับเรื่องราวที่นำเสนอ
๖. มีกลวิธีในการนำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจ ชวนให้ติดตามอ่าน

จากหนังสือวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๐๗ – ๑๐๘

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๕ เรื่อง พิจารณาคำคิด (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>บทความเป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นการให้สาระ ความรู้ โดยยกอ่านบทความต้องคิดและพิจารณา เนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับ ประโยชน์จากการอ่านบทความได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>เข้าใจหลักการประเมินคุณค่าของบทความได้</p> <p>ทักษะและการะบวนการ</p> <p>ประเมินคุณค่าของบทความ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ผู้นำ</p> <p>นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน สรุปลักษณะประเมิ คุณค่าของบทความ</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>บทความจะต้องมีสาระความรู้ นำเสนอข้อมูลถูกต้อง เรียงรา เป็นธรรม แสดงความคิดเห็นอย่างน่าสนใจ ใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน และมีกลวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ</p> <p>ขั้นตอน</p> <p>๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “ที่เรียกว่าก้าวหน้า”</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน แล้วแบ่งกัน วิเคราะห์นิยามของคำว่าก้าวหน้าของตัวละครคนละ ๑ ตัว ละคร ประกอบด้วย ลักษณะ วิวัฒนาการ และศุทธิณี จากนั้นแลกเปลี่ยน ความเข้าใจกันภายในกลุ่ม</p> <p>๓. นักเรียนอาสาสมัคร ๓ คน คีक्षाตัวละครแต่ละตัว และออกมานำเสนอนิยามของคำว่าก้าวหน้าของตัวละครที่ตน ได้รับหน้าชั้นเรียน แล้วร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายใน ชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. ใบความรู้ “ที่เรียกว่าก้าวหน้า”</p> <p>๒. ใบงาน “ประเมินค่าเรื่อง ความก้าวหน้า”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การทำใบงาน “ประเมินค่าเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๕ เรื่อง พิจารณาคำคิด (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๔. นักเรียนทำใบงาน “ประเมินค่าเรื่องที่เรียกว่า ความก้าวหน้า” ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “หลักเกณฑ์การประเมิน คุณค่าสามารถนำไปใช้กับการอ่านประเภทใด ในชีวิตประจำวัน” แนวคำตอบ หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าสามารถนำไปปรับใช้กับ การอ่านได้ทุกประเภท โดยพิจารณาจากข้อคิดที่ได้รับจากสาร และเชื่อมโยงแนวคิดกับชีวิตประจำวัน</p>	

ใบความรู้ “ที่เรียกว่าก้าวหน้า”

เมื่อรถแล่นผ่านโรงภาพยนตร์ ใครคนหนึ่งก็ร้องขึ้นมา "นั่นแน่ะ! เรื่องของ 'พรรณลักขมิ' เข้าฉายแล้ว คินนี่ฉันเห็นจะต้องมาดูเสียแล้ว"

"ฉันก็เหมือนกัน" อีกคนหนึ่งว่า "เป็นแฟน 'พรรณลักขมิ' อ่านเรื่องนี้ในหนังสือแล้วยังติดใจไม่หาย มาทำเป็นภาพยนตร์คงจะมีชีวิตชีวาขึ้นอีกไม่น้อย"

"พรรณลักขมิ นี่นะชื่อจริงชื่อลักขมิใช่ไหม ดูเหมือนจะเขียนหนังสือมานานแล้ว แต่ชื่อเสียงเพิ่งจะมาโด่งดังกันตอนนี่เอง ก้าวหน้ามากอย่างคาดไม่ถึง"

คำว่า "ก้าวหน้า" ทำให้ข้าพเจ้านึกย้อนหลังไปถึงเมื่อครั้งก่อน สมัยที่เราสามคน ลักขมิ วิณา และข้าพเจ้า ยังเรียนอยู่ในชั้นอุดมศึกษา ปีสุดท้ายของการเรียน เราเกิดสงสัยกันขึ้นว่า ใครจะก้าวหน้ามากกว่าใครเวลาที่ออกไปประกอบอาชีพ ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ถามว่าที่เรียกว่าก้าวหน้าคืออะไร

ลักขมิตอบทันทีว่า

"สำหรับฉัน ความก้าวหน้า คือ ความมีชื่อเสียงเกียรติยศปรากฏเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คนเรากล้าเกิดมาเป็นเพียงคนเล็ก ๆ คนหนึ่งที่ไม่มีความกลัวขวิญถึงอย่างยกย่องแล้ว ก็นับว่าเสียชาติเกิด"

วิณาตอบว่า

"ความก้าวหน้าของฉันอยู่ที่เงิน ฉันไม่เห็นแคร์ว่าจะมีชื่อเสียงหรือเปล่า มีใครรู้จักหรือไม่ ขอให้ฉันได้ทำงานในหน้าที่ดี ๆ และมีหวังจะได้เงินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ก็พอแล้ว เพราะว่าเงิน คือหลักฐานที่มั่นคงสำหรับประกันชีวิตในอนาคต ถ้าเงินไม่เพียงพอเราจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร"

ข้าพเจ้าคิดว่าความก้าวหน้าอยู่ที่การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อให้ตนเองเป็นคนทันสมัย และทันโลกอยู่เสมอ และเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นอีกด้วย ชื่อเสียงและความสรรเสริญเยินยอข้าพเจ้าไม่ปรารถนา แต่ต้องการงานเพื่ออุดมคติมากกว่าเพื่อเงิน แม้เงินจะน้อยแต่ถ้ามีโอกาสก้าวหน้าในทางความรู้ ข้าพเจ้าก็พอใจแล้ว

เมื่อจบการศึกษา ลักขมิไปสมัครทำงานหนังสือพิมพ์และฝึกฝนตนเองให้เป็นนักเขียน นั่นเป็นขั้นแรกของการแสวงหาชื่อเสียง ข้าพเจ้าได้ข่าวบ่อยครั้งว่าลักขมิย้ายจากหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ไปอยู่ฉบับนั้น จากฉบับนั้นไปฉบับโน้น ลักขมิทำหน้าที่เป็นนักข่าว เป็นช่างภาพในตัวเสร็จ และเริ่มงานเขียนหนังสืออย่างตั้งอกตั้งใจ เธอเริ่มจากเขียนเรื่องสั้นและนวนิยายที่สะท้อนภาพชีวิตจริง แต่ก็ปรากฏว่าไม่เป็นที่นิยม ลักขมิจึงเปลี่ยนแนวการเขียนใหม่ เธอเริ่มเขียนนวนิยายเสียดสีสังคม ได้รับความนิยมอยู่พักเดียว คนอ่านก็เกิดเบื่อหน่าย ลักขมิจึงเปลี่ยนมาเขียนนวนิยายเบาสมองเต็มไปด้วยความเพ้อฝันซึ่งในชีวิตจริงไม่มีวันจะเป็นไปได้ และคราวนี้นวนิยายของเธอได้รับการต้อนรับอย่างอุ่หนาผา คั้งจากเด็กวัยรุ่นและจากคนที่เบื่อหน่ายชีวิตจริงของตนเอง เรื่องของลักขมิได้รับการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์หลายเรื่อง เธอเป็นผู้ที่ก้าวหน้าในด้านชื่อเสียงอย่างแท้จริง

ส่วนวิณาไปสมัครทำงานกับชาวต่างประเทศ เธอเปลี่ยนงานหลายครั้งเหมือนกัน สุดแต่ที่ว่าที่ใดจะมีตำแหน่งที่มีเงินเดือนมากกว่ากัน จากบริษัทการค้าย้ายไปบริษัทการบิน จากบริษัทการบินย้าย

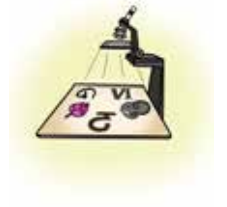
ไปประจำองค์การต่างประเทศแห่งหนึ่ง วิชาที่มีรายได้งามจากงานที่ทำและสะสมเงินไว้ได้มากมายสม
ตั้งใจที่ตั้งไว้

สำหรับข้าพเจ้า ก็ได้เลือกงานครูมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ ในด้านการเงินข้าพเจ้าไม่อาจจะ
ไปเปรียบเทียบกับคนทั้งสองได้ในด้านชื่อเสียงก็ไม่มีใครรู้จัก แต่ในด้านวิชาความรู้ข้าพเจ้าได้
พากเพียรศึกษาต่อในขณะที่ทำงานจนกระทั่งได้ปริญญาสูงขึ้น ได้ค้นคว้าวิชาใหม่ ๆ เพื่อการสอนและ
เพื่อความงอกงามของตนอยู่เสมอ สมบัติของข้าพเจ้าจึงมีเพียงงานวิจัยในด้านวิชาการอยู่หลายเรื่อง ซึ่ง
ตนเองไม่มีทุนทรัพย์ที่จะจัดพิมพ์ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้ของข้าพเจ้าก็เป็นที่ยอมรับว่า ใช้การได้ ทุก ๆ
ปี มักจะได้รับเลือกให้เป็นผู้ให้การอบรมครู เป็นเจ้าหน้าที่แผนกการข่าวสารต่างประเทศ หรือล่าม ทุก
ครั้งที่มีการประชุมใหญ่ซึ่งมีชาวต่างประเทศเข้าประชุมเป็นจำนวนมาก

ใครจะก้าวหน้ามากกว่ากัน ดูเหมือนจะให้คำตอบได้ยาก แต่ความก้าวหน้าที่สุดที่สมบูรณ์ที่สุดก็คง
จะได้แก่ ชื่อเสียง เงิน และวิชาความรู้รวมกันกระมัง แต่คนเรามักจะต้องเลือกเอาเพียงอย่างเดียวหรือ
อย่างมากถ้าโชคดีก็คงจะได้เพียงสองอย่าง คุณเล่าจะเลือกอย่างไร

ศุทธิณี

จากหนังสือวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๐๗ - ๑๐๘

ใบงาน
“ประเมินค่าเรื่อง ที่เรียกว่าความก้าวหน้า”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นักเรียนเห็นด้วยกับความก้าวหน้าของตัวละครใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๒. นักเรียนคิดว่าความก้าวหน้าของนักเรียนคืออะไร

.....
.....
.....
.....
.....

๓. นักเรียนมีวิธีในการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองอย่างไร

.....
.....
.....
.....

๔. ข้อคิดที่นักเรียนได้จากการอ่านเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

.....
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนตนตรงตริ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทความเป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นการให้สาระ ความรู้ โดยผู้อ่านบทความต้องคิดและพิจารณา เนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับ ประโยชน์จากการอ่านบทความได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ เข้าใจหลักการประเมินคุณค่าของบทความ ทักษะและกระบวนการ ประเมินคุณค่าของบทความ ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๖ เรื่อง พิจารณาคำคิด (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ชูผู้นำ นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน สรุปลักษณะการประเมิน คุณค่าของบทความ แนวคำตอบ บทความจะต้องมีสาระความรู้ นำเสนอข้อมูลถูกต้อง เรียงราว เป็นธรรมชาติ แสดงความคิดเห็นอย่างน่าสนใจใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน และมีกลวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ</p> <p>ข้อเสนอ ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน อ่านบทความ “เรื่องราวของไข่น รามเกียรติ์ และบทพากย์เอราวัณ” ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะเด่นของบทความที่อ่าน เพื่อเป็นการประมวลผลของชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “การประเมินคุณค่าจาก เรื่อง บทพากย์เอราวัณใช้เกณฑ์ใดในการพิจารณา และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร” แนวคำตอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “เรื่องราวของไข่น รามเกียรติ์ และบทพากย์เอราวัณ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๖ เรื่อง พิจารณาคำคิด (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>การประเมินคุณค่าจากเรื่อง บทพากย์เอร่าถน ประเมิน จากการใช้สำนวนโวหารและการวิเคราะห์ถึงความงาม ทางวรรณศิลป์ สามารถนำมาปรับใช้ในเรื่องของการคิด วิเคราะห์และจำแนกสารที่ได้รับในชีวิตประจำวัน</p>	

ใบความรู้

“เรื่องราวของโขน รามเกียรติ์ และบทพากย์เอราวัณ”

ก่อนจะไปดูว่าข้างเอราวัณนั้นยิ่งใหญ่ถึงการแค่นั้น เราอยากชวนเพื่อน ๆ มาทำความเข้าใจที่มาของบทพากย์เอราวัณ และความเกี่ยวเนื่องระหว่างบทพากย์เอราวัณ โขน และรามเกียรติ์ กันก่อน ในสมัยก่อนโขนและละครในเป็นหนึ่งในมหรสพและความบันเทิงเพียงไม่กี่อย่างของคนไทย โดยเฉพาะ “โขน” ที่ถือว่าเป็นนาฏกรรมชั้นสูง เพราะมีการรวบรวมศิลปะหลายแขนงมาไว้ด้วยกันไม่ว่าจะเป็นวรรณกรรมและวรรณศิลป์ในการประพันธ์บทและการพากย์ นาฏศิลป์สำหรับการรำรำรำ ละครเวที การแสดง คีตศิลป์สำหรับดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดง หัตถศิลป์สำหรับงานฉากและชุด โขนจึงถือเป็นความบันเทิงของชนชั้นสูงชาวไทยในวังในวังสมัยนั้น

การแสดงโขนจะนิยมเล่นเรื่องรามเกียรติ์เท่านั้น โดยรามเกียรติ์เป็นวรรณคดีเรื่องยาว (มากกกก) ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากมหากาพย์รามายณะ วรรณคดีภาษาสันสกฤตจากอินเดีย ที่ฤๅษีวาลมิกิ แต่งไว้กว่า ๒๔๐๐ ปีมาแล้ว มหากาพย์รามายณะเป็นที่รู้จักในหมู่ชาวไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ สันนิษฐานว่าเข้ามาในไทยพร้อมกับพ่อค้าชาวอินเดียและความเชื่อจากศาสนาพราหมณ์ฮินดู

ส่วนบทละครเรื่องรามเกียรติ์นั้นปรากฏหลักฐานเป็นครั้งแรกในสมัยอยุธยา และต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีก็ได้ทรงพระราชนิพนธ์บทละครเรื่องรามเกียรติ์ขึ้นเพื่อให้ละครหลวงเล่น โดยปรับเนื้อเรื่องให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย แต่บทละครเรื่องรามเกียรติ์จากสมัยกรุงธนบุรีนั้นยังไม่ครบสมบูรณ์ (เนื่องจากมีระยะเวลาในการแต่งเพียง ๒ เดือน จึงมีแค่ ๔ - ๕ ตอนเท่านั้น) เมื่อถึงยุครัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑) จึงทรงพระราชนิพนธ์รามเกียรติ์ให้สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ และภายหลังพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒) ก็ทรงพระราชนิพนธ์รามเกียรติ์บางตอนขึ้นใหม่เพื่อใช้สำหรับการแสดงโขน โดยบทพากย์เอราวัณที่เพื่อน ๆ จะได้เรียนในระดับชั้นม.๓ นั้นเป็นส่วนหนึ่งของวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกอินทรชิต

อย่างที่เรารู้กันว่าโขนของประเทศไทยจะแสดงเรื่องรามเกียรติ์เท่านั้น และถึงจะหาชมได้ยาก แต่ในปัจจุบันก็ยังมี “โขนพระราชทาน” โดยมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพที่จัดแสดงเป็นประจำทุกปี โขนพระราชทานเริ่มจัดแสดงครั้งแรกในปี พ.ศ.๒๕๕๐ เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงทรงเจริญพระชนมพรรษา ๗๕ พรรษา โดยสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีดำริให้จัดแสดงโขนพระราชทานขึ้นเพื่ออนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย และแม้จะเป็นศิลปะชั้นสูง แต่โขนพระราชทานก็ได้มีการปรับบทพูดหลาย ๆ จุดให้สนุกสนาน และเข้าถึงประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มากขึ้น แถมยังมีการแทรกมุกตลกที่ทันสมัย สถานการณ์บ้านเมืองอยู่เป็นระยะ ๆ ซึ่งรามเกียรติ์ตอนที่ถูกนำมาจัดแสดงมีหลายตอนด้วยกัน เช่น ตอนพรหมาศตร นางลอย ศีกโมยราพ จองถนน นาคบาศ โมกขศักดิ์ พิเภกสวามีภักดี สิบมรรคา

ที่มา <https://blog.startdee.com>

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การศึกษาค้นคว้าความรู้เป็นการหาความรู้โดยมีการกลั่นกรอง หาแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ พิจารณาความถูกต้องและความสมเหตุสมผล ซึ่งจะเน้นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ เข้าใจหลักและขั้นตอนการเขียนบทความวิชาการ</p> <p>ทักษะและกระบวนการ ศึกษาและสรุปหลักและขั้นตอนการเขียนบทความวิชาการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๗</p> <p>เรื่อง ลิติตบทความ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอาสาสมัคร ๒ - ๓ คน สรุปหลักการศึกษาค้นคว้าความรู้ แนวคำตอบ การหาความรู้ต้องมีกรกลั่นกรอง หาแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ พิจารณาความถูกต้องและความสมเหตุสมผล ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน อ่านใบความรู้ “บทความ” และร่วมกันจำแนกประเภทบทความตามที่นักเรียนเข้าใจ ๒. นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะสำคัญของบทความ และสรุปประเภทของบทความลงในใบงาน “จัดบันทึก” โดยให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์หลักและขั้นตอนการเขียนบทความ ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า การทำกิจกรรมในคาบเรียน นักเรียนมีวิธีการศึกษาค้นคว้าและใช้ทักษะการคิดในลักษณะใดบ้าง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทความ” ๒. ใบงาน “จัดบันทึก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “จัดบันทึก”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๗ เรื่อง ลิขิตบทความ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>แนวคำตอบ ใช้วิธีการคิดวิเคราะห์ลักษณะของบทความ</p>	

ใบความรู้ “บทความ”

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นงานเขียนประเภทบทความ งานเขียนที่เป็นบทความมีคำเรียกต่าง ๆ หลายคำ มีลักษณะแตกต่างกันบ้าง แต่การแบ่งระหว่างชื่อเรียกงานเขียนลักษณะหนึ่งกับอีกลักษณะหนึ่ง อาจไม่เด่นชัด เช่น บทความอธิบายกับบทความสารคดี บทความวิเคราะห์กับบทความวิจารณ์ บทความแสดงความคิดเห็นกับบทความบรรณาธิการ อาจแยกจากกันไม่ได้เด็ดขาด อย่างไรก็ตามงานเขียนบทความเป็นการเขียนที่ทุกคนทำได้ไม่ยาก และเป็นสิ่งที่ทุกคนควรฝึก เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการทำงาน

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นบทความประเภทแสดงความคิดเห็น คือ บทความที่ผู้เขียนเสนอความคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เรื่องที่นำมาเขียนเป็นบทความแสดงความคิดเห็นจะเป็นเรื่องใดก็ได้ไม่มีข้อจำกัด เช่น เรื่องเกี่ยวกับการศึกษา การทำมาหากิน ความประพฤติของคนในสังคม ความเจริญหรือเสื่อมของกิจการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมือง การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

บทความที่เป็นคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารทั่ว ๆ ไป มักเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ลักษณะและกลวิธีการเขียนมีหลายรูปแบบแล้วแต่ความถนัดของผู้เขียน เช่น บางคนอาจเขียนแบบงานเขียนสร้างสรรค์ เป็นนิทาน เรื่องสั้น บางคนอาจเขียนเป็นเชิงวิชาการ บางคนอาจเขียนแบบมีบทสนทนา แต่บางคนอาจเขียนแบบเรื่องเล่า ที่สำคัญ คือ มีข้อคิดที่เป็นสาระความรู้ หรือความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า เป็นบทความแสดงความคิดเห็นที่นักเรียนอาจใช้เป็นแบบอย่างได้แบบหนึ่ง

การประเมินคุณค่าของบทความ

การพิจารณาคุณค่าของบทความ โดยทั่วไปมักพิจารณาจากจุดมุ่งหมายและการนำเสนอเนื้อหาของบทความนั้น ๆ ประการสำคัญพึงระลึกไว้เสมอว่า การอ่านบทความเป็นการอ่านที่ต้องคิดและพิจารณาเรื่องอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านเพื่อมองหาสาระหรือคุณค่าของบทความเพื่อนำมาใช้ หรือประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือแก่สังคมส่วนรวม การประเมินคุณค่าบทความมีหลักเกณฑ์ทั่วไป ดังนี้

๑. มีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้หรือความคิดอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน
๒. เสนอข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นความจริง มีหลักฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้
๓. นำเสนอเรื่องราวที่เป็นธรรม การอ้างเหตุผลถูกต้อง
๔. แสดงความคิดเห็นและเสนอวิสัยทัศน์ได้อย่างน่าสนใจ สามารถกระตุ้นหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านคิดเห็นคล้อยตามหรือโต้แย้ง
๕. ใช้ภาษาถูกต้อง มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย สอดคล้องกับเรื่องราวที่นำเสนอ
๖. มีกลวิธีในการนำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจ ชวนให้ติดตามอ่าน

จากหนังสือวิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๐๗ – ๑๐๘

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนชนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเรียนรู้แบบบทความวิชาการ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้วยสำนวนของผู้เขียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน จัดลำดับไม่ให้เกิดความสับสน หากนักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียบเรียงบทความวิชาการจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีภาคการคิดอย่างเป็นระบบ</p> <p>มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของการเขียนเชิงวิชาการ ด้านทักษะและกระบวนการ สามารถเรียบเรียงบทความวิชาการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง ดิจิตบทความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสังเกตข้อความต่อไปนี้ และเรียงลำดับข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม</p> <table border="1" data-bbox="670 750 1098 1377"> <tr> <td>รวบรวมข้อมูล</td> <td>ประมวลข้อมูล</td> </tr> <tr> <td>จัดลำดับข้อมูล</td> <td>ตรวจสอบข้อมูล</td> </tr> <tr> <td>คัดเลือกข้อมูล</td> <td>พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล</td> </tr> </table> <p>แนวคำตอบ ๑. รวบรวมข้อมูล ๒. พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล ๓. คัดเลือกข้อมูล ๔. จัดลำดับข้อมูล</p>	รวบรวมข้อมูล	ประมวลข้อมูล	จัดลำดับข้อมูล	ตรวจสอบข้อมูล	คัดเลือกข้อมูล	พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ข้อความ “การเรียบเรียงบทความทางวิชาการ” ๒. ใบความรู้ “การเรียบเรียงบทความเชิงวิชาการ” ๓. ใบความรู้ “บทความทางวิชาการ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
รวบรวมข้อมูล	ประมวลข้อมูล							
จัดลำดับข้อมูล	ตรวจสอบข้อมูล							
คัดเลือกข้อมูล	พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล							

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนขนตรงตริ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง ดิถีบทความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>๕. ประมวลข้อมูล ๖. ตรวจสอบข้อมูล</p> <p>ขั้นตอน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “การเรียงเรียงบทความเชิงวิชาการ” และตอบคำถามว่า “ขั้นตอนการเรียงเรียงบทความวิชาการประกอบด้วยกี่ขั้นตอน และมีขั้นตอนใดบ้าง” <p>แนวคำตอบ</p> <p>การเรียงเรียงบทความวิชาการประกอบด้วย ๖ ขั้นตอน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การรวบรวมข้อมูล ๒. การพิจารณาตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ๓. การเลือกข้อมูล ๔. การจัดลำดับข้อมูล ๕. การประมวลข้อมูลทั้งหมด และ ๖. การตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน และสังเกตข้อความจากใบความรู้ “บทความทางวิชาการ เรื่อง การศึกษาไทยในศตวรรษที่ ๒๑ : ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา”</p> <ol style="list-style-type: none"> ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์บทความวิชาการ ว่ามีการใช้ภาษาอย่างไรและมีควมน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด <p>แนวคำตอบ</p> <p>จากบทความวิชาการมีการใช้ภาษาที่เป็นทางการและมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากแหล่งอ้างอิงที่มาตรฐานเนื้อหา</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนขนตรงตริ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง ลิขิตบทความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๔. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มอาสาออกมาแสดงที่คณะเกี่ยวกับบทความวิชาการโดยใช้องค์ประกอบในการเรียบเรียงบทความวิชาการ และการใช้ภาษาในการนำเสนอ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการเรียนเรื่องบทความวิชาการ นักเรียนสามารถนำมาปรับใช้กับการเขียนในชีวิตประจำวันได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ จากการเรียนเรื่องบทความวิชาการ สามารถนำมาความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในเรื่องการค้าเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และเรียบเรียงเนื้อหาให้เหมาะสม</p>	

ใบความรู้

“การเรียบเรียงบทความเชิงวิชาการ”

การเรียบเรียงบทความเชิงวิชาการ

การเรียบเรียงบทความเชิงวิชาการมีขั้นตอน ดังนี้

๑. รวบรวมข้อมูลจากสารานุกรม พจนานุกรม หนังสือ วารสารวิชาการ เว็บไซต์ต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต รวมทั้งความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน
๒. พิจารณาตรวจสอบข้อมูลว่าเชื่อถือได้หรือไม่ มีการอ้างอิงที่มาของข้อมูลอย่างถูกต้อง ชัดเจน
๓. พิจารณาก่อนกรองเลือกข้อมูลที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์
๔. จัดลำดับข้อมูล กำหนดชื่อเรื่อง โครงเรื่อง หัวข้อเรื่อง และเลือกรูปแบบการนำเสนอเรื่อง ให้น่าสนใจ
๕. ประมวลข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เรียบเรียงเป็นสำนวนของตนเองใช้ภาษาที่อ่านง่าย ชัดเจน จัดลำดับความคิดไม่ให้สับสน และให้มีเอกภาพ
๖. ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของสาระเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอพิสูจน์อักษร จัดภาพประกอบเรื่อง ฯลฯ

จากหนังสือวิธีวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๗๔

ใบความรู้

“บทความทางวิชาการ”

เรื่อง การศึกษาไทยในศตวรรษที่ ๒๑ : ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา

อาจารย์ ดร. อุดลย์ วังศรีคุณ

สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและในยุคปัจจุบันสังคมมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก นักคิดในแวดวงต่าง ๆ ของโลกและไทยต่างให้ความสนใจกับสภาพสังคมเป็นอย่างยิ่ง นักคิดทั้งหลายเรียกสังคมของมนุษยชาติในอนาคตในชื่อที่แตกต่างกัน อัลวิน ทอฟฟเลอร์ (Alvin Toffler, ๒๕๓๘) เรียกว่า ยุคคลื่นลูกที่สาม (the third wave) โดยมองว่าการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะ “ทั้งโลก” (global) ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ฯลฯ โดยมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นตัวขับเคลื่อน ในขณะที่อีริค ชมิดท์และเจเรด โคเฮน (Eric Schmidt and Jared Cohen, ๒๐๑๔) เรียกโลกยุคนี้ว่า “ยุคดิจิทัลเปลี่ยนโลก” (The New Digital Age) นอกจากนี้แล้วยังถูกเรียกในชื่ออื่น ๆ อีกว่าเป็น “ยุคโลกไร้พรมแดน” (borderless world) ยุค “โลกาภิวัตน์” (globalization) สุวิทย์ เหมอินทรีย์ (๒๕๕๐ อ้างถึงในจินตนา สุจจานนท์, ๒๕๕๖ : ๒) เรียกว่าเป็นยุค “หลังสังคมฐานความรู้” (post knowledge – based society) ซึ่งเป็นโลกที่เน้นเรื่องกาลยาณมิตร มีการเปลี่ยนรูปแบบของคนจากต่างคนต่างปิด ไปสู่ต่างคนต่างเปิด เป็นโลกที่ก้าวข้ามสังคมที่เน้นการแข่งขันไปสู่การร่วมสร้างสรรค์ เป็นโลกที่ภูมิปัญญาได้พัฒนาก้าวข้ามทรัพย์สินทางปัญญาสู่ภูมิปัญญามหาชน เช่น ยูทูป (youtube) หรือ วิกิพีเดีย (wikipedia) โลกหลังสังคมฐานความรู้เป็นโลกที่เปลี่ยนวิถีชีวิตมนุษย์จากการพึ่งพิง ไปสู่ความเป็นอิสระและการพึ่งพาอาศัยกัน เมื่อพิจารณาแนวคิดของสุวิทย์ เหมอินทรีย์แล้ว จะเห็นว่าค่อนข้างมองโลกในแง่ดี ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดของเจมส์ มาร์ติน (James Martin, ๒๕๕๓) ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือของเขาที่ชื่อว่า “โลกแห่งศตวรรษที่ ๒๑” (The Meaning of the ๒๑st Century) เจมส์ได้เสนอแนวคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างในยุคศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นในทางลบ แต่เขามีเจตนาที่จะกระตุ้นให้สังคมตระหนักและหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับประเวศ วะสี (๒๕๔๕) เห็นว่า วิถีชีวิตของมนุษย์ในศตวรรษที่ ๒๑ จะมีปัญหามากขึ้นอันสืบเนื่องมาจากกิเลส และอวิชชา จะต้องอาศัยหลักธรรมทางพุทธศาสนาแก้ปัญหา มนุษย์จะต้องเปลี่ยนไปสู่ภาวะหรือภพภูมิที่สูงกว่า

ข้อความ
“การเรียงเรียงบทความทางวิชาการ”

รวบรวมข้อมูล

ตรวจสอบข้อมูล

ประมวลข้อมูล

จัดลำดับข้อมูล

พิจารณาความ
น่าเชื่อถือของข้อมูล

คัดเลือกข้อมูล

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเรียบเรียงบทความวิชาการ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้วยสำนวนของผู้เขียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน จัดลำดับไม่ให้เกิดความสับสน หากนักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียบเรียงบทความวิชาการจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของการเขียนเชิงวิชาการ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เรียบเรียงบทความวิชาการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนตอบคำถามว่า “บทความวิชาการ” มีลักษณะเด่นอย่างไร แนวคำตอบ การเขียนเชิงวิชาการจะมีอ้างอิงเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลที่พบ และเรียบเรียงเนื้อหาผ่านสำนวนของตนเอง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนตอบคำถามว่า “การเรียบเรียงบทความเชิงวิชาการ และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่างกันอย่างไร” แนวคำตอบ งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานเขียนที่ต้องอาศัยประสบการณ์และจินตนาการ ต่างจากงานเขียนเชิงวิชาการที่ต้องอาศัยทฤษฎีและข้อเท็จจริงประกอบ</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยตัวแทนนักเรียนอาสาออกมาจับสลากบัตรคำเกี่ยวกับหัวข้อของการเขียนเชิงวิชาการ ได้แก่หัวข้อ การอนุรักษ์พลังงานที่ยั่งยืน ศิลปะและวัฒนธรรมไทยสมัยใหม่ และคำนิยามการใช้ภาษาของวัยรุ่น</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง ลิขิตบทความ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “ผังความคิดเรื่องการเขียนเชิงวิชาการ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ผังความคิดเรื่องการเขียนเชิงวิชาการ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	--	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนขนตรงตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง ลิขิตบทความ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงาน “ฝั่งความคิดเรื่องการเขียนเชิงวิชาการ” โดยนำหัวข้อที่ได้รับ มากำหนดโครงเรื่องในการเขียนบทความทางวิชาการผ่านการทำแผนภาพความคิด</p> <p>๔. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแผนผังความคิดเกี่ยวกับหัวข้อบทความวิชาการ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการกำหนดหัวข้อการเขียนบทความวิชาการ สามารถนำมาใช้กับการเขียนของนักเรียนได้อย่างไร”</p> <p>แนวคำตอบ สามารถใช้ประโยชน์ด้านการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกหัวข้อที่จะเขียนอย่างเหมาะสม</p>

ใบงาน

ผังความคิดเรื่อง “การเขียนเชิงวิชาการ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำหัวข้อที่ได้รับมากำหนดโครงเรื่องในการเขียนบทความทางวิชาการ โดยจัดทำเป็นแผนภาพความคิด

หัวข้อ.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาล้วนวรรณคดี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเรียบเรียงบทความวิชาการ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้วยสำนวนของผู้เขียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน จัดลำดับไม่ให้เกิดความสับสน หากนักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับกรเรียบเรียงบทความวิชาการจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนข้อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะของการเขียนเชิงวิชาการ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สามารถเรียบเรียงบทความวิชาการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง ลิขิตบทความ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการเรียนเรื่อง บทพากย์เอราวัณ นักเรียนสามารถนำมาเรียบเรียงเป็นบทความทางวิชาการได้อย่างไร” แนวคำตอบ เลือกหัวข้อที่สามารถค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และเป็นข้อเท็จจริงมาประกอบการเขียน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ ๓ - ๔ คน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อบทพากย์เอราวัณ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้ ช้างเอราวัณ ศักดิ์สิทธิ์ บทละครเรื่องรามเกียรติ์ บทพากย์หรือคำพากย์เรื่องรามเกียรติ์ และบทพรรณนาในบทพากย์เอราวัณ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อการเขียนบทความเชิงวิชาการ และเรียบเรียงประเด็นโครงร่าง ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเลือกลงในใบงาน “การเขียนบทความวิชาการ”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “การเขียนบทความวิชาการ” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเขียนบทความวิชาการ” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : วิชาส่วนขนวนตรองตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง ลีขิตบทความ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๔. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มอาสาออกมานำเสนอบทความวิชาการที่ตนคิดว่า และร่วมกันแสดงความคิดเห็น ขั้นสรุป ๑. นักเรียนตอบคำถามว่า “จากการเขียนบทความวิชาการ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้อย่างไรให้เกิดประโยชน์” แนวคำตอบ ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกทักษะการเขียนบทความวิชาการ ช่วยฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงเพื่อนำมาเรียบเรียงให้เกิดเป็นผลงานทางวิชาการได้ ๒. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย “วิชาล้วนชวนตรองตรี”</p>	

แบบทดสอบประจำหน่วย
หน่วยที่ ๔ “วิชาล้วนชวนตรองตรี”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ลักษณะคำประพันธ์ของเรื่องบทพากย์เอราวัณมีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

๒. ผู้แต่งมีความมุ่งหมายอย่างไรในการแต่งเรื่องบทพากย์เอราวัณ

.....

.....

.....

๓. การเขียนโวหารแบบพรรณนาโวหารมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

๔. คุณค่าที่ได้จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

.....

.....

.....

๕. นักเรียนได้รับคุณค่าอะไรจากการเขียนโครงงาน และจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

.....

.....

.....

เฉลยแบบทดสอบประจำหน่วย หน่วยที่ ๔ “วิชาล้วนชวนตรองตรี”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ลักษณะคำประพันธ์ของเรื่องบทพากย์เอราวัณมีอย่างไรบ้าง

ตอบ บทพากย์เอราวัณแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกาพย์ฉกฉ่อง ๑๖ สาเหตุที่เป็น ๑๖ ก็เพราะหนึ่งบทจะมี ๑๖ คำ/พยางค์ โดย ๑ บท มี ๓ วรรค มีสัมผัสบังคับอยู่ที่คำสุดท้ายของวรรคแรกและวรรคที่สอง ส่วนคำสุดท้ายของวรรคที่สามใช้ส่งเข้าบทถัดไป กาพย์ฉกฉ่อง ๑๖ มีฉันทลักษณ์และตัวอย่างดังนี้ ... สิบหกคำมีท้ายวรรคหนึ่ง สอดคล้องกัน

๒. ผู้แต่งมีความมุ่งหมายอย่างไรในการแต่งเรื่องบทพากย์เอราวัณ

ตอบ ให้เห็นโทษของความลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสจะนำมาซึ่งความประมาทอันเป็นเหตุแห่งหายนะ เช่น พระลักษมณ์ และไพร่พลวานรที่มัวแต่เพ่งดูเทวดา (แปลง) อย่างเพลิดเพลินจนต้องครของอินทรีชิตในที่สุด

๓. การเขียนโวหารแบบพรรณนาโวหารมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญอย่างไร

ตอบ พรรณนาโวหาร มีจุดมุ่งหมายในการเขียนต่างจากบรรยายโวหาร คือมุ่งให้ความแจ่มแจ้ง ละเอียดลออ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ซาบซึ้งเพลิดเพลินไปกับข้อความนั้นการเขียนพรรณนาโวหาร จึงยาวกว่าบรรยายโวหารมาก แต่มิใช่การเขียนอย่างเยิ่นเย้อ เพราะพรรณนา – โวหารต้องมุ่งให้ภาพและอารมณ์ ดังนั้น จึงมักใช้การเล่นคำ เล่นเสียง ใช้ภาพพจน์ แม้เนื้อความที่เขียนจะน้อยแต่เต็มด้วยสำนวนโวหารที่ไพเราะ อ่านได้รสชาติเป็นโวหารที่ใช้ถ้อยคำอธิบายหรือบรรยายสิ่งที่พบเห็นอย่าง ละเอียด โดยใช้สำนวนโวหารที่ไพเราะสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจและความซาบซึ้งที่มีความรู้สึกและเห็นภาพตามไปด้วยกับคำพรรณนาโวหาร

๔. คุณค่าที่ได้จากเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ตอบ ๑. ได้รับความเพลิดเพลินจากการใช้ถ้อยคำที่แสดงพลังทางภาษา
๒. ได้ศึกษารรณคดีของชาติที่แสดงถึงวัฒนธรรมของคนไทย
๓. ทำให้ทราบถึงลักษณะของช้างเอราวัณว่ามีลักษณะอย่างไร
๔. แสดงพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยในด้านกวีนิพนธ์

๕. นักเรียนได้รับคุณค่าอะไรจากการเขียนโครงงาน และจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบ ๑. ช่วยสร้างแนวทางใหม่เพื่อริเริ่มงานไปสู่งานอาชีพ และศึกษาต่อที่ตนเองสนใจและถนัด
๒. สร้างเสริมประสบการณ์ปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในโครงงาน
๓. ได้ทดสอบความถนัด และแก้ปัญหาในงานที่สนใจและมีความพร้อม ทำให้มั่นใจ

๔. ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในโครงการที่ได้ริเริ่มสร้างสรรค์
๕. ก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักเรียนที่ปฏิบัติ
ร่วมกัน
๖. ก่อให้เกิดความรู้ทางวิชาการที่กว้างขวางขึ้น ได้รับความสำเร็จการศึกษาตาม
หลักสูตร

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนรวม/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

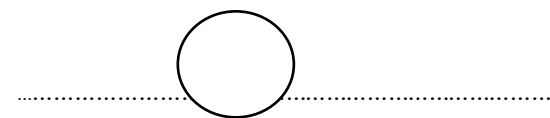
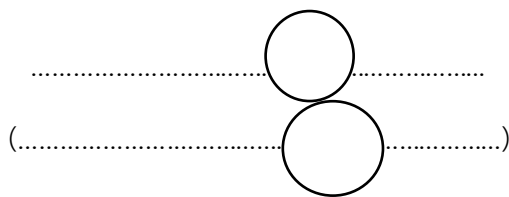
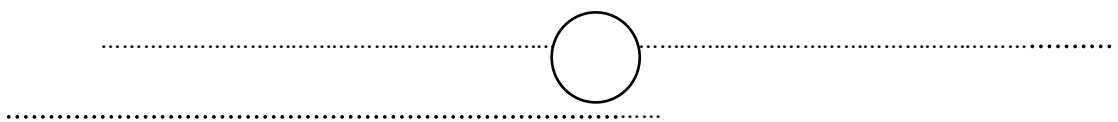
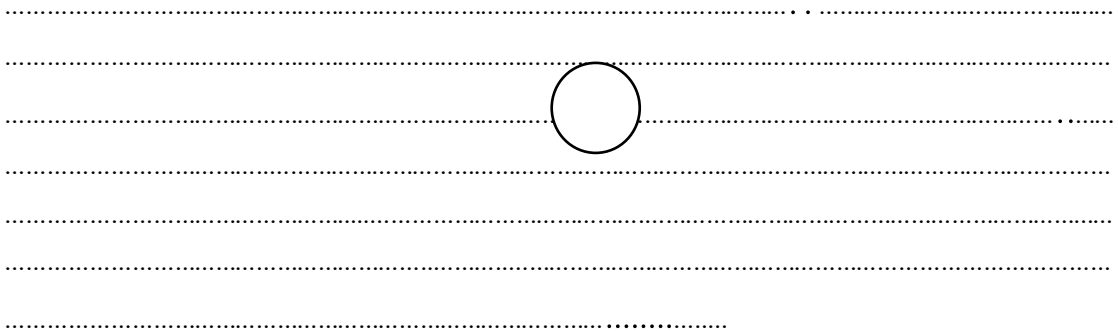
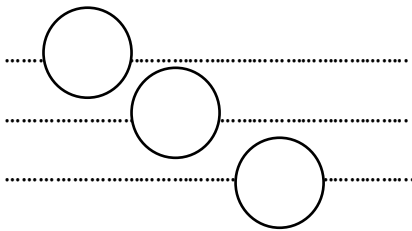
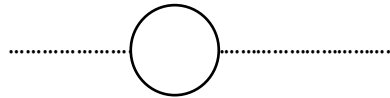
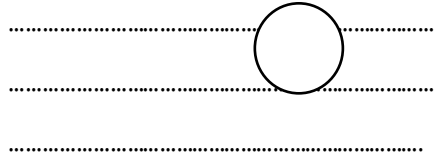
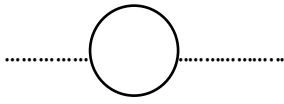
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕
“ลิขิตสารงานแบบพิมพ์”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : สถิติสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>จดหมายกิจธุระหมายถึง จดหมายที่ใช้ติดต่อกันเกี่ยวกับเรื่องงาน กิจธุระต่าง ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน รวมทั้งแสดงไม่ตรีจิตที่มีต่อกัน เช่น จดหมายเชิญวิทยากร จดหมายขอเข้าชมสถานที่ จดหมายขอความช่วยเหลือ หรือความร่วมมือ จดหมายขอบคุณ การเขียนจดหมายกิจธุระอาจเป็นการติดต่อบุคคลกับบุคคล หรือบริษัท ห้างร้าน หน่วยงานองค์การต่างๆ การเขียนจดหมายประเภทนี้ต้องพิจารณาการใช้รูปแบบ ถ้อยคำจำนวนให้เหมาะสมกับกาลเทศะโอกาสและบุคคล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายส่วนประกอบและลักษณะของจดหมายกิจธุระที่ดี</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนจดหมายกิจธุระ</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑</p> <p>เรื่อง จดหมายกิจธุระ (๑)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. กิจกรรม “หาให้เจอ เธออยู่ไหน”</p> <p>๒. ใบความรู้ “จดหมายกิจธุระ”</p> <p>๓. ใบงาน “แผนภาพความคิด พิชิตการเรียนรู้</p> <p>จดหมายกิจธุระ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การทำใบงาน “แผนภาพความคิด พิชิตการเรียนรู้</p> <p>จดหมายกิจธุระ”</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนอาสาเล่าประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับการเขียนจดหมายว่าเคยเขียนจดหมายประเภทใด ส่งถึงใคร และมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “จดหมายกิจธุระ”</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒ - ๓ คน (ครูอาจเพิ่มจำนวนสมาชิกในกลุ่มได้ตามความเหมาะสม) เพื่อทำกิจกรรม “หาให้เจอ เธออยู่ไหน” โดยช่วยกันนำส่วนประกอบของจดหมายจากบัตรที่ครูแจก ไปติดบนกระดานให้ครบถ้วน</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ</p> <p>๔. นักเรียนแยกส่วนประกอบจดหมายกิจธุระจากใบกิจกรรม “หาให้เจอ เธออยู่ไหน” ว่ามีส่วนประกอบใดบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>๑. หัวจดหมาย</p> <p>๒. ลำดับที่ของจดหมาย</p> <p>๓. วัน เดือน ปี</p> <p>๔. เรื่อง</p>
---	--	--	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑</p> <p>เรื่อง จดหมายกิจจรรยา (๑)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p> <p>๕. คำขึ้นต้น</p> <p>๖. สิ่งที่มาด้วย</p> <p>๗. ข้อความ</p> <p>๘. คำลงท้าย</p> <p>๙. ลายมือชื่อ</p> <p>๑๐. ชื่อเต็มของผู้เขียนจดหมาย</p> <p>๑๑. ตำแหน่งของผู้เขียนจดหมาย</p> <p>๑๒. หน่วยงานที่ออกจดหมายและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เขียนจดหมาย</p> <p>๕. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนจดหมายกิจจรรยาเป็นแผนภาพความคิดลงในใบงาน “แผนภาพความคิด พิชิตการเขียนจดหมายกิจจรรยา” พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงานและสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับส่วนประกอบของจดหมายกิจจรรยา</p>
--	--

กิจกรรม “ทำให้เจอ เธออยู่ไหน”

บัตรคำ

ประกอบกิจกรรม “ทำให้เจอเธออยู่ไหน”

๑	ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์ ๒๑/๕ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
๒	ที่ ๕/๒๕๖๔
๓	เรียน อาจารย์กรรณิการ์ ศึกษาศี
๔	สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการจัดงาน “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๖๔
๕	เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร
๖เนื่องในโอกาส “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ชมรมภาษาไทย โรงเรียน เสริมวิทย์ กำหนดจัดกิจกรรมประกวด ความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยการพูด รายละเอียดดังกล่าวที่กำหนดการที่แนบ.....

บัตรคำ

ประกอบกิจกรรม “ทำให้เจอเธออยู่ไหน”

๗	(นายเทิดหล้า ศึกษาศี) ประธานชมรมภาษาไทย
---	--

๘	จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นวิทยากรตามวันและเวลาดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้
---	--

๙	๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
---	--------------------

๑๐	ขอแสดงความนับถือ
----	------------------

๑๑	(นายภานุพงศ์ รักภาษา) อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมภาษาไทย ชมรมภาษาไทย โทร. ๐๒๒๓๔๕๖๗๘
----	---

ใบความรู้
“จดหมายกิจธุระ”

ตัวอย่างจดหมาย

ที่ ๕ / ๒๕๕๕

ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์
๒๑ / ๕ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากร
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวีกรรณิการ์ ศีกษาศิต
สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการจัดงาน “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๕๕

เนื่องในโอกาส “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ชมรม
ภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์ จะจัดกิจกรรมการประกวดความสามารถของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการอ่านออกเสียงและการอ่านทำนองเสนาะ รายละเอียด
ดังกล่าวแนบมาพร้อม ชมรมภาษาไทยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน
เป็นอย่างยิ่งและได้รับยกย่องในระดับประเทศ จึงขอเชิญท่านเป็นวิทยากรบรรยาย
และสาธิต เรื่อง การอ่านออกเสียงและการอ่านทำนองเสนาะ ในวันเสาร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม
๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้
ความเข้าใจก่อนการประกวดในวันภาษาไทยแห่งชาติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นวิทยากรตามวันและเวลาดังกล่าว หวังเป็น
อย่างยิ่งว่า ท่านจะกรุณาและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เทวีอุบลรัตน์
(นายเทิดหล้า ประจักษ์ดี)
ประธานชมรมภาษาไทย

(นายภาณุพงศ์ รักภาษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมภาษาไทย
ชมรมภาษาไทย
โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๒๐๕๑

ที่ ๖ / ๒๕๕๕

ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์
๒๑ / ๕ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรองที่นั่งฟังการอภิปราย
เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ด้วยคณะนักเรียนชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์ ได้ทราบว่าจะมีการอภิปราย เรื่อง พระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร ด้านภาษาไทย ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมกรมประชาสัมพันธ์ คณะนักเรียนชมรมภาษาไทย จำนวน ๓๐ คน ใคร่ขอเข้าร่วมฟังการอภิปรายเพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชด้านภาษาไทย จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์สำรองที่นั่งสำหรับนักเรียนจำนวนดังกล่าว และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๕๖๖๕๖

(นายเทิดหล้า ประจักษ์ดี)
ประธานชมรมภาษาไทย

(นายภาณุพงศ์ รักภาษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมภาษาไทย
ชมรมภาษาไทย
โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๒๐๕๑

ที่ ๗ / ๒๕๕๕

ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์
๒๑ / ๕ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอขอบคุณ
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ศึกษาศิต

ตามที่ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์ ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ไปเป็นวิทยากรบรรยายและสาธิต เรื่อง การอ่านออกเสียงและการอ่านทำนองเสนาะ ให้แก่
นักเรียนของโรงเรียนเสริมวิทย์ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เนื่องในวันภาษาไทย
แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕ นั้น การบรรยายและสาธิตของท่านทำให้นักเรียนได้รับความ
รู้ ความเข้าใจวิธีการอ่านที่ถูกต้อง ทั้งยังรู้สึกชื่นชมความไพเราะงดงามในภาษา
ของชาติ และมีความพร้อมในการประกวดการอ่านออกเสียงและการอ่านทำนองเสนาะ
ในวันสำคัญดังกล่าว

ชมรมภาษาไทยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านอีกในอนาคตต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

เทวีฉัตร

(นายเทิดหล้า ประจักษ์ดี)
ประธานชมรมภาษาไทย

(นายภาณุพงศ์ รักภาษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมภาษาไทย
ชมรมภาษาไทย
โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๒๐๕๑

ตัวอย่างจดหมายข้างต้นเป็น **จดหมายกิจธุระ** คือ จดหมายที่ใช้ในการติดต่อเรื่องกิจการงาน มิใช่เรื่องส่วนตัว จัดทำในนามองค์กรใดองค์กรหนึ่ง จดหมายกิจธุระใช้รูปแบบเหมือนหนังสือราชการ และใช้ภาษาระดับทางการ

ส่วนต่าง ๆ ของจดหมายกิจธุระ

วัตถุประสงค์ของผู้จัดทำจดหมายกิจธุระมีได้หลากหลาย เช่น เชิญวิทยากร ขอความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณ ฯลฯ ไม่ว่าจะมีส่วนใดก็ตาม ก็มีส่วนต่าง ๆ ของจดหมาย ดังนี้

๑. หัวจดหมาย หมายถึง ส่วนที่เป็นชื่อและที่อยู่ขององค์กรหรือหน่วยงานที่เป็นต้นสังกัดของผู้ออกจดหมาย เช่น ชมรม ชุมนุม หรือหน่วยงานที่อยู่ในโรงเรียน หรือกลุ่มบุคคลที่รวมกัน โดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ก็ใช้ชื่อ-ที่อยู่ ที่เป็นที่ทำการขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น หากเป็นจดหมายกิจธุระที่ออกโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็ใช้ที่อยู่ของบุคคลนั้น ซึ่งต้องใช้ตามความเป็นจริงเสมอส่วนองค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลที่มีหัวกระดาษแสดงตราของหน่วยงานถ้านำมาใช้ก็ควรระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ออกจดหมายให้ชัดเจนด้วย

๒. ลำดับที่ของจดหมาย ใช้คำว่า ที่ ตามด้วย เลขบอกลำดับ ของจดหมาย ปี พ.ศ. เครื่องหมาย / (อ่านว่า ทับ) คั่นกลาง เช่น ที่ ๗ / ๒๕๕๕ ลำดับที่ของจดหมายอยู่ทางด้านซ้ายของจดหมาย บรรทัดเดียวกับบรรทัดแรกของที่อยู่ที่ออกจดหมาย ส่วนองค์กรที่มีตัวย่อของชื่อองค์กร จะใส่ชื่อย่อนั้นหลังคำว่า ที่ ก่อนหมายเลขบอกลำดับ เช่น ที่ สคทท ๑๕ / ๒๕๕๕ (หมายถึง จดหมายออกจากสมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย ลำดับที่ ๑๕ ของปี ๒๕๕๕) เป็นต้น เป็นคำย่อขององค์กรต้องเป็นตัวย่อที่องค์กรนั้นตกลง และใช้ร่วมกัน

๓. วัน เดือน ปี เขียนจากกลางกระดาษไปทางขวา ไม่ต้องเขียน คำว่า วันที่ เดือน และปี แต่ต้องใส่ วัน เดือน ปี ที่เขียนจดหมายให้ครบถ้วน ชื่อเดือนไม่ใช้อักษรย่อ ไม่ต้องใส่คำย่อบอกศักราช เช่น ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๔. เรื่อง เป็นข้อความสรุปสาระสำคัญของจดหมายฉบับนั้นโดยทั่วไปจะเป็นประโยคสั้นกะทัดรัด บอกวัตถุประสงค์ที่ออกจดหมายให้ตรงและชัดเจน เช่น ขอขอบคุณ, ขอความอนุเคราะห์ ยกเว้นค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์

๕. คำขึ้นต้น จดหมายกิจธุระ ใช้คำว่า เรียน ขึ้นต้นจดหมายเสมอตามด้วยชื่อนามสกุล หรือตามด้วยตำแหน่งผู้รับจดหมาย เช่น เรียน นายธรรณิษฐ์ กาญจนกร, เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน เสริมวิทย์

๖. สิ่งที่ส่งมาด้วย ระบุเอกสารหรือสิ่งที่ผู้ส่งจดหมายส่งมาให้ผู้รับพร้อมจดหมายฉบับนั้น เช่น กำหนดการ, เอกสารประกอบการประชุม, รายงานการประชุม, รายละเอียดโครงการ, หนังสือ, แผ่นซีดี ฯลฯ

๗. ข้อความ ข้อความซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของจดหมายต้องมี ๒ ย่อหน้าเป็นอย่างน้อย ย่อหน้าแรก บอกสาเหตุที่ทำให้ต้องเขียนจดหมายฉบับนั้น ถ้าเนื้อความที่จะแจ้งให้ทราบมีมาก อาจแบ่งเป็น

๒ ย่อหน้าก็ได้ตามความเหมาะสม ส่วนย่อหน้าที่ ๒ บอกวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้รับจดหมาย ดำเนินการอะไร

ข้อความย่อหน้าแรก ถ้าบอกสาเหตุที่เขียนจดหมายในกรณีที่เป็นจดหมายเริ่มติดต่อ เป็นฉบับแรก ให้ขึ้นต้นด้วยคำว่า *ด้วย, เนื่องจาก, เนื่องจาก* เช่น

ด้วยชมรมวิทยาศาสตร์ โรงเรียนวังใหม่จะจัดนิทรรศการแสดงผลงานประดิษฐ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย...

เนื่องด้วยผมได้ติดตามฟังรายการรู้รอบโลก ซึ่งออกอากาศเป็นประจำทางสถานีวิทยุ เอฟ.เอ็ม. คลื่น ๑๐๖.๕ เมกะเฮิรตซ์...

เนื่องจากมีสุนัขอาศัยอยู่ภายในโรงเรียนวัดบ้านสร้อยเป็นจำนวนมากและได้ออกลูกเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี...

กรณีที่เป็นจดหมายตอบ จดหมายที่มีมาถึง หรือจดหมายที่ส่งไปติดตามเรื่อง ต้องทำความเข้าใจเรื่องที่เคยได้ติดต่อกันไว้ โดยใช้คำว่า *ตามที่* ขึ้นต้นเรื่องที่ทำความเข้าใจ และใช้คำว่า *นั้น* ลงท้าย เช่น

ตามที่ท่านได้ท้วงติงความถูกต้องทางวิชาการของบทความที่อ่านออกอากาศในรายการ รู้รอบโลก ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุ เอฟ.เอ็ม. คลื่น ๑๐๖.๕ เมกะเฮิรตซ์ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ น. นั้น...

ตามที่คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความอนุเคราะห์ส่ง นิสิตไปฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการโรคพิษสุนัขบ้าและทำหมันสุนัขเพื่อคุมกำเนิดประชากรสุนัขภายในชุมชนวัดสะพานสูงนั้น...

ข้อความย่อหน้าที่ ๒ บอกวัตถุประสงค์ของการเขียนจดหมายเป็นย่อหน้าสั้น ๆ แต่ชัดเจนว่าเขียนจดหมายมาเพื่ออะไร ย่อหน้าบอกวัตถุประสงค์มักขึ้นต้นด้วยคำว่า *จึงเรียนมาเพื่อ...* เช่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตลา กิจ ๑ วัน และจะกลับมาเรียนตามปกติในวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ยกเว้นค่าเข้าชมอุทยานแห่งชาติเขาสก และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

๘. **คำลงท้าย** ใช้ว่า *ขอแสดงความนับถือ* อยู่ตรงกับวันที่

๙. **ลายมือชื่อ** ต้องเป็นลายมือชื่อจริงของผู้ลงชื่อ ไม่ใช่ลายมือชื่อที่ใช้ตราประทับ

๑๐. **ชื่อเต็มของผู้เขียนจดหมาย** พิมพ์อยู่ในวงเล็บ ต้องมีคำนำหน้าชื่อเสมอ เช่น นายเทิดหล้า ประจักษ์ดี

๑๑. **ตำแหน่งของผู้เขียนจดหมาย** ถ้าผู้เขียนจดหมายเป็นผู้มีตำแหน่งรับผิดชอบงานหรือหน่วยงาน ที่ออกจดหมาย จะต้องพิมพ์กำกับในบรรทัดถัดไปหากเป็นจดหมายที่ออกในนามของชมรมหรือชุมนุมในสถานศึกษา ต้องลงลายมือชื่อของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมหรือชุมนุมกำกับท้ายจดหมายด้วยทุกครั้ง

๑๒. หน่วยงานที่ออกจดหมายและหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เขียนจดหมาย นิยมพิมพ์ไว้ลำดับสุดท้ายชิดขอบจดหมายด้านซ้าย โดยมีหมายเลขโทรศัพท์อยู่ในบรรทัดถัดไป หากมีหมายเลขโทรสารและที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ก็ให้ระบุไว้ด้วย เพื่อให้ผู้รับจดหมายสามารถติดต่อกลับได้สะดวก

๑๓. ช่องจดหมาย อาจใช้ช่องจดหมายมาตรฐาน ๕ x ๗ นิ้ว หรือขนาดเท่าช่องจดหมายราชการ รหัสไปรษณีย์ที่ระบุหน้าซองให้ใช้เลขอารบิก ดังตัวอย่าง

The diagram shows a rectangular envelope with dimensions 5 inches by 7 inches. The top-left section is labeled 'ชื่อและที่อยู่ผู้ฝาก' (Sender's Name and Address) and contains the following text: นายเทิดทูล ประจักษ์ดี, ชมรมภาษาไทย โรงเรียนเสริมวิทย์, ๒๑/๕ ถนนราชดำเนิน เขตพระนคร, กรุงเทพฯ. Below this is a zip code '1 0 2 0 0'. The top-right section is labeled 'ที่ผนึก' (Seal) and contains 'ตราไปรษณียากร'. The bottom section is labeled 'ชื่อและที่อยู่ผู้รับ' (Receiver's Name and Address) and contains: เรือน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ศึกษาคี, ๑๓ ซอยสหกรณ์ ๑, ถนนลาดพร้าว เขตวังทองหลาง, กรุงเทพฯ. Below this is a zip code '1 0 3 1 0'. The dimensions are indicated as ๕ นิ้ว (5 inches) vertically and ๗ นิ้ว (7 inches) horizontally.

จดหมายกิจธุระที่ดี

จดหมายกิจธุระที่ดี ผู้เขียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้เสมอ

๑. ความชัดเจน จดหมายกิจธุระที่เป็นทางการต้องพิมพ์ ไม่เขียน เพราะจะช่วยให้จดหมายสวยงาม ชัดเจน และอ่านง่าย กระดาษที่ใช้พิมพ์ ถ้ามีใช้กระดาษที่มีตราของหน่วยงาน ก็ควรเป็นกระดาษสีขาวขนาด A4 ไม่มีเส้น

๒. ความสมบูรณ์ ผู้เรียบเรียงจดหมายกิจธุระต้องแน่ใจว่าได้ระบุทุกประเด็นที่จำเป็นในจดหมายครบถ้วน และทำให้ผู้รับจดหมายเข้าใจได้ทันทีว่าจดหมายนั้นมีวัตถุประสงค์ใด จะดำเนินการหรือจัดกิจกรรมในวัน เวลาใด สถานที่ใด

๓. ความกะทัดรัด ภาษาที่ใช้ต้องมีความกระชับ ได้ความชัดเจน ใช้ภาษาระดับทางการ

๔. ความถูกต้อง ก่อนส่งจดหมายทุกครั้งต้องอ่านทบทวนเนื้อหาสาระในทุกหัวข้อให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชื่อและตำแหน่งของผู้รับจดหมาย วัน เวลาและสถานที่นัดหมาย หากผิดพลาด จะเกิดความเสียหายได้

๕. ความสุภาพ จดหมายกิจธุระส่วนใหญ่มักมีเนื้อความขอร้องให้ผู้อื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงต้องใช้ภาษาที่สุภาพ สร้างความประทับใจ เพื่อให้ผู้รับจดหมายยินดีที่จะทำตามคำร้องขอ ความสุภาพของจดหมายนั้น รวมถึงการเลือกใช้กระดาษ ความสะอาดเรียบร้อยในการพิมพ์ และการจำหน่ายซองให้เหมาะสมด้วย

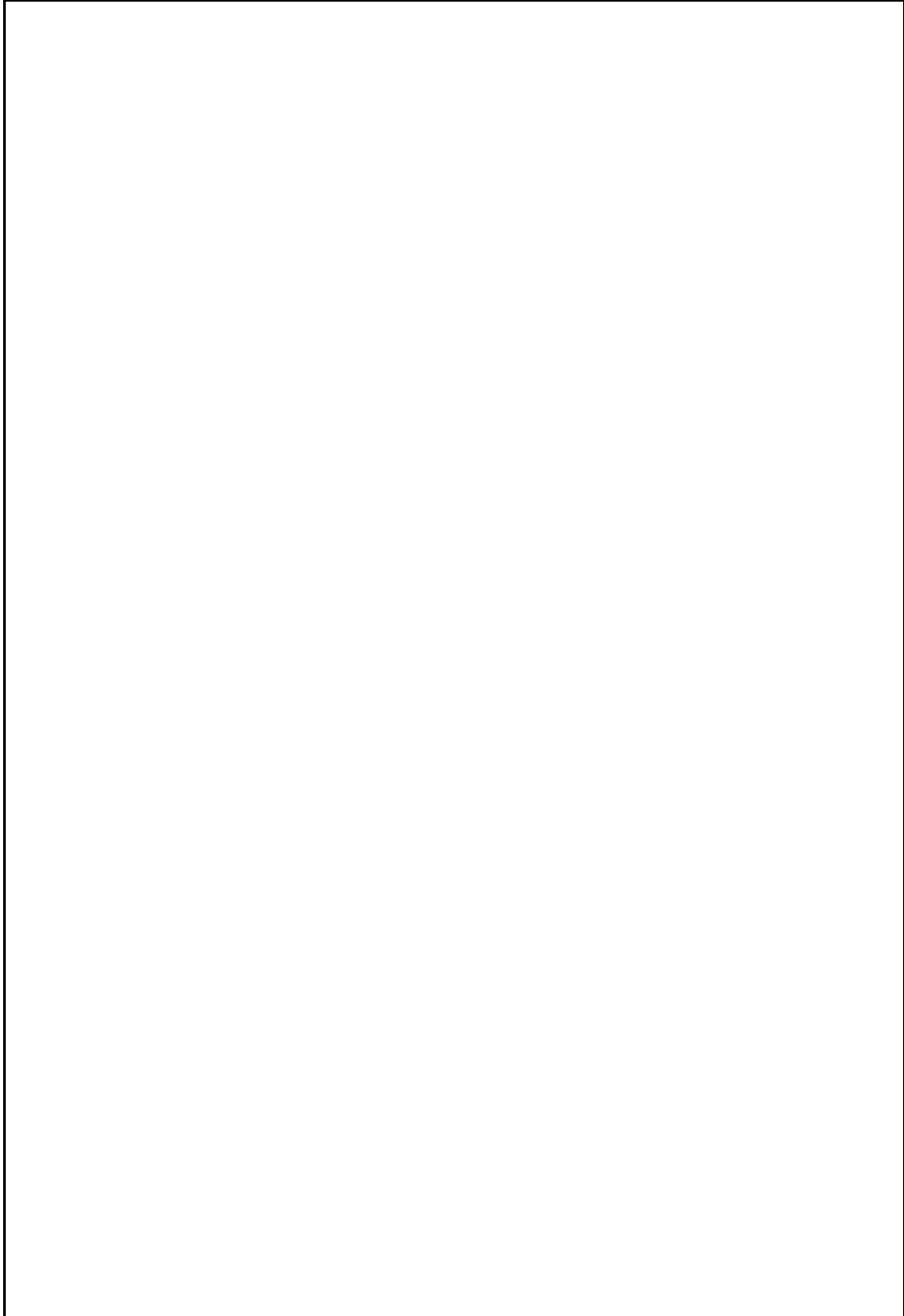
การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ

การเขียนตามรูปแบบที่ใช้ในสังคมไทยนั้น นอกจากการเขียนจดหมายกิจธุระและยังมี การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ เช่น แบบสมัครงาน แบบสำรวจสำมะโนประชากรแบบรายการที่ใช้ใน ที่ทำการไปรษณีย์หรือธนาคาร แบบเสียภาษีแบบขอทำหนังสือเดินทาง เป็นต้น ผู้กรอกแบบฟอร์ม ต้องอ่านข้อความให้เข้าใจเพื่อให้กรอกข้อมูลได้ถูกต้องและชัดเจน การเขียนควรใช้ลายมือค่อนข้าง บรรจงเพื่อให้อ่านง่าย ควรกรอกข้อมูลให้ครบทุกช่องตามที่กำหนด และอ่านทวนก่อนส่งคืนเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ใบงาน

“แผนภาพความคิด พืชการเขียนจดหมายกิจธุระ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนจดหมายกิจธุระเป็นแผนภาพความคิด

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

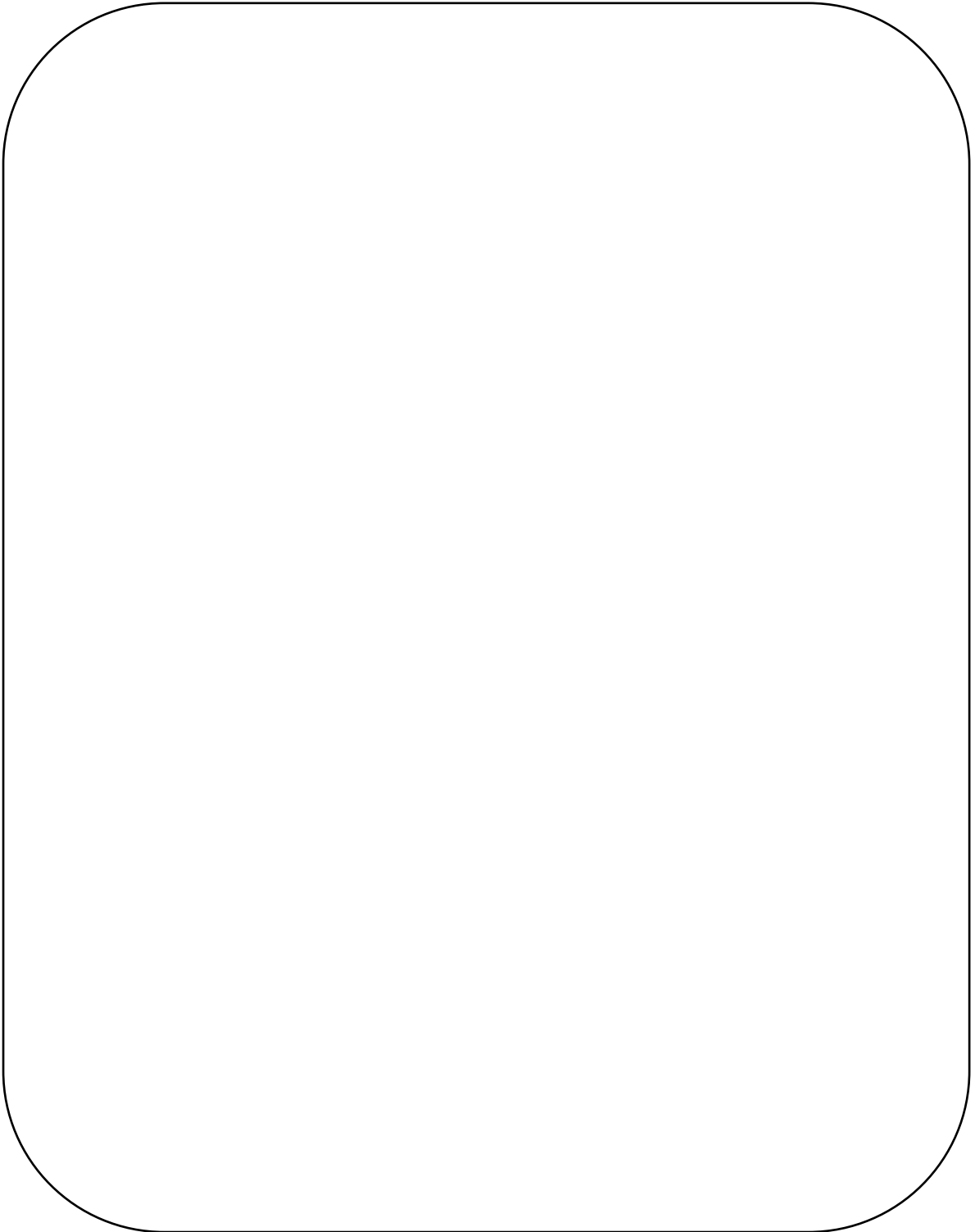
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลัทธิสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด จดหมายกิจจรรยาเป็นจดหมายที่ใช้ติดต่อเรื่องธุรกิจ การงานต่าง ๆ ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน ในการเขียนจดหมายกิจจรรยาต้องคำนึงถึงการใช้ถ้อยคำให้ชัดเจน รูปแบบถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เพื่อการสื่อสาร จะได้สัมฤทธิ์ผล การเขียนจดหมายกิจจรรยา ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนและมีการยกย่องในการเขียน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนบอกส่วนประกอบของเขียนจดหมายกิจจรรยาได้ถูกต้อง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถเขียนส่วนประกอบของจดหมายกิจจรรยาได้ถูกต้องตรงตามหลักการ ด้านคุณลักษณะ ๓. ใฝ่เรียนรู้ ๔. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายกิจจรรยา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนและครูสนทนากันเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนที่เคยเรียนในคาบที่ ๑ ขั้นตอน ๑. นักเรียนร่วมกันสังเกตจดหมายได้แก่ จดหมายเชิญวิทยากร จดหมายขอความอนุเคราะห์ และจดหมายขอขอบคุณ โดยสังเกตส่วนประกอบต่าง ๆ ของจดหมาย โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม ๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “จดหมายกิจจรรยา” จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ด้วยการตอบคำถาม ดังนี้ - ชื่อหน่วยงานเจ้าของจดหมายจะอยู่ส่วนใด (ด้านบนขวาของหน้ากระดาษ) - ลำดับที่ของจดหมายเขียนอย่างไร (เขียนเลขรหัสพยางค์และเลขประจำของหน่วยงานเจ้าของจดหมายและเลขทะเบียนหนังสือส่ง) - คำขึ้นต้นของจดหมายกิจจรรยาเป็นอย่างไร (คำขึ้นต้นใช้ “เรียน” ตามด้วยชื่อตำแหน่งหรือชื่อบุคคลที่เขียนจดหมายถึงจะอยู่ด้านซ้ายของกระดาษต่อจากเรื่อง)</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “จดหมายกิจจรรยา” (จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑) ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
---	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : อิฐิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง จดหมายกิจธุระ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>- ใจความของจดหมายมีเกี่ยวกับหน้า (สองย่อหน้า หรืออาจมีได้หลายย่อหน้า) - คำลงท้ายใช้ว่าอย่างไร และอยู่ในตำแหน่งใด (ใช้คำลงท้ายว่า “ขอแสดงความนับถือ” อยู่ขวามือของกระดาษและมีกนียิมให้อยู่ในแนวตรงกับวันเดือนปี - การจำหน่ายของจดหมายควรตระหนักในเรื่องใด (การเขียนชื่อ นามสกุลผู้รับจดหมายให้ถูกต้องและระบุที่อยู่ของผู้รับให้ชัดเจน คำนำหน้าผู้รับให้ถูกต้อง ในกรณีไม่มียศ ตำแหน่ง ให้ใช้คำนำหน้าว่า “คุณ” ขั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนจดหมายกิจธุระบนกระดาษคำ</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตีตารางานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จดหมายกิจจรรยา (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด จดหมายกิจจรรยาเป็นจดหมายที่ใช้ติดต่อเรื่องธุระ กิจการงานต่าง ๆ ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน ในการเขียนจดหมายกิจจรรยาต้องคำนึงถึงการใช้ถ้อยคำ ให้ชัดเจน รูปแบบถูกต้อง ใช้ภาษาสุภาพ เพื่อการสื่อสาร จะได้สัมฤทธิ์ผล การเขียนจดหมายกิจจรรยา ต้องเขียนให้ ถูกต้องตามหลักการเขียน และมีมารยาทในการเขียน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนบอกส่วนประกอบของเขียนจดหมายกิจจรรยา ได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถเขียนส่วนประกอบของจดหมาย กิจจรรยาได้ถูกต้องตรงตามหลักการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาบทความรู้เรื่องการเขียน จดหมายกิจจรรยาในคาบเรียนที่แล้ว</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “จดหมายกิจจรรยา” ครูอธิบาย การเขียนจดหมายกิจจรรยาเพิ่มเติม ให้นักเรียนทำใบงาน “การเขียน จดหมายกิจจรรยา” โดยเลือกเขียนจดหมายตามวัตถุประสงค์ที่ กำหนด ๑ ฉบับ สามารถกำหนดรายละเอียดได้ตามความเหมาะสม - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ ๒. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๒ - ๓ คน มานำเสนอผลงานให้เพื่อน ๆ ฟัง พร้อมทั้งช่วยกันแสดง ความคิดเห็นและแนวคิดว่าปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเขียน จดหมายกิจจรรยา</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด ๑. ใบความรู้ “จดหมายกิจจรรยา” (จากแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ ๑) ๒. ใบงาน “การเขียนจดหมายกิจจรรยา”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเขียนจดหมายกิจจรรยา”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

ใบงาน
“การเขียนจดหมายกิจธุระ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกเขียนจดหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ๑ ฉบับ (จดหมายเชิญวิทยากร/จดหมายขอความอนุเคราะห์/จดหมายแสดงความขอบคุณ โดยสามารถกำหนดรายละเอียดได้ตามความเหมาะสม

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วาเพศคำสอน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด พระบรมราชาโชาวทเป็นวรรณคดีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่ทรงพระราชทานพนธ์ด้วยร้อยแก้วลักษณะของจดหมาย ถ่ายทอดความความคิดสร้างสรรค์ผ่านถ้อยคำที่เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อคิดคติเตือนใจและลักษณะการเขียนจดหมายจากการศึกษา</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกที่มาของเรื่องพระบรมราชาโชาวท</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ กระบวนการทำงานกลุ่ม</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “พระบรมราชาโชาวทคืออะไร” แนวคำตอบ คำพูด คำสั่งสอนของพระราชทาน ๒. นักเรียนเคยรู้จัก เคยได้ยินพระบรมราชาโชาวทหรือไม่ รู้จักหรือได้ยินจากที่ใด แนวคำตอบ รู้จัก, ได้ยินจากข่าวพระราชสำนัก เห็นจากหนังสือ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒-๓ คน (ครูอาจจะเพิ่มจำนวนสมาชิกในกลุ่มได้ตามความเหมาะสม) ๒. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “พระบรมราชาโชาวท” และร่วมกันเฉลยคำตอบจากข้อคำถามข้างต้น</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าการศึกษารื่องพระบรมราชาโชาวท น่าจะมีประโยชน์กับนักเรียนด้านใด แนวคำตอบ ประโยชน์ในด้านความคิดจากคำสอนที่ปรากฏ ด้านการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา เป็นต้น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด ใบความรู้ “พระบรมราชาโชาวท” ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

ใบความรู้ “พระบรมราชาบาท”

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ขอจดหมายคำสั่งตามความประสงค์ให้แก่ลูก บรรดาซึ่งจะให้ออกไปเรียนหนังสือในประเทศยุโรปจงประพฤติตามโอวาทที่จะกล่าวต่อไปนี้

๑. การซึ่งจะให้ออกไปเรียนครั้งนี้ มีความประสงค์มุ่งหมายแต่จะให้ได้ว่าวิชาความรู้อย่างเดียว ไม่มั่นหมายจะให้ไปเป็นเกียรติยศชื่อเสียงอย่างหนึ่งอย่างใดในชั้นซึ่งยังเป็นผู้เรียนวิชาอยู่นี้เลย เพราะฉะนั้นที่จะไปครั้งนี้ อย่าให้ไว้ยศว่าเป็นเจ้า ให้ถือเอาบรรดาศักดิ์เสมอลูกผู้มีตระกูลในกรุงสยาม คือ อย่าให้ใช้อิสริยยศยศประชันหน้าหน้าชื่อ ให้ใช้แต่ชื่อเดิมของตัวเฉย ๆ เมื่อผู้อื่นเขาจะเติมหน้าชื่อ หรือจะเติมท้ายชื่อตามธรรมเนียมอังกฤษ เป็นมิสเตอร์หรือเอสไควร์ก็ตามที่เถิด อย่าคัดค้านเขาเลย แต่ไม่ต้องใช้คำว่านายตามอย่างไทยซึ่งเป็นคำนำของชื่อลูกขุนนางที่เคยใช้แทนมิสเตอร์ เมื่อเรียกชื่อไทยในภาษาอังกฤษบ่อย ๆ เพราะว่าเป็นภาษาไทยซึ่งจะทำให้เป็นที่ฟังขัด ๆ หนีไป

ขออธิบายความประสงค์ข้อนี้ให้ชัดว่า เหตุใดจึงได้ไม่ให้ไปเป็นยศเจ้าเหมือนอาของตัวที่เคยไปแต่ก่อน ความประสงค์ข้อนี้ ใ้ว่าจะเกิดขึ้นเพราะไม่มีความเมตตากรุณาหรือจะปิดบังซ่อนเร้นไม่ให้รู้ว่าเป็นลูกอย่างนั้นเลย พ่อคงรับว่าเป็นลูก และมีความเมตตากรุณาตามธรรมดาที่บิดาจะกรุณาต่อบุตร แต่เห็นว่าซึ่งจะเป็นยศเจ้าไปนั้นไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ตัวนัก ด้วยธรรมดาเจ้านายฝ่ายเขานั้นมีน้อย เจ้านายฝ่ายเรามีมาก ข้างฝ่ายเขามีน้อยตัวก็ยกย่องทำนุบำรุงกันใหญ่โตมากกว่าเรา ฝ่ายเราจะไปมียศเสมออยู่กับเขา แต่ความบริบูรณ์และยศศักดิ์ไม่เต็มเหมือนอย่างเขาก็จะเป็นที่น้อยหน้า และเห็นเป็นเจ้านายเมืองไทยเลวไปและถ้าเป็นเจ้านายแล้ว ต้องรักษายศศักดิ์ในกิจการทั้งปวงที่จะทำทุกอย่าง เป็นเครื่องล่อตาล่อหูคนทั้งปวงที่จะให้พอใจดูพอใจฟัง จะทำอันใดก็ต้องระวังตัวไปทุกอย่าง ที่สุดจนจะชื่อจ่ายอันใดก็แพงกว่าคนสามัญ เพราะเขาถือว่ามันมี เป็นการเปลืองทรัพย์ในที่ไม่ควรจะเปลือง เพราะเหตุว่าถึงจะเป็นเจ้านายก็ตีเป็นไพร่ที่ดี เมื่ออยู่ในประเทศมิใช่บ้านเมืองของตัวก็จะมีอำนาจที่จะทำฤทธิ์เดชอันใดไปผิดกับคนสามัญได้ จะมีประโยชน์อยู่นิดหนึ่งแต่เพียงเข้าที่ประชุมสูง ๆ ได้ แต่ถ้าเป็นลูกผู้มีตระกูลก็จะเข้าที่ประชุมสูง ๆ ได้เท่ากันกับเป็นเจ้านายเอง เพราะฉะนั้นจึงขอห้ามเสียว่าอย่าให้ไปอวดอ้างเอง หรืออย่าให้คนใช้สอยอวดอ้างว่าเป็นเจ้านายอันใดจงประพฤติให้ถูกตามคำสั่งนี้

๒. เงินค่าที่จะใช้สอยในการเล่าเรียนกินอยู่แห่งทั้งปวงนั้น จะใช้เงินพระคลังข้างที่ คือเงินที่เป็นส่วนสิทธิ์ขาดแก่ตัวพ่อเอง ไม่ใช่เงินที่สำหรับจ่ายราชการแผ่นดิน เงินรายนี้ได้ฝากไว้ที่แบงก์ ซึ่งจะได้มีคำสั่งให้ราชทูตจ่ายเป็นเงินสำหรับเรียนวิชาขั้นต้น ๕ ปี ปีละ ๓๒๐ ปอนด์ เงิน ๑,๖๐๐ ปอนด์ สำหรับเรียนวิชาขั้นหลังอีก ๕ ปี ปีละ ๔๐๐ ปอนด์ เงิน ๒,๐๐๐ ปอนด์ รวมเป็นคนละ ๓,๖๐๐ ปอนด์ จะได้ว่ารู้วิชาเสร็จสิ้นอย่างช้าใน ๑๐ ปี แต่เงินนี้ฝากไว้ในแบงก์คงจะมีดอกเบียมากขึ้น เหลือการเล่าเรียนแล้วจะได้ใช้ประโยชน์ของตัวเองตามชอบใจ เป็นส่วนยกให้ เงินส่วนของใครจะให้ลงชื่อเป็นของผู้นั้นฝากเอง แต่ในกำหนดยังไม่ถึงอายุ ๒๑ ปีเต็ม จะเรียกเอาเงินค่าใช้สอยเองมิได้ จะตั้งผู้จัดการ

แทนไว้ที่นอก ให้เป็นผู้ช่วยจัดการไปฝากเงินไว้แห่งใดเท่าใด และผู้ใดเป็นผู้จัดการจะทำได้ทำห นังสี่ มอบให้อีกฉบับหนึ่ง สำหรับที่จะได้ไปทวงเอาในเวลาต้องการได้

การซึ่งใช้เงินพระคลังข้างที่ไม่ใช่เงินแผ่นดินอย่างเช่นเคยจ่ายให้เจ้านายและบุตรข้าราชการ ไปเล่าเรียนแต่ก่อนนั้น เพราะเห็นว่าพ่อมีลูกมากด้วยกัน การซึ่งให้มีโอกาสและให้ทุนทรัพย์ซึ่งจะได้ เล่าเรียนวิชานี้ เป็นทรัพย์มรดกอันประเสริฐดีกว่าทรัพย์เงินทองอื่น ๆ ด้วยเป็นของติดตัวอยู่ได้ ไม่มีอันตรายที่จะเสื่อมสูญ ลูกคนใดที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็ดีหรือไม่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็ดี ก็จะต้องส่งออกไปเรียนวิชาทุกคนตลอดโอกาสที่จะเป็นไปได้เหมือนหนึ่งได้แบ่งทรัพย์มรดกให้แก่ลูก เสมอ ๆ กันทุกคน ก็ถ้าจะใช้เงินแผ่นดินสำหรับให้ไปเล่าเรียนแก่ผู้ซึ่งไม่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด กลับมาไม่ได้ทำราชการคุ้มกับเงินแผ่นดินที่ลงไปก็จะเป็นที่ติเตียนของคนบางจำพวกว่ามีลูกมาก เกินไป จนต้องใช้เงินแผ่นดินสำหรับให้ไปเล่าเรียนมากมายเหลือเกิน แล้วซ้ำไม่เลือกพื้นเอาแต่ที่ เฉลียวฉลาดจะได้ราชการ คนโง่คนเงาก็เอาไปเล่าเรียนให้เปลืองเงิน เพราะค่าที่เป็นลูกของพ่อ ไม่อยากจะให้มิมลทินที่จะพูดติเตียนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยซึ่งจะสงเคราะห์แก่ลูกให้ทั่วถึง โดยเที่ยงธรรมจึงมิได้ใช้เงินแผ่นดิน

อีกประการหนึ่งเล่า ถึงว่าเงินพระคลังข้างที่นั่นเองก็เป็นส่วนหนึ่งในเงินแผ่นดินเหมือนกัน เว้นแต่เป็นส่วนที่ยกให้แก่พ่อใช้สอยในการส่วนตัว มีทำการกุศลและสงเคราะห์บุตรภรรยา เป็นต้น เห็นว่าการสงเคราะห์ด้วยเล่าเรียนดังนี้เป็นดีกว่าอย่างอื่น ๆ จึงได้เอาเงินรายนี้ใช้เป็นการมีคุณ ต่อแผ่นดิน ที่ไม่ต้องแบ่งเงินแผ่นดินมาใช้เป็นค่าเล่าเรียนขึ้น อีกส่วนหนึ่ง และพ้นจากคำคัดค้าน ต่าง ๆ เพราะเหตุที่พ่อได้เอาเงินส่วนที่พ่อจะได้ใช้เองนั้นออกให้เล่าเรียนด้วยเงินรายนี้ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใด ที่จะแทรกแซงว่าควรใช้อย่างนั้น ไม่ควรใช้อย่างนั้นได้เลย

๓. จงรู้สึกตัวเป็นนิจเกิดว่า เกิดมาเป็นเจ้านายมียศบรรดาศักดิ์มากจริงอยู่ แต่ไม่เป็นการจำเป็นเลยที่ผู้ใดเป็นเจ้าของแผ่นดินขึ้น จะต้องใช้ราชการอันเป็นช่องที่จะหาเกียรติยศ ชื่อเสียงและ ทรัพย์สิน ถ้าจะว่าตามการซึ่งเป็นมาแต่ก่อน เจ้านายซึ่งจะหาช่องทำราชการได้ยากกว่าลูกขุนนาง เพราะเหตุที่เป็นผู้มีวาสนาบรรดาศักดิ์มาก จะรับราชการในตำแหน่งต่ำ ๆ ซึ่งเป็นกระดี่ขั้นแรก คือเป็นนายรองหุ้มแพรมหาดเล็ก เป็นต้น ก็ไม่ได้เสียแล้ว จะไปแต่งตั้งให้ว่าการใหญ่โตสมแก่ยศศักดิ์ เมื่อไม่มีวิชาความรู้และสติปัญญาพอที่จะทำการในตำแหน่งนั้นไปได้ก็เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น เจ้านายจะเป็นผู้ได้ทำราชการมีชื่อเสียงดี ก็อาศัยได้แต่สติปัญญาความรู้และความเพียรของตัว เพราะฉะนั้นจงอุตสาหะเล่าเรียนด้วยความเพียรอย่างยิ่ง เพื่อจะได้มีโอกาสที่จะทำการให้เป็นคุณแก่ บ้านเมืองของตัว และโลกที่ตัวได้เกิดมา ถ้าจะถือว่าเกิดมาเป็นเจ้านายแล้วนี้ ๆ อยู่จนตลอดชีวิต ก็เป็นสบายดังนั้น จะไม่ผิดอัน

ใดกับสัตว์ดิรัจฉานอย่างเลวนัก สัตว์ดิรัจฉานมันเกิดมากิน ๆ นอน ๆ แล้วก็ตาย แต่สัตว์ บางอย่างยังมีหนังมีเขามิกระดุกเป็นประโยชน์ได้บ้าง แต่ถ้าคนประพฤต้อย่างเช่นสัตว์ดิรัจฉานแล้ว จะไม่มีประโยชน์อันใดยิ่งกว่าสัตว์ดิรัจฉานบางพวกไปอีก เพราะฉะนั้นจงอุตสาหะที่จะเรียนวิชาเข้ามา เป็นกำลังที่จะทำตัวให้ดีกว่าสัตว์ดิรัจฉานให้จงได้ จึงจะนับว่าเป็นการได้สนองคุณพ่อซึ่งได้คิด ทำนุบำรุงเพื่อจะให้ดีตั้งแต่เกิดมา

๔. อย่าได้ถือตัวว่าเป็นลูกเจ้าแผ่นดิน พ่อมีอำนาจยิ่งใหญ่อยู่ในบ้านเมือง ถึงจะเกะกะไม่กลัวเกรงคุมเหงผู้ใด เขาก็คงจะมีความเกรงใจพ่อ ไม่ต่อสู้หรือไม่อาจฟ้องร้องว่ากล่าว การซึ่งเชื่อใจตั้งนั้นเป็นการผิดแท้ทีเดียว เพราะความปรารถนาของพ่อไม่อยากจะให้ลูกมีอำนาจที่จะเกะกะอย่างนั้นเลย เพราะรู้เป็นแน่ว่าเมื่อรักลูกเกินไป ปลอ่ยให้ไม่กลัวใครและประพฤติกการชั่วเช่นนั้น คงจะเป็นโทษแก่ตัวลูกนั่นเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพราะฉะนั้นจึงรู้เถิดว่าถ้าเมื่อได้ทำความผิดเมื่อใด จะได้รับโทษโดยทันที การที่มีพ่อเป็นเจ้าแผ่นดินนั้นจะไม่เป็นการช่วยเหลืออุดหนุนแก้ไขอันใดได้เลย อีกประการหนึ่ง ชีวิตสังขารของมนุษย์ไม่ยั่งยืนยดยาวเหมือนเหล็กเหมือนศิลา ถึงโดยว่าจะมีพ่อยู่นาน หนึ่งก็คงจะมีเวลาที่ไม่ได้ขณะหนึ่งเป็นแน่แท้ ถ้าประพฤติกความชั่วเสียแต่ในเวลาที่มีพ่อยูแล้ว โดยจะบิดบังซ่อนเร้นอยู่ได้ด้วยอย่างหนึ่งอย่างใด เวลาไม่มีพ่อ ความชั่วนั้นคงจะปรากฏเป็นโทษติดตัวเหมือนเงาตามหลังอยู่ไม่ขาด เพราะฉะนั้นจึงเป็นคนอ่อนน้อม วาง่ายสอนง่าย อย่าให้เป็นทริฐิมาณะไปในทางที่ผิด จงประพฤติกตัวหันมาทางที่ชอบที่ถูกอยู่เสมอเป็นนิจเถิด จงละเว้นเวลาที่ชั่วซึ่งรู้ได้เอง แก่ตัวหรือมีผู้กัดเตือนแนะนำให้รู้แล้ว อย่าให้ล่วงให้เป็นที่ไปได้เลยเป็นอันขาด

๕. เงินทองที่จะใช้สอยในค่ากินอยู่ นุ่งห่มหรือใช้สอยเบ็ดเสร็จทั้งปวงจงขมิ้มดขมิ้มใช้แต่เพียงพอที่อนุญาตให้ใช้ อย่าทำใจโตมือโตสรุ่ยสรุ่ยโดยถือว่าตัวเป็นเจ้านายมั่งมีมากหรือถือว่าพ่อเป็นเจ้าแผ่นดินมีเงินทองถมไป ขอบอกเสียให้รู้แต่ต้นมือว่าถ้าผู้ใดไปเป็นหนี้มาจะไม่ยอมใช้หนี้ให้เลย หรือถ้าเป็นการจำเป็นต้องใช้ จะไม่ใช่เปล่าโดยไม่มีโทษแก่ตัวเลยพึงรู้เถิดว่าต้องใช้หนี้เมื่อใด ก็จะต้องรับโทษเมื่อนั้นพร้อมกัน อย่าเชื่อถ้อยคำผู้ใด หรืออย่าหมายใจว่าโดยจะใช้สรุ่ยสรุ่ยไปเหมือนอย่าเช่นคนเขาไปแต่ก่อน ๆ แต่พ่อเขาเป็นขุนนางเขายังใช้กันไต่ไม่ว่าไรกัน ถ้าคิดตั้งนั้นคาคดตั้งนั้นเป็นผิดแท้ทีเดียว พ่อรักลูกจริง แต่ไม่รักลูกอย่างชนิดนั้นเลย เพราะรู้เป็นแน่ว่าถ้าจะรักอย่างนั้นตามใจอย่างนั้น จะไม่เป็นการมีคุณอันใดแก่ตัวลูกผู้ได้รับความรักนั้นเลย เพราะจะเป็นผู้ไม่ได้วิชาที่ปรารถนาจะให้จะได้ไปได้แต่วิชาที่จะทำให้เสียชื่อเสียงและได้ความรอนใจอยู่เป็นนิจ จงนึกไว้ให้เสมอว่าเงินทองที่แลเห็นมาก ๆ ไม่ได้เป็นของหามาได้โดยง่ายเหมือนเวลาที่จ่ายไปจ่ายนั้นเลย เงินที่ส่วนตัวได้รับเบี้ยหวัดหรือเงินกลางปีอยู่เสมอนั้น ก็ด้วยอาศัยเป็นลูกพ่อ ส่วนเงินที่พ่อได้หรือลูกได้เพราะพ่อนั้น ก็เพราะอาศัยที่พ่อเป็นผู้ทำนุบำรุงบ้านเมือง และราชกรผู้เจ้าของทรัพย์นั้นก็เฉลี่ยเรียไรกันมาให้ เพื่อจะให้ เป็นกำลังที่จะหาความสุขคุ้มกับค่าเหน็ดเหนื่อยที่ต้องรับการในตำแหน่งอันสูงคือเป็นผู้รักษาความสุขของเขาทั้งปวง เงินนั้นไม่ควรจะนำมาจำหน่ายในกาที่ที่ไม่เป็นประโยชน์ไม่เป็นเรื่อง และเป็นการไม่มีคุณ กลับให้โทษแก่ตัว ต้องใช้แต่ในการจำเป็นที่จะต้องใช้ ซึ่งจะเป็นการมีคุณประโยชน์แก่ตัวและผู้อื่นในทางชอบธรรม ซึ่งจะเอาไปกอบโกยใช้หนี้ให้แก่ลูกผู้ทำความชั่วจนเสียทรัพย์ไปนั้นสมควรอยู่หรือ เพราะฉะนั้นจึงต้องว่าไม่ยอมที่จะใช้หนี้ให้ โดยว่าจะต้องใช้ให้ก็จะต้องมีโทษเป็นประกันมันใจว่าจะไม่ต้องใช้อีก เพราะจะเข็ดหลาบในโทษที่ทำนั้นจึงจะยอมใช้ให้ได้ ใช้ให้เพราะจะไม่ให้ทรัพย์ผู้อื่นสูญเสียเท่านั้น ไซ้จะไซ้ให้โดยความรักใคร่อย่างบิดาให้บุตรเมื่อมีความยินดีต่อความประพฤติของบุตรนั้นเลย เพราะฉะนั้นจึงจำไว้ ตั้งใจอยู่ให้เสมอว่าตนเป็นคนจนมีเงินใช้เฉพาะแต่ที่จะรักษาความสุขของตัวพอสมควรเท่านั้น ไม่มั่งมีเหมือนใคร ๆ อื่นและไม่เหมือนกับผู้ตีฝรั่งเลย ผู้ตีฝรั่งเขามั่งมีมีสืบทระกูลกันมาด้วยได้ดอกเบี้ย ค่าเช่าต่าง ๆ ตัวเองเป็นผู้ได้เงินจากราชกรเลี้ยง พอสมควรที่จะเลี้ยงชีวิตและรักษาเกียรติยศเท่านั้นอย่าไปอวดมั่งอวดมีทำเทียบเท่าเขาให้ฟุ้งช่านไปเป็นอันขาด

อีกอย่างหนึ่ง จะนึกเอาเองว่าถึงโดยเป็นหนี้สินลงอย่างไร พอจะไม่ใช้หรือให้ใช้ก็กลัวต้องทำโทษ คิดว่าเงินทองของตัวที่ได้ปีหนึ่ง ๆ มีอยู่ทั้งเบี้ยหวัดและเงินกลางปี เวลาออกไปเรียนไม่ได้ใช้เงินรายนี้เก็บรวมอยู่เปล่า ๆ จะเอาเงินรายนี้ใช้หนี้เสีย ต่อไปก็คงได้ทุกปี ซึ่งจะคิดอย่างนี้แล้วจะจับจ่ายเงินทองจนต้องเป็นหนี้กลับเข้ามา นั้น ก็เป็นการไม่ถูกเหมือนกัน เพราะว่าผลประโยชน์อันใดที่จะได้อยู่ในเวลามีพอกับเวลาไม่มีพอนั้น จะถือเอาเป็นแนวว่าจะคงที่อยู่นั้นไม่ได้ และยังเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ก็จะมีบ้านเรือนบุตรภรรยามากขึ้น คงต้องใช้มากขึ้น เงินที่ได้นั้นบางทีก็ไม่พอ จะเชื่อว่าวิชาที่ตัวไปเรียนจะเป็นเหตุให้ได้ทำราชการได้ผลประโยชน์ทันทีนั้นก็เชื่อไม่ได้ เพราะเหตุที่ตัวเป็นเจ้านาย ถ้าบางทีจะเป็นเวลาก็ตัดข้อง เพราะเป็นเจ้านายนั้นก็ทำอะไรไม่ได้เลยถ้าจะหันไปข้างทำมาหากิน ซึ่งเป็นการยากที่จะทำเพราะเป็นเจ้านายเหมือนกัน คือไปรับจ้างเขาเป็นเสมียนไม่ได้ เป็นต้น เมื่อทูลรอนที่มีเอาไปใช้หนี้เสียหมดแล้ว จะเอาอันใดเป็นทูลรอนทำมาหากินเล่า เพราะฉะนั้นจึงว่า ถ้าจะคิดใช้อย่างเช่นนี้ซึ่งตัวจะคิดเห็นว่าเป็นอันไม่ต้องทูลรอนแล้วนั้น ก็ยังเป็นการเสียประโยชน์ ภายหน้ามากไม่ควรจะก่อให้มีให้เป็นขึ้น

๖. วิชาที่จะออกไปเรียนนั้น ก็คงต้องเรียนภาษาและหนังสือในสามภาษา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ให้ได้แม่นยำชัดเจนคล่องแคล่วจนถึงแต่งหนังสือได้สองภาษาเป็นอย่างน้อย เป็นวิชาหนังสืออย่างหนึ่ง กับวิชาเลขให้เรียนรู้คิดใช้ได้ในการต่าง ๆ อีกอย่างหนึ่งนี้เป็นต้น วิชาสองอย่าง ที่จำเป็นจะต้องเรียนให้รู้ให้ได้จริง ๆ เป็นขั้นต้น แต่วิชาอื่น ๆ ที่จะเรียนต่อไป ให้เป็นวิชาชำนาญพิเศษ ในกิจการข้างวิชานั้น จะตัดสินใจเป็นแน่นอนว่าให้เรียนสิ่งใดในเวลานี้ก็ยังไม่ควร จะต้องไว้เป็นคำสั่ง ต่อภายหลัง เมื่อรู้วิชาขั้นต้นพอสมควรแล้ว แต่บัดนี้จะขอตั้งเตือนอย่างหนึ่งก่อนว่า ซึ่งให้ออกไปเรียน ภาษาวิชาการในประเทศยุโรปนั้น ไซ้ว่าจะต้องการเอามาใช้แต่เฉพาะภาษาฝรั่งเศสหรืออย่างฝรั่งเศสนั้น อย่างเดียว ภาษาไทยและหนังสือไทยซึ่งเป็นภาษาของตัวเองหนังสือของตัวเอง คงจะต้องใช้อยู่เป็นนิจจจะเข้าใจว่าภาษาต่างประเทศนั้นเป็นแต่พื้นของความรู้ เพราะวิชาความรู้ในหนังสือไทยที่มีผู้แต่งไว้ นั้น เป็นแต่ของเก่า ๆ มีน้อย เพราะมิได้สมาคมกับชาติอื่นช้านานเหมือนวิชาการในประเทศยุโรปที่ได้ สอบสวนซึ่งกันและกันจนเจริญรุ่งเรืองมากแล้วนั้น ฝ่ายหนังสือไทยจึงไม่พอกที่จะเล่าเรียนจึงต้องไปเรียนภาษาอื่นเพื่อจะได้เรียนวิชาให้กว้างขวางออก แล้วจะเอากลับลงมาใช้เป็นภาษาไทยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจะทั้งภาษาของตัวเองให้ลืมน้อยค่าที่จะพูดให้สมควรเสีย หรือจะลืมนิสัยเขียนหนังสือไทยที่ตัว ได้ฝึกหัดแล้วเสียนั้นไม่ได้เลย ถ้ารู้แต่ภาษาต่างประเทศ ไม่รู้เขียนอ่านแปลลงเป็นภาษาไทยได้ก็ไม่เป็น ประโยชน์อันใด ถ้าอย่างนั้นหาจ้างแต่ฝรั่งมาใช้เท่าไร ๆ ก็ได้ ที่ต้องการนั้นต้องให้กลับแปลภาษา ต่างประเทศลงเป็นภาษาไทยได้ แปลภาษาไทยออกเป็นภาษาต่างประเทศได้จึงจะนับว่าเป็นประโยชน์ อย่างต้นตัวเองว่าได้ไปรำเรียนภาษาฝรั่งแล้วลืมนภาษาไทย กลับเห็นเป็นการเก๋การโก้ อย่างเช่นนักเรียน บางคนมักจะเห็นผิดไปตั้งนั้น แต่ที่จริงเป็นการเสียที่ควรจะเตือนแต่ที่เดียว เพราะเหตุฉะนั้นในเวลา ที่ออกไปเรียนวิชาอยู่ ขอบังคับว่าให้เขียนหนังสือถึงพ่อทุกคน อย่างน้อยเดือนละฉบับ เมื่อเวลา ยังเขียนหนังสืออังกฤษไม่ได้ ก็ให้เขียนมาเป็นหนังสือไทย ถ้าเขียนหนังสืออังกฤษหรือภาษาหนึ่งภาษาใด ได้ ให้เขียนภาษาอื่นนั้นมาฉบับหนึ่ง ให้เขียนคำแปลเป็นภาษาไทยอีกฉบับหนึ่ง ติดกันมาอย่างให้ขาด เพราะเหตุที่ลูกยังเป็นเด็กไม่ได้เรียนภาษาไทย แน่นนอนมังคง ก็ให้อาศัยไต่ถามครูไทยที่ออกไปอยู่ด้วย หรือค้นดูตามหนังสือภาษาไทยซึ่งได้จัดออกไปให้ด้วย คงจะพอหาถ้อยคำที่จะใช้แปลออกเป็น

ภาษาไทยได้ แต่หนังสือไทยที่จะเป็นกำลังช่วยอย่างนี้ยังมีน้อยจริง เมื่อเขียนเข้ามาคำใดผิด จะติเตียนออกไปแล้วจงจำไว้ใช้ให้ถูกต้องไปภายหน้า อย่าให้ความกลัวความกระดากว่าจะผิด ให้ทำตามที่ได้มีความอุตสาหะความแน่ใจว่าเป็นถูกแล้ว เมื่อผิดก็แก้ไขไม่เสียหายอันใด

๗. จงรู้ว่าการเล่าเรียนของลูกทั้งปวงนั้น อาของเจ้า กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรประการได้รับปฏิญาณต่อพ่อว่า จะตั้งใจอุตสาหะเป็นธุระในการเล่าเรียนของลูกทั้งปวงทั้งในปัจจุบันและภายหน้า พ่อได้มีความวางใจมอบธุระสิทธิ์ขาดแก่กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรประการเป็นธุระทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในกรุงเทพฯ เมื่อมีธุระขัดข้องประการใด ให้มีหนังสือมาถึงกรมหมื่นเทวะวงษ์ฯ ก็ารู้ตลอดได้ถึงพ่อและกรมหมื่นเทวะวงษ์ฯ นั้น คงจะเอาธุระทำนุบำรุงทุกสิ่งทุกอย่างให้สำเร็จตลอดไปได้ ส่วนที่ในประเทศยุโรปนั้นถ้าไปอยู่ในประเทศใดที่มีราชทูตของเราอยู่ ราชทูตคงจะเอาเป็นธุระดูแลทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อมีการขัดข้องลำบากประการใดจงชี้แจงแจ้งความให้ท่านราชทูตทราบ คงจะจัดการได้ตลอดไป เมื่อไปอยู่ในโรงเรียนแห่งใดจงประพฤติการให้เรียบร้อยตามแบบอย่างซึ่งเขาตั้งลงไว้ อย่าเกะกะวุ่นวายเชื่อตัวเชื่อฤทธิไปต่าง ๆ จงอุตสาหะพากเพียรเรียนวิชาให้รู้มา ได้ช่วยกำลังพ่อเป็นที่ชื่นชมยินดีสมกับที่มีความรักนั้นเถิด

คำอธิบายศัพท์และข้อความ

กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการ	คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ ทรงเป็นต้นราชสกุลเทวกุล พระนามเดิมพระองค์เจ้าเทวีัญญุไทยวงศ์ เป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับสมเด็จพระปิยมหาราชที่ศรีพัชรินทรมาตา ทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ ตามต้นร่างประกาศแต่งตั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ระเบียบการเขียนพระนามในช่วงต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ช่วงที่ทรงเป็นกรมหมื่น พระนามเขียนว่า พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมหลวง พระนามเขียนว่า พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทวะวงษ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมพระ พระนามเขียนว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระเทวะวงศ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมพระยา พระนามเขียนว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ (ข้อมูลจากการชี้แจงของ ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล ในหนังสือ เรื่อง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพฯ (๑๙๘๔) จำกัด, ๒๕๔๗) เบี้ยหวัดที่จ่ายกลางปี เงินแผ่นดินส่วนที่ถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงใช้ในพระราชกิจต่าง ๆ กำหนดไว้ เงินที่พระมหากษัตริย์พระราชทานเป็นรายปีให้แก่เจ้านายหรือผู้ที่สนองพระเดชพระคุณ เป็นเรื่องโกঁทันสมัย ในที่นี้หมายความว่า มากเกินไป ในความว่า “อย่าไปอวดมั่งอวดมี ทำเทียบเทียมเขาให้ฟุ้งซ่าน” รับปาก เลือกเฟ้น ต่ำศักดิ์ ในความว่า “และเห็นเป็นเจ้านายเมืองไทยเลวไป” มาจากคำว่า Esquire เป็นคำที่ใช้เขียนหลังชื่อผู้ชายอังกฤษ แสดงว่าเป็นผู้มีอันจะกินหรือผู้อยู่ในตระกูลคหบดี อิสรอแยลไฮเนสปรินซ์ มาจากคำ His Royal Highness Prince เป็นคำนำหน้าพระนาม พระราชโอรสและพระราชนัดดาพระมหากษัตริย์
-------------------------	--

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วาทะคำสอน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด พระบรมราชาโชาวาทเป็นวรรณคดีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่ทรงพระราชทานนิพนธ์ด้วยร้อยแก้วลักษณะของจดหมายถ่ายทอดความคิดสร้างสรรคดีผ่านถ้อยคำที่เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อคิดคติเตือนใจและลักษณะการเขียนจดหมายจากการศึกษา</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกคำสอนในเรื่องพระบรมราชาโชาวาท</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แปลความเรื่องพระบรมราชาโชาวาทได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียน ๑ - ๒ คน อาสาสมัครพูดทบทวนความรู้เกี่ยวกับที่มาของเรื่องพระบรมราชาโชาวาท</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยแบ่งกันอ่านและสรุปความเนื้อเรื่องพระบรมราชาโชาวาท ดังนี้ - กลุ่มที่ ๑ โฉวาทข้อที่ ๑ - กลุ่มที่ ๒ โฉวาทข้อที่ ๒ - กลุ่มที่ ๓ โฉวาทข้อที่ ๓ - ๔ ๒. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเนื้อเรื่องที่อ่านและสรุปความ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากเนื้อเรื่องพระบรมราชาโชาวาท</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ - สื่อ ใบความรู้ “พระบรมราชาโชาวาท” (จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔) ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำยืมภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกภาษา หากมีการติดต่อสื่อสารกับคนที่พูดภาษานั้น ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ อิทธิพลต่างประเทศที่ผ่านสื่อเข้ามา ส่งผลให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ภาษาไทยปัจจุบัน จึงมีคำยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนทั้งที่จำเป็น และไม่จำเป็น เราควรรู้ว่าคำที่เราใช้อยู่เป็นคำยืมมาจาก ภาษาใด ทราบหลักการเขียน การออกเสียง และหลักการใช้ คำยืมจากภาษาต่างประเทศ จะทำให้ใช้คำยืมนั้น ๆ ได้ถูกต้อง</p> <p>คำยืมมาจากภาษาต่างประเทศแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑. คำต่างประเทศที่จำเป็นต้องเข้าใจ ๒. คำต่างประเทศที่ไม่จำเป็นต้องใช้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกความหมายและลักษณะของคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ถ้อยสุพรรณรชามชาติ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสังเกตบัตรคำ ก่ายเดี่ยว ซูชิ ไอศกรีม จากนั้นตอบคำถาม - คำศัพท์ที่นักเรียนเห็นมาจากคำยืมภาษาใด แนวคำตอบ ก่ายเดี่ยว คำยืมภาษาจีน ซูชิ คำยืมภาษาญี่ปุ่น ไอศกรีม คำยืมภาษาอังกฤษ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๓ กลุ่ม จากนั้นอ่านใบความรู้ “คำยืมภาษาต่างประเทศ” โดย - กลุ่มที่ ๑ อ่านคำยืมภาษาจีน - กลุ่มที่ ๒ อ่านคำยืมภาษาญี่ปุ่น - กลุ่มที่ ๓ อ่านคำยืมภาษาอังกฤษ ๒. แต่ละกลุ่มนำเสนอความรู้จากการอ่านใบความรู้ “คำยืมภาษาต่างประเทศ” หน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนแต่ละคนสรุปความรู้ลงในใบงาน “แผนภาพ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำยืมภาษาต่างประเทศ” ๒. ใบงาน “แผนภาพความคิดคำยืมภาษาต่างประเทศ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “แผนภาพความคิดคำยืมภาษาต่างประเทศ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตซ์สารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ถ้อยสุพรรณข้ามชาติ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>ทักษะและกระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ ๒. ใช้คำยืมภาษาต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน <p>สมรรถนะที่ต้องงการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>ความคิดคำยืมภาษาต่างประเทศ” พร้อมตกแต่งให้สวยงาม</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันว่าการศึกษาเรื่องคำยืมภาษาต่างประเทศ มีประโยชน์ด้านใด อย่างไรกับนักเรียน</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ทำให้เข้าใจลักษณะคำยืมของภาษาต่างประเทศและนำไปใช้สื่อสารได้อย่างเหมาะสม</p>

ใบความรู้ “คำยืมภาษาต่างประเทศ”

คำยืมภาษาต่างประเทศ

การยืมคำภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกภาษาหากมีการติดต่อสื่อสารกับคนที่พูดภาษานั้น ๆ คำต่างประเทศแบ่งได้ ๒ กลุ่ม คือ

๑. คำต่างประเทศที่จำเป็นต้องใช้ หากคำต่างประเทศที่ใช้นั้นเป็นคำเรียกสิ่งที่ไม่มีมาก่อนในสังคมไทย เช่น *เท็มปุระ ซาลาเปา เปาะเปี๊ยะ บาร์บีคิว ซีอิ๊ว* ก็จำเป็นต้องใช้คำต่างประเทศ

๒. คำต่างประเทศที่ไม่จำเป็นต้องใช้ คำต่างประเทศที่มีคำไทยใช้อยู่แล้วอาจแปลเป็นคำไทยได้หรือมีศัพท์บัญญัติใช้อยู่แล้ว ก็ควรใช้คำภาษาไทย เช่น

สตาร์ท	ใช้ว่า	เริ่ม
คอนเฟิร์ม	ใช้ว่า	ยืนยัน
แจม	ใช้ว่า	ร่วม
โชว์	ใช้ว่า	แสดง
ไอเดีย	ใช้ว่า	ความคิด
เด็กคอเทรด	ใช้ว่า	ตกแต่ง
ช้อปปี้ง	ใช้ว่า	ชื้อของ
เมนู	ใช้ว่า	รายการอาหาร
ซูชิ	ใช้ว่า	ข้าวปั้น
ซีฟู้ด	ใช้ว่า	อาหารทะเล
ปาร์ตี้	ใช้ว่า	งานสังสรรค์
มิกซ์แอนด์แม็ตซ์	ใช้ว่า	ผสมให้เข้ากัน

ในยุคโลกาภิวัตน์เช่นปัจจุบัน อิทธิพลต่างประเทศที่ผ่านสื่อเข้ามาส่งผลให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ภาษาไทยปัจจุบันจึงมีคำยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนมาก ทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น ผู้ใช้ภาษาจึงควรเลือกใช้คำภาษาต่างประเทศเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ ถ้ามีคำไทยใช้อยู่แล้วก็ควรใช้คำไทย

การรู้ว่าคำที่เราใช้อยู่เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาใด และทราบหลักการเขียนหลักการออกเสียง และหลักการใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ จำทำให้ใช้คำยืมนั้น ๆ ได้ถูกต้อง ทั้งในการเขียน การออกเสียง และการใช้ให้ถูกความหมายจึงควรหมั่นสังเกตคำยืมจากภาษาต่างประเทศที่นำมาใช้ในภาษาไทย และอาจใช้พจนานุกรมเพื่อตรวจสอบว่า คำที่นำมาใช้ในภาษาไทยนั้น ยืมมาจากภาษาใด และคำเดิมมีรูปเป็นอย่างไร

เรื่องที่น่าสนใจให้อ่านมีคำยืมจากภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษอยู่หลายคำ และเป็นคำที่น่าสังเกต ในที่นี้จึงจะให้อตัวอย่างคำยืมที่มาจากภาษาทั้งสามเพิ่มเติมดังนี้

คำยืมภาษาจีน

คำภาษาจีนส่วนใหญ่ที่ภาษาไทยในปัจจุบันยืมมาใช้เป็นคำภาษาจีนแต่จริงๆแล้วมีคำภาษาจีน
อีกเกียน ภาษาจีนกว้างตั้งอยู่บ้าง แต่มีจำนวนไม่มากเท่าคำยืมภาษาจีนเหล่านี้มักเขียนตรงตามเสียง
ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ตามระบบอักษรวิธีไทย มีข้อสังเกตประการหนึ่งว่าคำยืมภาษาจีนหลายคำใช้
เครื่องหมายวรรณยุกต์ตรี และวรรณยุกต์จัตวาเขียนกำกับอยู่ด้วย โดยปรกติเครื่องหมายวรรณยุกต์
ทั้งสองนี้ไม่พบบ่อยนัก คำยืมภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นชื่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

ชื่ออาหาร เช่น

ก้วยเตี่ยว	เกี้ยว	บะหมี่	มี๊สั่ว
เซ่งจี้	โจ๊ก	ซีแซ่กฉ่าย	เต้าหู้
จันอับ	จับเลี้ยง	โอเลี้ยง	ตือฮวาน

ชื่อผัก ผลไม้ ดอกไม้ เช่น

กวยช่าย	คะน้า	ไข่เต่า	ตังโถ้
บ้วย	แก๊กฮวย	หน่าเลียบ	ท้อ
โบทัน	โปยเซียน	โปยเล้ง	ซิ่นฉ่าย

ชื่อเครื่องเรือนและของใช้ต่าง ๆ เช่น

โตะ	เก้าอี้	ตู้	บุงกี
กุกเล้ย	หยวนโล่	ชาเล้ง	อั้งโล่

คำเรียกญาติ เช่น

เฮีย	ตี้	เจ้	หมวย
ซี้ม	ซ้อ	อาโก	แป๊ะ
อาม้า	อากง		

คำอื่น ๆ เช่น

ป้าย	ห้าง	หุ่่น	ก๊ก
กั้ง	แป๊ะเจี๊ยะ	ฮั่ว	ถั่ว
ซินแส	ฮวงซุ้ย	โหงวเฮ้ง	ปาหี่

คำยืมภาษาญี่ปุ่น

ตัวอย่างคำภาษาญี่ปุ่น ที่ภาษาไทยยืมมาใช้

ชื่ออาหาร เช่น

สุกียากี้	ซาบะ	วาซาบิ	โมจิ
ยากิโซบะ	ซูชิ	เท็มปุระ	อุด้ง

ชื่อกีฬา เช่น

ยูโด	คาราเต้	ซูโม่
------	---------	-------

คำอื่น ๆ เช่น

กิโมโน	สึนามิ	คาราโอเกะ
ซาโยนาระ	ซามูไร	ฮาราจูกิ

คำยืมภาษาอังกฤษ

คำยืมจากภาษาอังกฤษมีทั้งคำที่ใช้ทั่วไป และคำยืมที่เป็นศัพท์ทางวิชาการศัพท์วิทยาศาสตร์ ศัพท์ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี แฟชั่น อาหาร และอื่น ๆ คำภาษาอังกฤษมักเขียนโดยวิธีทับศัพท์ คือใช้ตัวอักษรไทยแทนตัวอักษรโรมัน

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในพจนานุกรมมักไม่ใช่เครื่องหมายไม่ได้คู่กับเสียงสั้น ทำให้รูปสระสั้น-ยาวแตกต่างกับเสียงสระที่ออกจริง ไม่ใช่ ห เขียนคำที่ออกเสียงแบบ ห นำ และไม่ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับเสียงให้ใกล้เคียงกับเสียงที่ออกจริง ทำให้รูปเขียนคำยืมภาษาอังกฤษในพจนานุกรมเขียนแตกต่างกับเสียงที่ออกจริง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำภาษาอังกฤษ	เขียนตามพจนานุกรม	เขียนตรงตามทีออกเสียง ด้วยอักษรวิธีไทย
knot	นอต	นีอต
film	ฟิล์ม	ฟีล์ม
technic, technique	เทคนิค	เท็คหนีค
technology	เทคโนโลยี	เท็คโนโลยี
swing	สวิง	สะวิง
plastic	พลาสติก	พล่าสติก
chalk	ชอล์ก	ช้อล็ก

คำภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้ในภาษาไทยปัจจุบันพบได้ทั่วไป คำที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เขียนตามพจนานุกรม ส่วนคำที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมได้เขียนให้ใกล้เคียงกับเสียงที่คนไทยออกเสียงจริง

ทางวิชาการ	เช่น เทคโนโลยี เคมี ฟิสิกส์
การทูต	เช่น โปรโตคอล วิชา รีเซพชั่น
ธุรกิจการค้า	เช่น ดีลเลอร์ เอเยนต์ ชิปปิง
การเงินและการธนาคาร	เช่น ฟายแนนซ์ เช็ค เอทีเอ็ม เครดิต
การคมนาคม	เช่น มอเตอร์ไซค์ สแควร์ ไฮเวย์ แอร์เวย์ รันเวย์
การบินทาง	เช่น สตรีง โจ๊ก ซิมโฟนี คอนเสิร์ต ไวโอลิน
แฟชั่น	เช่น สไตล์ โมเดล ยีน เชิ้ต
อาหาร	เช่น เยลลี่ เค้ก เบเกอรี่ ซ็อกโกแลต ไอศกรีม แยม
การกีฬา	เช่น ฟุตบอล เทนนิส ปิงปอง แฮร์บอล รักบี้ เจ็ตสกี
การแพทย์	เช่น ไทฟอยด์ มาลาเลีย เซรุ่ม วัคซีน โปลิโอ ซิลิโคน

นอกจากคำยืมภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษแล้ว ในภาษาไทยยังมีคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาเขมรอีกด้วย

คำยืมภาษาเขมร

คำเขมรที่ยืมมาใช้ภาษาไทย มักเป็นคำเขมรโบราณในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๙ คำเขมรเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยทั้งในภาษาธรรมดาและคำในวรรณคดีเนื่องจากการรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาผ่านทางเขมร และการอยู่ร่วมกันในกลุ่มน้ำเจ้าพระยามาแต่สมัยโบราณ คำเขมรจำนวนหนึ่งมีลักษณะเหมือนคำไทยคำไทยบางคำก็เขียนเป็นแบบคำเขมร ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๒๓ - ๒๔ เขมร กลับเป็นฝ่ายรับวัฒนธรรมจากไทย จึงมีคำภาษาไทยไปเป็นคำยืมในภาษาเขมรด้วย

คำยืมภาษาเขมรอาจแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. คำที่ใช้เป็นราชาศัพท์ เช่น

กระยา	ตริส	ถวาย	ถวายบังคม
ทรง	ประชวร	เสวย	บรรทม
เสด็จ	สมเด็จ	สนับเพลา	

๒. คำที่ใช้ในวรรณคดี เช่น

กรรบิด	กันดาล	กำสรด	กำสรวล
เจรีียง	ฉนำ	ฉบัง	เขมา
ดำรง	ไต่	เถกิง	ไถง
บังอวจ	ไผท	เมิล	ผกา
พนม	ลออ		

๓. คำที่ใช้ทั่วไป เช่น

กรรไกร	กระจก	กระเชอ	กระเทียม
กระป้อ	กระเพาะ	กำเดา	กำเนิด
กำลั้ง	ขลั้ง	ขลาด	จมูก
จังหวัด	จังหวั้น	จำเนียร	จำนอง
จำนำ	จำเจริญ	ชะเอม	ชำนานู
ชุนนุ้ม	เชลย	เชิญ	ตำริ
เดิน	ตะคริว	ทราบ	ทรุดโทรม
บรรทุก	บายศรี	บ้ำบัต	ประกายพริก
เพลิง	อวยพร		

คำทั่วไปที่นำมาใช้ซ้อนกับคำไทย เช่น

กล้าหาญ	ใกล้ชิด	ร้ายกาจ	โง่เขลา
ต่ำทอ	ครบถ้วน	ถนนหนทาง	สนนราคา

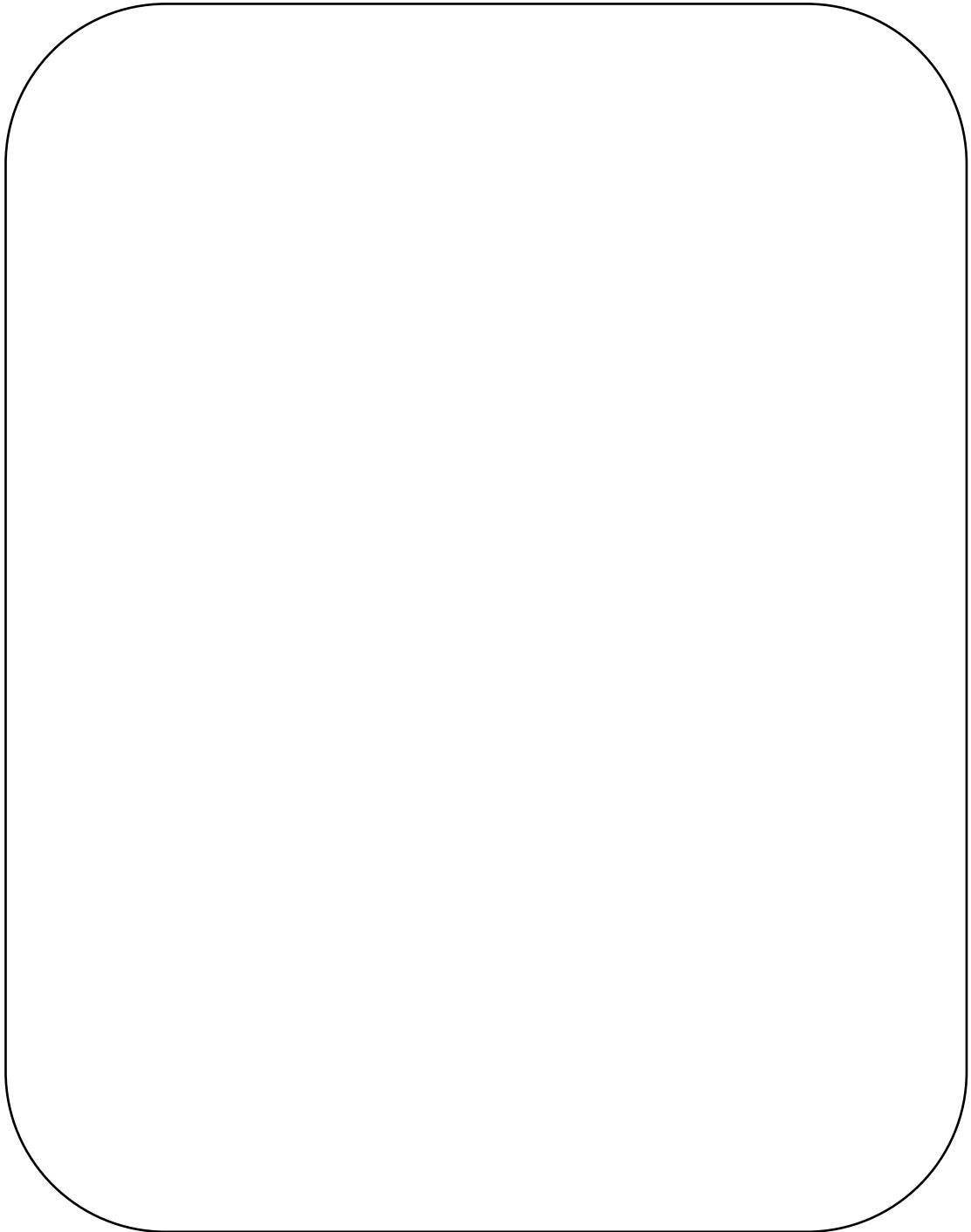
คำไทยที่เขมรยืมไป เช่น

ย่าง	ตื่น	เกลอ	เครื่อง
แคร่	สองข้าง	สามสิบ	สี่สิบ
ร้อย	พัน	หมื่น	แสน
ล้าน	เข็มขัด	ตุ้มหู	กระดุม

ใบงาน

“แผนภาพความคิดคำยืมภาษาต่างประเทศ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้คำยืมภาษาต่างประเทศเป็นแผนภาพความคิดพร้อมตกแต่งให้สวยงาม

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ถ้อยสุพรรณข้ามชาติ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำยืมภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกภาษา หากมีการติดต่อสื่อสารกับคนที่พูดภาษานั้น ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ อิทธิพลต่างประเทศที่ผ่านสื่อเข้ามา ส่งผลให้ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ภาษาไทยปัจจุบันจึงมีคำยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น เราควรรู้ว่าคำที่เราใช้อยู่เป็นคำยืมมาจากภาษาใด ทราบหลักการเขียน การออกเสียง และหลักการใช้คำยืมจากภาษาต่างประเทศ จะทำให้ใช้คำยืมนั้น ๆ ได้ถูกต้อง</p> <p>คำยืมมาจากภาษาต่างประเทศแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑. คำต่างประเทศที่จำเป็นต่อการใช้ ๒. คำต่างประเทศที่ไม่จำเป็นต่อการใช้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนยกตัวอย่างคำยืมภาษาจีนและญี่ปุ่นเกี่ยวกับอาหาร ผัก ผลไม้ คนละ ๑ คำ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนอ่านใบความรู้ “คำยืมภาษาต่างประเทศ” ๒. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงคำยืมภาษาจีนเพื่อสังเกตลักษณะของคำยืมภาษาจีน</p> <p>เพลงคำยืมภาษาจีน (ทำนองเพลงเสียดสีได้ตนเอง) ภาษาจีนในไทย จดจำได้ง่ายดาย อักษรกลางมากมาย สระเสียงสั้นจดจำได้ เสียงตรีจัตุวา อาหารเครื่องญาติใจ หมวดผักผลไม้ รวมทั้งของใช้ประเทศจีน เฉกกี๋ย ซาลาเปา อาหารที่ยืมมา ก๊วยช่าย แปะก๊วยหนา อยู่ในหมวดผักผลไม้ ซาเล้งแก้อึ้งเซ่ง คนเก่งไม่ยกเลย เจี๊ตี้อาหมวยเอ๋ย คำเครื่องญาติใจให้ตี ๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒ - ๓ คน เล่นเกม “เพื่อนฉันอยู่ไหน” โดยครูคิดแผนป้ายคำ ว่า ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. เกม “เพื่อนฉันอยู่ไหน” ๒. ใบความรู้ เรื่อง “คำยืมภาษาต่างประเทศ” (จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖)</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกความหมายและลักษณะของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ ๑. จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้</p>		

<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗</p> <p>เรื่อง ถ้อยสุพรรณพราหมชาติ (๒)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>๒. ใช้คำยืมภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. นักเรียนไม่เรียนรู้อ</p> <p>๒. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>ภาษาอังกฤษ และภาษาเขมรหน้ากระดาน จากนั้นครูแจกบัตรคำ คำยืมภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ และภาษาเขมรให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้รับไปติดกระดาน โดยจับเวลาภายใน ๒๐ วินาที กลุ่มไหนติดก่อนและถูกต้องที่สุดเป็นกลุ่มชนะ</p> <p>๔. นักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้จากเรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย</p>

เกม “เพื่อนฉันอยู่ไหน”

คำชี้แจง นำบัตรคำที่กำหนดให้ ไปใส่ให้ถูกต้องตามชื่อประเทศเจ้าของภาษา

กล้วยเตี้ยว	พลาสติก	วาซาบิ
ไอเดีย	ถวาย	กำเนิด
ซอล์ก	คาราเต้	แก้อี้
ซาเล้ง	ชำนาญ	ฟุตบอล
ฮวงซุ้ย	คาราโอเกะ	บรรทุก

จีน	ญี่ปุ่น	อังกฤษ	เขมร

แนวคำตอบ

เกม “เพื่อนฉันอยู่ไหน”

คำชี้แจง นำบัตรคำที่กำหนดให้ ไปใส่ให้ถูกต้องตามชื่อประเทศเจ้าของภาษา

กล้วยเตี้ยว	พลาสติก	วาซาบิ
ไอเดีย	ถวาย	กำเนิด
ซอล์ก	คาราเต้	แก้อี้
ซาเล้ง	ชำนาญ	ฟุตบอล
ฮวงซุ้ย	คาราโอเกะ	บรรทุก

จีน	ญี่ปุ่น	อังกฤษ	เขมร
กล้วยเตี้ยว	คาราเต้	ไอเดีย	ถวาย
ซาเล้ง	คาราโอเกะ	ซอล์ก	ชำนาญ
ฮวงซุ้ย	วาซาบิ	พลาสติก	กำเนิด
แก้อี้		ฟุตบอล	บรรทุก

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : สถิติสถานการณ์แบบพหุพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การทับศัพท์เป็นวิธีการถ่ายรูปแบบคำภาษาอังกฤษมาเขียนด้วยตัวอักษรไทยโดยการเทียบตัวอักษรตัวต่อตัว เพื่อให้สามารถแปรรูปคำทับศัพท์กลับไปสู่คำภาษาอังกฤษได้ คำทับศัพท์ไม่ได้แสดงการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษทั้งหมดแต่แสดงว่าเป็นคำในภาษาไทย คำทับศัพท์เป็นเพียงการเขียนคำภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรไทยพอเป็นเค้าให้ทราบว่า คำๆนั้น ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศนั้นคือคำอะไร คำใดมีศัพท์บัญญัติใช้แล้วก็ไม่ต้องใช้คำทับศัพท์ต่อไป</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกความหมายของคำทับศัพท์ได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ เขียนคำทับศัพท์ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. นักเรียนไม่เรียนรู้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำยืมภาษาอังกฤษด้วยวิธีการทับศัพท์ที่นักเรียนสังเกตเห็นเสียงแตกต่างกันหรือคล้ายกันอย่างไร เช่น Football = ฟุตบอล Cartoon = การ์ตูน Game = เกม Computer = คอมพิวเตอร์</p> <p>แนวคำตอบ มีเสียงใกล้เคียงกับภาษาเดิม ความหมายยังคงเดิม</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ กลุ่มเท่า ๆ กัน เพื่อเล่นเกมคำทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษ โดยมีกติกาการเล่นคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูนำบัตรคำศัพท์ที่เป็นคำทับศัพท์ และคำบัญญัติศัพท์จากภาษาอังกฤษเรียงไว้ฝั่งตรงข้ามนักเรียน - นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องวิ่งไปหยิบบัตรคำทับศัพท์เท่านั้นที่อยู่ฝั่งตรงข้ามและวิ่งกลับมาและมีเพื่อนกลุ่มตนเองจากนั้นสมาชิกคนที่ ๒ ของกลุ่มต้องวิ่งไปหยิบบัตรคำที่มีค่า 	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ถ้อยสุพรรณิษามชาติ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำทับศัพท์” ๒. บัตรคำ “คำทับศัพท์และคำบัญญัติศัพท์” (เกมคำทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษ)</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
---	---	---

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘		เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : สถิติสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	เรื่อง ถ้อยสุพรรณชาต (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๖	
<p>๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>ทับศัพท์มาแต่เมื่อคนที่ ๓ ต่อไป จึงหยิบกลับไปมาเรื่อย ๆ ภายในเวลา ๑ นาที กลุ่มไหนหยิบบัตรคำทับศัพท์ได้เยอะที่สุด และถูกต้องที่สุดเป็นกลุ่มชนะ</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้ “คำทับศัพท์” เพื่อให้สามารถจดจำคำเหล่านี้ได้อย่างแม่นยำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องคำทับศัพท์โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม</p>	

ใบความรู้ “คำทับศัพท์”

การทับศัพท์ เป็นวิธีการถ่ายรูปลำคำภาษาอังกฤษมาเขียนด้วยอักษรไทยโดยการเทียบตัวอักษรตัวต่อตัว ทั้งนี้เพื่อให้สามารถแปรรูปคำทับศัพท์กลับไปสู่คำภาษาอังกฤษได้ การทับศัพท์เป็นวิธีการที่ศาสตราจารย์นายแพทย์อวย เกตุสิงห์ คิดขึ้นใช้ในการเขียนบทความทางการแพทย์ที่ตีพิมพ์ในสารศิริราช เมื่อ ๕๐ กว่าปีมาแล้ว ศาสตราจารย์นายแพทย์อวย เกตุสิงห์ เป็นบรรณาธิการวารสารแพทย์ฉบับนั้น และได้พบว่าผู้เขียนบทความและรายงานผลการวิจัยทางการแพทย์ส่วนมากเขียนบทความภาษาไทยโดยมีคำภาษาอังกฤษที่เขียนด้วยตัวอักษรโรมันแทรกอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะแพทย์ยังไม่สามารถแปลหรือบัญญัติคำภาษาไทยใช้เพื่อแทนคำภาษาอังกฤษนั้น ๆ ได้ จึงถ่ายคำภาษาอังกฤษเป็นตัวอักษรไทยตรง ๆ

คำทับศัพท์ไม่ได้แสดงการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ทั้งไม่ได้แสดงว่าเป็นคำในภาษาไทย คำทับศัพท์เป็นเพียงการเขียนคำภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรไทยพอเป็นเค้าให้ทราบว่า คำนั้น ๆ ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นคือคำอะไรคำใดมีศัพท์บัญญัติใช้แล้วก็ไม่ต้องใช้คำทับศัพท์อีกต่อไป เช่นคำว่า *polynomial*, *allotropic*, *bond*, เดิมเคยใช้คำทับศัพท์ว่า โพลีโนเมียล, แอลลोटโรปิก, บอนด์ แต่ปัจจุบัน มีศัพท์บัญญัติว่า พหุนาม, อัญรูป และ พันธบัตร ตามลำดับ จึงไม่ต้องใช้คำทับศัพท์ คำที่รับมาจากภาษาอังกฤษคำใดไม่สามารถคิดศัพท์บัญญัติขึ้นใช้แทนได้ก็ต้องรับเป็นคำยืม จึงเขียนและออกเสียงอย่างภาษาไทย เช่น ก๊าซ รั๊กบี้ แท๊กซี่ เต็นท์ สตรอว์เบอร์รี่ ฯลฯ

บัตรคำ
“คำทับศัพท์และคำบัญญัติศัพท์”

แท็กซี่

เต็นท์

แอปเปิ้ล

ก๊าซ

รักบี้

ฟุตบอล

เปอเซนต์

ปอนด์

อวกาศ

ฝนกรด

สิทธิ

บรรยากาศ

ธรณี

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ถ้อยสุพรรณข้ามชาติ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p>	<p style="text-align: center;">เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : ลัทธิสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การทับศัพท์เป็นวิธีการถ่ายทอดคำภาษาอังกฤษมาเขียนด้วยตัวอักษรไทยโดยการเทียบตัวอักษรตัวต่อตัว เพื่อให้สามารถแปรรูปคำที่ทับศัพท์กลับไปสู่คำภาษาอังกฤษได้ คำทับศัพท์ไม่ได้แสดงการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษทั้งหมดได้แสดงว่าเป็นคำในภาษาไทย คำทับศัพท์เป็นเพียงการเขียนคำภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรไทยพอเป็นคำให้ทราบว่า คำ ๆ นั้น ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นคือคำอะไร คำใดมีศัพท์บัญญัติใช้แล้วก็ไม่ต้องใช้คำทับศัพท์ต่อไป</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำทับศัพท์ได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถเขียนคำทับศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. นักเรียนไม่เรียนรู้อะไร ๒. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. พระบรมราชโองการสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ที่พระราชทานเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ ๒. พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐</p> <p>๑. พระบรมราชโองการสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ที่พระราชทานเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ ๒. พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐</p> <p>๑. พระบรมราชโองการสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ที่พระราชทานเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ ๒. พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน สรุปใจความสำคัญลงในสมุด</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแสดงความคิดเห็นเรื่องลักษณะข้อสังเกต คำทับศัพท์ร่วมกัน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรม</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน เพื่อร่วมกันอ่าน พระบรมราชโองการสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ที่พระราชทานเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>“บ้านเมื่อเรามีสิ่งดีงามมากมายที่บรรพบุรุษได้สร้างสมไว้ให้เรา เด็กทุกคนผู้เป็นอนาคตของชาติ จึงมีหน้าที่สืบสานและรักษาสิ่งดีงามเหล่านั้นไว้ พร้อมทั้งสร้างเสริมพัฒนาให้เจริญงอกงามยิ่ง ๆ ขึ้นไป”</p> </div> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงความสำคัญและจุดมุ่งหมายของพระบรมราชโองการดังกล่าวว่าพระองค์ทรงสั่งสอนหรือชี้แนะกลุ่มบุคคลใด</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน สรุปใจความสำคัญลงในสมุด</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ถ้อยสุพรรณพราหมชาติ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๖</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>แต่ละคำมีความหมายว่าอะไร และเพราะเหตุใดจึงมีการใช้คำ ทับศัพท์</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>มีการใช้คำทับศัพท์ ดังนี้ อีสรอแยลไฮเนสปรินซ์ มิสเตอร์ และเอสไควร์ อีสรอแยลไฮเนสปรินซ์ คือ คำนำหน้านาม พระราชโอรสและนัตกวีในราชวงศ์อังกฤษ มิสเตอร์ คือคำนำหน้า ชื่อผู้ชาย (นาย) เอสไควร์ คือคำที่ใช้เติมหลังนามสกุลสุภาพบุรุษ คำเรียกผู้ชายในเชิงชื่นชม ผู้ติดตามบ้านนอกในอังกฤษ และสาเหตุที่มี การใช้คำทับศัพท์ เพราะ ๑. สะดวกในการออกเสียง ๒. ไม่มีการ บัญญัติศัพท์ไว้ ๓. ไม่ทราบว่าคำภาษาไทยใช้แทนว่าอย่างไร ๓. รู้จักคำภาษาไทยแต่ไม่ใช้เพราะคำทับศัพท์จำง่าย ๔. เป็นคำศัพท์ เฉพาะสาขาน</p>	<p>๕. นักเรียนบอกใจความสำคัญของพระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแก่ พระเจ้าลูกยาเธอทั้ง ๔ พระองค์ ที่เสด็จไปทรงศึกษาวิชาการ ณ ต่างประเทศ</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>การไปเรียนในครั้งนี้ตั้งใจไปเพื่อศึกษาวิชาความรู้อย่างเดียว ไม่คิดไปเปิดเผยหรือเผยแพร่เกียรติยศชื่อเสียง ไม่ควรประกาศตนว่า เป็นเจ้า เพราะการไว้ยศนั้นทำให้วางตนลำบาก จะต้องรักษายศศักดิ์ จึงควรประพฤติตนเยี่ยงสามัญชนทั่วไป</p> <p>ขั้นสรุป</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ถ้อยสุพรรณพจน์ชาติ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๒</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง คำทับศัพท์ลงในสมุด แนวการคำตอบ</p>	
	<p>การทับศัพท์เป็นวิธีการถ้อยรูปคำภาษาอังกฤษมาเขียนด้วย ตัวอักษรไทยโดยการเทียบตัวอักษรตัวต่อตัว เพื่อให้สามารถแปรรูป คำทับศัพท์กลับไปสู่คำภาษาอังกฤษได้คำทับศัพท์ไม่ได้แสดง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่ไม่ได้แสดงว่าเป็นคำในภาษาไทย คำทับศัพท์เป็นเพียงการเขียนคำภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรไทย พอเป็นแค่ให้ทราบว่า คำ ๆ นั้น ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ อื่นคือคำอะไร คำใดมีศัพท์บัญญัติใช้แล้วก็ไม่ต้องใช้ คำทับศัพท์ต่อไป</p>	

พระบรมราโชวาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐
ที่พระราชทานเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

“บ้านเมืองเรามีสิ่งดีงามมากมายที่บรรพบุรุษได้สร้างสมไว้ให้เรา เด็กทุกคนผู้เป็นอนาคตของชาติ จึงมีหน้าที่สืบสานและรักษาสิ่งดีงามเหล่านั้นไว้ พร้อมทั้งสร้างเสริมพัฒนาให้เจริญงอกงามยิ่ง ๆ ขึ้นไป”

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ที่พระราชทานแก่พระเจ้าลูกยาเธอทั้ง ๔ พระองค์
ที่เสด็จไปทรงศึกษาวิชาการ ณ ต่างประเทศ

การซึ่งจะให้ออกไปเรียนครั้งนี้ มีความประสงค์มุ่งหมายแต่จะให้ได้วิชาความรู้อย่างเดียว ไม่มันหมายจะให้ไปเป็นเกียรติยศชื่อเสียงอย่างหนึ่งอย่างใด ในชั้นซึ่งยังเป็นผู้เรียนวิชาอยู่นี้เลย เพราะฉะนั้นที่จะไปครั้งนี้ อย่านำไปไว้ยศว่าเป็นเจ้า ให้ถือเอาบรรดาศักดิ์เสมอลูกผู้มีตระกูลในกรุงสยาม คืออย่าให้ใช้ฮิสรอยแยลไฮเนสปรินส์นำหน้าชื่อ ให้ใช้ชื่อเดิมของตัวเอง ๆ เมื่อผู้อื่นเขาเติมหน้าชื่อหรือจะเติมท้ายชื่อตามธรรมเนียมอังกฤษ เป็นมิสเตอร์หรือเอสไควร์ก็ตามทีเกิดอย่าคัดค้านเขาเลย แต่ไม่ต้องใช้คำว่านายตามอย่างไทย ซึ่งเป็นคำนำของชื่อลูกขุนนางที่เคยใช้แทนมิสเตอร์ เมื่อเรียกชื่อไทยในภาษาอังกฤษบ่อย ๆ เพราะว่าเป็นภาษาไทย ซึ่งจะทำให้เป็นที่ฟังชัด ๆ หูไป

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตัสการงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ถ้อยสุพรรณชาตติ (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>	
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>ศัพท์บัญญัติ คือ คำที่คิดขึ้นเพื่อใช้แทนคำ ภาษาต่างประเทศโดยเฉพะอย่างยิ่งคำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาอังกฤษซึ่งรับมาใช้ภาษาไทยพร้อมทั้งวิชาการและ ความเจริญด้านต่าง ๆ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>บอกความหมายและลักษณะของศัพท์บัญญัติได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>จำแนกศัพท์บัญญัติได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>๑. นักเรียนอาสาสมัคร ๔ - ๕ คน ยกตัวอย่าง คำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ฟุตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล บาสเกตบอล แบดมินตัน</p> <p>๒. นักเรียนดูโทรศัพท์ของครู จากนั้นนักเรียนตอบคำถาม ภาพนี้เรียกว่าอะไร</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>โทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ มือถือ</p> <p>- คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>- telephone</p> <p>ขั้นตอน</p> <p>๑. นักเรียนเปรียบเทียบคำว่า ฟุตบอล กับ โทรศัพท์ จากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วตอบคำถาม</p> <p>- คำว่า ฟุตบอล มาจากภาษาอังกฤษคำว่าอะไร</p> <p>แนวคำตอบ football</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ดิจิตัลสางานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ถ้อยสุทรข้ามชาติ (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>- การสร้างคำในภาษาไทยจากคำว่า football กับ telephone ต่างกันหรือไม่ อย่างไร แนวคำตอบ - ต่างกัน การสร้างคำในภาษาไทยจากคำว่า football เป็นการทับศัพท์ ส่วนคำว่า telephone เป็นศัพท์บัญญัติ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับลักษณะของศัพท์บัญญัติ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาลักษณะคำศัพท์บัญญัติ</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : สถิติตารางงานแบบพิพม์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง เปรื่องปราดจับประเด็น (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>		<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด พระบรมราชาเฝ้าชาวทเป็นวรรณคดีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานนิพนธ์ด้วยร้อยแก้วลักษณะของจดหมายถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ผ่านถ้อยคำที่เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อคิดคติเตือนใจและลักษณะการเขียนจดหมายจากการศึกษา</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนตอบคำถามบทวนที่มาจากของพระบรมราชาเฝ้าชาวท - พระบรมราชาเฝ้าชาวทเป็นวรรณคดีที่มีค่าสอนด้วยการเขียนในรูปแบบใด แนวคำตอบ การเขียนจดหมาย ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยแบ่งกันแปลความเนื้อเรื่อง พระบรมราชาเฝ้าชาวท ดังนี้ - กลุ่มที่ ๑ โอวาพข้อที่ ๕ - กลุ่มที่ ๒ โอวาพข้อที่ ๖ - กลุ่มที่ ๓ โอวาพข้อที่ ๗ ๒. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเนื้อเรื่องที่ร่วมกันแปลความ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “พระบรมราชาเฝ้าชาวท” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ สรุปความเรื่องพระบรมราชาเฝ้าชาวท ด้านทักษะและกระบวนการ ทักษะในการทำงานกลุ่ม ด้านคุณลักษณะ ใฝ่เรียนรู้</p>	<p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความเรื่องพระบรมราชาเฝ้าชาวท โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม</p>	

ใบความรู้ “พระบรมราโชวาท”

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ขอจดหมายคำสั่งตามความประสงค์ให้แก่ลูก บรรดาซึ่งจะให้ออกไปเรียนหนังสือในประเทศยุโรปจงประพฤติตามโอวาทที่จะกล่าวต่อไปนี้

๑. การซึ่งจะให้ออกไปเรียนครั้งนี้ มีความประสงค์มุ่งหมายแต่จะให้ได้วิชาความรู้อย่างเดียว ไม่มั่นหมายจะให้ไปเป็นเกียรติยศชื่อเสียงอย่างหนึ่งอย่างใดในชั้นซึ่งยังเป็นผู้เรียนวิชาอยู่นี้เลย เพราะฉะนั้นที่จะไปครั้งนี้ อย่าให้ไว้ยศว่าเป็นเจ้า ให้ถือเอาบรรดาศักดิ์เสมอลูกผู้มีตระกูลในกรุงสยาม คือ อย่าให้ใช้อิสริยยศไฮเนสประชันหน้าหน้าชื่อ ให้ใช้แต่ชื่อเดิมของตัวเฉย ๆ เมื่อผู้อื่นเขาจะเติมหน้าชื่อ หรือจะเติมท้ายชื่อตามธรรมเนียมอังกฤษ เป็นมิสเตอร์หรือเอสไควร์ก็ตามที่เถิด อย่าคัดค้านเขาเลย แต่ไม่ต้องใช้คำว่านายตามอย่างไทยซึ่งเป็นคำนำของชื่อลูกขุนนางที่เคยใช้แทนมิสเตอร์ เมื่อเรียกชื่อไทยในภาษาอังกฤษบ่อย ๆ เพราะว่าเป็นภาษาไทยซึ่งจะทำให้เป็นที่ฟังขัด ๆ หูไป

ขออธิบายความประสงค์ข้อนี้ให้ชัดว่า เหตุใดจึงได้ไม่ให้ไปเป็นยศเจ้าเหมือนอาของตัวที่เคยไปแต่ก่อน ความประสงค์ข้อนี้ ไซ้ว่าจะเกิดขึ้นเพราะไม่มีความเมตตากฎณาหรือจะปิดบังซ่อนเร้นไม่ให้รู้ว่าเป็นลูกอย่างนั้นเลย พ่อคงรับว่าเป็นลูก และมีความเมตตากฎณาตามธรรมดาที่บิดาจะกรุณาต่อบุตร แต่เห็นว่าซึ่งจะเป็นยศเจ้าไปนั้นไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ตัวนัก ด้วยธรรมดาเจ้านายฝ่ายเขานั้นมีน้อย เจ้านายฝ่ายเรามีมาก ข้างฝ่ายเขามีน้อยตัวก็ยกย่องทำนุบำรุงกันใหญ่โตมากกว่าเรา ฝ่ายเราจะไปมียศเสมออยู่กับเขา แต่ความบริบูรณ์และยศศักดิ์ไม่เต็มเหมือนอย่างเขาก็จะเป็นที่น้อยหน้า และเห็นเป็นเจ้านายเมืองไทยเลวไปและถ้าเป็นเจ้านายแล้ว ต้องรักษายศศักดิ์ในกิจการทั้งปวงที่จะทำทุกอย่าง เป็นเครื่องล่อตาล่อหูคนทั้งปวงที่จะให้พอใจดูพอใจฟัง จะทำอันใดก็ต้องระวังตัวไปทุกอย่าง ที่สุดจนจะชื่อจ่ายอันใดก็แพงกว่าคนสามัญ เพราะเขาถือว่ามันมี เป็นการเปลืองทรัพย์ในที่ไม่ควรจะเปลือง เพราะเหตุว่าถึงจะเป็นเจ้านายก็ตีเป็นไพร่ก็ดี เมื่ออยู่ในประเทศมิใช่บ้านเมืองของตัวก็จะมีอำนาจที่จะทำฤทธิ์เดชอันใดไปผิดกับคนสามัญได้ จะมีประโยชน์อยู่นิดหนึ่งแต่เพียงเข้าที่ประชุมสูง ๆ ได้ แต่ถ้าเป็นลูกผู้มีตระกูลก็จะเข้าที่ประชุมสูง ๆ ได้เท่ากันกับเป็นเจ้านายเอง เพราะฉะนั้นจึงขอห้ามเสียว่าอย่าให้ไปอวดอ้างเอง หรืออย่าให้คนใช้สอยอวดอ้างว่าเป็นเจ้านายอันใดจงประพฤติให้ถูกตามคำสั่งนี้

๒. เงินค่าที่จะใช้สอยในการเล่าเรียนกินอยู่แห่งทั้งปวงนั้น จะใช้เงินพระคลังข้างที่ คือเงินที่เป็นส่วนสิทธิ์ขาดแก่ตัวพ่อเอง ไม่ใช่เงินที่สำหรับจ่ายราชการแผ่นดิน เงินรายนี้ได้ฝากไว้ที่แบงก์ ซึ่งจะได้มีคำสั่งให้ราชทูตจ่ายเป็นเงินสำหรับเรียนวิชาขั้นต้น ๕ ปี ปีละ ๓๒๐ ปอนด์ เงิน ๑,๖๐๐ ปอนด์ สำหรับเรียนวิชาชั้นหลังอีก ๕ ปี ปีละ ๔๐๐ ปอนด์ เงิน ๒,๐๐๐ ปอนด์ รวมเป็นคนละ ๓,๖๐๐ ปอนด์ จะได้ว่ารู้วิชาเสร็จสิ้นอย่างช้าใน ๑๐ ปี แต่เงินนี้ฝากไว้ในแบงก์คงจะมีดอกเบี้ยมากขึ้น เหลือการเล่าเรียนแล้วจะได้ใช้ประโยชน์ของตัวเองตามชอบใจ เป็นส่วนยกให้ เงินส่วนของใครจะให้ลงชื่อเป็นของผู้นั้นฝากเอง แต่ในกำหนดยังไม่ถึงอายุ ๒๑ ปีเต็ม จะเรียกเอาเงินค่าใช้สอยเองมิได้ จะตั้งผู้จัดการ

แทนไว้ที่นอก ให้เป็นผู้ช่วยจัดการไปฝากเงินไว้แห่งใดเท่าใด และผู้ใดเป็นผู้จัดการจะทำได้ทำหนังสือมอบให้อีกฉบับหนึ่ง สำหรับที่จะได้ไปทวงเอาในเวลาต้องการได้

การซึ่งใช้เงินพระคลังข้างที่ไม่ใช่เงินแผ่นดินอย่างเช่นเคยจ่ายให้เจ้านายและบุตรข้าราชการไปเล่าเรียนแต่ก่อนนั้น เพราะเห็นว่าพ่อมีลูกมากด้วยกัน การซึ่งให้มีโอกาสและให้ทุนทรัพย์ซึ่งจะได้เล่าเรียนวิชานี้ เป็นทรัพย์มรดกอันประเสริฐดีกว่าทรัพย์เงินทองอื่น ๆ ด้วยเป็นของติดตัวอยู่ได้ ไม่มีอันตรายที่จะเสื่อมสูญ ลูกคนใดที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็ดีหรือไม่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็ดี ก็จะต้องส่งออกไปเรียนวิชาทุกคนตลอดโอกาสที่จะเป็นไปได้เหมือนหนึ่งได้แบ่งทรัพย์มรดกให้แก่ลูกเสมอ ๆ กันทุกคน ก็ถ้าจะใช้เงินแผ่นดินสำหรับให้ไปเล่าเรียนแก่ผู้ซึ่งไม่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดกลับมาไม่ได้ทำราชการคุ้มกับเงินแผ่นดินที่ลงไปก็จะเป็นที่ติเตียนของคนบางจำพวกว่ามีลูกมากเกินไป จนต้องใช้เงินแผ่นดินสำหรับให้ไปเล่าเรียนมากมายเหลือเกิน แล้วซ้ำไม่เลือกพื้นเอาแต่ที่เฉลียวฉลาดจะได้ราชการ คนโง่คนเงาก็เอาไปเล่าเรียนให้เปลืองเงิน เพราะค่าที่เป็นลูกของพ่อไม่อยากจะให้มีมลทินที่จะพุดติเตียนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยซึ่งจะสงเคราะห์แก่ลูกให้ทั่วถึงโดยเที่ยงธรรมจึงมิได้ใช้เงินแผ่นดิน

อีกประการหนึ่งเล่า ถึงว่าเงินพระคลังข้างที่นั่นเองก็เป็นส่วนหนึ่งในเงินแผ่นดินเหมือนกัน เว้นแต่เป็นส่วนที่ยกให้แก่พ่อใช้สอยในการส่วนตัว มีทำการกุศลและสงเคราะห์บุตรภรรยา เป็นต้น เห็นว่าการสงเคราะห์ด้วยเล่าเรียนดังนี้เป็นดีกว่าอย่างอื่น ๆ จึงได้เอาเงินรายนี้ใช้เป็นการมีคุณต่อแผ่นดิน ที่ไม่ต้องแบ่งเงินแผ่นดินมาใช้เป็นค่าเล่าเรียนขึ้น อีกส่วนหนึ่ง และพ้นจากคำคัดค้านต่าง ๆ เพราะเหตุที่พ่อได้เอาเงินส่วนที่พ่อจะได้ใช้เองนั้นออกให้เล่าเรียนด้วยเงินรายนี้ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่จะแทรกแซงว่าควรใช้อย่างนั้น ไม่ควรใช้อย่างนั้นได้เลย

๓. จงรู้สึกตัวเป็นนิจเถิดว่า เกิดมาเป็นเจ้านายมียศบรรดาศักดิ์มากจริงอยู่ แต่ไม่เป็นการจำเป็นเลยที่ผู้ใดเป็นเจ้าของแผ่นดินขึ้น จะต้องใช้ราชการอันเป็นช่องที่จะหาเกียรติยศ ชื่อเสียงและทรัพย์สิน ถ้าจะว่าตามการซึ่งเป็นมาแต่ก่อน เจ้านายซึ่งจะหาช่องทำราชการได้ยากกว่าลูกขุนนาง เพราะเหตุที่เป็นผู้มีวาสนาบรรดาศักดิ์มาก จะรับราชการในตำแหน่งต่ำ ๆ ซึ่งเป็นกระดี่ชั้นแรก คือเป็นนายรองหุ้มแพรมหาดเล็ก เป็นต้น ก็ไม่ได้เสียแล้ว จะไปแต่งตั้งให้ว่าการใหญ่โตสมแก่ยศศักดิ์ เมื่อไม่มีวิชาความรู้และสติปัญญาพอที่จะทำการในตำแหน่งนั้นไปได้ก็เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเจ้านายจะเป็นผู้ได้ทำราชการมีชื่อเสียงดี ก็อาศัยได้แต่สติปัญญาความรู้และความเพียรของตัว เพราะฉะนั้นจงอุตสาหะเล่าเรียนด้วยความเพียรอย่างยิ่ง เพื่อจะได้มีโอกาสที่จะทำการให้เป็นคุณแก่บ้านเมืองของตัว และโลกที่ตัวได้เกิดมา ถ้าจะถือว่าเกิดมาเป็นเจ้านายแล้วนี่ ๆ อยู่จนตลอดชีวิต ก็เป็นสบายดังนั้น จะไม่ผิดอัน

ใดกับสัตว์ดิรัจฉานอย่างเลวนัก สัตว์ดิรัจฉานมันเกิดมากิน ๆ นอน ๆ แล้วก็ตาย แต่สัตว์บางอย่างยังมีหนังมีเขามิกระดูกเป็นประโยชน์ได้บ้าง แต่ถ้าคนประพฤติด้อย่างเช่นสัตว์ดิรัจฉานแล้ว จะไม่มีประโยชน์อันใดยิ่งกว่าสัตว์ดิรัจฉานบางพวกไปอีก เพราะฉะนั้นจงอุตสาหะที่จะเรียนวิชาเข้ามาเป็นกำลังที่จะทำตัวให้ดีกว่าสัตว์ดิรัจฉานให้จงได้ จึงจะนับว่าเป็นการได้สนองคุณพ่อซึ่งได้คิดทำนุบำรุงเพื่อจะให้ดีตั้งแต่เกิดมา

๔. อย่าได้ถือตัวว่าเป็นลูกเจ้าแผ่นดิน พอมีอำนาจยิ่งใหญ่อยู่ในบ้านเมือง ถึงจะเกะกะไม่กลัวเกรงคุมเหงผู้ใด เขาก็คงจะมีความเกรงใจพ่อ ไม่ต่อสู้อะไรหรือไม่อาจฟ้องร้องว่ากล่าว การซึ่งเชื่อใจตั้งนั้นเป็นการผิดแท้ทีเดียว เพราะความปรารถนาของพ่อไม่อยากจะให้ลูกมีอำนาจที่จะเกะกะอย่างนั้นเลย เพราะรู้เป็นแน่ว่าเมื่อรักลูกเกินไป ปลอ่ยให้ไม่กลัวใครและประพฤติก้าวเซ่งเซ่งนั้น คงจะเป็นโทษแก่ตัวลูกนั่นเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพราะฉะนั้นจึงรู้เถิดว่าถ้าเมื่อได้ทำความผิดเมื่อใด จะได้รับโทษโดยทันที การที่มีพ่อเป็นเจ้าแผ่นดินนั้นจะไม่เป็นการช่วยเหลืออุดหนุนแก้ไขอันใดได้เลย อีกประการหนึ่ง ชีวิตสังขารของมนุษย์ไม่ยั่งยืนยืนยาวเหมือนเหล็กเหมือนศิลา ถึงโดยว่าจะมีพ่ออยู่ในขณะหนึ่งก็คงจะมีเวลาที่ไม่ได้ขณะหนึ่งเป็นแน่แท้ ถ้าประพฤติก้าวเซ่งเซ่งแต่ในเวลาที่มีพ่ออยู่แล้ว โดยจะบิดบังซ่อนเร้นอยู่ได้ด้วยอย่างหนึ่งอย่างใด เวลาไม่มีพ่อ ความชั่วนั้นคงจะปรากฏเป็นโทษติดตัวเหมือนเงาตามหลังอยู่ไม่ขาด เพราะฉะนั้นจึงเป็นคนอ่อนน้อม วาง่ายสอนง่าย อย่าให้เป็นทริฐิมาเนไป ในทางที่ผิด จงประพฤติก้าวเซ่งเซ่งมาทางที่ชอบที่ถูกอยู่เสมอเป็นนิจเถิด จงละเว้นเวลาที่ชั่วซึ่งรู้ได้เอง แก่ตัวหรือมีผู้ตกเตือนแนะนำให้รู้แล้ว อย่าให้ล่วงให้เป็นที่ไปได้เลยเป็นอันขาด

๕. เงินทองที่จะใช้สอยในค่ากินอยู่ นุ่งห่มหรือใช้สอยเบ็ดเสร็จทั้งปวงจงขมิ้มแต่ใช้แต่เพียงพอที่อนุญาตให้ใช้ อย่าทำใจโตมือโตสຽ່สຽ່โดยถือว่าตัวเป็นเจ้านายมั่งมีมากหรือถือว่าพ่อเป็นเจ้าแผ่นดินมีเงินทองถมไป ขอบอกเสียให้รู้แต่ต้นมือว่าถ้าผู้ใดไปเป็นหนี้มาจะไม่ยอมใช้หนี้ให้เลย หรือถ้าเป็นการจำเป็นต้องใช้ จะไม่ใช้เปล่าโดยไม่มีโทษแก่ตัวเลยพึงรู้เถิดว่าต้องใช้หนี้เมื่อใด ก็จะต้องรับโทษเมื่อนั้นพร้อมกัน อย่าเชื่อถ้อยคำผู้ใด หรืออย่าหมายใจว่าโดยจะใช้สຽ່สຽ່ไปเหมือนอย่าเช่นคนเขาไปแต่ก่อน ๆ แต่พ่อเขาเป็นขุนนางเขายังใช้กันไต่ไม่ว่าไรกัน ถ้าคิดตั้งนั้นคาคัดตั้งนั้นเป็นผิดแท้ทีเดียว พ่อรักลูกจริง แต่ไม่รักลูกอย่างชนิดนั้นเลย เพราะรู้เป็นแน่ว่าถ้าจะรักอย่างนั้นตามใจอย่างนั้น จะไม่เป็นการมีคุณอันใดแก่ตัวลูกผู้ได้รับความรักนั้นเลย เพราะจะเป็นผู้ไม่ได้วิชาที่ปรารถนาจะให้จะได้ไปได้แต่วิชาที่จะทำให้เสียชื่อเสียงและได้ความร้อใจอยู่เป็นนิจ จงนึกไว้ให้เสมอว่าเงินทองที่ แลเห็นมาก ๆ ไม่ได้เป็นของหามาได้โดยง่ายเหมือนเวลาที่จ่ายไปจ่ายนั้นเลย เงินที่ส่วนตัวได้รับเบี้ยหวัดหรือเงินกลางปีอยู่เสมอนั้น ก็ด้วยอาศัยเป็นลูกพ่อ ส่วนเงินที่พ่อได้หรือลูกได้เพราะพ่อนั้น ก็เพราะอาศัยที่พ่อเป็นผู้ทำนุบำรุงบ้านเมือง และราษฎรผู้เจ้าของทรัพย์นั้นก็เฉลี่ยเรียไรกันมาให้ เพื่อจะให้ เป็นกำลังที่จะหาความสุขคุ้มกับค่าเหน็ดเหนื่อยที่ต้องรับการในตำแหน่งอันสูงคือเป็นผู้รักษาความสุขของเขาทั้งปวง เงินนั้นไม่ควรจะนำมาจำหน่ายในการที่ไม่เป็นประโยชน์ไม่เป็นเรื่อง และเป็นการไม่มีคุณ กลับให้โทษแก่ตัว ต้องใช้แต่ในการจำเป็นที่จะต้องใช้ ซึ่งจะเป็นการมีคุณประโยชน์แก่ตัวและผู้อื่น ในทางชอบธรรม ซึ่งจะเอาไปกอบโกยใช้หนี้ให้แก่ลูกผู้ทำความชั่วจนเสียทรัพย์ไปนั้นสมควรอยู่หรือ เพราะฉะนั้นจึงต้องว่าไม่ยอมที่จะใช้หนี้ให้ โดยว่าจะต้องใช้ให้ก็จะต้องมีโทษเป็นประกันมันใจว่าจะไม่ ต้องใช้อีก เพราะจะเข็ดหลาบในโทษที่ทำนั้นจึงจะยอมใช้ให้ได้ ใช้ให้เพราะจะไม่ให้ทรัพย์ผู้อื่นสูญเสียเท่านั้น ใช้จะใช้ให้โดยความรักใคร่อย่างบิดาให้บุตรเมื่อมีความยินดีต่อความประพฤติของบุตรนั้นเลย เพราะฉะนั้นจึงจำไว้ ตั้งใจอยู่ให้เสมอว่าตนเป็นคนจนมีเงินใช้เฉพาะแต่ที่จะรักษาความสุขของตัว พอสมควรเท่านั้น ไม่มั่งมีเหมือนใคร ๆ อื่นและไม่เหมือนกับผู้ตีฝรั่งเลย ผู้ตีฝรั่งเขามั่งมีมีสืบทระกูลกัน มาด้วยได้ดอกเบี้ย ค่าเช่าต่าง ๆ ตัวเองเป็นผู้ได้เงินจากราษฎรเลี้ยง พอสมควรที่จะเลี้ยงชีวิต และรักษาเกียรติยศเท่านั้นอย่าไปอวดมั่งอวดมีทำเทียบเท่าเขาให้ฟุ้งช่านไปเป็นอันขาด

อีกอย่างหนึ่ง จะนึกเอาเองว่าถึงโดยเป็นหนี้สินลงอย่างไร พอจะไม่ใช้หรือให้ใช้ก็กลัวต้องทำโทษ คิดว่าเงินทองของตัวที่ได้ปีหนึ่ง ๆ มีอยู่ทั้งเบี้ยหวัดและเงินกลางปี เวลาออกไปเรียนไม่ได้ใช้เงินรายนี้เก็บรวมอยู่เปล่า ๆ จะเอาเงินรายนี้ใช้หนี้เสีย ต่อไปก็คงได้ทุกปี ซึ่งจะคิดอย่างนี้แล้วจะจับจ่ายเงินทองจนต้องเป็นหนี้กลับเข้ามานั้น ก็เป็นการไม่ถูกเหมือนกัน เพราะว่าผลประโยชน์อันใดที่จะได้อยู่ในเวลาที่มีพอกับเวลาไม่มีพอนั้น จะถือเอาเป็นแนวว่าจะคงที่อยู่นั้นไม่ได้ และยังเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็จะมีบ้านเรือนบุตรภรรยามากขึ้น คงต้องใช้มากขึ้น เงินที่เจได้นั้นบางทีก็ไม่พอ จะเชื่อว่าวิชาที่ตัวไปเรียนจะเป็นเหตุให้ได้ทำราชการได้ผลประโยชน์ทันใช้หนี้ก็เชื่อไม่ได้ เพราะเหตุที่ตัวเป็นเจ้านาย ถ้าบางทีจะเป็นเวลาก็ดขัดข้อง เพราะเป็นเจ้านายนั้นก็ทำอะไรไม่ได้เลยถ้าจะหันไปข้างทำมาหากิน ซึ่งเป็นการยากที่จะทำเพราะเป็นเจ้านายเหมือนกัน คือไปรับจ้างเขาเป็นเสมียนไม่ได้ เป็นต้น เมื่อทูลรอนที่มีเอาไปใช้หนี้เสียหมดแล้ว จะเอาอันใดเป็นทูลรอนทำมาหากินเล่า เพราะฉะนั้นจึงว่าถ้าจะคิดใช้อย่างเช่นนี้ซึ่งตัวจะคิดเห็นว่าเป็นอันไม่ต้องทูลรอนแล้วนั้น ก็ยังเป็นการเสียประโยชน์ภายนอกมากไม่ควรจะก่อให้มีให้เป็นขึ้น

๖. วิชาที่จะออกไปเรียนนั้น ก็คงต้องเรียนภาษาและหนังสือในสามภาษา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ให้ได้แม่นยำชัดเจนคล่องแคล่วจนถึงแต่งหนังสือได้สองภาษาเป็นอย่างน้อย เป็นวิชาหนังสืออย่างหนึ่ง กับวิชาเลขให้เรียนรู้คิดใช้ได้ในการต่าง ๆ อีกอย่างหนึ่งนี้เป็นต้น วิชาสองอย่างนี้จำเป็นจะต้องเรียนให้รู้ให้ได้จริง ๆ เป็นขั้นต้น แต่วิชาอื่น ๆ ที่จะเรียนต่อไป ให้เป็นวิชาชำนาญพิเศษ ในกิจการข้างวิชานั้น จะตัดสินใจเป็นแน่นอนว่าให้เรียนสิ่งใดในเวลานี้ก็ยังไม่ควร จะต้องไว้เป็นคำสั่ง ต่อภายหลัง เมื่อรู้วิชาขั้นต้นพอสมควรแล้ว แต่บัดนี้จะขอตักเตือนอย่างหนึ่งก่อนว่า ซึ่งให้ออกไปเรียนภาษาวิชาการในประเทศยุโรปนั้น ไซ้ว่าจะต้องการเอามาใช้แต่เฉพาะภาษาฝรั่งเศสหรืออย่างฝรั่งเศสนั้น อย่างเดียว ภาษาไทยและหนังสือไทยซึ่งเป็นภาษาของตัวเองหนังสือของตัวเอง คงต้องใช้อยู่เป็นนิมิตใจเข้าใจว่าภาษาต่างประเทศนั้นเป็นแต่พื้นของความรู้ เพราะวิชาความรู้ในหนังสือไทยที่มีผู้แต่งไว้ นั้นเป็นแต่ของเก่า ๆ มีน้อย เพราะมิได้สมาคมกับชาติอื่นช้านานเหมือนวิชาการในประเทศยุโรปที่ได้สอบสวนซึ่งกันและกันจนเจริญรุ่งเรืองมากแล้วนั้น ฝ่ายหนังสือไทยจึงไม่พอที่จะเล่าเรียนจึงต้องไปเรียนภาษาอื่นเพื่อจะได้เรียนวิชาให้กว้างขวางออก แล้วจะเอากลับลงมาใช้เป็นภาษาไทยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจะทั้งภาษาของตัวเองให้ลืมน้อยคำที่จะพูดให้สมควรเสีย หรือจะลืมนิสัยเขียนหนังสือไทยที่ตัวได้ฝึกหัดแล้วเสียนั้นไม่ได้เลย ถ้ารู้แต่ภาษาต่างประเทศ ไม่รู้เขียนอ่านแปลลงเป็นภาษาไทยได้ก็ไม่เป็นประโยชน์อันใด ถ้าอย่างนั้นหาจ้างแต่ฝรั่งมาใช้เท่าไร ๆ ก็ได้ ที่ต้องการนั้นต้องให้กลับแปลภาษาต่างประเทศลงเป็นภาษาไทยได้ แปลภาษาไทยออกเป็นภาษาต่างประเทศได้จึงจะนับว่าเป็นประโยชน์อย่าตื่นตัวเองว่าได้ไปรำเรียนภาษาฝรั่งแล้วลืมนภาษาไทย กลับเห็นเป็นการเก๋การโก้ อย่างเช่นนักเรียนบางคนมักจะเห็นผิดไปดั่งนั้น แต่ที่จริงเป็นการเสียที่ควรจะเตือนแต่ที่เดียว เพราะเหตุฉะนั้นในเวลาที้ออกไปเรียนวิชาอยู่ ขอบังคับว่าให้เขียนหนังสือถึงพ่อทุกคน อย่างน้อยเดือนละฉบับ เมื่อเวลายังเขียนหนังสืออังกฤษไม่ได้ ก็ให้เขียนมาเป็นหนังสือไทย ถ้าเขียนหนังสืออังกฤษหรือภาษาหนึ่งภาษาใดได้ ให้เขียนภาษาอื่นนั้นมาฉบับหนึ่ง ให้เขียนคำแปลเป็นภาษาไทยอีกฉบับหนึ่ง ติดกันมาอย่างให้ขาด เพราะเหตุที่ลูกยังเป็นเด็กไม่ได้เรียนภาษาไทย แน่นนอนมั่งคง ก็ให้อาศัยไต่ถามครูไทยที่ออกไปอยู่ด้วย หรือค้นดูตามหนังสือภาษาไทยซึ่งได้จัดออกไปให้ด้วย คงจะพอหาถ้อยคำที่จะใช้แปลออกเป็น

ภาษาไทยได้ แต่หนังสือไทยที่จะเป็นกำลังช่วยอย่างนี้ยังมีน้อยจริง เมื่อเขียนเข้ามาคำใดผิด จะติเตียนออกไปแล้วจงจำไว้ใช้ให้ถูกต้องไปภายหน้า อย่าให้มีความกลัวความกระดากว่าจะผิด ให้ทำตามที่ได้มีความอุตสาหะความแน่ใจว่าเป็นถูกแล้ว เมื่อผิดก็แก้ไขไม่เสียหายอันใด

๗. จงรู้ว่าการเล่าเรียนของลูกทั้งปวงนั้น อาของเจ้า กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการได้รับปฏิญาณต่อพ่อว่า จะตั้งใจอุตสาหะเป็นธุระในการเล่าเรียนของลูกทั้งปวงทั้งในปัจจุบันและภายหน้า พ่อได้มีความวางใจมอบธุระสิทธิ์ขาดแก่กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการเป็นธุระทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในกรุงเทพฯ เมื่อมีธุระขัดข้องประการใด ให้มีหนังสือมาถึงกรมหมื่นเทวะวงษ์ฯ ก็จะมีรู้ตลอดได้ถึงพ่อและกรมหมื่นเทวะวงษ์ฯ นั้น คงจะเอาธุระทำนุบำรุงทุกสิ่งทุกอย่างให้สำเร็จตลอดไปได้ ส่วนที่ในประเทศยุโรปนั้นถ้าไปอยู่ในประเทศใดที่มีราชทูตของเราอยู่ ราชทูตคงจะเอาเป็นธุระดูแลทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อมีการขัดข้องลำบากประการใดจงชี้แจงแจ้งความให้ท่านราชทูตทราบ คงจะจัดการได้ตลอดไป เมื่อไปอยู่ในโรงเรียนแห่งใดจงประพฤติการให้เรียบร้อยตามแบบอย่างซึ่งเขาตั้งลงไว้ อย่าเกะกะวุ่นวายเชื่อตัวเชื่อฤทธิไปต่าง ๆ จงอุตสาหะพากเพียรเรียนวิชาให้รู้มา ได้ช่วยกำลังพ่อเป็นที่ชื่นชมยินดีสมกับที่มีความรักนั้นเถิด

คำอธิบายศัพท์และข้อความ

กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการ	คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ ทรงเป็นต้นราชสกุลเทวกุล พระนามเดิมพระองค์เจ้าเทวัญอุไทยวงศ์ เป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว	กับสมเด็จพระปิยมาวดีศรีพัชรินทรมาตา ทรงดำรงตำแหน่ง
เสนาบดี	กระทรวงการต่างประเทศ ตามต้นร่างประกาศแต่งตั้งพระบรม
วงศานุ	วงศ์ ระบุการเขียนพระนามในช่วงต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ช่วงที่ทรงเป็นกรมหมื่น พระนามเขียนว่า พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นเทวะวงษ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมหลวง พระนามเขียนว่า พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทวะวงษ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมพระ พระนามเขียนว่า พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระเทวะวงศ์วโรปการ ช่วงที่ทรงเป็นกรมพระยา พระนามเขียนว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงษ์ว
เงินกลางปี	คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงษ์ว
เงินพระคลังข้างที่	โรปการ (ข้อมูลจากการชี้แจงของ ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล ในหนังสือ เรื่อง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงษ์
ตั้งลงไว้	วโรปการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพฯ (๑๙๘๔) จำกัด, ๒๕๔๗)
เบี้ยหวัด	เบี้ยหวัดที่จ่ายกลางปี
รับราชการ	เงินแผ่นดินส่วนที่ถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงใช้ในพระราชกิจ
เป็นการเก็การก็	ต่าง ๆ
ฟุ้งซ่าน	กำหนดไว้
รับปฏิญาณ	เงินที่พระมหากษัตริย์พระราชทานเป็นรายปีให้แก่เจ้านายหรือผู้ที่
เลือกฟัน	สนองพระเดชพระคุณ
เลว	เป็นเรื่องโกঁทั้นสมัย
เอสไควร์	ในที่นี้หมายความว่า มากเกินไป ในความว่า “อย่าไปอวดมั่งอวดมี ทำเทียบเทียมเขาให้ฟุ้งซ่าน”
อิสรอแยลไฮเนสปรินซ์	รับปาก
	เลือกฟัน
	ต่ำศักดิ์ ในความว่า “และเห็นเป็นเจ้านายเมืองไทยเลวไป”
	มาจากคำว่า Esquire เป็นคำที่ใช้เขียนหลังชื่อผู้ชายอังกฤษ
	แสดงว่าเป็นผู้มีอันจะกินหรือผู้อยู่ในตระกูลคหบดี
	มาจากคำ His Royal Highness Prince เป็นคำนำหน้าพระนาม
	พระราชโอรสและพระราชนัดดาพระมหากษัตริย์

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ถ้อยสุนทรพจน์ชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การจับประเด็นสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายประเด็นสำคัญของเรื่อง ประเด็นสำคัญจะมีลักษณะเป็นประโยค ซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ จับใจความสำคัญของเรื่อง ทักษะและกระบวนการ แยกแยะประเด็นสำคัญจากเรื่อง ด้านคุณลักษณะ มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง เบื้องปรารถนาระดับเริ่มต้น (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียน ๓ - ๔ คน พูดอธิบายลักษณะการจับประเด็นสำคัญ ตามความเข้าใจของตนเองและร่วมกันแสดงความคิดเห็น</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒ - ๓ คน จากนั้นแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “การจับประเด็นสำคัญ” จากเรื่อง ๒. นักเรียนทำใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ” จากเรื่องพระบรมราโชวาท ในโอวาทข้อที่ ๑ - ๔ โดยจัดทำเป็นแผนภาพความคิด</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนในแต่ละกลุ่มออกมา นำเสนองานหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นความรู้</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับกรจับประเด็นสำคัญ และร่วมกันตอบคำถามว่าจะนำข้อคิดที่ได้จากการศึกษาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “การจับประเด็นสำคัญ” ๒. ใบความรู้ “พระบรมราโชวาท” (จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑) ๓. ใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	

ใบความรู้ “การจับประเด็นสำคัญ”

การฟังการสนทนา ฟังการอภิปราย การอ่านหนังสือ หรืออ่านบทความใด ๆ ผู้ฟังผู้อ่านควรพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ว่า เนื้อหาของเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร สำคัญหรือประเด็นหลักคืออะไร มีเรื่องอะไรเป็นประเด็นรองอะไรเป็นผลความหรือส่วนที่ขยายประเด็นหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถ้ามีผู้พูด หรือผู้แสดงความคิดเห็นหลายคน ก็ต้องพยายามแยกความคิดเห็น และพฤติกรรมของแต่ละคนให้ได้ เพื่อให้เข้าใจเรื่องได้ถูกต้อง นอกจากเข้าใจเรื่องแล้ว ควรพยายามพิจารณาหรือจุดมุ่งหมายของผู้พูดผู้เขียน ด้วยจุดมุ่งหมายนั้น บางครั้งก็เห็นกันได้ง่าย ๆ แต่บางครั้งก็อาจซ่อนอยู่ ต้องวิเคราะห์ให้ลึกจึงจะเห็น

เนื้อหาสำคัญของเรื่องทีอ่านในบทนี้ คือ การแสดงโทษของสุรา ซึ่งปรากฏในการแสดงความคิดเห็น ของศรีธัญและสุพจน์ รวมทั้งในข้อมูลความรู้ที่นักเรียนทั้งสองค้นคว้ามา จุดมุ่งหมายของเรื่อง คือ การโน้มน้าวใจให้งดดื่มสุราด้วยการแสดงโทษของสุราที่มีต่อผู้ดื่ม ทั้งโทษต่อสุขภาพ โทษต่อบุคลิกภาพ โทษต่อศีลธรรมและคุณธรรม ก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจและทำให้ครอบครัวไม่สงบสุข ตลอดจนอาจทำให้เกิดผลร้ายต่อผู้อื่นโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น คนที่เมาแล้วขับรถอาจเกิดอุบัติเหตุและทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

การศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง

ปัจจุบันการศึกษาหาความรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน มีแหล่งความรู้ที่นักเรียนจะค้นคว้าได้เองอยู่รอบตัว ถ้าสงสัยหรือมีปัญหาในเรื่องใด ๆ ไม่ว่าจะเรื่องนั้นจะเป็นความรู้วิชาการที่ศึกษาความรู้รอบตัว ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม ปัญหาทางอารมณ์ ฯลฯ ในห้องสมุด มีหนังสือมากมายให้ค้นคว้าหาคำตอบ มีแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตมีครูอาจารย์และผู้มีความรู้ประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ ที่สามารถไต่ถามเพื่อให้ได้ความรู้และข้อคิดที่มีประโยชน์

การหาความรู้จำเป็นต้องมีการกลั่นกรอง หาแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือ มีสถาบันรับรอง ต้องพิจารณาความถูกต้องและความสมเหตุสมผลของความรู้ที่ได้รับก่อนที่จะเชื่อ ควรยึดหลักของกาลามสูตร ที่มีให้เชื่อสิ่งใดก่อนที่จะได้พิจารณาไตร่ตรองให้รู้เหตุรู้ผลอย่างถูกต้อง เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้องเห็นว่าเหมาะสมจึงควรเชื่อและปฏิบัติตาม

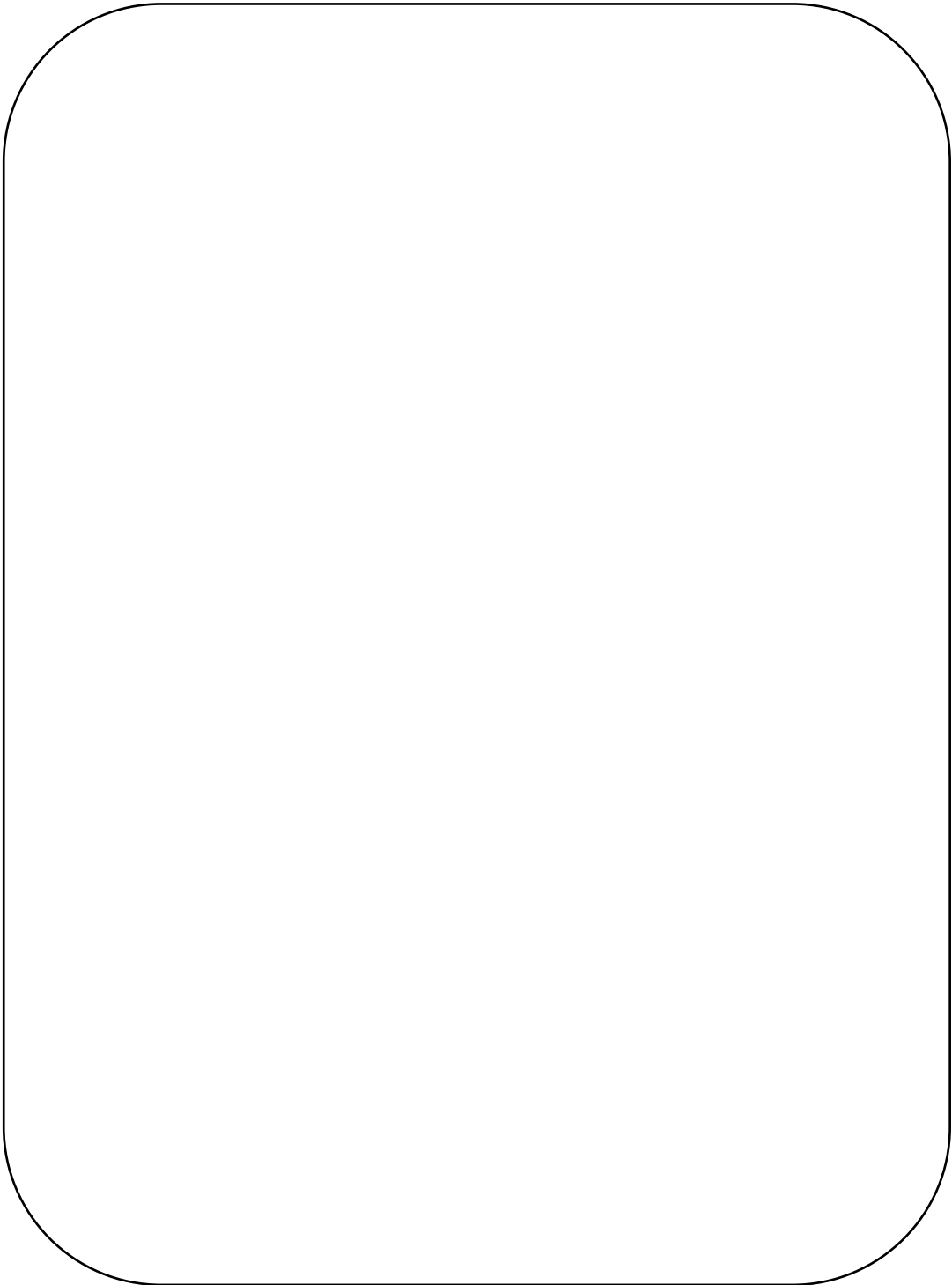
การสร้างค่านิยมใหม่

สุราเป็นเครื่องดื่มที่เชื่อกันมาช้านานว่าใช้ดื่มเพื่อเข้าสังคม แต่ในปัจจุบันความรู้เรื่องพิษของสุราทำให้คนทั่วไปเห็นว่า การดื่มสุราทำให้เสียสุขภาพ เสียบุคลิกภาพ ทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น และอาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ง่ายคนจำนวนมากจึงงดดื่มสุรา เพราะมีบทพิสูจน์แล้วว่าแม้ไม่ดื่มสุราก็ยังสามารถเข้าสังคมได้ดี คนรุ่นใหม่หลายคนจึงมีความคิดใหม่ คือหลีกเลี่ยงการดื่มสุรา และ สร้างค่านิยมใหม่ ไม่ต้องการทำตามค่านิยมที่ผิด ๆ และค่านิยมที่ขัดกับศีลธรรมที่ดีงาม จะสังเกตเห็นว่าคนรุ่นใหม่ไม่นิยมสูบบุหรี่ เพราะเข้าใจดีว่าบุหรี่เป็นพิษต่อร่างกาย และคนที่อยู่ใกล้คนสูบบุหรี่ก็จะได้รับ

พิษจากควันบุหรี่ด้วย คนรุ่นใหม่นิยมเล่นกีฬาหรือดนตรี และใช้การเล่นกีฬาการเล่นดนตรีเป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ทางสังคมได้ดียิ่ง

ใบงาน
“การจับประเด็นสำคัญ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับประเด็นสำคัญจากเรื่อง พระบรมราชาบาท ในโอวาทข้อที่ ๑ - ๔ โดยจัดทำ
เป็นแผนภาพความคิด

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

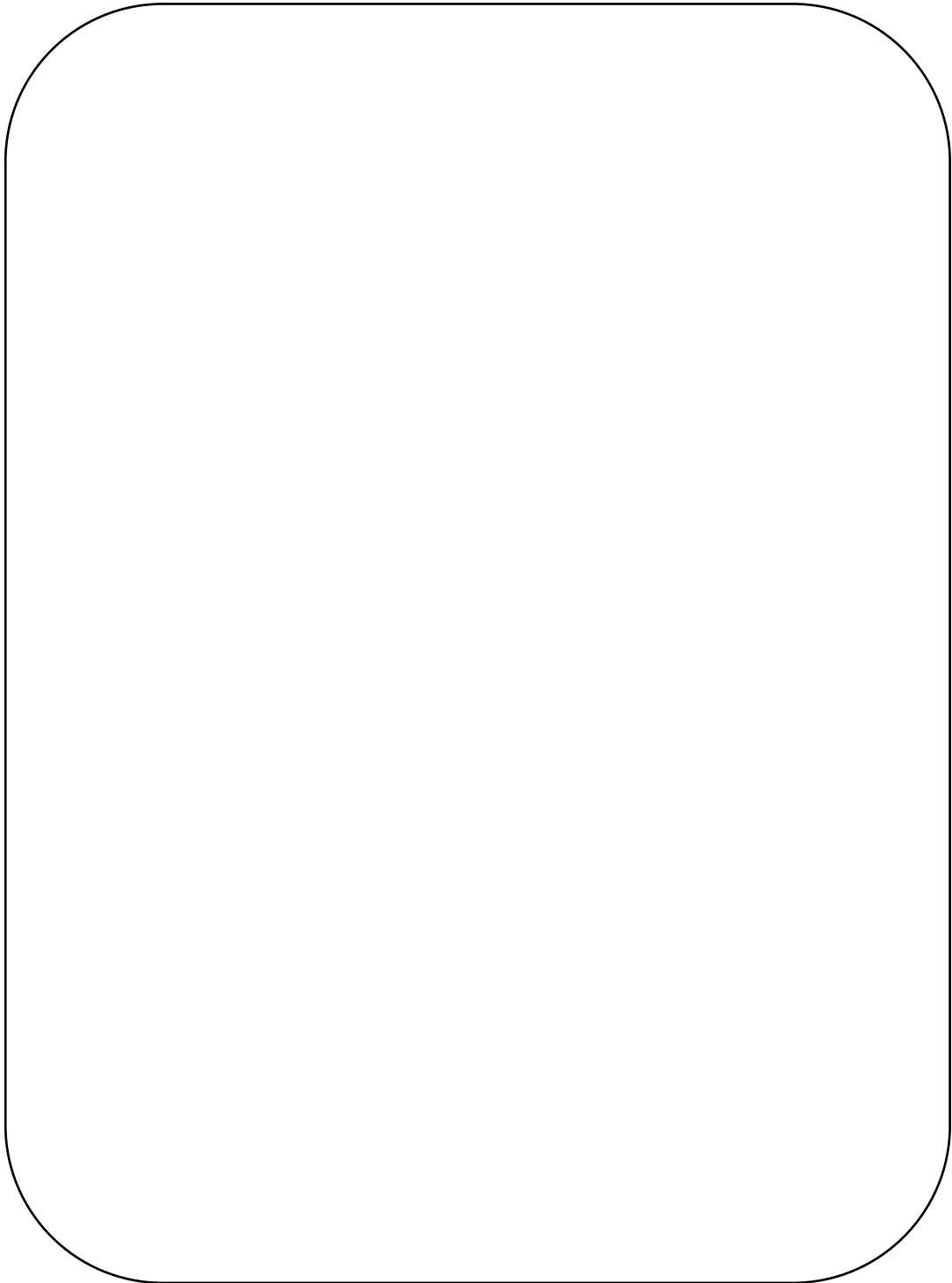
การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เปรื่องปราดจับประเด็น (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การจับประเด็นสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายประเด็นสำคัญของเรื่อง ประเด็นสำคัญจะมีลักษณะเป็นประโยค ซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุใจความสำคัญของเรื่องได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ ทักษะการเขียนแผนผังความคิด</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ความมุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนและครูรวมกันสนทนาทบทวนความรู้เรื่อง การจับประเด็นสำคัญ</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๒ - ๓ คนเพื่อศึกษาความรู้ จากใบความรู้ “พระบรมราโชวาท” ในโอวาทข้อที่ ๕ - ๗ ๒. นักเรียนทำใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ” จากเรื่อง พระบรมราโชวาท ในโอวาทข้อที่ ๕ - ๗ โดยจัดทำเป็น แผนภาพความคิด</p> <p>๓. ตัวแทนนักเรียนในแต่ละกลุ่มออกมานำเสนองาน หน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นความรู้</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันเสนอแนะชิ้นงานของตนเองในชั้นว่ามี จุดเด่นหรือควรพัฒนาอย่างไรบ้าง มีประเด็นไหนที่เพิ่มเติม ในแผนผังความคิด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “พระบรมราโชวาท” (จาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑) ๒. ใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การจับประเด็นสำคัญ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

ใบงาน
“การจับประเด็นสำคัญ”

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับประเด็นสำคัญจากเรื่อง พระบรมราชาบาท ในโอวาทข้อที่ ๕ - ๗ โดยจัดทำ
เป็นแผนภาพความคิด

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตีตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมต้องวิเคราะห์องค์ประกอบ ทัศนสาระสำคัญ ข้อคิด พิจารณาความดีเด่นของเนื้อหาและกฎวิธีในการนำเสนอเพื่อประเมินค่าวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น ๆ อย่างมีเหตุผล เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจความซาบซึ้งตระหนักในคุณค่าและความงามของวรรณคดีและวรรณกรรมทำให้เกิดความห่วงแหน ต้องการรักษาวินัยไว้เป็นสมบัติของชาติ</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถบอกหลักการวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ นักเรียนซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านได้</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เปรื่องปราดจับประเด็น (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาทบทวนความรู้เรื่องพระบรมราโชวาท ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากพระบรมราโชวาท และนักเรียนจะนำข้อคิดดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร</p> <p>ขั้นสอน ๑. ครูอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติคราะห์คุณค่าทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ คุณค่าด้านเนื้อหา คุณค่าด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคม ๒. ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์คุณค่าทั้ง ๓ ด้านจากเรื่องพระบรมราโชวาท ๓. ครูเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณค่าของวรรณคดีวรรณกรรมที่นำไปสู่ความซาบซึ้งและการเห็นคุณค่าของวรรณคดีเรื่องพระบรมราโชวาทกับการนำไปใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกับสรุปคุณค่าของวรรณคดี วรรณกรรมที่ได้จากเรื่องพระบรมราโชวาทบนกระดานดำและสรุปหลักการวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิติตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ประโยชน์ของสามัญ เป็นประโยชน์ที่นำมาเรียงกันแล้วมีความหมายสมบูรณ์บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร โดยมีเนื้อความเพียงเนื้อความเดียวหรือกล่าวถึง สภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงสภาพเดียว ประโยคสามัญ มีส่วนประกอบที่สำคัญ ๒ ส่วน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง ซึ่งทั้งภาคประธานและภาคแสดงนี้อาจมีบทขยาย เพื่อให้ทำให้อประโยคมีความหมายชัดเจนมากขึ้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างของประโยคสามัญได้ถูกต้อง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถแต่งประโยคสามัญได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนสังเกตแถบข้อความพระบรมราโชวาทบนกระดานแล้วร่วมกันพิจารณาว่าแต่ละข้อความมีความชัดเจนหรือไม่ เพราะเหตุใด แถบข้อความที่ ๑</p> <p>อีกประการหนึ่งเล่า</p> <p>แนวคำตอบ ไม่สมบูรณ์ เพราะเป็นกลุ่มคำ</p> <p>แถบข้อความที่ ๒</p> <p>พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว</p> <p>แนวคำตอบ สมบูรณ์</p> <p>๒. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เรื่องคำ กลุ่มคำและโครงสร้างประโยคความเดียวที่เคยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นี้จะเรียนประโยคในระดัที่ยากขึ้นคือประโยคซับซ้อน</p> <p>ขั้นสอน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>- ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>- การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p style="text-align: right;">เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๑. ครูและนักเรียนพูดคุยกันถึงเรื่อง ความหมายของ ประโยค</p> <p>๒. ครูอธิบายความหมายของประโยคสามัญให้นักเรียน ฟัง พร้อมยกตัวอย่างประโยค เช่น นกบิน ฉันทน์ขาว ขึ้นบนกระดาน หน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนยกตัวอย่างประโยคง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คนละ ๑ ประโยค ครูเขียนขึ้นบนกระดาน</p> <p>๔. ครูสรุปความรู้เรื่องประโยคสามัญร่วมกับนักเรียนอีกหนึ่ง ครั้งเพื่อเป็นการทบทวน</p> <p>๕. นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม “จับคำทำประโยค” ดังนี้</p> <p>๕.๑ นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (กลุ่มสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม)</p> <p>๕.๒ นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแต่งประโยคสามัญให้ได้มาก ที่สุด ภายในเวลา ๒ นาที</p> <p>๕.๓ นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานหน้าชั้น เรียน</p> <p>๕.๔ ครูและนักเรียนภายในห้องร่วมกันตรวจสอบความ ถูกต้อง และแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่ผิด</p> <p style="text-align: center;">ขั้นสรุป</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ผลิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง เน้นใช้หลากหลายภาษา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ โดยวิธีการถาม-ตอบ ดังนี้ คำถามกระตุ้นความคิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคสามัญคืออะไร - โครงสร้างของประโยคสามัญประกอบไปด้วยอะไรบ้าง <p>(พิจารณาตามคำตอบของนักเรียนโดยให้ผู้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตศาสตร์งานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความดีรวบยอด ประโยครวม คือประโยคที่รวมเอาประโยคความเดียวตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปมารวมกัน โดยใช้สันธานเป็นตัวเชื่อมแต่ก็สามารถแยกออกเป็นประโยคความเดียวที่มีความสมบูรณ์ได้เหมือนเดิมโดยไม่ต้องเพิ่มส่วนใดส่วนหนึ่งในประโยค การเรียนรู้ในเรื่องประโยคความรวมจะทำให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์ประโยคได้อย่างถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างของประโยครวมได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ ๑. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของประโยครวมได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนสามารถแต่งประโยครวมได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓.</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เรื่องประโยคสามัญที่นักเรียนเคยศึกษาในคาบเรียนที่ผ่านมา ๒. นักเรียนสังเกตแถบข้อความบนกระดานหน้าชั้นเรียนแล้วร่วมกันพิจารณาข้อความข้างต้นว่ามีอะไรเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร แถบข้อความที่ ๑</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> เด็กชายปรีชาในห้องเรียน </div> <p>แถบข้อความที่ ๒</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> เด็กชายปรีชาและเด็กชายสมชายนั่งในห้องเรียน </div> <p>๓. นักเรียนบอกความเหมือนและความต่างของข้อความครูเขียนคำตอบขึ้นบนกระดาน แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรมกลุ่ม</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม “จับสามัญทำประโยครวม” ดังนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตัสถางงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง 	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓.</p> <p>- นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (กลุ่มสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม) ให้อภิปรายร่วมกันทำกิจกรรม การแต่งประโยคตามประเภทประโยครวม</p> <p>- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และ อธิบายประเด็นความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน เข้าใจยิ่งขึ้น</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม ด้วยวิธีการถาม - ตอบ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประโยครวมคืออะไร - โครงสร้างของประโยครวมประกอบไปด้วยอะไรบ้าง - ลักษณะของประโยครวมเป็นอย่างไร 	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
---	--	---

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ประโยคที่ซับซ้อน คือ การนำรูปประโยค ทั้งประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อนมาขยาย ความให้ซับซ้อนยิ่งขึ้น การเรียนรู้ในเรื่องประโยคซับซ้อน จะทำให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์รูปแบบของ ประโยคได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างของประโยค ซับซ้อนได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ซับซ้อนได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เรื่องประโยค สามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานใน การเรียนรู้เรื่องประโยคซับซ้อนที่ยากยิ่งขึ้น ๒. เข้าสู่บทเรียนโดยการใช้เกมเข้าสู่วรรณกรรมเรื่อง พระบรมราโชวาทว่าในพระบรมราโชวาทประกอบเป็นงานเขียน ร้อยแก้วขนาดยาวที่บอกเล่าความคิดที่ต่อเนื่องกันถึงประกอบด้วย ประโยคหลายประโยค หลายชนิด เมื่อหลายประโยครวมกันจะ กลายเป็นประโยคซับซ้อน</p> <p>ขั้นสอน ๑. ครูและนักเรียนอภิปราย สืบเปลี่ยนกับการสนทนา ซักถาม เกี่ยวกับหลักการของประโยคซับซ้อน ประกอบด้วย - ประโยคซับซ้อนประเภทประโยครวมที่มีคำเชื่อม หลายแห่งใน ๑ ประโยคมีคำว่า และ แต่ หรือ - ประโยคซับซ้อน ที่มีประโยคความซ้อนซ้อนกัน มากกว่า ๒ แห่ง มีคำว่า ที่ ซึ่ง อัน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “ประโยคซับซ้อน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสื่อสาร 2. การคิดขั้นสูง 	<p>- ประโยคซับซ้อนที่มีประโยครวม และประโยคซ้อน รวมกันมากกว่า ๒ แห่งใน ๑ ประโยค</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าข้อความที่ยกมาเป็น ประโยคซับซ้อนหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>“จงรู้ตัวเป็นนิจเอะว่า เกิดมาเป็นเจ้านายมียศบรรดาศักดิ์ มากจริงอยู่ แต่ไม่เป็นความจำเป็นเลยที่ผู้ใดเป็นพระเจ้า แผ่นดินขึ้น จะต้องใช้ราชการอันเป็นช่องทางที่จะหาเกียรติยศ ชื่อเสียงและทรัพย์สินสมบัติ”</p> </div> <p>แนวคำตอบ</p> <p>เป็นประโยคซับซ้อน เพราะ ประกอบด้วยประโยคซ้อนและประโยค รวมอยู่ด้วยกัน ดังนี้ ประโยคซับซ้อนที่มีโครงสร้างใหญ่เป็นประโยครวม เชื่อมด้วยคำเชื่อม “แต่”</p> <p>ประโยคย่อยที่ ๑ จงรู้ตัวเป็นนิจเอะว่า เกิดมาเป็นเจ้านายมียศ บรรดาศักดิ์มากจริงอยู่ มีโครงสร้างเป็นประโยคซ้อน</p> <p>ประโยคย่อยที่ ๒ ไม่เป็นความจำเป็นเลยที่ผู้ใดเป็นพระเจ้าแผ่นดินขึ้น จะต้องใช้ราชการอันเป็นช่องทางที่จะหาเกียรติยศชื่อเสียงและทรัพย์สิน สมบัติ มีลักษณะเป็นประโยคซ้อน ที่มีประโยคซ้อนอยู่ ๒ ชั้น คือ</p> <p>๑. ผู้ใดเป็นพระเจ้าแผ่นดินขึ้น จะต้องใช้ราชการอันเป็นช่องทาง</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๒. ที่จะทำให้รติยตยชื่อเสียงและทพัพยสมบัต ์ ชนสรูป นักเรียนและครูรวมกันสรูปควมรู้การวิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคซับซ้อนในพระบรมราชโองการข้างต้นอีกคร้งหนึ่ง</p>	

ใบความรู้

“ประโยคซับซ้อน”

ประโยคเป็นหน่วยทางภาษาที่ใช้สื่อสารได้ความสมบูรณ์ ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนคิดเห็นอย่างไร รู้สึกอย่างไร ต้องการอะไร เป็นต้น ประโยคที่ใช้สื่อสารกันโดยทั่วไป ได้แก่ ประโยค ๓ ชนิด คือ ประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน ในกรณีที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการบอกเล่าความคิดที่ต่อเนื่องกันมาก ๆ ก็อาจใช้ประโยคหลายประโยครวมกัน คือ อาจเป็นประโยคชนิดเดียวกันหรือต่างชนิดกัน ก็ได้ ประโยคลักษณะนี้บางท่านเรียกว่า **ประโยคซับซ้อน**

ประโยคซับซ้อนมีลักษณะโดยสังเขปดังนี้

๑) ประโยครวมที่มีคำเชื่อมหลายคำที่เชื่อมประโยคย่อยหลายประโยคให้เป็นประโยคเดียวกัน เช่น

- *ผมรักครอบครัวและรักเพื่อน ๆ แต่ผมรักประเทศชาติบ้านเมืองมากกว่าคนในครอบครัวและเพื่อนพ้องทั้งหลายของผม*

ประโยคซับซ้อนนี้ประกอบไปด้วยประโยคย่อย ๓ ประโยค มีคำเชื่อม และ เชื่อมประโยคย่อย ผมรักครอบครัว กับประโยคย่อย (ผม) รักเพื่อน ๆ เข้าด้วยกันแล้วมีคำเชื่อม แต่ เชื่อมประโยคย่อย ผมรักประเทศชาติบ้านเมืองมากกว่าคนในครอบครัวและเพื่อนพ้องทั้งหลายของผม เข้าไปอีกชั้นหนึ่ง

กรณีที่ประโยคซับซ้อนประกอบด้วยประโยคย่อยหลายประโยคเชื่อมเข้าด้วยกันด้วยคำเชื่อม และ, หรือ คำเชื่อม และ, หรือ อาจปรากฏเพียงครั้งเดียวหน้าประโยคย่อยลำดับสุดท้าย เช่น

- *เรารักพ่อ เรารักแม่ เรารักลูกเมีย และก็รักบ้านเกิดเมืองนอนของเรา*

ประโยคซับซ้อนนี้ประกอบไปด้วยประโยคย่อย ๔ ประโยค ทุกประโยคล้วนเป็นประโยคสามัญ แต่ปรากฏคำเชื่อม และ เพียงครั้งเดียวหน้าประโยคย่อยลำดับสุดท้าย

๒) ประโยคซ้อนที่มีอนุประโยคหลายอนุประโยคซ้อนอยู่ เช่น

- *แผ่นดินที่บรรพบุรุษของเราต้องแลกรมาด้วยเลือด ซึ่งชโลมหลังลงดินผืนนี้ จะยอมให้คนที่เอาแต่กอบโกยทำลายพินาศลงไปไม่ได้*

ประโยคซับซ้อนนี้มาจากประโยคสามัญว่า แผ่นดินผืนนี้จะยอมให้คนที่ทำลายพินาศลงไปไม่ได้ คำว่า แผ่นดิน มีอนุประโยค ที่บรรพบุรุษของเราต้องแลกรมาด้วยเลือดซึ่งชโลมหลังลงดิน และ คน มีอนุประโยค ที่เอาแต่กอบโกย ขยายตามลำดับ นอกจากนี้ ในอนุประโยคที่ขยายคำนาม แผ่นดิน ยังมีอนุประโยคซึ่งชโลมหลังลงดิน ขยายคำนาม เลือด ซ้อนอยู่อีกชั้นหนึ่งด้วย

๓) ประโยคที่มีทั้งลักษณะของประโยคซ้อนและประโยครวมอยู่ด้วยกัน เช่น

- *เขาสอนลูกชายวัยเรียนว่าควรมีความรักแต่ไม่ได้สอนลูกชายว่าจะต้องมีแฟนในขณะที่ยังเรียนหนังสืออยู่*

ประโยคซับซ้อนนี้ มีโครงใหญ่เป็นความรวม เชื่อมด้วยคำเชื่อม แต่ประโยคย่อยที่ ๑ เขาสอนลูกชายวัยเรียนว่าควรมีความรัก มีลักษณะเป็นประโยคซ้อน ส่วนประโยคย่อยที่ ๒ (เขา) ไม่ได้สอนลูกชายว่าจะต้องมีแฟนในขณะที่ยังเรียนหนังสืออยู่ มีลักษณะเป็นประโยคซ้อนที่มีอนุประโยคซ้อนอยู่ถึง

๒ ชั้น คือมีอนุประโยค ว่าจะต้องมีแฟนในขณะที่ยังเรียนหนังสืออยู่ เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา สอน
อยู่ชั้นหนึ่ง และมีอนุประโยค ที่ยังเรียนหนังสืออยู่ ขยายคำนาม ขณะ

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลัทธิสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ประโยคที่ซับซ้อน คือ การนำรูปประโยค ทั้งประโยค สามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อนมาขยายความให้ ซับซ้อนยิ่งขึ้น การเรียนรู้ในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ทำให้ ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์รูปแบบของประโยคได้อย่าง ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างของประโยค ซับซ้อนได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ ๑. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของประโยค ซับซ้อนได้ถูกต้อง ๒. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประโยคซับซ้อนได้ ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เรื่องประโยค ซับซ้อนที่นักเรียนเคยศึกษาในคาบเรียนที่ผ่านมา ๒. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประเภทของประโยค ซับซ้อนเพื่อเป็นการเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>ขั้นตอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (กลุ่มสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม) ให้ร่วมกันทำกิจกรรม การแต่งประโยคตามประเภทประโยคซับซ้อน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และ อธิบายประเด็นความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน เข้าใจยิ่งขึ้น</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องประโยคซับซ้อนเพื่อเป็น การทบทวน โดยครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมด้วยวิธีการถาม – ตอบ ดังนี้ - ประโยคซับซ้อนคืออะไร - โครงสร้างของประโยคซับซ้อนประกอบไปด้วยอะไรบ้าง - ลักษณะของประโยคซับซ้อนเป็นอย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง เน้นใช้หลากหลายภาษา (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>(พิจารณาตามคำตอบของนักเรียนโดยให้อยู่ในดุลยพินิจของ ครูผู้สอน)</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน้ารายการเรียนรู้ที่ ๔ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่อง สื่อทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล้องจองเพื่อ ความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่น ต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงภาษาและการใช้ภาษา ในประเทศไทยเรากันปัจจุบัน ๒. นักเรียนตอบคำถามว่าภาษาในเมืองไทยเรามีกี่ภาษา ภาษาอะไรบ้าง (คำขวัญกระตุ้นความคิด) (พิจารณาตามคำตอบของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของ ครูผู้สอน) ๓. นักเรียนลองยกตัวอย่างการใช้ภาษาวิชาการที่ถูกต้อง ควรมีหลักการอย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ภาษากลาง ภาษาราชการ” ๒. ใบงาน “ภาษาราชการ” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ภาษาราชการ” การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาราชการได้ ถูกต้อง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ลักษณะของภาษาราชการ ได้ถูกต้อง ด้านคุณลักษณะ นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง ภาษาราชการไป ปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้ถูกต้อง</p>	<p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายการใช้ภาษาในพระบรม ราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้แก่พระเจ้าลูกยาเธอทั้ง ๔ พระองค์ ที่จะเสด็จไป ศึกษาต่อประเทศยุโรปว่าเป็นภาษาราชการหรือไม่ เพราะเหตุใด แนวคำตอบ เป็นภาษาราชการ เพราะภาษากลางเป็นภาษามาตรฐานที่ใช้ใน การติดต่อสื่อสารร่วมกันทั่วประเทศ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจใน การติดต่อสื่อสาร</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙</p> <p>เรื่อง เน้นใช้หลากหลายภาษา (๕)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาไปความรู้ “ภาษากลาง ภาษาราชการ” และทำกิจกรรมกลุ่ม ดังนี้</p> <p>๒.๑ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน ทำใบงาน “ภาษาราชการ”</p> <p>๒.๒ ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และอธิบายประเด็นความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน เข้าใจยิ่งขึ้น</p> <p>๓. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้เรื่องภาษา ราชการ เพื่อเป็นการทบทวนและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งใบงาน “ภาษาราชการ”</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>ตัวแทนนักเรียนนำเสนอสรุปผลการเรียนการสอนอีกครั้ง หน้าชั้นเรียน ครูช่วยตรวจสอบความถูกต้องและอธิบายเพิ่มเติม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	--

ใบความรู้ “ภาษากลาง ภาษาราชการ”

ภาษาสำเนียงที่คนส่วนใหญ่ของประเทศใช้สื่อสารติดต่อกัน เรียกว่า “ภาษากลาง” ส่วนภาษาที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาค และมีลักษณะแตกต่างกับภาษากลางเรียกว่า “ภาษาถิ่น” โดยทั่วไปภาษาที่เลือกมาเป็นภาษากลางของประเทศมักเป็นภาษาที่ใช้พูดในเมืองหลวง เช่น ภาษาไทยที่เป็นภาษาไทยสำเนียงกรุงเทพฯ เป็นภาษากลาง ภาษาจีนที่เป็นภาษากลางก็คือภาษาแมนดารินสำเนียงปักกิ่ง ภาษาฮินดี ที่เป็นภาษากลางคือภาษาฮินดีสำเนียงที่ใช้พูดในนครนิวเดลี เป็นต้น

คำว่า ภาษากลาง หมายถึง ภาษาซึ่งยอมรับโดยคนส่วนใหญ่ว่าเป็นภาษาหลักที่ใช้ติดต่อสื่อสารกับทางราชการ ใช้ติดต่อเจรจาธุรกิจ ใช้ในการเรียนการสอน ใช้เผยแพร่ออกทางสื่อวิทยุ และโทรทัศน์ เป็นภาษาหลักที่ใช้เป็นสื่อกลางสร้างความเข้าใจระหว่างคนทั้งประเทศ เป็นภาษาสำเนียงแรกที่ชาวต่างชาติผู้ประสงค์ จะศึกษาภาษาของประเทศนั้น ๆ จะต้องเรียนรู้ภาษากลางของโลกเป็นภาษาที่ประมุขของประเทศ ผู้นำประเทศ ตัวแทนของประเทศ หุต ฯลฯ ใช้พูดในที่ประชุมสหประชาชาติหรือในการประชุมนานาชาติ

โดยทั่วไปภาษากลางของประเทศหนึ่งมักเป็นภาษาเดียวกับที่ใช้ติดต่อสื่อสารกับทางราชการ จึงเรียกว่า “ภาษาราชการ” ในประเทศไทยภาษากลางกับภาษาราชการเป็นภาษาเดียวกัน คือ ภาษาไทยกรุงเทพฯ แต่ในบางประเทศอาจมีภาษาราชการมากกว่า ๑ ภาษา เช่น ประเทศแคนาดามีภาษาราชการ ๒ ภาษา คือ ภาษาอังกฤษกับภาษาฝรั่งเศส ส่วนในประเทศอินเดีย ซึ่งมีชุมชนต่างภาษาและต่างวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก มีภาษาราชการมากถึง ๑๕ ภาษา

ใบงาน
“ภาษาราชการ”

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง จงเปลี่ยนคำจากภาษาต่อไปนี้ ให้เป็นภาษาราชการให้ถูกต้อง

ภาษาทั่วไป	ภาษาราชการ
๑. บอก	
๒. ทำ	
๓. ตรวจสอบ	
๔. ใคร	
๕. ช่วย	
๖. ถ้า	
๗. เดียวนี้	
๘. เหมือนกัน	
๙. อย่างไร	
๑๐. ได้ไหม	
๑๑. ไม่ได้	
๑๒. ไม่ดี	
๑๓. ทำไม	
๑๔. อะไร	
๑๕. ขอยืม	
๑๖. ติดต่อยัง	
๑๗. ในเรื่องนี้	
๑๘. เสร็จแล้ว	
๑๙. ยังไม่ได้ทำเลย	
๒๐. แบบไหน	

เฉลยใบงาน
ภาษาราชการ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง จงเปลี่ยนคำจากภาษาต่อไปนี้ ให้เป็นภาษาราชการให้ถูกต้อง

ภาษาทั่วไป	ภาษาราชการ
๑. บอก	๑. แจ้ง
๒. ทำ	๒. ดำเนินการ
๓. ตรวจสอบ	๓. ตรวจสอบ
๔. ใคร	๔. ประสงค์
๕. ช่วย	๕. อนุเคราะห์
๖. ถ้า	๖. หาก
๗. เดี่ยวนี้	๗. ขณะนี้
๘. เหมือนกัน	๘. เช่นเดียวกัน
๙. อย่างไร	๙. เช่นใด,ประการใด
๑๐. ได้ไหม	๑๐. ได้หรือไม่
๑๑. ไม่ได้	๑๑. มิได้,หามิได้
๑๒. ไม่ดี	๑๒. มิชอบ
๑๓. ทำไม	๑๓. เหตุใด
๑๔. อะไร	๑๔. สิ่งใด,อันใด
๑๕. ขอยืม	๑๕. ขอรับการสนับสนุน
๑๖. ติดต่อกัน	๑๖. ประสานงานไปยัง
๑๗. ในเรื่องนี้	๑๗. ในกรณีนี้
๑๘. เสร็จแล้ว	๑๘. เสร็จแล้ว,เรียบร้อยแล้ว
๑๙. ยังไม่ได้ทำเลย	๑๙. ยังไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด
๒๐. แบบไหน	๒๐. แบบใด

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่อง สืบทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล้องจองเพื่อ ความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่น ต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถบอกลักษณะของภาษาราชการ ได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษา ราชการและภาษาถิ่นได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง ภาษาราชการ ไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เห็นใช้หลากหลายภาษา (๖) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “เปลี่ยนคำทำภาษาราชการ” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “เปลี่ยนคำทำภาษาราชการ”</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ</p> <p>๑. นักเรียนและครูทบทวนความรู้เรื่องลักษณะของภาษา ราชการในคาบเรียนที่ผ่านมา</p> <p>๒. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนากะเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคลต่าง ๆ การใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับ บุคคลอย่างไม่ถูกต้องนั้น ก็ยอมทำให้การสื่อสารไม่ประสบ ความสำเร็จ</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า วิธีการใดที่จะช่วยให้ คนแต่ละภูมิภาคสื่อสารกันได้อย่างรู้เรื่อง และตรงประเด็นและสุภาพ ที่สุดในการสื่อสาร</p> <p>แนวคำตอบ</p> <p>ต้องกำหนดภาษากลางหรือภาษาราชการเป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศ</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน ร่วมกันทำใบงาน “เปลี่ยนคำทำภาษาราชการ โดยให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อน โดยใช้ภาษาราชการแทนคำที่มีลักษณะเป็นภาษาพูด</p>
---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๖) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>ขั้นสรุป ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอใบงานและสรุปผลการเรียน การสอนอีกครั้งหน้าชั้นเรียน ครูช่วยตรวจสอบความถูกต้องและ อธิบายเพิ่มเติม</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์</p> <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / วัตถุประสงค์รายยอด</p> <p>ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องสืบต่อวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล้องจองเพื่อความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>นักเรียนสามารถบอกความหมายของภาษาถิ่นได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างด้านเสียงและด้านคำศัพท์ของภาษาถิ่นได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาถิ่น</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑</p> <p>เรื่อง น้มน้ใช้หลากหลาย (๗)</p> <p>รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ชี้แนะ</p> <p>๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า ภาษามาตรฐานหมายถึง ภาษาที่ใช้เป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาถิ่น คือ ภาษาที่ใช้เฉพาะในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง มีรูปแบบเฉพาะตัวทั้งถ้อยคำและสำเนียงเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น</p> <p>๒. ครูนำบัตรคำภาษาถิ่นมาสนทนากับช้กถามกับนักเรียน</p> <p>๑๐ บัตรคำ โดยติดบัตรคำไว้บนกระดานหน้าชั้นเรียน</p> <table border="1" data-bbox="726 761 1005 1019"> <tr> <td>บักหุ้ง</td> <td>ลำ</td> </tr> <tr> <td>ยานัด</td> <td>เบ็ง</td> </tr> <tr> <td>เต่ว</td> <td>ชี้หก</td> </tr> <tr> <td>บะก้วยก่า</td> <td>เฮ็ดหยั่ง</td> </tr> <tr> <td>ฮัก</td> <td>แล</td> </tr> </table> <p>๓. นักเรียนสังเกตและช่วยกันตอบคำถามว่า บัตรคำดังกล่าวมีความหมายว่าอย่างไร และเป็นภาษาถิ่นใด</p>	บักหุ้ง	ลำ	ยานัด	เบ็ง	เต่ว	ชี้หก	บะก้วยก่า	เฮ็ดหยั่ง	ฮัก	แล	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>๑. บัตรคำ “ภาษาถิ่น”</p> <p>๒. ใบความรู้ “ภาษาถิ่น”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>
บักหุ้ง	ลำ												
ยานัด	เบ็ง												
เต่ว	ชี้หก												
บะก้วยก่า	เฮ็ดหยั่ง												
ฮัก	แล												

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๗) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>ชั้นสอน</p>	<p>๑. นักเรียนร่วมกันหาคำศัพท์ภาษาถิ่น คือ ถิ่นเหนือ ถิ่นใต้ ถิ่นอีสานตามหมวดหมู่ต่างๆ ๒. นักเรียนพิจารณาลักษณะของภาษาถิ่นแต่ละภาษามี ความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร</p>	
<p>ขั้นสรุป</p>	<p>นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงประโยชน์ต่อการศึกษา ภาษาถิ่น</p>	

บัตรคำ “ภาษาถิ่น”

บักหุ้ง

ล่ำ

ยานัด

เบิ่ง

เต่ว

ซี้หก

บะก้วยกำ

เฮ็ดหยัง

ฮัก

แล

ใบความรู้ “ภาษาถิ่น”

ภาษาที่ใช้พูดในท้องที่ต่าง ๆ ของประเทศหนึ่งได้มีลักษณะเหมือนกันทั้งหมด ปัจจัยที่ทำให้ภาษาแตกต่างกันมีหลายปัจจัย ถิ่นที่อยู่อาศัยก็เป็นปัจจัยหนึ่งภาษาที่แตกต่างกันไปตามถิ่นที่อยู่อาศัย เรียกว่า **ภาษาถิ่น** ภาษาถิ่นของภาษาไทยแบ่งกว้าง ๆ ได้เป็น ๔ ถิ่น คือ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นกลาง และภาษาไทยถิ่นใต้ นิยมเรียกแต่เพียงสั้น ๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้ ภาษาไทยถิ่นทั้งสี่นี้อาจจำแนกย่อยลงไปอีกได้ เช่น ภาษากลาง อาจแบ่งเป็นภาษาสุพรรณ ภาษาอยุธยา ภาษาเมืองจันทร์ ฯลฯ แม้ว่าชื่อเรียกภาษาถิ่นจะใช้ชื่อเขตทางการปกครองเดียวกันจะพูดภาษาเหมือนกันทั้งหมด เช่น ไม่จำเป็นว่าคนที่เกิดและเติบโตในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี จะต้องพูดภาษาไทยกลางถิ่นสุพรรณ หากบ้านของชาวสุพรรณคนนั้นอยู่ก่อนไปทางเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็อาจจะพูดภาษาไทยกลางที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาของคนอยุธยาได้

คนไทยส่วนใหญ่สังเกตเห็นความแตกต่างของภาษาและจำแนกภาษาถิ่นหลัก ๆ ทั้ง ๔ ถิ่นได้ เช่น สังเกตเห็นว่าภาษาเหนือมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกับภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้ แต่ผู้ที่ไม่รู้ภาษาถิ่น จะไม่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่นย่อยภาษาหนึ่งกับภาษาถิ่นย่อยอีกภาษาหนึ่งซึ่งอยู่ในภาษาถิ่นหลักเดียวกันได้ เช่น คนกรุงเทพฯ จะสังเกตไม่ได้ว่า ภาษาเหนือของคนเชียงใหม่กับภาษาเหนือของคนลำปางแตกต่างกันอย่างไร และสังเกตไม่ได้ว่า ภาษาใต้ของคนสุราษฎร์ธานีกับภาษาใต้ของคนนครศรีธรรมราชนั้นแตกต่างกัน แต่คนเชียงใหม่กับคนลำปางมักสังเกตได้ว่า ภาษาเชียงใหม่กับภาษาลำปางไม่เหมือนกันทีเดียว คนสุราษฎร์ธานีกับคนนครฯ ก็มักสังเกตได้ว่า ภาษาสุราษฎร์กับภาษานครฯ มีส่วนที่แตกต่างกัน เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบภาษาถิ่น ๒ ภาษา จะพบความแตกต่างที่สำคัญ ๒ ประการ ได้แก่ ความแตกต่างด้านเสียงและด้านคำศัพท์

๑. ความแตกต่างด้านเสียง

เสียงของภาษาถิ่นหนึ่งมักแตกต่างกับเสียงของภาษาถิ่นหนึ่งอย่างเป็นระบบ เช่น เสียงพยัญชนะ /ค/, /ช/, /ท/, /พ/, /ร/ ในภาษาไทยกลาง มักตรงกับเสียง /ก/, /จ/, /ต/, /ป/, /ย/ ในภาษาไทยเหนือตามลำดับ เช่น

ภาษาไทยกลาง

คิดถึง

คาบเกี่ยว

ข้าง

ทุกข์

ท้อง

ฟ้อ

ฟี่

ภาษาเหนือ

กั๊ดฮอด

ก้าบเกี่ยว

ข้าง

ตุ๊ก

ต๊อง

ป้อ

ปี่

ความแตกต่างระหว่างเสียงของภาษาถิ่น ๒ ภาษาเป็นความแตกต่างที่เป็นระบบ เมื่อรู้ว่คำในภาษาถิ่นหนึ่งใช้เสียงนี้ ก็จะคาดเดาได้ว่าคำเดียวกันในภาษาอีกถิ่นหนึ่งจะใช้เสียงอะไร ทำให้พอเข้าใจความหมายเมื่อฟังคนในท้องถิ่นนั้น ๆ คຸยกัน และเข้าใจชื่อเฉพาะของภาษาถิ่นนั้น ๆ เช่น เข้าใจความหมายของชื่อ “ดอยตุง” ว่า หมายถึง “เพราะเสียง” /ต/ ในภาษาเหนือตรงกับเสียง /ท/ ในภาษากลาง เป็นต้น

๒. ความแตกต่างด้านคำศัพท์

ความแตกต่างด้านคำศัพท์ระหว่างภาษาถิ่น ๒ ภาษา เป็นความแตกต่างเฉพาะ ไม่มีเหตุผล และไม่มีลักษณะเป็นระบบอย่างความแตกต่างด้านเสียงกล่าวคือ ทำนายไม่ได้ว่า คำศัพท์คำหนึ่งในภาษาถิ่นหนึ่งจะตรงกับคำศัพท์อะไรในภาษาอีกถิ่นหนึ่ง เช่น คำว่า *อร่อย* ในภาษากลาง ในภาษาไทยเหนือใช้คำว่า *ลัว* ภาษาไทยอีสานใช้คำว่า *แซบ* ส่วนภาษาไทยใต้ใช้คำว่า *อร่อย* เช่นเดียวกับภาษากลาง แต่ออกเสียงแต่พยงค์ท้ายและออกเสียงวรรณยุกต์ต่างออกไปเป็น *ร่อย* หรือ *ทรอย* จะเห็นว่าในกรณีคำ *อร่อย* ความแตกต่างระหว่างภาษากลางกับภาษาไทยใต้อยู่ในลักษณะที่ทำนายได้ เพราะเป็นความแตกต่างด้านเสียงมากกว่าเป็นความแตกต่างด้านคำศัพท์ ส่วนความแตกต่างระหว่างภาษากลางกับภาษาเหนือระหว่างภาษากลางกับภาษาอีสาน ระหว่างภาษาเหนือกับภาษาอีสานเป็นความแตกต่างด้านคำศัพท์ซึ่งทำนายหรือคาดเดาไม่ได้

เมื่อสำรวจคำศัพท์ในภาษากลาง ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน และภาษาไทยใต้ จะสังเกตได้ว่า ภาษาเหนือกับภาษาอีสาน และภาษากลางกับภาษาไทยใต้ จะใช้คำศัพท์ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น ภาษาเหนือและภาษาอีสาน ใช้คำว่า *ไผ* “ใคร”, *ดั่ง* “จุมก”, *ม่วน* “สนุก” ฯลฯ เหมือนกัน ส่วนภาษากลางและภาษาไทยใต้ใช้คำว่า *ทะเล*, *จุมก*, *มะละกอ* ฯลฯ เหมือนกัน แต่ภาษาไทยใต้จะตัดคำให้มีพยางค์น้อยลงเป็น *เล*, *หมู*

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๘) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องสืบทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและภาษาถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>นักเรียนสามารถบอกความหมายของภาษาถิ่นได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ</p> <p>นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างด้านเสียงและด้านคำศัพท์ของภาษาถิ่นได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาถิ่น</p> <p>สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>๑. การสื่อสาร</p> <p>๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>ขั้นตอน</p> <p>๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเรื่องความสำคัญของภาษาถิ่นที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยมาตฐาน โดยสุ่มนักเรียนภายในชั้นเรียนกล่าวถึงความสำคัญ ๒ - ๓ คน ครูอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>๒. นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม “รู้จักภาษาถิ่น” ดังนี้</p> <p>๒.๑ นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๓ กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (กลุ่มสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม)</p> <p>๒.๒ นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนจับหัวข้อภาษาถิ่นหน้าชั้นเรียน ซึ่งหัวข้อที่ได้จะประกอบไปด้วย ภาษาถิ่น ความแตกต่างทางด้านเสียง และความแตกต่างทางด้านคำศัพท์</p> <p>๒.๓ นักเรียนแต่ละกลุ่มได้หัวข้อในการการศึกษาแล้ว ให้แต่ละกลุ่มศึกษาหาความรู้ ดังนี้</p> <p>กลุ่มที่ ๑ ภาษาถิ่น</p> <p>กลุ่มที่ ๒ ความแตกต่างทางด้านเสียง</p> <p>กลุ่มที่ ๓ ความแตกต่างทางด้านคำศัพท์</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันดำเนินการสำรวจคำศัพท์หรือสำนวนภาษา และศึกษาคำอ่านและความหมายร่วมกัน</p> <p>๔. สมาชิกในกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มสรุปใจความสำคัญเรื่องที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลิขิตส่างงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๒ เรื่อง เน้นใช้หลักภาษา (๘) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนและครูร่วมกันวิเคราะห์วิจารณ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยครูเติมเต็มในส่วนที่ขาดหาย ๒. นักเรียนและครูร่วมสรุปทเรียนจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในวันนี้</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นเครื่อง สืบทอดวัฒนธรรม ภาษาไทยนิยมความคล่องจอง เพื่อความไพเราะ ภาษาไทยมีทั้งภาษามาตรฐานและ ภาษาถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งมีวรรณคดีวรรณกรรมที่สะท้อน วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยได้เป็นอย่างดี</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถบอกลักษณะของภาษาถิ่นได้ถูกต้อง ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถจำแนกความแตกต่างด้านเสียงและ ด้านคำศัพท์ของภาษาถิ่นแต่ละถิ่นได้ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาถิ่น ในแต่ละถิ่น</p> <p>สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๓ เรื่อง เห็นใช้หลากหลายภาษา (๙) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูทบทวนความรู้เรื่องภาษาถิ่น ความแตกต่างทางด้านเสียง และความแตกต่างด้านคำศัพท์ ในคาบเรียนที่ผ่านมา ๒. นักเรียนศึกษาความหมาย และตัวอย่างคำภาษาถิ่น ๓. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด (คำถามกระตุ้นความคิด) นักเรียนคิดว่าจากตัวอย่างภาษาถิ่นจากหนังสือ นักเรียนเห็น ความต่างในด้านใด และมีวิธีการอย่างไรถึงทำให้รู้ถึงความหมาย ของคำนั้น ๆ (พิจารณาตามคำตอบของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลย พินิจของครูผู้สอน)</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนสังเกตภาพในใบงาน “ภาษาถิ่น” ให้นักเรียนพูด ออกเสียงจากภาพทีละภาพโดยใช้ภาษาถิ่นของนักเรียน ๒. นักเรียนเขียนภาษาถิ่นจากภาพในใบงาน “ภาษาถิ่น” โดยใช้ภาษาในท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ ๓. ครูสุ่มนักเรียนภายในห้อง ๒ - ๓ คน นำเสนอผลงาน ในใบงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “ภาษาถิ่น” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ภาษาถิ่น” การวัดและประเมินผล</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๓ เรื่อง เน้นใช้หลากหลาย (๙) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๑. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยใบงาน “ภาษาถิ่น” ๒. นักเรียนและครูร่วมสรุปทเรียนจากการทำกิจกรรม การเรียนการสอนในวันนี้อีกหนึ่งครั้งเพื่อเป็นการทบทวน</p>	

ใบงาน “ภาษาถิ่น”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำภาษาถิ่นของตนเองให้สอดคล้องกับภาพ

ภาพ	ภาษาถิ่น
	
	
	
	
	
	
	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลัทธิสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พุดต่อหน้าสาธารณะ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูดในที่ประชุมชนมีหลายแบบ ทั้งการพูดคนเดียวหรือพูดเดี่ยว กับพูดหลายคน การพูดเดี่ยวอาจพูดในลักษณะการเปิดประชุมสัมมนา สุนทรพจน์ ปาฐกถาหรือบรรยาย การพูดหลายคนมีกรอบการบรรยาย การโต้เถียง การยอว่า เป็นต้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนสามารถบอกหลักการพูดในที่ประชุมชนได้ถูกต้อง</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถพูดในที่ประชุมชนได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ นักเรียนมีมารยาทในการพูด</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนร่วมกันสนทนาโดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิด “หากนักเรียนพบปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน นักเรียนจะเลือกวิธีการใดในการแก้ไขปัญหา” ๑.๑ การประชุมในห้องเรียน ๑.๒ ลุยแก้ปัญหาส่วนตัวของตนเอง ๑.๓ นิ่งเฉยไม่สนใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ๒. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการประชุมและการพูดในที่ประชุมชน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับกลุ่ม ๓ - ๔ คน ศึกษาหลักการพูดต่อที่ชุมชน จากใบความรู้ “การพูดในที่ประชุมชน” ร่วมกัน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นที่นำเสนอใจในท้องถิ่นที่สามารถไปศึกษาและนำมาพูดได้ ๓. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอหัวข้อประเด็นที่จะไปศึกษาในชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเตรียมความพร้อมสำหรับการเขียนบทพูดและลงชุมชนศึกษาหาข้อมูล</p> <p>ขั้นสรุป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “การพูดในที่ประชุมชน” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิตีสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๔ เรื่อง พุดต่อหน้าสาธารณณะ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการพูดต่อหน้าชุมชนและครูโย่งประเด็นไปสู่เรื่องมารยาทของการพูด</p>	

ใบความรู้ “การพูดในที่ประชุมชน”

การพูดในที่ประชุมชนมีหลายแบบ ทั้งการพูดคนเดียวหรือพูดเดี่ยว กับพูดหลายคน การพูดเดี่ยว อาจพูดในลักษณะการเปิดการประชุมสัมมนา สุนทรพจน์ ปาฐกถาหรือบรรยาย การพูดหลายคน มีการอภิปราย การโต้วาที การยอวาที เป็นต้น

การเปิดการประชุมสัมมนา เป็นการพูดที่ประธานซึ่งได้รับเชิญมาเป็นเกียรติแก่การประชุม การสัมมนา หรือการอบรมซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากเมื่อผู้เป็นประธานมาถึง หัวหน้าผู้จัดประชุมจะรายงาน ให้ประธานทราบถึงที่มาของการประชุม ประธานกล่าวเปิดการประชุม คำกล่าวนั้นเป็นถ้อยคำที่ใช้ภาษาทางการ กล่าวถึงความสำคัญของเรื่องที่จะประชุมหรือผลที่จะเกิดจากการประชุม เป็นต้น เป็นการให้กำลังใจ แก่ผู้เข้าประชุม และเป็นพิธีการเพื่อแสดงว่าการประชุมนั้นได้เริ่มขึ้นแล้ว

สุนทรพจน์ เป็นการพูดของบุคคลสำคัญซึ่งกล่าวต่อที่ประชุมในการประชุมสัมมนาที่มีผู้เข้าร่วม จำนวนมาก หรือกล่าวกับผู้ฟังทางสื่อมวลชน เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรีในวาระ ที่เข้ารับหน้าที่บริหารประเทศ การกล่าวสุนทรพจน์ของผู้รับรางวัลโนเบล สุนทรพจน์ของนักวิชาการที่ได้รับ การยกย่องกล่าวในที่ประชุมวิชาการระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ เป็นต้น การกล่าวสุนทรพจน์ เป็นรูปแบบการพูดที่เป็นทางการ มีเนื้อหาสาระที่โดดเด่นให้ข้อคิดเป็นที่ประทับใจ สุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญ ในโอกาสสำคัญมักมีข้อความที่น่าจดจำ และอาจนำไปอ้างอิงได้ เช่น ตอนหนึ่งในสุนทรพจน์ของจอห์น เอฟ. เคนเนดี อดีตประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาว่า อย่าถามว่าประเทศจะให้อะไรแก่ท่าน แต่ถามว่าท่านจะ ทำอะไรให้ประเทศบ้าง เป็นต้น

การอภิปราย คือ การพูดชี้แจงแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นที่ ประกอบด้วยเหตุผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อร่วมกันพิจารณาหรือแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การอภิปรายแบ่งตามลักษณะการพูด ได้แก่ การอภิปรายทางวิชาการในการสัมมนา การอภิปรายในการประชุมกลุ่ม การอภิปรายในที่ประชุมชน เป็นต้น

การอภิปรายในการประชุมกลุ่ม มักจัดในการประชุมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปราย กลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะผลัดกันแสดงความคิดเห็นในลักษณะแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มจึงมีบทบาทเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

การอภิปรายในที่ประชุมชน อาจแบ่งเป็นผู้อภิปรายประมาณ ๓-๗ คน และผู้ฟัง ผู้อภิปรายจะพูด แสดงความคิดเห็นในหัวข้อปัญหาแต่ละข้อตามทรรศนะของตน หัวข้อการอภิปรายมักเป็นเรื่องปัญหา สังคมส่วนรวม ผู้อภิปรายจะให้ความรู้และแนวคิดในการแก้ปัญหา ผู้อภิปรายจึงควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่จะ พูดเป็นอย่างดี การแสดงความคิดเห็นของผู้อภิปรายอาจสอดคล้องกัน หรือแตกต่างกันก็ได้ ผู้ฟังอาจร่วม อภิปรายซักถามได้ตามโอกาสที่ผู้จัดจัดให้

การอภิปรายในที่ประชุมชน จะมีผู้ดำเนินการอภิปรายทำหน้าที่กล่าวนำการอภิปราย แจ้งวัตถุประสงค์ของการอภิปราย แนะนำผู้อภิปรายทุกคนให้ผู้ฟังรู้จักโดยบอกชื่อ ตำแหน่ง หน้าที่ ประสบการณ์ และความสามารถที่เหมาะสมกับการอภิปราย เชิญผู้อภิปรายแต่ละคนพูดโดยการซักถาม ประเด็นปัญหาหรือหัวข้อย่อยที่ละปัญหาเพื่อให้ผู้อภิปรายแต่ละคนพูดแสดงทรรศนะของตน ดูแลให้ผู้อภิปราย พูดตามเวลาที่กำหนดและไม่ให้พูดออกนอกเรื่องหรือนอกประเด็น สรุปสิ่งที่ผู้พูดอภิปรายแต่ละคนพูดแล้ว

อย่างสั้น ๆ เมื่อผู้อภิปรายพูดครบทุกหัวข้อแล้วอาจเปิดโอกาสให้ผู้ฟังซักถามข้อสงสัย หรือร่วมแสดงความคิดเห็น เมื่อสิ้นสุดการอภิปรายแล้ว ผู้ดำเนินการอภิปรายจะสรุปความคิดเห็นทั้งหมดเป็นข้อเสนอหรือผลของการอภิปราย การอภิปรายแบบนี้เป็นวิธีการที่ดีที่จะแก้ปัญหาส่วนรวมเพราะจะได้ฟังความคิดเห็นจากบุคคลหลายฝ่าย ทำให้ได้ฟังความคิดจากหลายมุมมองและเป็นการเผยแพร่ความรู้ความคิดจากวิทยากรนั้น

การโต้วาที คือ การพูดโต้กันของบุคคล ๒ ฝ่ายในที่ประชุมตามหัวข้อหรือญัตติที่กำหนดขึ้น ฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายเสนอปัญหาหรือหัวข้อซึ่งเรียกว่าญัตติอีกฝ่ายหนึ่งคัดค้านญัตติ ผู้พูดใช้คำพูดเพื่อโน้มน้าวใจผู้ฟังให้มีความคิดคล้อยตามและสนับสนุนเหตุผลของตน

การพูดโต้วาทีเป็นการแข่งขันมีการตัดสินแพ้ชนะโดยผู้ตัดสินจะพิจารณาว่าเหตุผลของฝ่ายใดมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ สามารถหักล้างเหตุผลของฝ่ายตรงข้ามได้มากกว่า มีการใช้คำพูดที่ดึงดูดความสนใจ และมีการใช้สำนวนภาษาได้ดีกว่า **หัวข้อหรือญัตติในการพูดโต้วาที** ควรเป็นเรื่องเสริมสร้างสติปัญญา เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง มีคุณค่า ไม่เป็นภัยต่อสังคม **ผู้โต้วาที** ประกอบด้วย **ประธาน** เป็นผู้กล่าวชี้แจงญัตติ และแนะนำผู้พูดโต้วาทีทั้งสองฝ่าย **หัวหน้าฝ่ายเสนอ** เป็นผู้พูดก่อนเพื่อสนับสนุนญัตติ **หัวหน้าฝ่ายค้าน** เป็นผู้พูดต่อจากหัวหน้าฝ่ายเสนอใช้เวลาพูดนานเท่ากับหัวหน้าฝ่ายเสนอ **ผู้สนับสนุนฝ่ายเสนอ** จะมีกี่คนก็ได้ ส่วนมากมีประมาณ ๓ คน **ผู้สนับสนุนฝ่ายค้าน** มีจำนวนเท่ากับผู้สนับสนุนฝ่ายเสนอ ผู้โต้วาทีควรมีความรู้เรื่องที่ตั้งเป็นญัตติ มีวาทศิลป์ มีเหตุผล มีมารยาทดีทั้งในการพูดและการฟัง ไม่พูดเสียดสี หรือนำเรื่องส่วนตัวมาพูด ไม่มุ่งเอาชนะอย่างเดียวจนไม่นึกถึงผลเสียของส่วนรวม

การยอวาทิ คือ การพูดเยินยอแบบยกยอปอปั้น ไม่ได้พูดเพื่อยกย่องชมเชยสรรเสริญกันจริง ๆ เพียงใช้วาทศิลป์พูดประชดประชัน เหน็บแนม กระแทบกระเทียบแทนการพูดด้วยถ้อยคำที่รุนแรง ผู้พูดแบ่งเป็น ๒ ฝ่าย เหมือนกับการพูดโต้วาที แต่เรียกว่า **ฝ่ายเยิน** และ **ฝ่ายยอ** มีจำนวนผู้พูดฝ่ายละ ๓-๔ คน ทั้งสองฝ่ายไม่พูดขัดแย้งกัน แต่จะช่วยกันพูดเยินยอในหัวข้อหรือญัตตินั้น ๆ การพูดยอวาทิมักไม่ใช้การแข่งขันที่จะต้องตัดสินแพ้ชนะ

การตั้งหัวข้อหรือญัตติในการยอวาทิ มักจะต้องมีคำว่า “ดีที่สุด” “สบายที่สุด” หรือคำที่ลงท้ายด้วยคำว่า “ที่สุด” ซึ่งควรตรงกันข้ามกับความจริงซึ่งอาจจะ “เลวที่สุด” หรือ “ลำบากที่สุด” ก็ได้ จุดเด่นของการยอวาทิ คือ การใช้ศิลปะการพูดให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะถ้าไม่มีอารมณ์ขันก็จะเป็นการพูดที่จริงจังไปต้องพูดในลีลาแบบที่เล่นที่จริง อีกทั้งต้องใช้ศิลปะการพูดเพื่อจี้ผู้ฟังให้เกิดความรู้สึกสะใจ การพูดยอวาทิเป็นศิลปะการพูดที่ค่อนข้างยาก เพราะถ้าผู้พูดไม่เก่งจริงก็จะพูดออกไปในทางรุนแรง ก้าวร้าว ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ ของการพูดยอวาทิ ปัจจุบันจึงมักจะพูดในลักษณะที่เรียกว่า “แซววาทิ” เป็นการพูดให้เกิดอารมณ์ขัน เป็นการหยอกล้อกันมากกว่า ซึ่งการแซววาทิสามารถใช้การยอวาทิผสมได้

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลีขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูดในที่ประชุมชนมีหลายแบบ ทั้งการพูด คนเดียวหรือพูดเดี่ยว กับพูดหลายคน การพูดเดี่ยว อาจพูดในลักษณะการเปิดประชุมสัมมนา สุนทรพจน์ ปาฐกถาหรือบรรยาย การพูดหลายคนมีการอภิปราย การโต้ว่าที่ การยอว่าที่ เป็นต้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการพูดต่อหน้าชุมชน ทักษะและกระบวนการ พูดต่อหน้าชุมชน ด้านคุณลักษณะ นักเรียนมีมารยาทในการพูด</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๕ เรื่อง พูดต่อหน้าสาธารณะ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ครูเปิดประเด็นคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนได้ไปเรียนรู้ในชุมชน โดยแต่ละกลุ่มต้องแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบให้ทุกคนมีโอกาสได้พูด ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มเดิม เขียนบทพูดต่อหน้าชุมชนในหัวข้อที่ นักเรียนไปศึกษา ๒. แต่ละกลุ่มนำเสนอบทพูดที่ได้เขียนไว้ต่อเพื่อนในชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือเพิ่มประเด็นเนื้อหาที่ขาดหายไป ขั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเตรียมบท พูดในวันนี้และให้นักเรียนฝึกซ้อมเพื่อเตรียมพูดต่อหน้าชุมชน ในครั้งต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน บทพูดต่อหน้าชุมชน</p> <p>การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
--	--	--	---

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ดิถีตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูดในที่ประชุมชนมีหลายแบบ ทั้งการพูดคนเดียวหรือพูดเดี่ยว กับพูดหลายคน การพูดเดี่ยวอาจพูดในลักษณะการเปิดประชุมสัมมนาสุนทรพจน์ปาฐกถาหรือบรรยาย การพูดหลายคนมีการอภิปราย การโต้ว่าที่การยอว่าที่ เป็นต้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการพูดต่อหน้าชุมชน ทักษะและกระบวนการ พูดต่อหน้าชุมชน ด้านคุณลักษณะ นักเรียนมีมารยาทในการพูด</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๖ เรื่อง พูดต่อหน้าสาธารณะ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนขั้นตอนความรู้เรื่องการพูดต่อหน้าชุมชน ขั้นสอน ๑. ตัวแทนนักเรียนจับสลากลำดับการพูดตามหัวข้อที่นักเรียนได้ศึกษา ๒. เริ่มการพูดต่อหน้าชุมชนตามลำดับ และให้เพื่อนกลุ่มอื่นที่ไม่ได้นำเสนอจุดประเด็นเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ จุดเด่น จุดพัฒนาของกลุ่มเพื่อน ๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงการพูดของ แต่ละกลุ่มและวิจารณ์ร่วมกัน</p> <p>ขั้นสรุป ครูกล่าวชมเชยนักเรียนทุกคนพร้อมทั้งเสนอแนะในการพูดให้นักเรียน เพื่อพัฒนาการพูดให้ดียิ่งขึ้น และการนำเทคนิคการพูดไปปรับใช้ในโอกาสต่าง ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	---	---

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิติตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๗ เรื่อง สารทางกร (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ คือ ศัพท์เฉพาะที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ ตามสาขาหรือวิชาชีพนั้น ๆ จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจความหมาย</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนจำแนกคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. ครูนำบัตรคำมาให้ให้นักเรียนในห้องอ่านทั้งหมด ๓ คำ ดังนี้ คำที่ ๑ อูบมา คำที่ ๒ วิตามิน คำที่ ๓ ประเพณี ๒. ครูถามนักเรียนในห้องเรียนว่าคำศัพท์ทั้ง ๓ คำที่นักเรียนได้อ่านไป ตรงกับคำศัพท์ทางวิชาการเกี่ยวกับอะไร ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง พร้อมกับเชื่อมโยงเนื้อหาเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนศึกษาความรู้เรื่องศัพท์ทางวิชาการจากใบความรู้ “ศัพท์วิชาการ” และพจนานุกรม จากนั้นนักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่มตามความสมัครใจ โดยใช้วิชาที่นักเรียนชอบเป็นตัวกำหนดกลุ่ม โดยครูกำหนดให้มี ๓ กลุ่มให้นักเรียนเลือก ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ การศึกษา กลุ่มที่ ๒ การแพทย์ กลุ่มที่ ๓ เทคโนโลยี</p> <p>๒. นักเรียนจับสลากเพื่อสุ่มกลุ่มออกมาเขียนคำศัพท์วิชาการ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ศัพท์วิชาการ” ๒. พจนานุกรม</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิติตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๗ เรื่อง สารทางการ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ของวิชาที่ตนเองได้รับผิดชอบที่กระตาดนหน้าชั้นเรียน โดยให้เวลาเขียนกลุ่มละ ๕ วินาที กลุ่มไหนไม่สามารถทำได้ทันเวลาก่อนสามครั้ง ตกรอบจนเหลือกลุ่มที่ชนะกลุ่มเดียว</p> <p>ขั้นสรุป ครูสุ่มถามนักเรียน เรื่อง คำศัพท์ทางวิชาการ และสรุปความรู้ให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ทางวิชาการมากยิ่งขึ้น แล้วให้นักเรียนที่สงสัยได้สอบถามในสิ่งที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ</p>	

ใบความรู้ “ศัพท์วิชาการ”

ศัพท์วิชาการ หมายถึง คำศัพท์ที่ใช้อธิบายถึงหรือใช้อธิบายเรื่องราวที่เป็นความรู้ทางวิชาการแขนงต่าง ๆ มักเป็นคำที่ไม่ใช้กันโดยทั่วไป เช่น ศัพท์วิทยาศาสตร์ ศัพท์ทางธุรกิจสาขาต่าง ๆ ศัพท์กฎหมาย ฯลฯ ศัพท์วิชาการเป็นคนที่ผู้ศึกษาวิชาการนั้น ๆ เข้าใจร่วมกันอย่างดี ส่วนผู้ที่ไม่ได้ศึกษาอาจไม่เข้าใจ ศัพท์วิชาการส่วนมากเป็นคำที่รับมาจากภาษาต่างประเทศ และนักวิชาการสาขานั้น ๆ แปลหรือสร้างคำขึ้นเป็นศัพท์บัญญัติและกำหนดให้มีความหมายตรงกับคำภาษาต่างประเทศเหล่านั้น

ตัวอย่างศัพท์วิชาการในสาขาต่าง ๆ

ศัพท์สาขาวิทยาศาสตร์

คลอโรฟิลล์ การสังเคราะห์แสง ปฏิกิริยาการเชื่อมพันธะ การกำทอนเซลล์ พลาสมา ฯลฯ

ศัพท์สาขาคณิตศาสตร์

เอกนาม พหุนาม ทฤษฎีบท เช็ตว่าง จำนวนอตรรกยะ รากที่สอง ไซน์ โคไซน์ คอร์ด ฯลฯ

ศัพท์สาขาเศรษฐศาสตร์

อุปสงค์ หุ่นบุรีมลิทธิ ธุรกิจกรรม ไตรมาส เงินเฟ้อ ดุลบัญชีเดินสะพัด จีดีพี ฯลฯ

ศัพท์สาขากฎหมาย

คดีดำ คดีถึงที่สุด กระทั่งความ ทำให้เสียทรัพย์ อาญาแผ่นดิน กฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีเมือง ให้การภาคเสธ ฯลฯ

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘</p> <p>เรื่อง สารทาง การ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ คือ ศัพท์เฉพาะที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ ตามสาขาหรือวิชาชีพนั้น ๆ จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจความหมาย</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพได้</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนจำแนกคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. ครูทบทวนเรื่องคำศัพท์วิชาการ โดยครูนำคำศัพท์วิชาการ ๕ กลุ่มวิชามาให้ให้นักเรียนจำแนกออกเป็นหมวดหมู่โดยใช้วิธีการสุ่มคำศัพท์แจกลูกเรียนภายในชั้นเรียน แล้วนำมาติดบนกระดานตามหมวดหมู่ที่ครูกำหนดให้ ๕ กลุ่มวิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพ และสังคมศึกษา</p> <p>๒. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องและร่วมกันสนทนเกี่ยวกับวิธีการสังเกตคำศัพท์</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๓ กลุ่ม โดยครูกำหนดให้แต่ละกลุ่มค้นหาคำศัพท์ทางวิชาการในพจนานุกรมตามหมวดหมู่ของตนเองดังนี้ กลุ่มที่ ๑ วิชาภาษาไทย กลุ่มที่ ๒ วิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มที่ ๓ วิชาดนตรีศิลปะ</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำศัพท์ที่ได้ศึกษาและหาความหมาย มาเขียนไว้บนกระดานดำ</p>
	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ พจนานุกรม ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๘ เรื่อง สารทางการเมือง รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอคำศัพท์และวิธีการที่นักเรียน สังเกตคำศัพท์และการจำแนกคำศัพท์ตามหมวดหมู่ที่นักเรียน ได้รับ ว่านักเรียนมีวิธีการหรือหลักการสังเกตว่าคำใดตั้งกล่าวอยู่ หมวดที่ตนเองได้รับอย่างไรบ้าง</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนและครูสรุปความหมายของคำศัพท์วิชาการ</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ดิจิทัลงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด แบบฟอร์มสมัครงานนี้เป็นแบบฟอร์มประเภทติดต่อกับหน่วยงานซึ่งนักเรียนต้องอ่านให้รอบคอบและกรอกข้อมูลตรงตามความจริง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกหลักการกรอกแบบสมัครงาน ทักษะและกระบวนการ กรอกแบบสมัครงานได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง สาระทางการ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยครูใช้คำถามดังนี้ - นักเรียนอยากสมัครงานในใด และคิดว่าคุณสมบัตินี้มีความสำคัญต่อการสมัครงานที่นักเรียนต้องการ ๒. ครูให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการกรอกแบบสมัครงาน ซึ่งถามนักเรียนว่าเคยมีประสบการณ์กรอกแบบสมัครงานมาก่อนหรือไม่ (นักเรียนอาจเคยมีประสบการณ์ทำงานชั่วคราว หรืองานพิเศษที่จ้างนักเรียนนักศึกษาทำงาน)ให้นักเรียนที่เคยมีประสบการณ์อธิบายขั้นตอนการกรอกแบบสมัครงานและบอกข้อควรระวังให้เพื่อนฟัง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนร่วมกันสนทนา ครูคอยสังเกตให้คำแนะนำโดยใช้คำถาม ดังนี้ - ขึ้นตอนแรกในการกรอกแบบสมัครงาน ควรทำอะไร แนวคำตอบ อ่านคำแนะนำในการกรอกแบบสมัครงาน คำสั่งอื่น ๆ ให้ละเอียด และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด - การกรอกแบบสมัครงานที่ตีความเขียนให้มีลักษณะอย่างไร แนวคำตอบ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
--	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ดิจิทัลงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๙ เรื่อง สาระทางการ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
<p>เขียนให้สะอาดเรียบร้อย ไม่มีรอยขีดข่วนสกปรก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อจำเป็นต้องมีรอยขีด ลบ ข้ำ ในแบบสมัครงาน ควรปฏิบัติอย่างไร <p>แนวคำตอบ</p> <p>ควรเขียนชื่อกับให้ตรงนั้นด้วยทุกครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่องว่างใดที่ไม่มีมีการกรอกรควรทำอย่างไร <p>แนวคำตอบ</p> <p>ใส่เครื่องหมาย (-) เพื่อให้แบบสมัครงานสมบูรณ์</p> <p>๒. นักเรียนฝึกกรอกแบบสมัครงาน โดยคำนึงถึงข้อระวังในการกรอกแบบสมัครงาน</p> <p>๓. นักเรียนจับคู่ ๒ คน แลกเปลี่ยนกันวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกรอกแบบสมัครงานของเพื่อน</p> <p>๔. ครูคัดเลือกแบบสมัครงานของนักเรียนที่สมบูรณ์ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกรอกแบบสมัครงาน เป็นขั้นตอนแรกของการทดสอบความสามารถของผู้สมัครงาน ดังนั้น ผู้สมัครงานจะต้องเขียนด้วยความรอบคอบ ลายมือสวยงาม สะอาด ชัดเจน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ : ผลิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด แบบฟอร์มสมัครงานนั้นเป็นแบบฟอร์มประเภทติดต่อกับหน่วยงานซึ่งนักเรียนต้องอ่านให้รอบคอบและกรอกข้อมูลตรงตามความจริง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ นักเรียนบอกหลักการกรอกแบบสมัครงานได้ถูกต้องตรงตามหลักการ</p> <p>ทักษะและกระบวนการ นักเรียนสามารถกรอกแบบสมัครงานได้ถูกต้องตรงตามหลักการ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อื่น ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. การสื่อสาร ๒. การคิดขั้นสูง</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง สาระทางการ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ ๑. นักเรียนและครูร่วมสนทนากันเพื่อทบทวนความรู้เรื่องกรอกแบบสมัครงาน ๒. ครูถามคำถาม ดังต่อไปนี้ นักเรียนคิดว่ากรอกสมัครงานที่ไม่ประสบความสำเร็จ อาจเกิดจากสาเหตุใดบ้าง ขั้นสอน ๑. ครูนำตัวอย่างแบบสมัครงานของเพื่อนที่กรอกแบบสมัครงานในคาบที่ผ่านมา ให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่าง ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการกรอกแบบสมัครงาน ๓. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน วิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสมัครงานที่ดี ช้อระวังในการกรอกแบบสมัครงาน ตัวอย่างการกรอกแบบสมัครงานที่นักเรียนวิเคราะห์จากผลงานของเพื่อนว่าแบบใดดีหรือไม่ดี ข้อควรรู้เกี่ยวกับการสมัครงาน ๔. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกเขียนบรรยายคุณสมบัติที่ดีของงานแต่ละชนิด โดยครูให้นักเรียนเลือกงานตามความสนใจ ๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการเขียนบรรยายคุณสมบัติที่ดีของตนเอง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ : ลิขิตสารงานแบบพิมพ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓๐ เรื่อง สารทางการ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓</p>
	<p>ขั้นสรุป นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ว่าการกรอกแบบสมัครงานที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ถูกต้องชัดเจนถือว่าเป็นมารยาทที่สำคัญ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสมัครงานประสบความสำเร็จ</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/๑๒) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาสำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา

ที่ปรึกษาโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

นายสมเกียรติ ชอบผล

ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ ระดับ ๑๐

นางมณฑนา คังชะกฤษณ์

ข้าราชการบำนาญ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พิณะสา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายกวิทร์เกียรติ นนธ์พละ

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ

ข้าราชการบำนาญ

นายชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองศาสตราจารย์ทศนา เขมมณี

ราชบัณฑิต

นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า

ที่ปรึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นางวัฒนาพร ระงับทุกข์

ที่ปรึกษาพิเศษ ศูนย์บริหารงานการพัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ

ศาสตราจารย์ชูกิจ ลิมปิจำนงค์

ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นางศรินธร วิทยะสิรินันท์

ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติ เซนต์ แอนดรูวส์ กรุงเทพ

นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ที่ปรึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสน สกลรักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย สำเนียงงาม

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษบา บัวสมบุญ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรตี ปรีชาปัญญากุล

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนีญญา กลิ่นน้ำหอม

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นายทรงฤทธิ์ ฉิมโหมด

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

นายสันติวัฒน์ จันทร์ไค

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

นางสุวิตรา เลิศวรรณวิทย์

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

นางสาวสุมิตรา คุณวัฒน์บัณฑิต

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส

ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ประสานงาน

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวนัฐติยา จงจิตร

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวธนพร นิยมพานิช

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวศศิธร กล่อมจิตร

นิสิตฝึกสหกิจ

มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร

นางสาวพงษ์นภา กลอยเดช

นิสิตฝึกสหกิจ

มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร

นายบวร เหลื่อมไทย

นิสิตฝึกสหกิจ

มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางผาณิต ทวีศักดิ์

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวพรทิพย์ ดินดี

ข้าราชการบำนาญ

นางสาวภัทรา ตำนาวีวัฒน์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวอริฐาน คงช่วยสถิตย์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นายอภิศักดิ์ สิทธิเวช

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวอัจฉราพร เทียงภักดิ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวปรมาพร เรืองเจริญ

พนักงานธุรการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาววศินี เขียวเงิน

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

